

FEBRUÁR 5., CSÜTÖRTÖK

ELNÖKÖL: VIDAL-QUADRAS ÚR

alelnök

1. - Az ülés megnyitása

(Az ülést 10.00-kor megnyitják.)

2. - Dokumentumok benyújtása: lásd a jegyzőkönyvet

3. - Takarmány-alapanyagok forgalomba hozatala és felhasználása (vita)

Elnök. – A következő napirendi pontunk a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében, Graefe zu Baringdorf úr által készített, a takarmány-alapanyagok forgalomba hozataláról és felhasználásáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló jelentés (A6-0407/2008) (COM(2008)0124 – C6-0128/2008 – 2008/0050(COD)).

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, előadó. – (DE) Elnök úr, biztos asszony, mai vitánk témája az úgynevezett „nyílt deklaráció”. Ez a fogyasztókhöz kerülő egészséges élelmiszer alapjául szolgáló takarmányokkal kapcsolatos átláthatóságról szól, valamint arról, hogy tájékoztassuk az összetett takarmányok vásárlóit arról, hogy mit is vásárolnak meg.

Hosszú út áll mögöttünk, de ha ma elfogadjuk ezt a rendeletet, azzal, reményeim szerint, sikerrel zárjuk ezt az ügyet. Ez úton szeretnék köszönetet mondani a Bizottságnak, amely konstruktív közreműködése nagy segítség volt számunkra. A Bizottság a Parlament részéről határozott politikai akarral találta szembe magát a nyílt deklaráció keresztülvitelét illetően, a Tanáccsal pedig konok, ám tisztességes vitát folytathatott a kérdésről. Büszkék lehetünk az eredményre.

Tekintsünk vissza röviden, mi is történt. A BSE-válságot követően 1997-ben az ideiglenes vizsgálóbizottság kiadta záró beszámolóját, amelyben a Parlament kezdeményezte a „nyílt deklarációt”. A Bizottság benyújtott egy javaslatot, amely nyomán megszületett a 2002/2/EK irányelv. A Tanáccsal kötött kompromisszum értelmében – mivel az irányelv minden testület kezén keresztülment – az irányelv életre hívta a nyílt deklarációt, vagyis azt, hogy a címkéken $\pm 15\%$ pontossággal fel kell tüntetni, mit tartalmaz a készítmény, míg kérésre a pontos összetételt is közölni kell.

Ez inkább irányelv volt, semmint rendelet, és a tagállamok is csak tétován alkalmazták, ha alkalmazták egyáltalán. A takarmány-előállító ipar keresetet nyújtott be az Európai Bírósághoz, amely a következő első osztályú visszaigazolást adta: a pontos információktól eltekintve az irányelv létjogosultsága vitathatatlan. A Parlament további eljárása során figyelembe vettük ezt az ítéletet, és most e rendelet formájában szeretnénk lezárni ezt az ügyet. Engem ért a megtiszteltetés, hogy minden alkalommal előadója lehettem az ügynek, és e hosszú időszak folyamán mindvégig szoros, bizalmon alapuló együttműködésben dolgozhattam a Bizottsággal.

Ma pedig itt van előttünk az eredmény, amiért keményen, ám tisztességesen küzdöttünk, és amelyre büszkék lehetünk. Az is nyilvánvaló, hogy élvezi a Ház többségének és a képviselőcsoportoknak a támogatását. Módosító indítványok sincsenek, amiből arra következtetek, hogy ezt a rendeletet valóban nagy többséggel fogjuk elfogadni. Vagyis, jó rendeletet alkottunk, amely három lépésben valósítja meg a nyílt deklarációt – mint ahogy azt Önök is tudják –, először is, az összetevők feltüntetése %-os formában, csökkenő sorrendben; másodsor, a takarmányt megvásárló vállalkozások tájékoztatása annak tartalmáról, $\pm 15\%$ -os pontossággal – ezzel kapcsolatban ebben a jogszabályban nem állapítottunk meg szellemi tulajdonjogokra vonatkozó kikötést, csupán utaltunk az általános szabályozásra; harmadszor pedig, a pontos információk benyújtása a hatóságok felé.

Arra is szeretnék rámutatni, hogy létrehoztunk egy nyilvántartást. Az Európai Unióban ezentúl semmilyen összetevő nem kerülhet a takarmányokba és adalékokba, amely ne lenne nyilvánosságra hozva, mivel szerepelniük kell ebben a nyilvántartásban. Ez nem csak a felügyelő hatóságok, de a közvélemény és a fogyasztók számára is fontos. Az előadó nézőpontjából tehát azt mondhatom, hogy általában véve nagyon elégedett vagyok az eredménnyel.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök úr, mindenekelőtt szeretném megköszönni a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság munkáját ezzel az üggyel kapcsolatban, különösen az előadót, Graefe zu Baringdorf úrét, csakúgy, mint társelőadóját, kik szintén fontos szerepet töltek be.

Graefe zu Baringdorf úr remek érzékkel terelte a viták menetét, amiért nagyon hálásak vagyunk neki.

A kompromisszumcsomag megtartja az EU-ban elért magas fokú takarmánybiztonsági szintet. Megfelelő egyensúlyt teremtett a fogyasztók védelme és a szellemi tulajdonjogok között. Megszünteti a bioproteinekre vonatkozó, forgalomba hozatal előtt kötelező engedélyeztetési eljárást, modernizálja a takarmányok címkézését, megfelelő információt nyújtva a vásárlóknak, és a jogalkotási eljárások középpontjába állítja az együttszabályozást. Az új takarmány-alapanyagokra vonatkozó bejelentési rendszer által javítja a piac átláthatóságát, segíti az innovációt és az EU takarmányiparán belüli versenyt, és konkrét lépést tesz a takarmány-felhasználók félrevezetése ellen – legyenek azok akár gazdálkodók, akár kisállat-tulajdonosok.

A tárgyalások eredményeképpen létrejött kompromisszumcsomag, amely most szavazásra kerül, a jelenlegi jogi keretek egyszerűsítését és modernizációját szolgálja. Az úgynevezett „nyílt deklarációhoz” fűződő intézkedések lehetővé teszik a modernebb címkézést. Az élelmiszertermelés céljára tenyésztett állatok összetett takarmányában lévő takarmány-alapanyagokat ezentúl súlyuk szerint, csökkenő sorrendben kell majd feltüntetni a címkéken.

Ráadásul, a kiemelt takarmány-alapanyagok esetében, valamint önkéntes címkézés esetén, pontosan fel kell tüntetni, hogy a súly hány százalékát teszik ki.

Továbbá, az a rendelkezés, miszerint az illetékes hatóságok sürgős esetben átadhatnak bizonyos, az összetett takarmányokra vonatkozó információkat a vásárlóknak, javítja a felhasználók megfelelő tájékoztatását, például a takarmányszennyezési esetekben.

Ebben az összefüggésben, a Bizottság a következő nyilatkozatokat teszi. Először is, a takarmány-alapanyagok és az összetett takarmányok összetételre vonatkozó, a tudományos és technikai fejlődést célzó címkézésével kapcsolatos tőréshatárokról szóló III. Melléklet elfogadása érdekében a Bizottságnak és szolgálatainak szándékában áll megvizsgálni a szóban forgó Mellékletet. Ezzel kapcsolatban a Bizottság szintén vizsgálni fog bizonyos, 50%-nál magasabb nedvességtartalmú takarmány-alapanyagokat is.

Másodszor, az adalékok címkézésével kapcsolatban a Bizottság tanulmányozni fogja, hogy a takarmányok címkézése általi információnyújtás elvei alkalmazhatóak lennének-e az állatok takarmányozásában használt adalékokról szóló rendeletben engedélyezett adalékokra és előkeverékekre is.

Végül, a Bizottság nyugtázza, hogy az emberi és állati egészséggel, valamint a környezettel kapcsolatos bármilyen vészhelyzet lehet, többek közt, hanyagság, nemzetközi csalás vagy bűncselekmény által előidézett vészhelyzet.

Albert Deß, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos asszony, tisztelt képviselőtársak, az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és az Európai Demokraták Képviselőcsoportja, és saját magam nevében, szeretném kifejezni legszívélyesebb köszönetünket az előadó, Graefe zu Baringdorf úr felé. Úgy hiszem, hogy a szóban forgó jelentés elkészítése során alkalmazott megközelítés modellértékű az Európai Parlamentben folyó parlamenti munka számára.

A mai szavazás nem tartalmaz módosító indítványokat, mivel a rendelettel kapcsolatos munka rendkívül alapos volt, és felölelte a teljes politikai spektrumot. Úgy vélem, erre az eredményre büszkék lehetünk. Olyan kiegyensúlyozott eredmény jött létre, amely éppúgy óvja a takarmányokat felhasználó gazdák érdekeit, mint a takarmány-előállítók és az élelmiszerlánc egyéb láncszemeinek érdekét.

Javítja az átláthatóságot, és az én képviselőcsoportom különösen nagyra értékeli azon nyilvántartás létrehozását, amelybe ezentúl rögzíteni kell a takarmányokba kevert alapanyagokat. Időről időre előfordul valamilyen élelmiszerbotrány, amit sajnos ez az új jogszabály sem fog meggátolni, ahogy olyan európai szabály sincs, amely meg tudná előzni a bűnelkövetést; e szabályok segítségével azonban biztosíthatjuk, hogy az effajta botrányok esetén könnyebb lesz felderíteni, milyen anyagok kerültek egy-egy takarmányba.

Véleményem szerint az is jó dolog, hogy a takarmány-előállítók önkéntes alapon további tájékoztatással szolgálhatnak, és kíváncsi vagyok a javaslatot, hogy az így rendelkezésre bocsátott információkat tudományos alapon igazolni kelljen. Én magam azon a véleményen vagyok, hogy ez az új takarmány-jogszabály jelentősen javítja a védelmet, és hogy a csökkenő sorrend feltüntetése a gazdák segítségére lesz abban, hogy lássák az

összetevők arányát, ezáltal eldönthessék, melyik az állataik számára legjobb takarmány, és eszerint választhassanak.

Szeretnék ismételt köszönetet mondani mindazoknak, akik közreműködtek abban, hogy ilyen jó jelentés jöhessen létre.

Rosa Miguélez Ramos, a PSE képviselőcsoport nevében. – (ES) Elnök úr, biztos asszony, amint azt már a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottságban is megtettem, először is szeretnék gratulálni az előadónak, a többi képviselőcsoportban helyet foglaló társelőadónak, csakúgy, mint a Tanácsnak az általuk végzett munkához.

Ez a munka segített hozzá bennünket ahhoz, hogy az első olvasat alkalmával megegyezésre jussunk, mi több, remekül bevezette az együttdöntési eljárást, amely a közeljövőtől kezdve általános gyakorlat lesz a bizottságunkban.

Hölgyeim és uraim, az állatok, köztük a kedvtelésből tartott állatok takarmányának és az összetett takarmányok alapanyagainak mozgásáról szóló szabályozás – amely közösségi szinten közel 50 milliárd EUR kereskedelmi forgalmú szektort jelent – jelenleg néhány irányelvből és mintegy 50 módosításból és végrehajtási jogi aktusból áll.

A jogi szabályozás egyszerűsítése és harmonizált alkalmazása két olyan lényeges cél, amely kétségtelenül megvalósul e rendelettel.

A Parlament Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottsága már 2006-ban is vitázott az állati takarmányok forgalomba hozataláról. Mindannyian emlékszünk rá, hogy egyhangúlag kértük az Európai Bizottságot, hogy egy jövőbeni felülvizsgálat alkalmával találjon igazságosabb egyensúlyt a takarmányok részletes összetételét ismerni kívánó gazdák érdeke, valamint a „know-how”-ját megfelelően védeni szándékozó ipar érdekei között.

A Bizottság javaslatának legfontosabb, kényes pontjaival kapcsolatban elért kompromisszum, az alapanyagok felsorolása (a nyílt deklaráció) és az alapanyagokat tartalmazó közösségi nyilvántartás létrehozása, véleményem szerint jól tükrözi ezt az egyensúlyt. Ezt bizonyítja a kompromisszumnak az érintettek körében való fogadtatása is.

Valójában, a nyílt deklaráció révén ez a megállapodás védi a vásárlók információkhoz való jogát, csakúgy, mint a gyártók azon jogát, hogy titokban tartsák „know-how”-jukat, hiszen az információt oly módon kell biztosítani, hogy a szellemi tulajdonjogokról szóló 2004-es irányelv ne sérüljön.

Nem kérdés, hölgyeim és uraim, hogy a beszállító és a felhasználó bizalmi kapcsolatában jó volna, ha mindketten ismernék a takarmányok összetételét; nem lenne azonban logikus kötelezővé tenni, hogy kiadják a receptet az első ügyfélnek, aki csak besétál az ajtón. Sokan iszunk évek óta Coca-Colát. S bár nem ismerjük a receptjét, ez nem jelenti azt, hogy kétségeink volnának afelől, hogy a termék összetevőit felügyelik, és betartják a rá vonatkozó egészségügyi előírásokat.

A Bíróság korábban említett ítélete szigorúan kimondja, hogy azt a kötelezettséget, miszerint a vásárlókat, amennyiben kéri, tájékoztatni kell a takarmányok pontos összetételéről, nem indokolja az egészség védelmének elérni kívánt célja.

Mindezek mellett azért emlékeztetnem kell Önöket arra, hogy az illetékes hatóság bármikor hozzáférhet a pontos összetételhez, és, amint az a megállapodásban szerepel, bármilyen emberi vagy állati egészséggel, illetve a környezettel kapcsolatos vészhelyzet esetén, a gyártók és a vásárlók jogos érdekeinek megfontolását követően a vásárlók is hozzáférhetnek az érintett takarmányok pontos összetételére vonatkozó információkhoz.

Ami a jó címkézési gyakorlatok listáját illeti, ez továbbra is önkéntes marad a szektor szakemberei számára anélkül, hogy bármikor is az összetett takarmányok előállítására szolgáló alapanyagok pozitív listájává válna, mivel erre vonatkozó kérés nem volt.

A jogszabály, az Európai Parlament kérésére tartalmazni fog egy új mellékletet, amelyben az állati takarmányokhoz használt azon alapanyagok fognak szerepelni, amelyek forgalomba hozatalát vagy használatát betiltották vagy korlátozták. Ez, legyen akár melléklet, akár egy felsorolás, a Bizottság által frissíthető információ lesz.

Az Európai Parlament Szocialista Képviselőcsoportja, amelyet én magam is képviselek, támogatja az elért kompromisszumot, és egyetlen módosító indítványt sem nyújtott be a plenáris ülés elé. Teljes mértékben támogatjuk a tisztelt Ház számára ma bemutatott álláspontot, és ennek megfelelően mellette fogunk szavazni.

Jan Mulder, az ALDE képviselőcsoport nevében. – (NL) Én is azzal szeretném kezdeni, hogy gratulálok az előadónak, Graefe zu Baringdorf úrnak. A Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport is osztja azt a nézetet, miszerint megfelelő kompromisszumot sikerült elérni, ezért mellette tudunk szavazni a mai nap hátralévő részében esedékes szavazáson.

Ami leginkább számít, az a szarvasmarha-takarmányt előállítók szellemi tulajdonjogának védelme. Ha ugyanis szeretnénk innovációt látni e szektoron belül – ahogy tegnap, például az éghajlatra vonatkozó jelentésről szavaztunk –, a szarvasmarha-szektorban is tág teret kap a fejlődés, például az állatállomány által kibocsátott különféle gázok csökkentése terén. Ezzel a kihívással nyíltan szembe kell néznünk. És ha a takarmány-előállítók újítani szeretnének, nem szabad, hogy az információszolgáltatás szigorú szabályozásával korlátozzuk őket. Az adatok effajta közzététele, véleményem szerint, kellő védelem alatt áll, amint azt már mások is elmondták, és, például csak a kormány vagy bizonyos vevők kérésére kell információkat felfedni. Természetesen, semmi sem gátolja a takarmány-előállítókat abban, hogy önként tájékoztatást nyújtsanak.

Nem is maguk az összetevők számítanak igazán: a szarvasmarha-takarmány pontos tápértéke sokkal fontosabb, ezért azt pontosan fel kellene tüntetni a címkéken. A címkéken szereplő tételek, vagyis az energia, a protein stb., mind értékes információt tartalmaznak. Röviden, a Liberálisok és Demokraták Szövetsége Európáért Képviselőcsoport támogatni fogja ezt a megállapodást. És azt is elmondjuk a takarmány-előállítóknak, hogy amennyiben fejleszteni szeretnék gyártási folyamataikat, vagy, például, takarmányaik összetételét, ez egy jó kompromisszum, amely segíteni fogja őket ebben.

Andrzej Tomasz Zapalowski, az UEN képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a takarmányok piaca és az állattenyésztésben való felhasználásuk rendkívül fontos, mivel az EU tagállamaiban élő polgárok százmillióinak egészségére van hatással.

A múltban szerzett kellemetlen tapasztalatokért, mint például az állatok nem megfelelő takarmányok által kiváltott megbetegedései, óriási anyagi és társadalmi árat fizettek a Közösség tagállamai. Ez az oka annak, hogy a takarmányok összetételének pontos meghatározása szintén rendkívül fontos, mégpedig a nem megfelelő takarmányok használatának korlátozása érdekében. Ugyancsak lényeges az e rendeletben foglalt előírások hatékony végrehajtása, hogy ne maradjanak csupán üres rendelkezések.

Jelenleg, amikor Európában emberek milliói, sőt teljes országok tiltakoznak a genetikailag módosított növényeket tartalmazó takarmány felhasználásával előállított állati élelmiszerek fogyasztása ellen, ezeknek az embereknek joguk van tudni arról, hogy mi történik. Ennélfogva nem csak a gazdákat kell tájékoztatni a takarmányok összetételéről, de az élelmiszer-feldolgozó üzemeknek is tájékoztatniuk kell erről a vásárlóikat termékeik címkéin. Ezt jelenleg nem teszik meg.

Néhány hónappal ezelőtt ugyanebben a teremben arról folytattunk vitát, hogy egyre több ember túlsúlyos Európában. Ez a probléma nagymértékben érinti az állati takarmányok összetételének kérdését, mivel ezek azok az összetevők, amelyek aztán befolyásolják a hús minőségét. Nagyszerű, hogy a rendelettervezetben nagy figyelmet szenteltek a takarmány-előállítás higiéniájának, valamint a gyártás során a takarmányhoz adott szennyezett anyagok okozta problémának. Sajnos számos gyártó alkalmaz ilyen gyakorlatot.

Alyn Smith, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – Elnök úr, én sem leszek kivétel az alól, hogy gratuláljak képviselőcsoportomban helyet foglaló kollégámnak, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf úrnak, aki nagyon sokat dolgozott ezen az ügyön, amely az egyik leginkább szakmai jellegű ügy, amellyel valaha foglalkoztunk. Képviselőtársam salomoni bölcsességéről is bizonyosságot tett a fogyasztók szükségletei és a gyártók termékeik és szellemi tulajdonuk védelmét illető jogos igényei közötti kényes egyensúly megteremtésekor.

Odahaza ezt nevezném én az egyik legklasszikusabb európai parlamenti ügynek. Ha felpillantok a látogatók galériáján helyet foglaló vendégeinkre, nagy biztonsággal kijelenthetem, hogy az állati takarmányok címkézése nem éppen a legélvezetesebb téma, amelyről hallhatnak ma vitázni bennünket, ám alapvető fontossággal bír, és valódi példája annak, hogy a Parlament értéket adhat egy ügghöz, és hogy miként erősíthetjük meg fogyasztóink, polgáraink és szavazóink azon hitét, amelyet az általuk fogyasztott élelmiszerek alkotta élelmiszerláncba vetnek.

Lényeges, hogy ne feledjük, honnan ered ez a kérdés. A BSE-válság bizonyította, hogy szabályoznunk kell, mivel etetjük az állatainkat. Ennek a rendeletnek átláthatónak kell lennie, és egyensúlyt kell teremtenie a fogyasztók, valamint a gyártók szükségletei között; ez azonban rosszul is végződhet. Eddig is előfordult, és gondoskodnunk kell róla, nehogy még egyszer megtörténjen. Ebben van óriási jelentősége ennek a jelentésnek.

Számos találkozón vettem részt Skóciában az érintett iparág képviselőivel, fogyasztói csoportokkal és magukkal a gazdákkal, és meglehetősen általános támogatás és helyeslés övezte azt, ahogy a Bizottság és a Parlament kezelte e kérdést, és ez különösen vonatkozik az előadónkra.

Ez az ügy valóban tartalmaz hozzáadott értéket. Remek példája a Parlament működésének. Gyakran mondjuk, milyen jól együttműködött a Bizottság és a Parlament. Ez esetben ez valóban így volt, és az a tény, hogy milyen kevés módosító indítványt terjesztettek elő, jól mutatja, hogy ezt a rendeletet a nagy többség támogatásával fogjuk elfogadni. A Parlamentnek jó napja van ma.

Witold Tomczak, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, a takarmányokra vonatkozó kompromisszum valóban rendelkezik bizonyos előnyökkel – harmonizálja és egyszerűsíti az uniós jogi szabályozást –, ugyanakkor alapvető hibákkal is bír: nem garantálja kellő mértékben az állati takarmányok és élelmiszerek biztonságát, csekély érdekvédelmet nyújt annak az ötmillió gazdának, aki állatot tenyészt és nevel, valamint nem védi eléggé az egészségünket.

A takarmány felhasználóinak a takarmány összetételére vonatkozó információkhoz való hozzáférése a szellemi tulajdonjogok védelme miatt még mindig korlátozott. Még mindig kiszolgáltatottak vagyunk, ha egy takarmány-előállító felhasznál valamilyen káros alapanyagot. A takarmányok problémája újabb bizonyíték a mezőgazdasági politika hibás irányára, amely, a nyilatkozatok ellenére leginkább az ipari mezőgazdaságot támogatja, és egy ilyen mezőgazdaságban a gazdáknak nem lehet saját takarmányuk, és specializált gyártók által előállított takarmánnyal kell ellátniuk állataikat. Ezek a gyártók természetesen profitorientáltak, és mindig meg fogják találni a módját, hogyan csökkentseik költségeiket, ám eközben nem fogják feltétlenül figyelembe venni az állatok biztonságát és az egészségünket. Ebből kifolyólag meg kell sokszoroznunk a speciális intézkedéseket és fokoznunk kell az ellenőrzéseket, ami viszont szinte ellehetetleníti az ügyet.

Nem lenne itt az ideje megfordítani ezeket a folyamatokat, és visszatérni a fenntartható mezőgazdasági fejlődéshez, amikor is a gazdáknak lehet saját takarmányuk, és nincsenek kitéve a dioxinok és a BSE okozta veszteségeknek? A mezőgazdasági fejlődésnek nem kell feltétlenül a gyártás vagy a takarmány-előállítás koncentrációját jelentenie. Ne feledjük, hogy az EU területén jelenleg 15 millió gazdaság létezik, amelyek 95%-a kis- és középméretű gazdaság. Ezek többsége képes a gazdák, a környezet és mindannyiunk egészsége érdekében fenntartható mezőgazdasági modelleket alkalmazni. Ehhez csupán az kell, hogy radikálisan változtassunk mezőgazdasági megközelítésünkön, és ennek kapcsán közös agrárpolitikánkon.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Elnök úr, az a jó az állatokban, hogy bár múlnak az évek, a problémák mégsem változnak semmit. Például a vadállatokkal kapcsolatban mindig megemlítjük a csapdákat, a haszonállatok kapcsán pedig mindig felmerül a szállítás, a tenyésztés és a takarmány kérdése. A takarmány klasszikus eset; nagy zagyvalék, egy csomó összehordott dolog. Antibiotikumokat, clenbuterolt, növekedési hormonokat, sőt még egyéb állati maradványokat is felhasználnak olykor; az 1990-es évek óta másról sem szól az Egyesült Királyság szennyezett takarmányokból eredő problémája.

Ma azonban azt halljuk, hogy vége az ócska élelmiszerek korszakának. 2002-ben született egy irányelv, 2005-ben pedig egy bírósági ítélet, most pedig megszületett az igény, hogy kibékítsük a piac és profit világát – amelyre itt a szellemi tulajdonjog utal – a fogyasztók biztonságával.

Így aztán, itt találjuk magunkat, felfegyverezve ezzel a rendelettel, amely a címkézés nyújtotta klasszikus megoldással él, miszerint minden összetevőt fel kell tüntetni, a súlyuk szerinti csökkenő sorrendben, és itt lesz a nyílt deklaráció is, a III. mellékletben, valamint a +/- 15%-os tűréshatár. Mi több, a legkíváncsibbak még a pontos összetételt is megtudakolhatják.

Már csak két nagy kérdés maradt. Az első azokat az importállatokat érinti, amelyeket nem címkéztek fel. Itt van Parish úr, aki sokat foglalkozott a Brazíliából érkező, jelöletlen állatokkal, amelyeket clenbuterollal etettek. Ami ezeknek az állatoknak a biztonságát illeti, nos, arról nem sokat tudunk.

És itt van még az importált takarmányok nagy kérdése, nevezetesen azon nyersanyagoké, amelyek az 1960-as évek óta érkeznek az amerikai kontinensről. Az 1960-as években kukorica glutén takarmányként érkezett – mint melasz és olajos magvak maradéka – ma pedig transzgenikus szója formájában érkezik Argentínából, Paraguayból és Brazíliából, valamint transzgenikus kukoricaként Kanadából és az Egyesült Államokból.

Mindez azért, mert az emberek a helyi, géntechnológiával módosított szervezetek ellen tiltakoznak, a behozottakkal szemben viszont nem.

Tény, hogy az állatállományunk takarmányának kétharmadáról beszélünk, amely valóban fontos egészségügyi kérdés. Az európai egészségügyi biztonság egyedüli kérdése azonban elhomályosítja a szélesebb körű, globális egészségügyi kockázatokat, köszönhetően az Uruguayi Forduló mezőgazdasági megállapodásának és a Blair House megállapodásnak, amelyek arra köteleznek bennünket, hogy olajos magvakat importáljunk állatállományunk kétharmadának takarmányozására.

Neil Parish (PPE-DE). – Elnök úr, szeretnék gratulálni a biztos asszonynak és Graefe zu Baringdorf úrnak kiváló munkájukhoz, és ahhoz a remek együttműködéshez, amelyben részünk volt.

Hadd szóljak most az utóbbi két felszólalóhoz, és a galérián helyet foglaló vendégeinkhez: kérem, biztonsággal fogyasszák el mai ebédjüket, hiszen, ha hihetünk az előző két felszólalónak, amennyire látom, nincs olyan ételmyszer, ami biztonságos lenne!

A jelenlegi jogszabály mögött rejlő elképzelés lényege, hogy biztonságossá tegyük azokat az ételmyszereket, amelyeket fogyasztunk, és természetesen ebben óriási jelentősége van annak, hogy az állataink mit esznek, hiszen mi ezeket az állatokat fogjuk megenni. Tudom, hogy ez egy végtelenül egyszerű megközelítés, de pontosan ezért vagyunk itt.

Igen, követtünk el hibákat az elmúlt évek alatt, és én lennék az első, aki elismeri, hogy a szarvasmarhák állati húst és csontot tartalmazó takarmányokkal való etetése vezetett a BSE problémához – ami mindenki életében nehéz időszak volt – ezért is dolgoztuk ki most ezt a jogszabályt.

A vita ma már nem arról szól, hogy szükség van-e átláthatóságra, és hogy fel kell-e tüntetni a címkéken az összetevőket, hiszen pontosan ez az, ami meglesz. A gyártók azt kérdezték, fel kell-e tüntetniük a pontos százalékokat, mert ha igen, akkor bárki jöhet, és leutánozhatja, és előállíthatja ugyanazt a takarmányt.

Ez az, amiben nagyszerű a kompromisszum és a munka, amelyet Graefe zu Baringdorf úr, a Bizottság és a Tanács végzett, mivel ki tudták alakítani azt a helyzetet, amelyben valóban bízhatunk a takarmányainkban. Ha ismerik azokat a problémákat, amelyekkel Európában meg kell küzdenünk – és számos országban voltak gondjaink az állati takarmányokkal – ezek oka nem az, hogy rossz lenne a címkézési rendszer, vagy rosszak az eljárások, hanem az, hogy a vállalatok megszegték a törvényt.

Ennélfogva nem csak arról kell gondoskodnunk, hogy megfelelő jogszabály szülessen, de arról is, hogy a Bizottság és a tagállamok felügyeljék ennek betartását, ellenőrizzék a takarmány-előállító vállalatokat, és győződjenek meg róla, hogy nem szegik meg a szabályokat, mert, ismétlem, az embereknek, a fogyasztóknak kell, hogy bizalmuk legyen az ételmyszereink iránt.

Szeretném azt mondani Önöknek, hogy az európai ételmyszerek olyan biztonságosak, amilyenek csak lehetnek, de sosem lankadhat a figyelmünk a tekintetben, hogy biztosítsuk, hogy fogyasztóink teljes mértékben elégedettek, és tudják, hogy amit esznek, az biztonságos. Vendégeinknek pedig azt mondanám: jó étvágyat kívánok az ebédhez, és nyugodjanak meg, teljesen biztonságos!

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Elnök úr, biztos asszony, szívből gratulálok Graefe zu Baringdorf úrnak újabb kiváló jelentéséhez.

Nagy szükség van erőfeszítésekre a takarmányok forgalomba hozatalával és felhasználásával, valamint a szükséges és kiegészítő információk csomagoláson való elhelyezésével és a takarmányok dokumentációjával kapcsolatos jelenlegi jogszabályok egyszerűsítése érdekében.

Bizonyos, hogy a technikai előírások egyszerűsítése, valamint a tisztán adminisztratív előírások bővítése kedvező hatással lesz az EU takarmányszektora versenyképességének növekedésére és az ételmyszerbiztonságra, amelyről Parish úr épp az imént beszélt. Biztos vagyok benne, hogy maga ez a feltételezés is indokolt.

Szeretném azonban felhívni a figyelmet egy olyan kérdésre, amely problémákat vethet fel. Véleményem szerint szükségtelen kötelezővé tenni, hogy még a kedvtelésből tartott állatok számára készült, a kis- és közepméretű gyártók által előállított állateledelek címkéin is ingyenesen hívható telefonszámot tüntessenek fel. Ezen intézkedés bevezetése túl nagy anyagi terhet róhat a kis- és közepméretű gyártók számára, mégpedig a takarmány-előállítók többsége ebbe a két kategóriába sorolható.

Összefoglalva tehát, szeretném hangsúlyozni, hogy törekednünk kell a takarmányok forgalomba hozatalát és felhasználását szabályozó jogszabályok teljes rendszerének egyszerűsítésére. Ezenközben figyelmet kell szentelnünk a biztonságnak. A nagy költségeket generáló ellentmondásos intézkedések bevezetése azonban pontosan a helyi piacokra termelő kis vállalatokra hathat kedvezőtlenül.

Samuli Pohjamo (ALDE). – (FI) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, először is, szeretnék köszönetet mondani előadónknak, zu Baringdorf úrnak, azért az alapos munkáért, amellyel előkészítette a mai vitát.

Az EU élelmiszerbiztonságát számos krízis sújtotta az elmúlt években, úgymint a BSE és több dioxinbotrány, amelyek közül a legutóbbi múlt ősszel tört ki. E válságok kiváltó oka gyakorta a hanyagság vagy bűncselekmény által keletkezett szennyezett takarmány volt. Üdvözljük hát ezt az egyszerűsítést és átláthatóságot célzó jogszabályt. Ennek a rendeletnek meg kell erősítenie az európai élelmiszerlánc iránti fogyasztói bizalmat. A fogyasztókat meg kell védeni, és tudniuk kell, hogy hol és miként készült az az élelmiszer, amit megvásárolnak.

Másik cél a gazdák jogi védelme. Nekik a címkék alapján kell tudniuk választani, és fontos, hogy bízzanak a takarmányok kifogástalan minőségében. A takarmány-előállítók gyártási jogait szintén védeni kell, ahogy azt korábban már Mulder úr is említette.

Számos tagállam megfelelő felügyeletet gyakorol, de az előttünk lévő rendeletre, amely még világosabb címkézést ír elő, és megkönnyíti a takarmány eredetének kiderítését, annak biztosítása miatt van szükség, hogy az egész Unió területén rendbe tegyük ezt a kérdést, és hogy véget vessünk a jogszabályok értelmezésekor tapasztalható véleménykülönbségeknek.

Mindazonáltal szeretnék rámutatni, hogy e rendelettel kapcsolatban csakúgy, mint mások esetében rendkívül lényeges a megfelelő végrehajtás és ellenőrzés. Hiába világos és pontos egy szabály, mit sem ér, ha a gyakorlat nem igazodik hozzá. A takarmány minőségének ellenőrzésekor azt is meg kell állapítani, hogy biztonságos-e, megfelel-e a célnak, és megfelel-e a jogi követelményeknek. Így javíthatjuk a teljes élelmiszerlánc biztonságát, és biztosíthatjuk a fogyasztók védelmét.

Giovanni Robusti (UEN). – (IT) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, néhány évvel ezelőtt Olaszországban kijelentették, hogy a gazdák által a pajtában összekevert dolgok takarmánynak számítanak, ennél fogva ezek a pajták takarmány-előállító üzemnek számítanak. A mezőgazdasági termelők sosem tudtak volna megfelelni a komplex egészségügyi szabályoknak, a veszélyelemzésre és a kritikus ellenőrzési pontokra (HACCP), valamint a nyomon követhetőségre vonatkozó előírásoknak, így arra kényszerültek volna, hogy igazi gyárakból vásárolják meg azokat a takarmányokat, amelyeket addig évszázadokon át a saját gazdaságaikban állítottak elő. Akkoriban sikerült elkerülnünk ezt a csapdát.

A jelentés, amelyet ma megvitatunk, meghatározza a takarmány fogalmát, a takarmány-előállító üzemét azonban nem. Így hát, hogy Európát ne érhesse ismét szemrehányás, kristálytisztává kell tenni, hogy az állatállomány számára a helyszínen összekevert alapanyagok összessége nem számít takarmánynak, csupán a közvetlenül a mezőkön termelt alapanyagok alkalmi élelmiszerkeverékének, és hogy a mezőgazdasági vállalkozások nem takarmánygyárak. Lehet, hogy ez partizánálláspont, de az ember sosem lehet elég óvatos, hiszen a különböző értelmezéseknek óriási gazdasági jelentőségük van.

Jim Allister (NI). – Elnök úr, most, amikor a takarmányok címkézésére vonatkozó új intézkedéseket vitatjuk meg, még tartanak az írországi dioxinszennyezés utóhatásai, amely során ártatlan észak-írországi termelőknek és feldolgozóknak is komoly veszteségeket kellett elszenvedniük.

Ezzel kapcsolatban az a nyilvánvaló kérdés merül föl, hogy vajon e javaslatok bármelyike megóvhatta volna-e ezeket a gazdákat ezektől a veszteségektől? És a válasz sajnos: „nem”. Ezek az intézkedések természetesen nagyobb átláthatóságot fognak eredményezni, ami önmagában véve jó dolog, de csupán az EU-n belül termesztett takarmány esetében, amelyet az EU-n belül tenyésztett állatok kapnak, és nem azon takarmány tekintetében, amelyet azokkal az állatokkal etetnek meg, amelyek húsát importáljuk az EU-ba.

A takarmányok pontos összetételére vonatkozó adatok maximális részletességgel való elérhetővé tétele helyes és érthető, de nem szabad úgy aláásnunk a szellemi tulajdont, hogy az teljesen értelmetlenné váljon. E tekintetben vannak még félelmeim ezekkel a javaslatokkal kapcsolatban. Az összetett keverékek évekig tartó kutatás és kísérletezés során kidolgozott üzleti titoknak minősülnek. Ezeket ennek megfelelően kell védenünk.

Bízom benne, hogy a leírások pontosságában elegendő lesz a 15%-os tűréshatár. Én mindenesetre nem szeretnék olyan takarmány-előállító üzemeket látni a választókerületemben, amelyek keményen dolgoztak,

és súlyos összegeket fektettek be abba, hogy minőségi termékeket állítsanak elő, aztán csalás áldozataivá válnak azáltal, hogy az EU-n belüli vagy azon kívüli, olcsóbb termelési területen dolgozó gyártók megfosztják őket szellemi tulajdonuktól.

Bízom benne, hogy nem fogják e tekintetben rosszul használni ezt a rendelet, vagy visszaélni vele. Igen, a gazdáknak joguk van ahhoz, hogy maximális mértékben rendelkezzenek a takarmány-összetételre vonatkozó információkkal, ám csupán olyan határokon belül, amíg még megőrizhető azon malmok életképessége és jövője, amelyektől vásárolnak.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Én is csatlakoznék az eddig elhangzott, előadónkat illető gratulációkhoz. Mondanom sem kell, hogy a köz- és az állati egészség kérdésének központi helyet kell betöltenie a szarvasmarha-takarmányok szabályozásában. Ami pedig azt jelenti, hogy világos szabályokra van szükség az alapanyagok felhasználására és a csomagoláson való feltüntetésére vonatkozólag. Ennek azonban kezelhető mértéket kell öltetnie, és nem jelenthet újabb adminisztrációs terheket, és, amint az már említésre került, nem veszélyeztetheti a gyártók szellemi tulajdonát sem. Továbbra is kritikus szemmel fogjuk felügyelni ezt a kérdést, de úgy tűnik, hogy az új rendelet meg fog felelni ezeknek a követelményeknek.

Szeretnék egy észrevételt tenni a vizsgálattal kapcsolatban. Megismételném, hogy e jogszabály sikere azon áll vagy bukik, hogy el tudjuk-e választani a lényegest a lényegtelenről. A rendelet kiköti, hogy a tagállamok által kiszabandó büntetéseknek hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. Arra bízhatnám az Európai Bizottságot, hogy a közeljövőben szigorúan felügyelje a helyzetet, és biztosítsa, hogy ez így legyen az Európai Unió minden tagállamában. Az ugyanis elfogadhatatlan, hogy az egyik ország szigorúbb legyen, mint a másik. Erre, véleményem szerint, kiváló példa az e heti felfüggesztő ítéletek, amelyeket az eset után tíz évvel szabtak ki a belgiumi dioxinbotrányban.

Végezetül, szeretnék megemlíteni egy olyan témát, amelyet nem hagyhatunk szó nélkül, nevezetesen a hús- és csontlisztet tartalmazó takarmányokét. A független képviselők közül elsőnek felszólaló kollégám érzelmdús beszéde után én magam ragaszkodnék a tényekhez. A hús- és csontlisztet tartalmazó állati takarmány használata a BSE-válság óta tilos. Például a csirkék esetében azonban ez ahhoz vezetett, hogy nincs elég állati fehérje a takarmányukban, ráadásul emiatt értékes fehérjék vesznek kárba. Mi több, az állati takarmány biztosítása a legnagyobb rezsiköltség az Európai Unió ötmillió szarvasmarha-tenyésztője számára, akik ezt nem vették könnyedén.

Természetesen, nem szeretnénk visszatérni ahhoz a helyzethez, amikor a bizonyos állatfajok számára készült takarmányok ugyanazon fajba tartozó állatokból származó fehérjéket tartalmaztak. Soha többé kannibalizmust! Különböző tesztek kell bevezetnünk, hogy megfelelően tudjuk kezelni ezt a helyzetet. Az Európai Bizottság jelezte, hogy ezek a tesztek már 2009-től rendelkezésre állhatnak, ami azt jelenti, hogy a hús- és csontlisztet tartalmazó takarmányt biztonságos módon újra be lehetne vezetni a csirkék vagy a sertések takarmányozásában. Szeretném megtudni az Európai Bizottságtól, hogy ezzel kapcsolatban mik a legfrissebb hírek, és hogy milyen lépésekre számíthatunk e tekintetben a következő évben.

Wiesław Stefan Kuc (UEN). - (PL) Elnök úr, biztos asszony, az állati eredetű élelmiszerek (a hús, a tojás, a tej) minősége és a fogyasztók rossz minőségű élelmiszerekkel szembeni védelme már évek óta tárgya az EU érdeklődésének.

Ahhoz, hogy az állati eredetű élelmiszerek jó minőségűek legyenek, szükség van jó minőségű takarmányra – ez a legfontosabb tényező –, csakúgy, mint megfelelő életkörülményekre az állatok számára. A takarmányok összetevőinek nagy részét maga a mezőgazdaság állítja elő, a hozzáadott adalékok viszont a legtöbbször vegyi úton előállított termékek. Ezek a legellentmondásosabbak. Ezért kellene harcolnunk azért, hogy ismertessék az ipari takarmányok pontos összetételét. Ennek semmi köze a szellemi tulajdonjogokhoz és azok védelméhez. Egy termék csak akkor van védve, ha a szabadalmi hivatal igazolásával levédte azt.

Ha nem vizsgálták be megfelelően, egy új állattakarmány-adalékanyag veszélyes lehet az egészségünkre, még ha az biztosítja is a legnagyobb mértékű növekedést vagy a termék legjobb megjelenését. A gazdáknak nincs arra lehetőségük, hogy bevizsgálják a takarmányokat, így csak arra az információra hagyatkozhatnak, amelyet a gyártó a tudomásukra hoz. Ne felejtjük el a BSE-t, és azt, hová vezetett a hús- és csontlisztet tartalmazó takarmányok használata. Az ipar mindenre képes a profit érdekében. Ezért támogatom teljes egészében Graefe zu Baringdorf úr jelentését.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Elnök úr, remélem, hogy a mai vitánk tárgyát képező kompromisszumcsomagban szereplő javaslatok leegyszerűsítik a takarmányok forgalomba hozatalára vonatkozó jogszabályokat, és hogy eközben növelni fogják az Európai Unió takarmányágazatának

versenyképességét. Azt is remélem, hogy az új szabályok nem fogják növelni a takarmány-előállító kis- és középvállalkozások költségeit.

A címkézés témájának megvitatása során nem szabad elfelejtenünk, hogy gyakran nem az okozza a problémát, hogy nincs információ a termék címkéjén, hanem az, hogy az átlagos vásárló nem érti az ott feltüntetett információt. Ha túl sok minden szerepel a címkén, az is megnehezítheti a választást. Egyfelől biztosítanunk kell, hogy a polgárok hozzáférhessenek ezekhez az információkhoz, másfelől viszont meg kell védenünk a gyártók szellemi tulajdonját.

Helyeslem az ötletet, hogy hozzuk létre azon összetevők listáját, amelyekkel nem szabad etetni az állatokat. Egy dolog biztos – nem engedhetünk meg magunknak újabb élelmiszerbotrányokat. A dioxinnal szennyezett ír sertéshús vagy a melanint tartalmazó kínai tejtermékek olyan példák, amelyeknek nem lett volna szabad előfordulniuk. Fel kell tennünk a kérdést, miért nem működött megfelelő módon az ellenőrző rendszer, és miért következett be a szennyeződés.

Az ellenőrző rendszert ennél fogva szigorúbban kell felügyelni. Átlátható és egyértelmű folyamatokra van szükség. Az ellenőrző rendszernek való meg nem felelést, illetve annak megszegését magas bírságokkal kell sújtani, mivel ezek az emberi egészséggel vannak összefüggésben. Az írországi incidens ellenére szeretnék mindenkit megnyugtatni, hogy az európai gazdák és takarmány-előállítók a világ legmagasabb színvonalán termelnek. A mi élelmiszereinket elismert hírnév és minőség jellemzi. Az európai élelmiszer biztonságos.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos asszony, hadd kezdjem azzal, hogy őszinte köszönetet mondjak az előadónknak, Graefe zu Baringdorf úrnak. Ő nem csak ebben a jelentésben, de az elmúlt évek során is mindig egy világos vonalat követett azzal a céllal, hogy elérje azt, amit ma elértünk: hogy világos helyzetet teremtsünk a gazdák számára, és hogy egyértelmű követelményeket szabjunk a takarmányok forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozólag.

Ma a második lépést vitatjuk meg, és ez ma különösképpen, újfent világossá vált. Biztos asszony, tegnap este az első lépést, a gyártást vitattuk meg. Szeretnék egy kicsit ide visszakanyarodni. A gyártás módja és a gyártási folyamatok ellenőrzésének módja e jelentés két legfontosabb előfeltétele annak biztosítása végett, hogy végre egészséges, biztonságos takarmányunk lehessen, amely által egészséges, biztonságos élelmiszert állíthatunk elő.

Szeretném megismételni azon meggyőződésemet, hogy azokat az üzemeket, ahol élelmiszer-feldolgozás is folyik a takarmány-előállítás érdekében, alaposabb vizsgálatoknak kellene alávetnünk, és hogy a veszélyelemzés és a kritikus ellenőrzési pontok (HACCP) meglétét feltételül kellene szabnunk a – lehetőség szerint Európa-szerte való – engedélyezéshez, amint az mind a tegnapi, mind a mai vita során felmerült. Ugyanazon kockázatok kiszűréséhez ugyanarra az ellenőrzésre van szükségünk az Európai Unió egész területén. És bár a visszaélések előfordulását sosem tudjuk teljesen kizárni, ez a jelentés, csakúgy, mint a tegnapi vita jó alapokat teremt a biztonság számára, anélkül, hogy túllőnénk a célon. Van még egy nagyon fontos pontja a mai jelentésnek: az, hogy tanultunk a BSE-válságot követő fejleményekből, és most már tudjuk, hogy alig néhány dologot lehet – és kell – másképp csinálnunk.

Szeretnék ismételt köszönetet mondani előadónknak, aki jó jelentést tárt ma elénk a korábbi egyeztetések alapján. Remélem, hogy a Ház százszázalékos támogatásban fogja részesíteni.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Elnök úr, a kiváló jelentés, amelyet képviselőtársunk tárt ma elénk – amelyhez gratulálok –, és amelyről ma szavazni fogunk, azért nagyon fontos, mert az európai állattakarmány-szektor az egyik legfőbb mezőgazdasági szektorunk, mind a gyártás szempontjából – hiszen 120 millió tonnájával ez teszi ki az EU mezőgazdasági gyártásának közel felét –, mind a forgalom szempontjából, amely körülbelül 50 milliárd euróra tehető. Az Európai Unió területén gyakorlatilag ötmillió gazda dolgozik, és 60 millió háztartásban tartanak állatot.

Az Európai Unió több egészségügyi krízisen is keresztülment a múltban, ami azt jelenti, hogy ma még elővigyázatosabbnak kell lennünk az átláthatóság terén, annak érdekében, hogy megfeleljünk nem csak a gazdák, hanem a fogyasztók elvárásainak is. Az ebben a jelentésben megállapított javaslatok előnye, hogy minimális költségekkel járnak az ipar, viszont annál nagyobb haszonnal a fogyasztók számára, akik egyre több figyelmet szentelnek az általuk megvásárolt termékek minőségének. E jelentés elfogadása lehetővé teszi, hogy a jobb minőségű termékek, a jobb ellenőrzés, a nagyobb mértékű nyomon követhetőség, valamint a gazdáknak, és végső soron a fogyasztóknak nyújtott pontosabb tájékoztatás garantálásával csökkentsük a kockázatokat.

Manapság, a nemzetközi kereskedelem növekedése miatt alapvető fontossággal bír, hogy megerősítsük a megelőzési rendszereket, hogy a múltban megtapasztalt élelmiszerválságok soha többé ne ismétlődhessenek meg.

E jelentésnek sikerült összehangolnia az információhoz való jogot – azáltal hogy szigorúan megszabja, mely tápanyagokat kell kötelező jelleggel feltüntetni a címkéken – a szellemi tulajdonjogokkal, amelyek viszont az iparunk versenyképességének megőrzése céljából fontosak.

Úgy vélem, a gyártókat kötelezni kellene arra, hogy azonnal bejelentsék, ha bármilyen új alapanyagot kevernek az állatok számára előállított takarmányokba, ezáltal is biztosítva az átláthatóságot és elősegítve az illetékes hatóságok által kivitelezett vizsgálatokat. Szintén alapvetően fontosnak tűnik számomra egy olyan sürgősségi eljárás bevezetése, amely lehetővé tenné az új, veszélyes anyagoknak a tiltott anyagok listájára való mielőbbi felvételét.

Ugyanígy, ha megadjuk a gazdáknak azt a lehetőséget, hogy egy inkorrekt állítással kapcsolatban felmerülő kétség esetén kérdéssel fordulhassanak az illetékes nemzeti hatóságokhoz, vagy az Európai Bizottsághoz, lehetővé teszi a rendszer nagyobb fokú ellenőrizhetőségét és a fogyasztók védelmét, ugyanakkor védi a tisztességes kereskedelmet is.

Ebből kifolyólag teljes körű támogatásomat ajánlom ehhez a kiváló jelentéshez, mivel a tapasztalat azt mutatja, hogy az az állati takarmányok címkézésére vonatkozó rendelet, amely a minőséget, az átláthatóságot, a visszakövethetőséget és az ellenőrzést részesíti előnyben a legjobb módja a további európai egészségügyi válságok megelőzésének.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, szeretnék köszönetet mondani előadónknak ezért az igazán szakmai jelentésért, amely választ ad a Bíróságnak a gazdák jogainak védelmére és az általuk vásárolt takarmányok előállítói jogainak védelmére vonatkozó kérdésére.

Támogatom azt a gondolatot, hogy a szellemi tulajdonjogot megéri védeni. Nem hagyhatjuk, hogy a piacon fel-felbukkanó vásárlók egyszerűen lemásolhassák a takarmányok összetételét, így ebből a szempontból sikeresnek tartom a jelentést.

Az efféle szélhámosokkal kapcsolatos kérdést a ma délelőtti vita során is érintettük. Az az igazság, csak akkor tudjuk ellenőrzés alatt tartani ezt az iparágat, ha ellenőrizzük azokat, akik nem tartják be az előírásokat. Ez csak a folyamat minden pontján kivitelezett rendszeres ellenőrzésekkel, vizsgálatokkal és felügyelettel oldható meg. Tegnap este élénk vita folyt itt a Parlamentben, és örömmel hallottam, mi minden fog történni ezen a téren.

Végül, egy fontos megjegyzés az árucikkek árának változékonyságával kapcsolatban. A mezőgazdasági biztos asszony is csatlakozik hozzánk. Ez jelentős kérdés a takarmányipar és a gazdák számára, amellyel mindenképpen foglalkoznunk kell.

James Nicholson (PPE-DE). – Elnök úr, először is, szeretném üdvözölni a jelentést, és szeretnék gratulálni az előadónak, akit dicséret illet ezért a jelentésért és az azt létrehozó kemény munkáért.

Valóban szükség van az átláthatóságra, és tudnunk kell, mit tartalmaznak az összetett takarmányok – ehhez nem fér kétség. Azzal sincs gondom, ha egy vállalat titokban szeretné tartani szellemi tulajdonjogait. A közelmúltbeli írországi dioxinproblémák azonban mindannyiunk számára nyilvánvalóvá teszik, hogy szükség van ellenőrzésre. Hiába tartják a gazdák a lehető legmagasabb színvonalat, és hiába tesznek mindent helyesen az állattenyésztés folyamán, a szemtanúi voltunk, hogy mindenük elveszhet, hiszen rajtuk kívülálló események következtében kárba veszhet kemény munkájuk eredménye.

Jó nap ez a mai a Parlament számára, jól mutatja, mit érhetünk el kellő együttműködéssel. Talán még azt is megmutatja, mit érhetünk el a mezőgazdaságban, hogy unió-szerte jobb jövőt biztosítsunk a gazdák számára.

Örvendek, hogy jelen van ma délelőtt Fischer Boel biztos asszony és Vassiliou biztos asszony, mert nagyon fontos, hogy szót ejtsünk az észak-írországi gazdákat fenyegető súlyos veszélyről – jelen pillanatban nyolc gazdáról van szó –, arról, hogy mindenüket elveszthetik, mert a helyi testület nem készült fel a támogatásukra.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos asszony, tisztelt képviselőtársaim, én is azzal kezdeném, hogy köszönetet mondok előadónknak, Graefe zu Baringdorf úrnak, amiért sikeresen létrehozta ezt a már első olvasatban őszintén elfogadható kompromisszumot. Az is bebizonyosodott, hogy össze lehet egyeztetni a fogyasztóvédelmet és az élelmiszerbiztonságot a szellemi tulajdonok megfelelő védelmével.

Szükség van arra, hogy a gazdák bízassanak abban, hogy az általuk felhasznált takarmányok azt tartalmazzák, ami a csomagolásukon szerepel. A takarmányipar fekete bárányai óriási gazdasági veszteséget okoztak a mezőgazdaságban, sőt, azon túlmenően is. Még egyszer köszönjük, Graefe zu Baringdorf úr.

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök úr, két rövid megjegyzést szeretnék tenni.

Először is, igen, a fogyasztók és a gazdák rá vannak utalva a világos és átlátható címkézésre, és támogatom az előadó azzal kapcsolatos módosítását, hogy a gyártóknak lehetőségük legyen visszatartani a pontos információkat, ha bizonyítani tudják, hogy szellemi tulajdonjogaik sérülhetnek mindazon összetevő esetén, amely kevesebb, mint 2%-át alkotja a keveréknek. Sürgősen szükség van további befektetésekre a kutatás terén, különösen a kérődzők takarmányával kapcsolatban, hogy csökkenthessük a metán- és dinitroxid-kibocsátást.

Másodszor, nem régóta itt volna már az ideje az ellenőrzési intézkedéseket szolgáló referenciapontok (RPA-k) bevezetésére a takarmányban minimális mértékben jelen lévő, géntechnológiával módosított szervezetek kezelése céljából, hogy felváltjuk a mai, zéró-toleranciát alkalmazó rendszert, amely bűnösen aránytalan takarmánypazarláshoz, gabonaszállításhoz és bűnösen aránytalan szankciókhoz vezet? Természetesen csak olyan GMO termékekre gondolok, amelyeket előzőleg engedélyezett az Európai Élelmiszer-biztonsági Hatóság (EFSA), vagyis amelyek teljes kockázatértékelésen mentek keresztül, vagy esetleg olyan GMO termékekre, amelyeket teljes mértékben engedélyezett valamely másik illetékes hatóság.

Lutz Goepel (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, biztos asszonyok, a jelentés tartalmával kapcsolatban nem tudok újat mondani, sok minden elhangzott már e tekintetben. De szeretnék köszönetet mondani az előadónak, aki igazi kitartásról tett tanúbizonyságot a hármas párbeszéd lefolytatása során.

Már régóta foglalkozunk ezzel a jelentéssel. Amint azt tudjuk, az Európai Bíróság kimondott egy ítéletet, amelyet egyenes, tisztességes tárgyalások követtek. Lehetőségünk nyílt hosszasan megvitatni ezt a kérdést, és ahogy azt Graefe zu Baringdorf úr előadóként megmutatta, rövid idő alatt, már az első olvasat alkalmával kielégítő megoldás született. Én 1994 óta jó néhány alkalommal megvítam már vele, de mindig tisztességes csapatjátékot tudtunk játszani. Szeretném most újfent megköszönni a munkáját.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Elnök úr, máris kifutottam a felszólaláshoz rendelkezésemre álló időből, de volna némi hozzáfűznivalóm. Ha most új európai jogszabályt fogadunk el a takarmányokkal kapcsolatban, ami valószínűleg ma nagy többséggel meg fog történni, és a Tanács is elfogadja ezt a jogszabályt, elmondhatjuk, hogy új, magas színvonalat teremtettünk Európában.

Szeretném megkérni a jelenlévő két biztos asszonyt, hogy a jövőben is ragaszkodjanak ehhez az európai színvonalhoz az Európába importált takarmányok és élelmiszerek esetében is. Európa csak akkor tudja felvenni a versenyt a világgal, ha ugyanezt a nívót követeljük meg az import esetében is. A Bizottságnak ennél fogva követelnie kell, hogy az európai előírások színvonala érvényesüljön a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) tárgyalásain is, és hogy világszerte ezek váljanak irányadóvá – akkor semmi félnivalónk nem lesz a világméretű versenyben sem.

Androulla Vassiliou, a Bizottság tagja. – Elnök úr, szeretném mindenkinek megköszönni az észrevételeit, amelyek közül néhányra reagálnék is. Először is, ami a biztonság kérdését illeti, a takarmányok biztonságosságát az a „negatív lista” garantálja, amelyen azok a takarmány-alapanyagok szerepelnek, amelyek használata tilos. A javaslat tartalmazza a takarmányok eme tiltólistáját. A Bizottság pedig bővíteni fogja ezt a listát minden egyes alkalommal, ha meggyőződik róla, hogy valamit fel kell venni a listára.

Másfelől, szeretném emlékeztetni Önöket, hogy létezik egy terjedelmes lista, amelyen a szennyezőanyagokra, úgymint a veszélyes mikrotoxinokra, nehézfémekre és dioxinokra vonatkozó határértékek szerepelnek, és amely a takarmányban előforduló nemkívánatos anyagokról szóló irányelv értelmében már 2002 óta hatályban van.

Én mindazokkal értek egyet, akik azt mondták, és amit én is megerősítettem, hogy az európai élelmiszer biztonságos. Azonban, ahogy azt tegnap esti vitánk során is jeleztem, a törvények és jogszabályok csak olyan jók lehetnek, amilyenre alkotjuk őket, ezért aztán ébernek kell maradnunk, és gondoskodnunk kell róla, hogy a tagállamok, a takarmánykereskedők, és valóban, a Bizottság is garantálja azt, hogy mindenki betartja kötelezettségeit, betartatja a jogszabályokat, és hogy a jogszabályok valóban jó szabályok legyenek.

A közelmúltbeli ír húsügy rámutat arra, hogy a jogi követelmények szigorúbb betartatására és ellenőrzésére van szükség, és szolgálataim továbbra is vizsgálják, hogyan lehet ezen még tovább javítani. Biztos vagyok

benne, hogy az új szabályok hatálybalépésével jelentősen javulni fog a takarmányok piacára vonatkozó szabályozás, ami mind a gyártóknak, mind a felhasználóknak érdekében áll.

Végül, de nem utolsósorban, szeretnék még egyszer köszönetet mondani az előadónknak kiváló munkájáért, és mindazoknak a képviselőknak, akik konstruktív, építő szerepet vállaltak abban, hogy létrejöhessen ebben az igen fontos témában ez a megegyezés.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, előadó. – (DE) Elnök úr, biztos asszonyok, szeretnék köszönetet mondani a ma elhangzott kedves szavakért. Úgy hiszem, valóban jó jelentés született.

A bűncselekmények elkövetését ez a jelentés természetesen nem tudja megelőzni, a benne foglalt, intenzívebb ellenőrzéseket előíró rendelkezéseknek viszont lehet visszatartó erejük. A bűnözés mindig ott jelentkezik, ahol lehetőség kínálkozik, ahol joghézagok vannak; most néhány területen sikerült ezeket betömnünk. Remélem – ahogy Nicholson úr is mondta –, hogy mind a takarmányipar, mind a gazdák meg fogják érteni, hogy van itt valami, amit meg kell védenünk, s hogy most az olyan kísérletek ellen formálódik közösség, amelyek által toxikus anyagok kerülhetnek a takarmányokba. Teljesen biztos vagyok benne, hogy ez a bűnözői tevékenységet is meg fogja fékezni.

Szeretném még egyszer tisztázni, hogy a szellemi tulajdon kérdésében nem alkottunk új szabályokat, csak utaltunk az e területre vonatkozó, már amúgy is hatályban lévő jogszabályra. Célunk annak megelőzése volt, hogy a szellemi tulajdonjogokra hivatkozva ki lehessen bújni a tájékoztatási kötelezettség alól. Ezért sikerült jól ez a megállapodás.

Végezetül szeretnék köszönetet mondani az árnyékelőadónknak. Természetesen voltak viták közöttünk – végül is, különböző véleményeket képviselünk itt, a Parlamenten belül –, de úgy vélem, hogy a jelentést, amely végül megszületett, mindenki magáénak érzi. Szintén szeretnék köszönetet mondani bizottságunk adminisztratív csapatának – jelen esetben Emmes úrnak –, aki kiemelkedő előkészítő munkát végzett. S bár politikai téren mi, európai parlamenti képviselők játszuk a főszerepet, az adminisztratív területen nagyon is támaszkodunk erre az előkészítő munkára. Esetünkben ez is roppant sikeresen zajlott.

Szeretném még hozzátenni, hogy amikor együttdöntési eljárásban veszünk részt, a parlamentarizmus kifejezetten olajozottan működik. Mindig azt mondták, hogy az együttdöntés bevezetése a mezőgazdaság területén mindent sokkal bonyolultabbá és időigényesebbé fog tenni. Ez nem igaz, hiszen, amint láttuk, jó munkával, az ügyek alapos megértésével, jó előkészítő munkával és jó politikai ellenfelekkel nagyon gyorsan el lehet rendezni a dolgokat. Úgy vélem, ez a bizonyíték arra, hogy az Európai Parlament szakértelme szolgálhatja és segítheti azt, hogy jó jogszabályok szülessenek.

Elnök. – Lezárom a vitát.

A szavazásra ma déli 12 órakor kerül sor.

4. - A mezőgazdasági termékek belső piacon és harmadik országokban történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedések (vita)

Elnök. – A következő napirendi pont a Dumitriu úr által a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság nevében készített A6-0004/2009 jelentés a mezőgazdasági termékek belső piacon és harmadik országokban történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről szóló, 2007. december 17-i 3/2008/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)).

Constantin Dumitriu (PPE-DE), előadó. – (RO) Örömmre szolgál, hogy a plenáris ülésen van alkalmunk megvitatni ezt a kérdést, amely nem csak a Közös mezőgazdasági szektora számára fontos, hanem az európai gazdaság egészének versenyképessége szempontjából is.

Akkor, amikor országaink gazdaságát globális válság sújtja, és amikor sürget a mezőgazdasági termékek iránti növekvő kereslet, a mezőgazdasági termékek belső piacon és harmadik országokban történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről szóló 3/2008/EK rendelet módosítása újabb módot kínál arra, hogy támogassuk a mezőgazdasági termelőket, és bővítése révén az Európai Unió egészének gazdaságát.

Az Európai Tanács 3/2008. rendelete, amely egyetlen szövegben foglalja össze a 2702/1999 és a 2826/2000 rendeleteket, alkalmazkodik az Európai Bizottságnak a jogszabályok egyszerűsítésére irányuló új politikai

megközelítéséhez, és megvalósítja az európai intézményeken belüli adminisztratív eljárások könnyítésének célját is. E rendelet alapján a Közösség bizonyos mezőgazdasági termékek belső piacon és harmadik országokban történő megismertetésével kapcsolatos intézkedéseket hozhat úgy, hogy közben megtartja ezen intézkedések speciális jellegét, amely attól a piactól függ, ahol azt alkalmazzák.

Ez a politika választ kínál a tagállamok részéről jelentkező valós igényre, miszerint szeretnék megismertetni mezőgazdasági termékeiket, különösen azok minőségéből, tápanyagértékéből és élelmiszerbiztonsági színvonalából eredő előnyeiket, mind az európai fogyasztók, mind más országok fogyasztóinak körében. Ezenkívül ez a politika segít új felvevőpiacok teremtésében és fokozza a nemzeti és a magánszektorból érkező kezdeményezéseket.

Az Európai Bizottság által kezdeményezett módosítások célja az, hogy lehetővé tegyék az ez iránt érdeklődő tagállamok számára, hogy kidolgozzanak egy megfelelő programot, amelyben a javaslatok megfogalmazásában részt vevő szervezetek nem kívánnak harmadik országokban végrehajtandó programokat bemutatni. Ennek eredményeképpen a tagállamoknak lehetőségük lesz növelni az e programok által célzott intézkedések alkalmazási területét, és ezen intézkedések végrehajtásához ugyancsak kérhetik a nemzetközi szervezetek segítségét. A jelentéstervezet, amelyről ma vitázunk, javasol bizonyos kiegészítéseket és kiigazításokat a Bizottság javaslatához képest, amelyek a rendelet logikájának világossá tételéhez és kiegészítéséhez szükségesek.

Először is, javaslatot teszünk a tagállamok célszektoraiban működő, a mezőgazdasági termékek belső piacon, illetve harmadik országokban való megismertetését szolgáló tájékoztató programok kidolgozásában részt vevő szakmai egyesületek és szervezetek közti konzultációk bevezetésére. Tekintettel a szakértelmükre és arra a fontos szerepre, amelyet ezek az egyesületek és szervezetek betöltenek a minőség garantálása és ellenőrzése terén, a velük való egyeztetés elsődleges fontossággal bír. Ugyanakkor, a szükségességük és időszerűségük megítélése alapján támogatjuk ezeket a most készülő programokat, hogy bizonyosak lehessünk benne, hogy a támogatásokat hatékonyan fordítják olyan programokra, amelyek megfelelnek a közösségi termékek megismertetése céljának.

Szintén javasoljuk azon területek kibővítését, amelyeken nemzetközi szervezetek vállalhatják fel a harmadik országok számára készült tájékoztató programok kivitelezését. A promóciót és a reklámot szolgáló intézkedések érintik a borászati szektort is, mind az EU belső, mind pedig a harmadik országok piacán. Ahogy az olívaolaj- és étkezési olajbogyó-ágazatban, a borászati ágazatban is léteznek nemzetközi testületek, mint például a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatal (OIV), amely biztosíthatja a tagállamok által javasolt programok harmadik országokban való kivitelezését, azáltal is terjesztve az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel és földrajzi jelzéssel ellátott borok jellegzetességeivel és előnyeivel kapcsolatos információkat.

Egy másik módosítás, amelyre javaslatot teszünk, az európai uniós társfinanszírozás arányának 60%-ról 70%-ra való emelését célozza most, hogy a pénzügyi válságból eredően a kistermelőknek egyre nagyobb nehézséget okoz, hogy támogatáshoz jussanak. Anyagi segítség híján fennáll a veszélye, hogy csődbe jutnak, mivel nincsenek meg azok az eszközeik, amelyekkel reklámozhatnák termékeiket, ezért a piaci kereslet visszaesésével kell szembenéznük.

E javaslatok célja végső soron az, hogy a termelés fokozása, ezáltal az európai gazdaság egészének támogatása céljából nagyobb piaci keresletet generáljanak. Ennek a célnak az elérése átsegít bennünket ezeken a nehéz időkön. Az Európai Unió mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeinek minősége olyan előny, amelyet ki kell használnunk annak érdekében, hogy biztosíthassuk az európai gazdaság versenyképességét és a termelők magasabb bevételeit.

Remélem, hogy a Bizottság és a tagállamok mihamarabb megvalósítják az ajánlásokat, amelyeket majd elfogadunk, mert nem engedhetjük meg magunknak, hogy elfecséreljük az időt a mostani körülmények között, amikor is egy rendkívül mély gazdasági recesszió hatásai gyötrik az európai polgárokat. Az itt javasolt intézkedések természetesen nem fogják megoldani a Közösség mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeinek forgalomba hozatalával és promóciójával kapcsolatos összes problémát.

A bürokratikus eljárások, többek közt a tradicionális termékek nyilvántartásba vételének egyszerűsítése, a „Made in the European Union” címke bevezetése, valamint az alacsonyabb minőségű és biztonsági színvonalú, harmadik országokból importált termékek problémájának megoldása csak néhány terület, amelyre figyelmet kell fordítanunk annak érdekében, hogy növelhessük a közösségi termékek piaci részesedését. Köszönöm a figyelmet, és kíváncsian várom észrevételeiket és kérdéseiket.

ELNÖKÖL: COCILOVO ÚR*alelnök*

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök úr, először is, szeretném megköszönni az előadónak, Dumitriu úrnak, valamint a Mezőgazdasági Bizottság tagjainak, hogy ilyen remek jelentést készítettek a mezőgazdasági termékek belső és külső piacokon történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről szóló bizottsági javaslatról.

Szeretném kiemelni a jelentésben számba vett kérdések fontosságát. Azt hiszem, abban mindannyian egyetértünk, hogy az európai mezőgazdasági termékek promóciója, mind a belső, mind az Unión kívüli piacokon, óriási jelentőséggel bír. Meggyőződésem, hogy a mezőgazdasági termékekkel folytatott kereskedelem a jövőben tovább fog nőni – még akkor is, ha el kell ismernünk, hogy a gazdasági válság miatt jelen pillanatban ennek visszaesésével kell szembenéznünk. Mindazonáltal, hatalmas lehetőségek nyílnak meg az európai termékek számára a harmadik országok piacain, és promóciós kampányainknak segíteniük kell az európai termelőket ezen új piacok felfedezésében.

Mielőtt rátérnék a jelentés tartalmára, szeretném azt egy kicsit szélesebb kontextusba helyezni. A Bizottság 2008-ban 42, a belső piaccal és harmadik országokkal foglalkozó programot fogadott el, amelyek költségvetése a következő három évre 128 millió EUR. A szabályok szerint ennek az összegnek a felét a Közösségnek kell biztosítania.

A Bizottság javaslatának célja, hogy lehetővé tegye a tagállamok számára, hogy az Európai Unióval közösen finanszírozott programokat indítsanak harmadik országokban – ahogy azt az előadó is kifejtette –, mert ma ez a lehetőség csupán a belső piac vonatkozásában adott. Arra is lehetőség nyílna, hogy ezeket a programokat nemzetközi szervezetek hajtsák végre.

Az előadó és kollégáinak három legfontosabb módosító javaslata a következő: először, hogy tegyünk kötelezővé a tagállamok számára, hogy folytassanak konzultációt kereskedelmi egyesületekkel a javasolt programokkal kapcsolatban; másodszor, hogy kössük ki, hogy a nemzetközi szervezetek általi végrehajtás nem kizárólag a Nemzetközi Olívaolaj-tanács számára fenntartott lehetőség, hanem egy általános lehetőség, például – ahogy az már ma is említésre került –, a borászati ágazat számára is; harmadszor, ami a költségvetési oldalt érinti, hogy növeljük a társfinanszírozás arányát.

Ezekre a módosításokra tekintettel szeretném hangsúlyozni, hogy a tagállamok valójában már most is konzultálnak kereskedelmi egyesületekkel, hogy meggyőződjenek arról, hogy termelők megfelelő támogatást kapnak. Én szívesebben támogatnám, hogy a továbbiakban is maradjon az önkéntes alapon működő partnerségi megközelítés.

A Nemzetközi Olívaolaj-tanácsot csupán példaképpen említettem, mégpedig az olívaolaj-ágazatot érintő közelmúltbeli tárgyalások okán. Ez természetesen nem zár ki más nemzetközi szervezeteket, mint például a Nemzetközi Szőlészeti és Borászati Hivatalt.

Ami a költségvetés finanszírozását illeti, természetesen folynak a tárgyalások, hogy milyen mértékben vegyen részt a Bizottság a társfinanszírozásban, de mivel ezt a kérdést már megvitattuk 2008-ban a promócióval és a tájékoztatással foglalkozó két rendelet összevonásakor, nem hinném, hogy újra meg kellene nyitnunk az ezzel kapcsolatos vitát.

Szeretném megragadni a lehetőséget, hogy elmondjam, hogy amikor megegyeztünk a borreformban, elismertük annak szükségességét, hogy megismertessük termékeinket a harmadik országok piacain. Ezért hát annak érdekében, hogy okosabb és intelligensebb módon költsük el a borra szánt büdzsét, javasoltuk évi 120 millió EUR különleges költségvetési tételként való előirányzását borászati termékeink harmadik országok piacain való megismertetése céljából. Mivel azonban a tagállamok – és különösen az újonnan csatlakozott tagállamok – nem akartak abba a helyzetbe kerülni, hogy ha nem költik el az előirányzott összeget, akkor az elvész, a 120 millió eurót a nemzeti keretekbe foglaltuk bele, hogy a tagállamok saját maguk dönthessenek felőle. Ez mindenesetre világosan jelzi, hogy a Közösség törődik ezzel a kérdéssel és elismeri az európai termékek erélyes promóciójának jelentőségét. Örömmel várom a mai vitát.

Petya Stavreva, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (BG) Elnök úr, biztos asszony, tisztelt képviselőtársaim, szeretnék gratulálni az előadónak, Dumitriu úrnak, ezért az objektív jelentésért, amely híven tükrözi, mennyire szüksége van e közösségi ágazatnak az európai termelők promotálására.

A jelentés olyan intézkedéseket tartalmaz, amelyek segítségével új piacok nyílhatnak meg, jövedelmezővé téve gazdálkodóink mezőgazdasági tevékenységét. Ez a politika megfelel a tagállamok azon igényeinek, hogy szeretnék megismertetni mezőgazdasági tevékenységüket, mind a Közösség, mind a harmadik országok fogyasztóival.

Arra is kiváló lehetőséget kínál, hogy hangsúlyt fektessünk a minőségre, a tápanyagtartalomra, az előállítási módokra és az előállított élelmiszerek biztonságára. Én támogatom az előadó javaslatát, amely azt a lehetőséget kínálja az ez iránt érdeklődő tagállamoknak, hogy tájékoztató programokat kezdeményezzenek harmadik országok számára, ha azoknak nem áll rendelkezésükre ez a lehetőség.

Ez a módosítás lehetővé fogja tenni az európai országok számára, hogy növeljék az e programok által felvázolt intézkedések gyakorlatban alkalmazott körét, és hogy ezek végrehajtásában nemzetközi szervezetek segítségét vegyék igénybe. Úgy vélem, hogy e programok kidolgozása során oda kell figyelni arra, hogy az egyes országokban milyen fontos szerepet játszanak az egyesületek és ipari szervezetek, amelyeknek objektív rálátásuk van arra, mi is történik az adott országban.

Figyelembe kell vennünk továbbá, hogy bizonyos nemzetközi testületeknek igen lényeges szerepük van egyes európai uniós régiók tipikus élelmiszeripari termékei előnyeinek és sajátos jellegének megismertetésében. Támogatom az előadó azon javaslatát, hogy növeljük meg a Közösség pénzügyi részvételének százalékos arányát, ezáltal biztosítva további segítséget a tagállamok által kiválasztott projektekhez. Arra biztatom Önöket, hogy támogassák Dumitriu úr jelentését.

Bogdan Golik, a PSE képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, biztos asszony, őszintén gratulálok Dumitriu úrnak ehhez a remek jelentéshez – amely azoknak a korábbi jelentéseknek a folytatásaként született, amelyekben szintén a promócióról és az Európai Unió harmadik országokban való megismertetésére szánt pénzeszegekről beszéltünk.

A mezőgazdasági termékeknek a belső piacon, valamint harmadik országokban való megismertetését célzó intézkedéseknek és az ezzel kapcsolatos információszolgáltatásnak óriási jelentősége van abban, hogy pozitív képet alakítsunk ki a „Made in Europe” védjegyről. Én magam régóta hangsúlyozom ennek fontosságát, és éveken át jelentős erőfeszítéseket tettem annak érdekében, hogy leegyszerűsítsük az információszolgáltatás és a megismertetés egész rendszerét. Felszólalásaimban rendszeresen hangoztattam a „Made in Europe” márka harmadik országok piacaival való megismertetésének szükségességét, ami különösen érvényes napjaink hivatalos és jogi körülményei között.

A hongkongi 6. WTO Miniszteri Konferencia nyilatkozatának megfelelően 2013-ban megszűnik az exporttámogatások minden formája, valamint az azokkal megegyező hatású exportintézkedések alkalmazása. A harmadik országok piacain folytatott promóciós kampányok megszervezésének bonyolultsága, valamint az ilyen intézkedések jelentős távolságban, különösen Ázsiában vagy Amerikában való kivitelezésének magasabb költségei folytán a kereskedelmi szervezetek nem mutattak túl nagy érdeklődést a promóciós tevékenységek támogatásának mechanizmusa iránt.

Az Európai Bizottság javaslata lehetőséget ad tevékenységük ösztönzésére. A tagállamok által kivitelezett megismertető programok lehetőséget kínálnak arra, hogy ezek a szervezetek együtt dolgozzanak azokon a területeken, ahol egyedül nem tudták sikeresen működtetni és finanszírozni ez irányú tevékenységüket. Mindazonáltal, az ilyen típusú projektek finanszírozásában való közösségi részesedés arányának növelésére irányuló erőfeszítéseket folytatni kell. Példaként említeném az Amerikai Egyesült Államokat, ahol promóciós célokra sokszorosát költik annak, mint amennyit az Európai Unió egész területén borászatra és egyéb promóciós termékek kapcsán kifejtett promóciós tevékenységekre fordítunk.

A mezőgazdasági termékek kereskedelmi áramlása liberalizációjának küszöbén a közösségi termékek harmadik országok piacain való megismertetésének támogatását célzó jogi eszköz lehet az egyetlen lehetséges megoldás, amely nem ütközik a WTO Dohai Fejlesztési Menetrend fordulóján kiadott Mezőgazdasági keretegyezmény iránymutatásaival. A „Made in Europe” védjegy megismertetése az egyetlen esélyünk a versenyképességünk megőrzésére, valamint, hosszú távon, az európai mezőgazdasági termékek vonzóbbá tételére és piacaik bővítésére.

Szeretnék köszönetet mondani a Bizottságnak ezekért az intézkedésekért, amelyekről már több ízben beszéltünk itt, a Parlamentben, és amelyeket belefoglaltak javaslatukba, gondolok itt különösen a kereskedelmi szervezetek hozzájárulásának 20%-ról 10%-ra való csökkentésére és a promóciós célokra fordítandó elérhető támogatások növelésére.

Seán Ó Neachtain, az UEN képviselőcsoport nevében. – (GA) Elnök úr, őszintén üdvözlöm Dumitriu úr jelentését, és szeretnék gratulálni neki az általa végzett munkához.

Ez a költségvetés kitűnő lehetőséget biztosít a tagállamok számára ahhoz, hogy piacokra leljenek mind Európán belül, mind azon kívül. Én, írként, szeretném elmondani, hogy óriási segítség országom számára, hogy a világ piacain, különösen Ázsiában is eladhatjuk friss, egészséges élelmiszereinket.

Kollégáimmal egyetemben viszont azt is szeretném elmondani, hogy most remek lehetőséget látok arra, hogy egyszerűsítsük az ehhez a költségvetéshez kapcsolódó szabályozást, hogy könnyebben hozzá lehessen jutni a kereskedelemre szánt pénzhez, mint jelenleg, és, természetesen, ahogy az már elhangzott, magát a költségvetést is emelni kell. Ez rendkívül fontos, nem csak a tagállamok, de egész Európa számára.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök úr, biztos asszony, egyetértek Önökkel abban, hogy a reklám fontos. Azonban nem csupán a professzionális kampányok reklámoznak bennünket, hanem az élelmiszerek származási helyén bekövetkező események is.

Amikor a világ a BSE járvánnyal azonosít bennünket, amikor is kergévét tettük címeres állatainkat, vagy amikor, mint most, egyes országoknak vissza kell vonniuk bizonyos termékeiket, mert dioxint találtak bennük – aminek természetesen ugyancsak híre megy a világban – és amikor több millió lemeszárolt, beteg szarvasmarhát mutatnak be a világ tévéhíradói, nos, az is egyfajta reklám a számunkra: negatív reklám.

Óvatosnak kell lennünk, hogy elkerüljünk egy ellentmondást. Egyfelől, beszélünk a jó minőségű termékeinkről, másfelől pedig itt vannak a kedvezőtlen jelentések – bár, amint azt az előbb lefolytatott vita is mutatja, már dolgozunk ezen a kérdésen.

Amennyiben harmadik országok piacain szeretnénk reklámozni magunkat – és igen, erre igazán jó okunk van, hiszen remek termékeink vannak –, nem szeretném, ha általános reklámkampányt folytatnánk; olyan reklám kell, amely bemutatja Európa sokféleségét. Amint azt Önök is tudják, Németországban az a helyzet, hogy a Szövetségi Alkotmánybíróság a kötelező szintű adóval járó kötelező reklám ellen ítélt. Rámutatott, hogy az a reklám, amely nem tesz különbséget az egyedi minőségek között, nem emeli az eladások számát, és hogy e helyett arra van szükség, hogy az egyes termelők saját maguk legyenek képesek reklámozni saját, jellegzetes termékeiket.

Ráadásul egyre fontosabb – és nem csak Európában, de azon kívül is – hogy ne csak a végtermék minőségét mutassuk be, hanem azt előállító folyamatát is. És mi a helyzet az állatok védelmével, a környezettel, az alapanyagokkal, a gazdálkodás szerkezetével, a tisztességes kereskedelemmel? Ezek mind olyan kritériumok, amelyek nem feltétlenül befolyásolják a végtermék minőségét, viszont egyre fontosabbá válnak a fogyasztók szemében. Ezért hát ezt is be kell építenünk a reklámjainkba, és látnunk kell, hogy ennek eredményeképpen tovább nő Európa megbecsültsége a világban.

Ilda Figueiredo, a GUE/NGL képviselőcsoport nevében. – (PT) Elnök úr, biztos asszony, hölgyeim és uraim, nem szabad elfelejtenünk, mennyire fontos a körülmények javítása, és hogy támogatást nyújtunk a mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos információnyújtáshoz és az Európán belüli, illetve harmadik országok piacain való megismertetésüket célzó intézkedésekhez, szélesítve az Európai Bizottság által benyújtott javaslatok körét.

Ennélfogva támogatjuk az előadó és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság által benyújtott javaslatokat, nevezetesen azokat, amelyek a nagyobb beavatkozást és az ágazatban működő kereskedelmi egyesületek és szervezetek szerepének erősítését célozzák, ideértve a programot kidolgozó tagállam egyesületeit és szervezeteit, tekintettel a szakértelmükre és a minőségellenőrzés biztosításában betöltött jelentős szerepükre, és azokat, amelyek célja a Közösség pénzügyi részvételi arányának növelése. Lényeges, hogy van kiegészítő támogatás, különösen a tagállamok által kiválasztott projektek számára.

Hasonlóképpen, úgy véljük, hogy a harmadik országokban folytatott promóció és reklámtevékenység más fontos termékek számára is előnyös lehet, nem csak az olíva olaj és az olajbogyó számára, különös tekintettel az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel és földrajzi jelzéssel ellátott borokra. E tekintetben, szeretném itt megjegyezni a gazdaegyesületek lényeges szerepét, hangsúlyozva a kis- és középméretű gazdálkodók által működtetett együttműködő borospincéket és egyéb egyesületeket, amelyek léte alapvető fontossággal bír azon gazdák termékei eladásának biztosításában, akik egymagukban képtelenek lennének fennmaradni.

Szeretnék ismételt felszólítással élni annak érdekében, hogy növeljük meg a gazdaszervezetek számára nyújtott támogatásokat, hogy teljes mértékben betölthessék szerepüket a családi gazdálkodások fenntartásában

és az azokban előállított magas minőségű mezőgazdasági termékek megismertetésében, ami alapvetően fontos ahhoz, hogy egészséges élelmiszereket biztosíthassunk országaink lakossága számára.

Ennek értelmében mi a jelentés mellett fogjuk letenni voksunkat.

Witold Tomczak, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök úr, biztos asszony, az Európai Unió számos mezőgazdasági termék jelentős exportőre, ám az EU mezőgazdaságának jövőjét a belső piac fogyasztása fogja meghatározni. Ennek az ösztönzése hozhat igazán hasznot a gazdáknak, a fogyasztóknak és az egész iparágnak.

Az egészséges életmódhoz szükséges élelmiszerek fogyasztása számos tagállamban alacsony, így ennek növelése, megfelelő tájékoztatás és promóció révén, felettébb kívánatos. Fontos azonban, hogy az Európai Unióbeli gazdák számára előnyt jelentsenek a mai vita tárgyát képező programok, mégpedig különösen a kis- és középméretű gazdaságokat működtetők, mivel ezek teszik ki a gazdaságok 95%-át.

Ezeknek a programoknak növelniük kell a fogyasztók egészséges táplálkozással kapcsolatos ismereteit, ugyanakkor, meg kell hagyniuk számukra a választás lehetőségét. Ezért érdemes sorra venni a következő lépéseket: konzultációk szervezése az egészséges étrend specialistáival és a kereskedők képzése, hogy a fogyasztók tanácsadóivá válhassanak az egészséges étrend tekintetében. Alapvetően fontos, hogy jól prezentáljuk a reklámozott termékek egészségügyi hasznát, valamint az élelmiszerek előállítási módját. A termékek címkéin szereplő információ nem elegendő.

Ezt a programot azonban veszélyeztetheti a nagy élelmiszerállalatok által tömegesen gyártott élelmiszerek promóciója, amely vállalatok képesek hatékony reklámkampányokat folytatni, és amelyeknek a legjobb szakemberek állnak rendelkezésére. Nem fogja ez veszélybe sorolni a jó minőségű élelmiszerek megismertetését?

Ugyancsak fontos, hogy a termékeken olvashatóan legyen feltüntetve a lejáratí idő, mivel a termékek címkéin található információk jelentőségével kapcsolatban is egyre nő a fogyasztók tudatossága.

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Először is szeretnék gratulálni kollégámnak azért a komoly munkáért, amelyet előadóként végzett annak érdekében, hogy egyszerűsítsünk az európai uniós szabályozáson, hogy csökkentsük az adminisztrációs terheket, amire igen nagy szükségünk van.

Az Európai Unió információszolgáltatásra vonatkozó intézkedései választ jelentenek arra a tagállamok részéről felmerülő valós igényre, hogy reklámozzák mezőgazdasági termékeiket, mind az európai fogyasztók, mind más országok fogyasztói körében, különös tekintettel a termékek minőségére és a bennük található értékes tápanyagokra, csakúgy, mint az élelmiszerbiztonságra és a biztonságos előállítási módokra. Mint a minőségi kérdések előadója, nagy örömmre szolgál, hogy ebből a szempontból az európai termékek igen versenyképesek.

Ez a jogszabály-módosítás lehetővé fogja tenni az érdekelt tagállamok számára, hogy tájékoztató programokat indítsanak, akkor is, ha még nem volt ilyen programjuk harmadik országok számára. E módosítás eredményeképpen a tagállamoknak lehetőségük nyílik az e programok által célzott intézkedések alkalmazási területének bővítésére, valamint arra, hogy ezen intézkedések foganatosításában nemzetközi szervezetek segítségét vegyék igénybe. Az Európai Unió pénzügyi részvételének arányát növelni kell annak érdekében, hogy kiegészítő támogatást biztosíthassunk a tagállamok által kiválasztott projektekhez akkor, amikor általánosságban szigorodnak a feltételek, amelyekkel a nemzeti szervezetek és hatóságok szert tehetnek azokra az összegekre, amelyeket a társfinanszírozásra kell, hogy fordítsanak.

Támogatom azt az elképzelést, miszerint a kiválasztott program végrehajtásával megbízott szervezet nemzetközi szervezet legyen, különösen akkor, ha a program célja az olívaolaj- és az étkezési olajbogyó-ágazat reklámozása, nem beszélve az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel és földrajzi jelzéssel ellátott borok szektorának harmadik országokban való megismertetéséről.

Ugyanakkor, nem szabad elfelejtenünk, milyen fontos szerepet töltenek be a tagállamok célszektoraiban működő szakmai egyesületek és szervezetek a mezőgazdasági termékekről szóló tájékoztató programok kidolgozásában. Végezetül szeretnék ismételt köszönetet mondani az előadónak, és különösen Vassiliou biztos asszonynak, azért, amiért minden, a jelentésben szereplő javaslatunkat elfogadta.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, az elmúlt néhány hónap során, de legfőképp e parlamenti ülészak alatt szemtanúi voltunk, amint folyamatosan csökkent a gazdálkodóinknak nyújtott közvetlen támogatás, hogy hanyatlóban vannak a szabályok, amelyek eddig védtek az iparunkat az

EU-n kívülről érkező olcsó importtal szemben, s mindez azért, hogy felszabadítsuk a szükséges forrásokat ahhoz, hogy megfeleljünk az új évezred környezetvédelmi, gazdasági és társadalmi kihívásainak, valamint a nemzetközi kereskedelmi megállapodásoknak.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság tagjaként, és ami a legfontosabb, egy olyan ország képviselőjeként, amely világszerte elismerést és tiszteletet szerzett mezőgazdasági termékei minőségének köszönhetően – gondolok itt az olíva olajunkra, a borainkra és sajtjainkra –, nem tehetek mást, minthogy támogatok minden olyan javaslatot, amellyel a Bizottság a jó minőségű európai termékek védelmét és ismertetését, és ahol lehetséges, ezen termékek forgalomba hozatalát igyekszik elérni, úgy a belső piacokon, mind külföldön.

Ez a tájékoztató program valószínűleg különös jelentőséggel bír, mivel az a célja, hogy világossá tegye az európai és más egyéb fogyasztók számára, hogy termékeink nem versenyeznek a talán olcsóbb külföldi termékekkel, hanem, hogy inkább egy olyan alternatívát kínáljanak, amely a minőséget tartja szem előtt, valamint olyan gyártási modelleket, amelyek tiszteletben tartják a környezetet, valamint a társadalom és az állatok jólétére vonatkozó előírásokat, ami természetesen az emberi egészségre is kedvezően hat vissza.

A jogszabályoknak, amelyeket megszavazunk ebben a Házban, mindig ára van, amit legfőképp a termelők fizetnek meg. Ezért kell minden segítséget felajánlanunk nekik, amit csak tudunk, hogy termékeink gazdasága és minősége ne vesszen el, és hogy termékeink ne tagozódjanak be az egyre homogénebb világpiaci termékek közé. Ennélfogva, támogatom az előadó módosító javaslatait, amelyek célja a bizottsági társfinanszírozás növelése, a támogatható tevékenységek kiegészítése, és ami a legfontosabb, a termelők egyesületeiben való részvétel növelése, mivel ezek a szervezetek vannak a legjobb helyzetben ahhoz, hogy megvédjék termékeik minőségi tulajdonságait az egyre szigorúbb fogyasztók érdekében.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) A jelentés, amelyet ma megvitatunk, rendkívül jelentős az európai mezőgazdaság számára. Ahogy azt maga az előadó is hangsúlyozta, az európai termékek minősége és biztonsága olyan versenyképességi ütőkártya, amelyet még nem használtunk ki eléggé.

E termékeknek és azoknak a minőségi és biztonsági előírásoknak a megismertetését, amelyeknek ezek megfelelnek, valamint a termékekkel kapcsolatos információk terjesztését célzó intézkedések a kereslet növelésével, a gazdák termelésének és profitjának növelésével, valamint új munkahelyek teremtésével olyan láncreakciót válthatnak ki, amely értelemszerűen a gazdaság növekedését vonja maga után. Ezeknek az intézkedéseknek egyaránt kell a belső piac, valamint a harmadik országok fogyasztóira irányulniuk.

Ne feledjük el, hogy a belső piacon is szembe kell néznünk a más országok termelői által állított versennyel, akik olykor olcsóbb, ugyanakkor nagyon gyakran sokkal alacsonyabb minőségű és biztonsági színvonalú termékeket kínálnak. A fogyasztóknak fel kell tudniuk ismerni a közösségi termékeket, és tudniuk kell, miért egészségesebbek más termékekénél. Végül, de nem utolsósorban, tudniuk kell, hogy ha ezeket a termékeket vásárolják, azzal az európai gazdákat és mezőgazdasági termelőket, vagyis az európai gazdaságot támogatják.

Különösen értékelem az előadó azon kezdeményezését, hogy ismerjük el a szakmai egyesületek és szervezetek igen lényeges szerepét, mert a legtöbb esetben ezek olyan szakértelemmel rendelkeznek, amely egy adott ország intézményeinek nem áll rendelkezésére. A valós piaci helyzettel és a piac követelményeivel is sokkal inkább tisztában vannak. Úgy vélem, ugyanakkor, hogy a társfinanszírozási arány növelése a jelenlegi hitelválságban feltétlenül szükséges. Határozottan hiszem, hogy ez növelni fogja a szóban forgó alapok felhasználási arányát.

Végezetül, szeretnék gratulálni az előadónak, Dumitriu úrnak, az általa végzett kemény munkáért és a javaslataiért, és ezt a nézetet, véleményem szerint, minden képviselőtársam osztja.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Szeretnék gratulálni az előadónak, Dumitriu úrnak. A mezőgazdasági szektor lényeges a tagállamok gazdasága szempontjából, mivel ellátja élelmiszerrel a lakosságot, mezőgazdasági termékeket exportál, nem beszélve arról, milyen sok munkahelyet biztosít. Az Európai Uniónak képesnek kell lennie arra, hogy megfelelő áron, megfelelő mennyiségű élelmiszert biztosítson lakossága számára.

Nyilvánvaló, hogy egy versenypiacon a mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos információszolgáltatás és a termékek megismertetése a belső piacon és harmadik országok piacain egyre nagyobb jelentőséggel bír. A mezőgazdasági termékek megismertetését célzó programok kidolgozása során mindenképpen konzultálni kell a szakmai egyesületekkel és szervezetekkel. Úgy vélem, hogy ez a rendelet ösztönözni fogja az európai gazdákat, hogy reklámozzák saját mezőgazdasági termékeiket.

Romániának rengeteg olyan élelmiszeripari terméke van, amellyel, sajnos, egyáltalán nem találkozunk az európai piacokon, holott ezek közül nagyon sok környezetbarát termék. Az e termékeket reklámozó kampány mind az európai fogyasztók, mind a romániai mezőgazdasági termelők számára hasznos lesz. Különösen most, a gazdasági válság idején, a mezőgazdasági ágazatnak mindenképpen azon ágazatok közé kell tartoznia, amelyekre külön figyelmet fordítunk, a megfelelő programok és finanszírozás mellett.

Válsághelyzetben a tagállamoknak még nagyobb figyelmet kell szentelniük prioritásaik meghatározására. Ezért vélem úgy, hogy a mezőgazdaságnak továbbra is támogatott területnek kell maradnia, mivel ez rendkívül lényeges az európai gazdaság szempontjából.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – (RO) Mindenekelőtt szeretnék gratulálni az előadónak az, egy igen lényeges kérdést felvető jelentés elkészítése érdekében végzett kemény munkához. A tagállamok részéről jelentős igény jelentkezik, hogy megismertessék mezőgazdasági termékeik arculatát mind az Európai Közösségek, mind más államok fogyasztóival.

Szeretnék kiemelni a jelentésben szereplők közül két javaslatot. Az egyik egy arra vonatkozó kérés, hogy emeljük meg az Európai Közösség pénzügyi részvételének a mértékét annak érdekében, hogy kiegészítő támogatást lehessen nyújtani a tagállamok által kiválasztott projektekhez, most, amikor általánosságban szigorodnak a feltételek, amelyekkel a nemzeti szervezetek és hatóságok szert tehetnek azokra az összegekre, amelyeket a társfinanszírozásra kell fordítaniuk.

E módosítás második bekezdése értelmében az Európai Közösség anyagi részvételének kívánt mértéke 70% lenne azon intézkedések esetében, amelyek célja a gyümölcsök és zöldségek, különösen az iskolákban, gyermekek számára való reklámozása. Úgy vélem, ezek a módosítások helyénvalóak, és remélem, hogy a kezdeményezést a lehető legtöbb európai parlamenti képviselőtársam támogatni fogja.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Szeretnék gratulálni az előadónak az általa végzett komoly munkához, és az ahhoz való hozzájárulásához, hogy kitágíthatjuk a mezőgazdasági termékeknek a belső piacon és harmadik országok piacain való megismertetését és a róluk való tájékoztatást célzó programok alkalmazási területét.

A jelentésben szereplő módosítások közül az egyik legfontosabb a 10%-os emelés, mind a mezőgazdasági termékek promóciós programjainak társfinanszírozásában, mind a tejtermékek, a zöldségek és gyümölcsök fogyasztásának iskolákban való népszerűsítésére előirányzott költségvetésben.

Ez egyrészt Európának is hasznára válik, mivel nagyobb mennyiségű mezőgazdasági terméket fognak aktívabban reklámozni, másrészt, a közösségi támogatás legnagyobb nyertesei a gyermekek, a diákok lesznek.

Véleményem szerint az itt benyújtott javaslatok különösen fontosak, mivel most, jobban, mint valaha, azokon a területeken van szükségünk beruházásokra, amelyek gyorsan fejlődnek, ezért gazdasági fellendüléshez vezethetnek. A mezőgazdaság egyike ezeknek a területeknek, ezért az Európai Unió jelentősen hozzájárulhat a promóciójához.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, a világ nagy élelmiszergyártói milliárdokat költenek reklámra – és bár lehet, hogy az Európai Unió termékeiből dolgoznak, ezek a reklámok soha nem az alapanyag eredetére, hanem a vállalatok saját márkaneveire összpontosítanak. Ünnepezt televíziós szakácsok hirdetik saját élelmiszertermékeik különleges verzióit, könnyen hozzáférve mind a média lehetőségeihez, mind a milliós költségvetésekhez. Ma pedig itt egy viszonylag kisebb pénzügyi összegről beszélünk, amelyet Európa minden élelmiszerének támogatására kellene fordítani, mind a nagyvilágban, mind a belső piacon. Ez nagy kérés! Ez egy nagyon jó jelentés, amelyet teljes mértékben támogatok, és helyeslem a biztos asszony mai észrevételeit is.

Engem különösen érdekel az az elképzelés, miszerint saját határainkon túl is hirdetniük kell a termékeinket, és teljes szívemből egyetértek ezzel, ám realisan kell látnunk, hogyan fogunk versenyezni, és hogy vajon versenyképesek vagyunk-e a világpiacra. Talán a biztos asszony mond majd erről valamit válaszában. El kell hogy ismerjék, és kell, hogy méltányolják az előírásainkat. Elismerik-e és méltányolják-e őket a WTO-ban?

Jim Allister (NI). – Elnök úr, nagyon határozottan támogatom jó minőségű élelmiszereink megismertetését. A mai bonyolult piaci viszonyok között a minőségi termékek jelentik a legjobb mentsvárat, viszont ezeknek hathatós reklámra van szükségük. Jó lenne, ha a 60%-os társfinanszírozás megszerezhető lenne, és sajnálom, hogy a biztos asszony nem tudott olyan készséges lenni ez ügyben, mint ahogy reméltük.

Saját régióm tekintetében nyomatékosan felszólítanám a regionális vezetést – amely nincs megáldva túl sok kezdeményezőkésséggel és forrással, tekintve kiterjedt adminisztratív berendezkedését és a szükségtelen

határon átnyúló testületeket –, hogy erősítse meg magát, és hívja le ezt az uniós forrást, és így tegye lehetővé, hogy kiváló helyi termékeink a lehető legjobb eséllyel jelenhessenek meg a piacon. Ezenkívül remélem, hogy Európa 70%-os támogatást fog nyújtani ezen élelmiszerek és a zöldségek iskolákban történő reklámozásához; bízom benne, hogy a bambán mészáros helyi önkormányzat nem fogja elveszítetni ezt a lehetőséget.

Avril Doyle (PPE-DE). – Elnök úr, először is, szeretném megköszönni a Bizottságnak, hogy a közelmúltban elfogadta, hogy 50%-ban támogatja az An Bord Bia következő három évre vonatkozó, a húsok ázsiai megismertetését célzó javaslatát, amit nagyra értékelünk.

Még nagyon is támogatom ezt a javaslatot, engedjék meg, hogy hangot adjak két kereskedelmi szempontú fenntartásomnak. Először is, vannak országok, mint például Írország, amelyek nem valószínű, hogy kidolgoznak majd tájékoztató programokat, ha a kereskedelem nem mutat érdeklődést irányukba. Másodszor, míg a támogatás mértékének 60%-ra, a gyümölcsök és zöldségek promóciója esetén 70%-ra történő emelése a jelenlegi gazdasági környezetben rendkívül üdvözlendő, valójában, az általános promóció kiterjesztésére való ösztönző erő korlátozott lehet, ha a programhoz hozzájárulók és a hozzá nem járulók egyaránt részesülnek az általa biztosított előnyökből.

Szeretnék köszönetet mondani az előadónak.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Szeretném kifejezni támogatásomat a Dumitriu úr által benyújtott, a mezőgazdasági termékek belső piacon történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről szóló jelentéssel kapcsolatban. Úgy vélem, meg kell emelnünk az Európai Bizottság anyagi részvételének arányát, hogy kiegészítő támogatást nyújthassunk a tagállamok által kiválasztott projektekhez.

Különösen fontos, hogy 70%-ra emeljük az Európai Bizottság anyagi hozzájárulását a gyümölcsök és zöldségek, különösen az európai uniós iskolák diákjai körében való promócióját célzó új program valós költségei tekintetében. Ez az intézkedés lényegesen hozzájárul a gyümölcsök és zöldségek iskolai promóciós programjához, erre pedig mindenképpen szükség van gyermekeink egészsége érdekében.

Neil Parish (PPE-DE). – Elnök úr, szeretnék gratulálni az előadónak ehhez a remek jelentéshez.

Biztos asszony, örömmel hallgattam, amit elmondott. Úgy vélem, az európai mezőgazdasági politika jövője a piacon múlik. Meg kell jelennünk a piacon, és reklámozni kell jó minőségű termékeinket. Ön említette a borászati reformot – korábban már rengeteg rossz minőségű bort kivontunk a piacról, amelyekből, miután az intervenció eszközével felvásároltuk, bioüzemanyagot készítettünk, ami teljesen járhatatlan út. Nekünk a jó minőségű termékeket kell segítenünk. Sokféle borunk, sajtunk, húsunk, olíva olajunk, gyümölcsünk és zöldségünk van, ezeket Ön is mind megnevezte. Európa gazdag mindezekben, ezért a jövőben meg kell jelennünk velük a piacon.

Úgy vélem, ahogy az „állapotfelmérés” után áttérünk a 2013-tól bevezetendő új agrárpolitikára, biztosítanunk kell, hogy a pénzünket termékeink promóciójára, valamint a piacon való megjelentetésére fogjuk fordítani, mivel ennek van jövője.

Hadd tegyek még egy utolsó megjegyzést a biztos asszonynak: talán el kellene mennie Amerikába, és meg kellene győznie Obama elnök urat, hogy a Roquefort sajt kivételesen jó, ezért talán csökkenthetné a vámot, amellyel Bush elnök, hivatalból való távozása előtt, sújtotta ezt a terméket.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Elnök úr, az európai és a harmadik országokbeli fogyasztók túl kevés információhoz jutnak az európai élelmiszerek minőségéről és a rájuk vonatkozó előírásokról. Pedig mi kivételesen magas követelményeket támasztunk az európai termelőkkel szemben. A fogyasztóknak tisztában kellene lenniük ezzel, hiszen ennek ismerete befolyásolja a számukra megfelelő termékek kiválasztását.

Én a promóció és a tájékoztatás mellett vagyok, bár gyakrabban beszélek úgy a tájékoztatásról, mint az üzenet objektívebb formájáról. Az információk minőségét és a promóció módszereit illetően is szükségünk lesz speciális követelményekre és előírásokra. Végezetül, támogatom, hogy az EU és az egyes országok költségvetéséből támogassuk az élelmiszerek területén történő tájékoztatást és promóciós programokat. Válság idején különösen fontos a reklám és a tájékoztatás, mert ez tudja ellensúlyozni a kereslet és a fogyasztás, többek közt az élelmiszerfogyasztás visszaesését.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök úr, köszönök minden hozzászólást. Örömmel hallok az ehhez a lényeges kérdéshez kapcsolódó lelkesedést és érdeklődést. Véleményem szerint, bizonyos mértékig,

a ma itt elhangzott valamennyi megjegyzés összhangban van a Bizottság által e jelentéssel kapcsolatban kialakított véleménnyel.

Szeretném megragadni az alkalmat, hogy válaszoljak néhány itt felvetett kérdésre és megjegyzésre. Először is, néhány szó a finanszírozásról – ezt Önök közül is többen is szóba hozták –, vagyis a társfinanszírozás arányának növeléséről. Úgy vélem, nagyon elővigyázatosnak és óvatosnak kell lennünk, amikor megpróbáljuk ellenőrizni a közösségi társfinanszírozás előnyeit, mert én attól tartok, hogy ha megemeljük a társfinanszírozás arányát, az oda vezethet, hogy kevesebb lesz a promóció. Ez kedvezőtlen végeredmény lenne. Ez az oka, amiért fenntartottuk korábbi javaslatunkat.

A minőség is számos alkalommal szóba került ma, és ebben egyetérték Önökkel. Úgy vélem, remek alkalmunk nyílik megvitatni a minőség kérdését, amely azzal is összefügg, hogyan ismertetjük meg termékeinket a harmadik világgal, és hogyan mondjuk el a fogyasztóknak, mit kapnak, ha európai terméket vásárolnak.

Tavaly októberben előterjesztettük a minőségről szóló zöld könyvet, amelyhez rengeteg hozzászólást kaptunk; több mint ezer hozzászólás olvasható a honlapon, amelyek szerte Európából érkeztek. Most folyik e számtalan különböző elképzelés feldolgozása, amiről május végi közleményünkben fogunk beszámolni. Meg kell ragadnunk a lehetőséget, most, hogy erről folyik a vita itt, a Parlamentben, hogy összekapcsoljuk e kérdéseket – hogyan tehetnénk még láthatóbbá és még érthetőbbé. Ugyancsak szó esik a címkézés kérdéséről, amely szintén összetett és lényeges kérdés, így hát alig várom, hogy ezeket a kérdéseket is megvitathassuk Önökkel az ősz folyamán.

Végezetül, ami a gyümölcsök iskolai promócióját illeti, amely szintén szóba került a mai nap folyamán – ez ugyan nem képezi a javaslat részét, de szeretném tájékoztatni Önöket, hogy újtára indítottunk egy 70%-os társfinanszírozásban részesülő „iskolagyümölcs” programot a fiatalok tudatosságának növelése céljából, és azért, hogy ezáltal is hangsúlyozzuk a diákok megfelelő étkezési szokásainak jelentőségét.

Szeretnék még egyszer köszönetet mondani előadónknak, Dumitriu úrnak, hogy ilyen nagyszerű jelentést készített. Úgy vélem, ezt a mai, meglehetősen dinamikus vitánk is tükrözte.

Constantin Dumitriu, előadó. – (RO) Előre is elnézést kérek, ha néhány másodperccel kifutnék a számomra kiszabott két percből. Köszönöm, hogy ilyen kivételesen fontos megjegyzéseket és véleményeket fűztek ehhez a jelentéshez. Bizakodom benne, hogy a többi képviselőtársunk is úgy véli majd, hogy az itt javasolt új szabályozás megfelelő, és így mellettük szavazunk majd.

Szeretném tudatni kedves képviselőtársaimmal, hogy támogatom a javaslatokat, különösen azokat, amelyek az európai sokféleség megismertetésére, az európai minőségi címkézés bevezetésére, valamint a Közösség még szilárdabb támogatására irányulnak. Azt kérdezték tőlem, miért a bor merült föl az olíva olaj mellett a promóciós projekteket végrehajtani képes nemzetközi szervezetek közül? Hadd válaszoljak erre egy másik kérdéssel: miért az olíva olaj? Válaszom mindkét esetben pozitív: ezek az Európai Unió tagállamainak rendkívül sikeres exporttermékei. Ezek rendelkeznek erős, nagy tapasztalattal bíró nemzetközi szervezetekkel, amelyek már bebizonyították, hogy képesek komplex programok levezérlésére. A jelentés ajánlásai azonban nem zárnak ki más területeket sem. Ami a második kérdést, a társfinanszírozás 70%-ra való emelésének kérdését illeti, ahol az eredeti arány 60% volt, nos, úgy éreztem, hogy a jelenlegi gazdasági környezetben szükség lenne ennek emelésére.

Ahogy az európai források lehívásának tapasztalata mutatja, továbbra is az az egyik legnagyobb kérdés, hogyan lehessen hozzájutni a társfinanszírozáshoz, különösen egy olyan pillanatban, mint most, vagyis hitelválság idején. Ezért kell növelni a Bizottság hozzájárulásának arányát, hiszen különben azt kockáztatjuk, hogy a rendelkezésre álló források nem kerülnek felhasználásra. Fischer Boel asszony, köszönöm, hogy ilyen nagy jelentőségűként kezelte ezt a jelentést, és külön köszönöm, ahogyan vélekedett róla. Bár ez csupán egy konzultációs jelentés, remélem, és szeretném, hogy ezek a módosítások bekerüljenek a Bizottság új javaslatába.

Összefoglalásképpen, két okból kifolyólag van szükség erre a jelentésre. A tagállamoknak lehetőségük lesz növelni az e programok által célzott rendelkezések alkalmazási körét, és nemzetközi szervezetekhez fordulhatnak e rendelkezések végrehajtását illetően. Ez nagyobb szerepet ró a szakmai szervezetekre és egyesületekre a termékekkel kapcsolatos tájékoztatás és promóciós programok kidolgozása és végrehajtása folyamán. Végül, de nem utolsósorban, az európai jogszabályok elfogadására irányuló javaslatok logikájának része, hogy úgy tegyünk elérhetőbbé az európai forrásokat, hogy most, amikor különösen nehéz hitelhez jutni, növeljük a társfinanszírozás százalékos arányát. További ajánlasként hadd említsem még meg, hogy a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság tagjai egyhangúlag fogadták el e jelentést.

Szeretném megragadni a lehetőséget, hogy megköszönjem bizottságbeli kollégáim támogatását. Külön köszönöm a támogatást Neil Parish-nek, és végül, de nem utolsósorban köszönöm Lutz Goepel bizalmát, hogy rám bízta ennek a jelentésnek az elkészítését.

Elnök. – A vitát lezárom.

A szavazásra a mai nap folyamán kerül sor.

ELNÖKÖL: PÖTTERING ÚR

elnök

5. - Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazások órája.

5.1. - A mezőgazdasági termékek belső piacon és harmadik országokban történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedések (A6-0004/2009, Constantin Dumitriu) (szavazás)

5.2. - A menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló 2003/9/EK irányelv végrehajtása az EU-ban: a LIBE bizottság 2005 és 2008 közötti látogatásai (A6-0024/2009, Martine Roure) (szavazás)

A szavazás előtt

Martine Roure, előadó. – (FR) Elnök úr, mivel nem tudtunk plenáris ülés keretében vitázni erről a nagyon fontos jelentésről, szükségesnek érezzük, hogy bizottságunk szót kaphasson ma, Önök előtt.

Mindannyian együtt dolgoztunk, és dicséret illeti az előadótól eltérő frakciókban helyet foglaló kollégák munkáját is. Nem kevesebb, mint 26 fogva tartási központot kerestünk fel 10 tagállamban, minek során számos kulcsfontosságú pontot jegyeztünk meg. Bizonyos központokban a nyilvánvaló hanyatlás, és a higiénia teljes hiányát figyeltük meg, és szóvá tettük az emberi méltóság tiszteletben tartásának hiányosságait is. Úgy találtuk, hogy nincs mindenhol lehetőség hozzáférni az egészségügyi szolgáltatásokhoz, és hogy a gyermekek tanuláshoz való jogát sem tartják mindig tiszteletben.

Felhívással élünk a világos, tisztességes, hatékony és arányos menedékkérelmi eljárások tiszteletben tartása, valamint a fogva tartási központok állandó látogatási és ellenőrzési rendszerének bevezetésére. Be kell mutatnunk a valóságot, és ki kell állnunk e központok ellenőrzésének jogáért – amit az effajta látogatások megengednek – és tennünk kell ezt annak érdekében, hogy fel tudjunk lépni, és a dolgok változhassanak.

Azt kérdezte tőlem a sajtó, miért nem nevezünk meg egyetlen országot sem ebben az összefoglaló jelentésben. Azt válaszoltam erre, hogy azért, mert így döntöttem, így döntöttünk, mivel kollektív felelősségünk van azzal kapcsolatban, ami az európai fogva tartási központokban folyik, és hogy a jelentés célja nem az volt, hogy minősítsük a tagállamokat.

A menedékkérdés terén továbbra is felhívunk az európai szolidaritásra. Nem hagyhatjuk, hogy az Európa határa mentén fekvő tagállamok egyedül nézzenek szembe az óriási migrációs áramlásokkal. Ismétlem: kollektív felelősségünk van.

(Taps)

Elnök. – Nagyon köszönjük, Roure asszony. Úgy látom, hogy még a plenáris ülés legmagasabb képzettségű jogásza, vagy akár annak tekintik magukat, sincsenek tudatában annak, hogy az előadó kétperces felszólalásra jogosult, amennyiben jelentését nem vitatták meg a plenáris ülésen. Ennélfogva, Roure asszony teljes joggal élt ezzel a lehetőséggel, amit mindenkinek el kell fogadnia, mivel ezt az eljárási szabályzat rögzíti.

(Taps)

5.3. - Az európai kkv-k szerepének erősítése a nemzetközi kereskedelemben (A6-0001/2009, Cristiana Muscardini) (szavazás)

A szavazás előtt

Cristiana Muscardini, előadó. – (IT) Elnök úr, hölgyeim és uraim, elnézésüket kérem, és köszönöm a türelmüket.

Mint tudjuk, az Európai Parlament évek óta szeretné kifejezni véleményét a kis- és középvállalkozásokkal kapcsolatban, amelyeknek, bár az európai vállalatok 99%-át teszik ki és 75 millió munkahelyet teremtenek, ma csupán 3%-a fér hozzá a külpiacokhoz, és csak 8%-a van jelen a belső piacon is.

Ezért kérjük a Tanácsot és a Bizottságot, hogy vegye figyelembe ezeket a tényeket a külső piacokhoz való hozzáférésért folytatott két- és többoldalú tárgyalásai, a hamisítások elleni harc, a kereskedelmi védintézkedések alkalmazása, valamint a versenypályáztatás során. A konjunktúra kulcsa a kereskedelem.

Szeretnék köszönetet mondani a nemzetközi kereskedelmi bizottságbeli kollégáimnak, és legfőképpen a két legnagyobb frakcióban helyet foglaló előadótársaimnak, Saïfi asszonynak és Locatelli asszonynak, és fogadja szívjből jövő köszönetemet a titkárság és, különösképpen, Dr Bendini. Úgy vélem, hogy a közösen végzett munka után ma mindannyiunk által vállalt gondolatokat és javaslatokat nyújtunk be a Bizottságnak egy olyan témában, amely Ashton biztos asszony szívéhez is közel áll, amint azt nyitóbeszédében is hallhattuk, és amellyel késlekedés nélkül foglalkoznunk kell, amennyiben szeretnénk, legalább részben megoldani a komoly, munkavállalóinkat és polgárainkat sújtó gazdasági és pénzügyi válság okozta problémákat.

5.4. - A nemzetközi kereskedelem és az internet (A6-0020/2009, Georgios Papastamkos) (szavazás)

5.5. - Takarmány-alapanyagok forgalomba hozatala és felhasználása (A6-0407/2008, Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf) (szavazás)

5.6. - A gazdasági partnerségi megállapodások fejlesztésre gyakorolt hatása (A6-0513/2008, Jürgen Schröder) (szavazás)

5.7. - Koszovó (szavazás)

A 2. módosításra vonatkozó szavazás előtt

Johannes Lebech (ALDE). - Elnök úr, úgy gondoltuk, nem volna tisztességes csupán az egyik pártot említeni, azért szeretnénk ki venni a koszovói hatóságokra vonatkozó utalást. A módosító indítvány tehát így hangozna: „Hangsúlyozza a teljes regionális gazdasági együttműködés, valamint a Közép-európai Szabadkereskedelmi Megállapodás (CEFTA) előírásainak való megfelelés és azok teljes körű végrehajtásának jelentőségét”.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

5.8. - Kereskedelmi és gazdasági kapcsolatok Kínával (A6-0021/2009, Corien Wortmann-Kool) (szavazás)

- A szavazás előtt (az 1. módosítás kapcsán):

Corien Wortmann-Kool, előadó. – Elnök úr, szeretnék szóbeli módosítást benyújtani, a 64a. bekezdés kiegészítésének formájában. A kiegészítés a következőképpen hangozna: „ott, ahol ez nem igényel államiságot, mint például a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetben (ILO)”.

A 64a. bekezdés utolsó része tehát így hangozna: „támogatja, hogy Tajvan megfigyelőként részt vegyen a megfelelő nemzetközi szervezetekben, ott, ahol ez nem igényel államiságot, mint például a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetben (ILO)”.

Arra kérném tisztelt képviselőtársaimat, hogy ne ellenezzék ezt a szóbeli módosítást, mert a Szocialista Képviselőcsoport számára fontos, hogy támogassák ezt az állásfoglalást, és a széles körű támogatottság rendkívül fontos annak érdekében, hogy erőteljes jelzést küldjünk a Bizottság és Kína számára.

(A szóbeli módosítást elfogadják)

ELNÖKÖL: MAURO ÚR

alelnök

6. - A szavazáshoz fűzött indokolások

A szavazáshoz fűzött szóbeli indokolások

- Jelentés: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Elnök úr, örömmre szolgált, hogy egy olyan jelentést támogathatok, amely adminisztratív és jogi egyszerűsítéshez vezet, amely növelni fogja az élelmiszerek minőségét és tápanyagtartalmát illető fogyasztói tudatosságot, mind Európában, mind harmadik országokban, és amely világossá fogja tenni a fogyasztók számára az előállítási folyamatok biztonságosságát. Nem értettem egyet az olíva olaj, illetve az olívaolaj-ágazat kiemelésével, és bízom benne, hogy a Bizottság a borászati szektort is bevonja majd speciális programjaiba annak érdekében, hogy növeljük az Európai Unió különböző régióiban termelt kiváló minőségű borokkal kapcsolatos lakossági tudatosságot.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, csak azt szeretném mondani, hogy támogattam a jelentést. Érdeklődve hallgattam a vita alatt, hogy a Bizottság megerősítette az iskolai gyümölcs programra vonatkozó 70%-os társfinanszírozási arányt, amelynek óriási jelentősége lesz a források felhasználása szempontjából, és amelyet határozottan üdvözlök.

- Jelentés: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Elnök úr, még egyszer köszönöm a szót. Én támogattam ezt a jelentést, mert értelmét látom egy olyan jogszabálynak, amely egyaránt védi a gazdák érdekeit, és az általuk használt takarmányok előállítóinak érdekeit is. Azt hiszem, most arra van szükség, hogy elmondjuk az érintetteknek, mit is jelent ez számukra, akár mint takarmány-előállítók, akár mint a takarmányok felhasználói számára, mert a jogszabály léte addig nem lesz elegendő, amíg nincs megfelelő kommunikáció minden résztvevő között.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök úr, helyeslem a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról szóló jelentést, mivel képviseli mind a gazdák, mind a takarmány-előállítók érdekeit, csakúgy, mint a tenyésztett állatok egészségügyi biztonságát, és ezzel együtt azok egészségének biztonságát is, akik ezek húsát fogyasztják, vagyis az emberekét.

A takarmányok összetevőinek világos meghatározása és a takarmányadalékok közösségi nyilvántartása meg fogja könnyíteni a gazdák számára, hogy felelős döntést hozva válasszák ki a megfelelő típusú takarmányt. Ez a lépés a helyes irányba mutat. Hadd mutassak rá azonban arra, hogy a takarmány-előállítók üzleti titkainak védelme nem lehet indok az alapvető információk hiányára, és nem vezethet olyan helyzetekhez, mint például a „kergemarhakór” járvány, vagy mint a dioxinok felbukkanása a takarmányokban.

- Jelentés: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök úr, 2007 novemberében Ugandába látogattam, hogy ottani helyi vállalkozókkal és nem kormányzati szervezetekkel találkozjak. Amint egy poros úton kifelé hajtottunk Kampalából, a sofőr felhívta a figyelmem néhány fiúkére, amelyben feltöltőkártyákat árultak. Hozzám fordult, és azt mondta: „Ezek a teleföntársaságok, ezek a magántársaságok többet tettek azért, hogy kiemeljék ennek az országnak a lakóit a szegénységből, mint a maguk fehér, nyugati nem kormányzati szervezetei közül akármelyik”. Akkor úgy véltem, ebben nincs teljesen igaza; jól tükrözi viszont azt az érzést, amellyel oly sok vállalkozó viseltet az Európai Unió fejlesztési politikája iránt.

A szegény országok vállalkozói valójában azt mondták nekem, ők úgy vélik, hogy a mi segélyprogramjaink és nem kormányzati szervezeteink érdeke igazából az, hogy szegénységben tartsák őket. Még mindig azt hiszem, hogy ez egy kissé tisztességtelen, viszont rámutat arra, hogy meg kell mutatnunk, hogy támogatjuk

a fejlődő országok vállalkozóit. Ennek pedig az egyik legjobb módja, hogy globálisan ösztönözzük a nyílt piacokat.

Nirj Deva (PPE-DE). – Elnök úr, örömmre szolgál, hogy felszólalhatok, és támogathatom Schröder úr kiváló jelentését. A Gazdasági Partnerségi Megállapodások kulcsfontosságú fejlesztési eszközök. Hiszen a kereskedelem, s nem a segélyek fogják kiemelni a szegény országokat a szegénységből.

A gazdasági recesszió hatására olyan globális gazdasági körülmények alakultak ki, amikor is a fejlett világ, különösen az Egyesült Államok felől érezhető a protekcionizmus kialakulása, amely remélem, az Európai Unióban nem kap teret. Ha protekcionista környezetet teremtünk, akkor a nem segélyre, hanem a kereskedelemre épülő, a szegénység enyhítését célzó programok semmivé lesznek, mintha csak az ablakon hajítottuk volna ki őket. Nem akarhatunk gátat szabni a velünk kereskedni kívánó fejlődő országoknak saját önző szükségleteink miatt, amelyeket, tévesen, saját piacaink védelme vezérel. Ez ugyanis hosszú távon katasztrofális hatással lenne a gazdaságunkra.

- Állásfoglalási indítvány: Koszovó (B6-0063/2009)

Philip Claeys (NI). - (NL) Én két okból kifolyólag szavaztam a Koszovóval kapcsolatos állásfoglalás ellen. Először is, mivel létezik egy paragrafus, miszerint azoknak a tagállamoknak, amelyek eddig nem ismerték el Koszovó függetlenségét, továbbra is így kell tenniük. Nos, egy ilyen természetű paragrafus ütközik a szubsidiaritás elvével. A tagállamokon múlik, hogy döntenek, és nincs szükségük semmilyen külső nyomásra, sem az Európai Bizottság, sem a Tanács, sem a Parlament részéről.

A másik oknak, amiért az állásfoglalás ellen szavaztam, ahhoz a paragrafushoz van köze, amely azt mondja ki, hogy Koszovónak, sőt, valójában az egész régiónak világosan látnia kell jövőbeli EU-tagságát. Véleményem szerint helytelen, ha a Parlament efféle ígéretekbe bocsátkozik. A dolgok jelen állása szerint a bővítés számos problémát vet fel, amelyek néhány új tagállamhoz is kapcsolódnak, így jelen pillanatban abszolút helytelen olyan ígéretet tenni a Koszovóhoz hasonló országoknak, hogy később valamikor majd csatlakozhatnak az Európai Unióhoz.

Daniel Hannan (NI). – Elnök úr, honnan ered a megszállottságunk, hogy mindenáron többetnikumú államokat akarunk fenntartani, tekintet nélkül az ott lakók óhajára?

Koszovónak megkérdőjelezhetetlen joga volt az önrendelkezéshez: ezt népszavazás útján is kifejezték, amelyen a részvételi arány és a végeredmény magasabb volt, mint 90%. Ezen logika mentén, ugyanilyen joggal bírnak azok a szerb származású koszovóiak is, akik az igazi Szerbia határa mentén csoportosulnak. Miért nem engedjük nekik, hogy autonómiát élvezzenek? *De facto* így van, miért ne lehetne így *de jure* is?

A válasz: azért, mert sokkal inkább szeretnénk Koszovót mint európai protektorátust látni – úgy, ahogy a török időkben. Rájuk erőltettük a 12 csillagos zászlónc és a nemzeti himnuszunk egy változatát. Van ugyan koszovói parlament, és vannak intézmények, de ezek egy kijelölt európai komisszár mindig előnyt élvező döntéseitől függenek.

Meg kellene engednünk Koszovó lakosságának, hogy népszavazáson döntsenek az elszakadásról – ha ezt akarják –, valamint az etnikai önrendelkezésről, és meg kellene adnunk ugyanezt a jogot az Európai Unió alárendeltjeinek is. *Pactio Olisipiensis Censenda Est!*

- Jelentés: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Elnök úr, Kína az Európai Unió nagyon fontos kereskedelmi partnere, csakúgy, mint Tajvan. Szerettem volna felhívni a figyelmet egy, a Külügyi Bizottságban történt kedvező fejleményre. Megszavaztak egy véleményt, amely felhívja Kínát, hogy tartsa tiszteletben a nők és gyermekek jogait, és vessen véget a kényszerabortuszoknak és a kényszersterilizációnak. Arra is felhívja Kínát, hogy vessen véget a politikai üldöztetésnek és a többi emberi jogi visszaélésnek.

Úgy vélem, mindez felveti azt a kérdést, hogy nem választhatjuk el a kereskedelmet más egyéb tényezőktől. Ahogy azt a Gázai övezetről szóló felszólalásomban is kiemelttem az Izraellel folytatott kereskedelmünkkel kapcsolatban, ha nem foglalkozunk az emberi jogokkal való visszaélés kérdésével, fennáll a veszélye, hogy a pénzünket az emberi jogi visszaélések ösztönzésére fordítják. Ezért szeretnék gratulálni a Külügyi Bizottságnak, hogy felismerte Kína egygyermekes politikájának kényszerítő természetét, és összefüggésbe hozta ezt a kereskedelem kérdésével.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Elnök úr, hölgyeim és uraim, Kína részesült néhány óriási kedvezményben, amikor 2001-ben belépett a Kereskedelmi Világszervezetbe. Mi megnyitottuk piacainkat Kína előtt, de Kína nem tartja be az akkor vállalt feltételeket, mi pedig már néhány éve hagyjuk a szőnyeg alatt heverni ezt a problémát. Én nagyon támogatom, hogy létesítsünk stratégiai partnerséget ezzel a jelentős gazdasági szereplővel. E stratégiai partnerségnek azonban azon az alapon kell nyugodnia, hogy Kína köteles legyen tiszteletben tartani az emberi jogokat, mert nekünk demokratikus, nem pedig totalitáriánus országokkal kell partnerséget kötnünk. Mi ugyanis, akik az új tagállamokból jöttünk, túlságosan jól ismerjük a totalitarizmust.

Philip Claeys (NI). – (NL) Én az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) és Európai Demokraták által benyújtott módosítás mellett szavaztam, mert ez legalább figyelembe veszi azt a tényt, hogy Tajvan fontos gazdasági szereplő, és támogatja Tajvan megfigyelőként való részvételét a megfelelő nemzetközi szervezetekben. Valójában, még ez a módosítás is túlzottan korlátozó. Mivel Tajvan demokratikus ország, amely *de facto* nemzeti szuverenitást élvez, szégyenletes, hogy a különféle nemzetközi intézmények nem ismerik el teljes értékű tagállamként. A módosítás értelmében Tajvan megfigyelőként vehet részt ezekben az intézményekben. Nos, véleményem szerint Tajvannak teljes értékű tagállamként kellene részt vennie.

Syed Kamall (PPE-DE). – Elnök úr, nagyon köszönöm a lehetőséget, hogy megmagyarázhatom az EU-Kína kapcsolatáról szóló jelentésre adott szavazatomat. Mindent egybevéve ez egy nagyon kiegyensúlyozott jelentés volt, és örülök, hogy az előadó összességében nem tért el a témától – ami a kereskedelem volt –, és nem fókuszált más kérdésekre, amit pedig számos kollégám elvárt volna tőle.

Mindazonáltal volt egy komoly aggodalmam a jelentéssel kapcsolatban, mégpedig a kereskedelmi védelmi eszközökre tett utalást illetően. El kell ismernünk, hogy saját országom – Nagy Britanniá – és számos más uniós ország fogyasztói nyertek a Kínával folytatott nyitott kereskedelemmel. Segített például, az olyan veszélyek leküzdésében, mint az infláció. A hasznot élvezők költségére támogatni a versenyképtelen európai uniós termelőket azonban olyasmi, amit nagyon óvatosan kell kezelnünk. Garantálnunk kell a megfelelő egyensúlyt, és hogy nem hagyjuk figyelmen kívül a Kínával folytatott kereskedelemről származó azon előnyöket, amelyet a fogyasztók, a globális beszállítási láncsal rendelkező cégek és a kiskereskedelmi szektor élvez. A Kínával folytatott kereskedelem összességében üdvözlendő. Végül is, ezáltal eljutunk a többi szóban forgó témához is, mint például a jobb emberi jogi és munkaügyi helyzet kérdése.

Nirj Deva (PPE-DE). – Elnök úr, Kína az egyik legfontosabb kereskedelmi partnerünk. Ráadásul ott él az emberiség egynegyede.

Éveken át úgy kezeltük Kínát, mint egy kisgyereket, akit meg kell szidni, és úgy vitáztunk róla, mintha mi valamilyen felsőbbrendű intézmény lennénk. Nem szabad elfelejtenünk, hogy Kína történelme több ezer évvel régebbi a miénknél. És Kína megőrizte kulturális tradícióit és értékeit.

Szeretnénk, ha Kína a nemzetközi közösség részévé válna, de Kína nagyon fontos kereskedelmi partnere az Európai Uniónak, így hát tisztelettel, egyenlő partnerként kell bánnunk ezzel az országgal.

Ha így teszünk, Kína nemcsak, hogy hallgatni fog ránk, de még többet fog kereskedni velünk, mi még többet tudunk befektetni Kínában, és Kína is többet fog befektetni nálunk. Jelen pillanatban Kínának óriási mennyiségű pénz áll a rendelkezésére, amelyet Kínán kívül fog befektetni. Jó lenne, ha az Európai Unió lenne az a hely, ahol ezeket a befektetéseket végrehajtja.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Elnök úr, én támogattam Wortmann-Kool asszony arra vonatkozó módosítását, hogy kezeljük Tajvant gazdasági és kereskedelmi szereplőként, tekintve, hogy Tajvan régóta demokratikus állam, és életképes szabadpiaci gazdasággal rendelkezik. Legalább politikai és erkölcsi erőfeszítéseket kell tennünk annak érdekében, hogy támogassuk Tajvan státusát, valamint, hogy hozzáférést biztosítsunk számára azokhoz a nemzetközi szervezetekhez, amelyekhez nincs szükség önálló államiságra.

A szavazáshoz fűzött írásbeli indokolások

- Jelentés: Constantin Dumitriu (A6-0004/2009)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), írásban. – (RO) Én e jelentés mellett voksoltam, mert a Bizottság tájékoztatást célzó intézkedései választ adnak a tagállamok részéről felmerülő azon igényre, hogy megismertethessék mezőgazdasági termékeiket mind a közösség, mind más országok fogyasztói körében, különös tekintettel az élelmiszerek minőségére és tápértékére, csakis, mint az élelmiszerbiztonsági és a biztonságos

élelmiszer-előállítási módok kérdésére. De segít új felvevőpiacok teremtésében és növeli a nemzeti és a magánszektorból érkező kezdeményezéseket is.

Ez a jogszabály-módosítás lehetővé teszi az ez iránt érdeklődő tagállamok számára, hogy tájékoztató programokat dolgozzanak ki akkor is, ha azok nem harmadik országok számára készülnek. E módosítás eredményeképpen a tagállamoknak lehetőségük lesz növelni az e programok által célzott intézkedések alkalmazási területét, és ezen intézkedések végrehajtásához ugyancsak kérhetik a nemzetközi szervezetek segítségét.

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – E javaslat célja, hogy bővítse a 3/2008/EK rendelet 9. bekezdésének hatókörét, amely lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy az iparágaktól érkező felajánlás hiányában az iparágból származó támogatás nélkül is indíthassanak tájékoztató és promóciós kampányokat harmadik országok területén. A jelen előírások szerint az iparágnak 20%-ban kell hozzájárulnia a költségekhez, míg az EU a források legfeljebb 50%-át biztosítja.

Ez a mozgáster lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy önmaguk indítsanak promóciós és tájékoztató kampányokat, az ipar anyagi hozzájárulása nélkül. A jelen javaslatban rejlő nagy lehetőség, hogy lendületet adjon a gyümölcs- és zöldségágazatnak, ami a pillanatnyi gazdasági körülmények közt felettebb kívánatos. Ennek megfelelően örömmel támogatom a javaslatot.

Duarte Freitas (PPE-DE), írásban. – (PT) A tagállamoknak meg kell tudniuk ismertetni mezőgazdasági termékeik arculatát, mind a Közösség, mind harmadik országok fogyasztói körében, különös tekintettel az élelmiszerek minőségére és tápértékére, valamint az élelmiszerbiztonsági és a biztonságos élelmiszer-előállítási módokra.

Egyetértek azzal, hogy az agrár-élelmiszeripari szervezetek által kezdeményezett programok hiányában a tagállamoknak képesnek kell lenniük programok kidolgozására és arra, hogy pályáztatás útján kiválasszanak egy-egy szervezetet e programok végrehajtására.

A Bizottság javaslata, mivel lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy nemzeti programokat dolgozzanak ki, javítani fog a jelenleg hatályos jogszabályon.

Támogatom a Dumitriu-jelentést, és örömdetesnek tartom, hogy a borászati ágazat is bekerült a javaslat körébe.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) A „June List” úgy véli, hogy a közös agrárpolitikát (KAP) fel kéne számolni, és a mezőgazdasági termékeket a szabad piacon kellene árusítani, anélkül, hogy az EU anyagi forrásokat szánna e termékek tájékoztató kampányaira, valamint az eladást ösztönző intézkedésekre. Különösen súlyos kérdés, hogy az EU harmadik országokban készül eladást ösztönző intézkedéseket finanszírozni, amely politika a nem EU-országok mezőgazdasági termékeivel való tisztességtelen versenyhez vezet.

Mit csinál az EU? Valóban ésszerű lenne, hogy az európai adófizetők pénzéből olyan reklámkampányokat finanszírozzon, amelyek ugyanezeket a polgárokat igyekeznek meggyőzni arról, hogy vásárolják meg azokat a termékeket, amelyek egyszer már támogatásban részesültek? Természetesen nem. Az egész javaslat bűzlík a rejtett protekcionizmustól.

2009 januárjában új reklámkampány indult Svédországban, Finnországban és Dániában, amelyben arra ösztönözték a svéd embereket, hogy vásároljanak több tulipánt. A Resumé című újság szerint az EU három év alatt összesen 14 millió svéd koronát fordít a három fent említett országban zajló tulipánkampányra. Az uniós pénzek efféle égbekiáltó pazarlásának véget kell vetni.

Határozottan ellenzem ezt a jelentést. És még egyszer megvizsgálnám, hogy nem lenne-e szerencsésebb, ha az Európai Parlament nem rendelkezne az együttdöntés által ráruházott hatalommal az EU mezőgazdasági politikájának terén. Máskülönben az EU a protekcionizmus, valamint a mezőgazdasági ágazaton belüli csoportoknak szánt óriási támogatások csapdájába fog esni.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom ezt a jelentést, amely célja, hogy egyszerűsítse és fokozza a mezőgazdasági termékekkel kapcsolatos tájékoztató programokat. Támogatom a javaslatot, mert forrásokat biztosít a harmadik országok piaci számára, hogy több és pontosabb információt adhassanak a termékek minőségéről, tápértékéről, valamint az élelmiszerek és az előállításuk módszereinek biztonságáról.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Én Dumitriu úrnak a mezőgazdasági termékek belső piacon és harmadik országokban történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről szóló jelentése mellett voksoltam. Osztom a Bizottság által több ízben hangoztatott véleményt, miszerint egyszerűsíteni kell az európai intézményi kereten belüli adminisztratív eljárásokat.

Ez a rendelet lehetővé teszi a Közösség számára, hogy tájékoztatást nyújtson számos mezőgazdasági termékről a belső piacon és harmadik országok piacain, úgy, hogy e tevékenységét a helyi szükségletekhez igazítsa.

Egyetértek azzal a politikai döntéssel, amely figyelembe veszi a tagállamok azon igényét, hogy reményeik szerint ösztönözni tudják a fogyasztókat, úgy az EU-n belül, mint kívül, hogy mindenekelőtt a minőség, a tápérték, az élelmiszerbiztonság és az előállítási mód szempontjából tekintsenek a mezőgazdaság termékeire.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), írásban. – (RO) Én a mezőgazdasági termékek belső piacon és harmadik országokban történő megismertetésével és promóciójával kapcsolatos intézkedésekről szóló 3/2008/EK rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról (COM(2008)0431 – C6-0313/2008 – 2008/0131(CNS)) szóló európai parlamenti jogalkotási állásfoglalás mellett szavaztam, mert úgy vélem, hogy a lakosságot megfelelő módon tájékoztatni kell az általa fogyasztott mezőgazdasági termékekről. Valamint úgy érzem, hogy bármely termék reklámja akkor jó, ha az hasznos információkkal szolgál a fogyasztók számára.

- Jelentés: Martine Roure (A6-0024/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), írásban. – Menekültstátuszt olyan személynek adnak, aki, attól való megalapozott félelmében, hogy faji, vallási, nemzetiségi okból, vagy, mert bizonyos társadalmi csoporthoz tartozik, vagy bizonyos politikai nézeteket vall, üldöztetés éri, azért nemzetiségétől eltérő országban tartózkodik, és nem tudja, vagy az illetén félelem folytán nem akarja igénybe venni saját országa védelmét. Ez az ENSZ 1951-es meghatározása.

A 2003-as, az Európában menedékkérők befogadása minimumszabályait meghatározó, a befogadási feltételekről szóló irányelv e felülvizsgálatának célja, hogy fokozza e szabályok – mint például az információhoz, az oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz való jog, valamint a befogadó intézményekre vonatkozó előírások – végrehajtását. Az irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy meghatározzanak egy olyan időtartamot, amíg a menedékkérők nem jelenhetnek meg a munkaerőpiacon.

Írország sajnos nem fogadta el a 2003-as irányelvet, és „közvetlen rendelkezési” rendszert alkalmaz, amely keretében felnőttek számára heti 19,10 euróért biztosít szállást és ételt, ezzel tántorítva el a menedékkérőket attól, hogy Írországot válasszák, és ezzel tartva őket távol a hivatalos munkaerőpiactól. A jelenleg az Oireachtas előtt lévő jogszabály – a 2008-as bevándorlási, tartózkodási és menedékjogi törvényjavaslat – ezt a tilalmat szeretné kiterjeszteni, dacára az ilyen döntés hatásait illető komoly aggodalmaknak. Az ír törvényhozás más intézkedései között szerepel még a „hamis” kérelmek bűncselekménnyé nyilvánítása, és az ilyen eseteket elvállaló jogi képviselők bírsággal sújtásának kilátásai.

Mivel Írország nem részes a 2003-as irányelvben, kötelességemnek éreztem, hogy tartózkodjak, viszont egyetértek a jelentés céljaival.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Elnök úr, hölgyeim és uraim, Roure asszony különösen vonzó fogadó körülményeket szeretne a menedékkérőknek: kedélyes, nyílt szálláshelyeket – úgy sokkal könnyebb köddé válni – széles körű hozzáférést az egészségüghöz, többek közt pszichiátriai kezeléshez, jogi tanácsadáshoz, fordítókhoz és tolmácsokhoz, képzésekhez, sőt még állásokhoz is!

Úgy tűnik, elfelejtette, hogyan élnek vissza maguk a bevándorlók a nemzetközi védelmet igénylő kérelmekkel annak érdekében, hogy megkerüljék a külföldiek beléptetésére és azok országainkban való tartózkodására vonatkozó nemzeti jogszabályokat, amikor is valódi motivációjuk társadalmi és gazdasági helyzetük. Arról is „megfeledeznek” hogy hazudhatnak származásukról és anyanyelvükről, és megsemmisíthetik a papírjaikat is, és így tovább, hogy ne lehessen kiutasítani őket az országból.

Úgy tűnik, azt is „elfelejti”, hogy amit kér e külföldiek számára, az gyakran még saját polgáraink számára sem elérhető, kezdve a megfelelő lakhatással, munkahellyel, vagy a jó minőségű közszolgáltatásokhoz való hozzáféréssel, különösen azokon a területeken, ahol, mint Mayotte-ban, a bevándorlási áradat hatalmas gazdasági és társadalmi problémákat teremt a lakosság számára.

Én megértem a migránsok gyötrelmeit és álmait, de nincs meg a megfelelő terünk, és nincsenek megfelelő eszközeink ahhoz, hogy mindenkit befogadjunk, aki csak szűkölködik ezen a világon. Ez a jelentés ártalmas, hatása vissza lenne.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Már hozzászoktunk, hogy a Parlament többsége támogatja az olyan, jogalkotási következménnyel nem járó állásfoglalásokat, amelyek tartalma ellentétes az általa elfogadott jogalkotási állásfoglalásokkal. És ez a hajlam az európai parlamenti választások közeledtével egyre fokozódik.

Most is e „kétarcúság” egyik példájával állunk szemben, az igazival és az álarcval – ez esetben az utóbbival.

Kétségtelen – és ezt a nézetet már hosszú ideje valljuk –, hogy biztosítanunk kell a menedékkérők jogait a befogadásuk, információhoz való hozzáférésük, megfelelő tolmácsoláshoz, ingyenes jogi tanácsadáshoz, egészségügyhöz való hozzáférésük és a foglalkoztatásuk viszonylatában.

Fontos, hogy elítéljük azt, hogy egyre több embert tartsanak a dublini rendszerben a fogva tartási intézkedések már-már rutinszerű alkalmazásával és a befogadási szabályok betartásának korlátozásával.

Az is szükséges volna azonban, hogy követeljük a fogva tartási központok bezárását, és hogy elutasítsuk azt a közösségi politikát, amely a legkisebb közös nevező révén határozza meg a befogadási szabályokat és a menedékjogot megadó eljárást.

Ha a Parlamentet őszintén érdekli a bevándorlók és menedékkérők jogainak tiszteletben tartása, akkor nem kellett volna elfogadnia a kitoloncolási irányelvet (amely bűnözőként kezeli a bevándorlókat és kiutasítja őket az országból), a „kékkártya” irányelvet (amely válogat közülük) és az őket foglalkoztatók szankcióiról szóló irányelvet (amely szintén a munkavállalókat bünteti), amelyeket a Portugál Kommunista Párt mind elutasított.

Carl Lang (NI), írásban. – (FR) Amikor a migránsoknak az Európai Unió területén biztosított jogokról van szó, a szabály kétségkívül az, hogy adjunk egyre többet és többet. Fel kell tennünk azonban a kérdést, hogy vajon jól van-e az európai intézményeken belüli kivagyiság.

Ez a jelentés nem más, mint egy hosszú lista, amelyen azok a javaslatok és ajánlások szerepelnek, amelyek célja, hogy a tagállamok jogokat biztosítsanak azoknak a százezreknek, akik évente a területükre lépnek, jogosan vagy jogtalanul, mégpedig saját nemzeteik polgáraiéval nemhogy megegyező jogokat, de azoknál többet és hatékonyabbat.

Az Unió tagállamait, tulajdonképpen, például arra hívják föl, hogy töröljék el a korlátokat, hogy a bevándorlók is hozzáférhessenek a munkaerőpiachoz, és hogy fogadjanak el olyan nemzeti törvényeket, amelyek még elő is segítik ezt.

Az embernek mindebből arra kell következtetnie, hogy mostantól kezdve a nemzet polgárainak félre kell állniuk, a saját országaikat akár gazdasági, politikai, akár éghajlati vagy családi okokból elhagyó, törvényesen szennvedő emberek javára? Igen, ezt jelenti a szelektív bevándorlás, amelyet Sarkozy elnök teljes szívéből ajánl.

Ezzel ellentétben mi úgy véljük – különösen válság idején – hogy az európai munkákat európai embereknek kellene fenntartani, a franciaországi állásokat pedig a francia állampolgároknak. Ettől függ az európai nemzetek nemzeti felépülése.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Ez a jelentés számos olyan pontot tartalmaz, amelyet teljes mértékben támogatok, úgymint például azt, hogy a menedékkérőket méltósággal kell kezelni, és az emberi jogokat mindig garantálni kell. Az úgynevezett fogadó központokat ért kritika megalapozott. Számos európai ország alulteljesít, ha arról van szó, hogy méltóságteljes módon fogadják a menedékkérőket és menekülteket.

A jelentés azonban tartalmaz néhány olyan pontot is, amelyet nem tudok támogatni. A jelentés legfőbb célja, hogy az EU-nak legyen közös bevándorlási és menedékügyi politikája. Többek között felhívja a többi tagállamot, hogy támogassák azokat a tagállamokat, amelyeket leginkább sújtanak a „bevándorlás okozta kihívások”. A „June List” szerint a menedékügyi és bevándorlási politika a tagállamok dolga, feltéve, hogy betartják a nemzetközi egyezményeket és megállapodásokat. Megvan a kockázata, hogy a közös bevándorlási és menedékügyi politika az „Európa erőd” kialakulásához vezet, amelynek már ma is tisztán látni a jeleit.

Mairead McGuinness (PPE-DE), írásban. – Én tartózkodtam az erről a jelentésről szóló szavazás során, mert Írország nem fogadta el a 2003-as irányelvet.

Ennek az álláspontnak a legfőbb oka a menedékkérők munkaerőpiachoz való hozzáféréseivel kapcsolatos.

Jelenleg a Dáil előtt van egy törvényjavaslat, amely újra törvénybe iktatná a menedékkérők munkaerőpiacra való belépésének megtiltását.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A jelentés nem tükrözi híven a menekültek és a menedékkérők által az EU-tagállamok fogadó és fogva tartó központjaiban tapasztalt nyomorúságos körülmények valódi mértékét. Csak arra szorítkozik, hogy megemlítse, milyen tragikus körülmények között élnek, ám ezt az EU-irányelvek szegényes alkalmazásának tulajdonítja.

Így, egyfelől támogatja az EU és a kormányok általános bevándorlásellenes politikáját, amelyet a Menekültügyi Paktum és a Dublini menekültügyi rendszer állapított meg, másfelől viszont tiltakozik ennek embertelen eredményei ellen. Legalábbis sértő az „európai egyirányú utca” politikai erői számára – akik megszavazták az Európai Parlamentben azt az irányelvet, amely, egyebekben kívül, teljes 18 hónapos fogva tartást biztosít az „illegális” bevándorlóknak –, hogy ebben a jelentésben állítólagos sajnálatukat fejezzék ki a fogva tartás embertelen körülményei miatt, és hogy arra szólítsanak föl, hogy ne tartsák fogva ezeket az embereket.

Az Európai Parlament „krokodilkönnyei” nem mentik fel az EU-t, amiért embertelen, kizsákmányoló politikát folytat. Még a legalapvetőbb intézkedéseket is – nem beszélve a bevándorlókat és menekülteket megfelelő módon támogató intézkedésekről, és azokról, amelyek jogaik védelméről gondoskodnak – csak az EU politikájával és az EU egész szerkezetével szembeállva és azt felfordítva lehet végrehajtani.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), írásban. – (EL) A tagállamoknak, köztük Görögországnak is, többet kell tenniük, mégpedig úgy, hogy felhasználják az Európai Parlament kéréseit és javaslatait. Az Európai Parlament a kormányokat hibáztatja, amiért rosszul viszonyulnak a szegény bevándorlókhoz, akik nap mint nap, életüket kockára téve lépnek be az EU kapuin.

Az olyan országoknak, amilyen Görögország is, amelyek az EU külső határán fekszenek, ki kellene használniuk az EU nyújtotta potenciális segítséget, és a menekültek és menedékkérők jogainak tiszteltben tartása végett meg kellene próbálniuk emberi körülményeket biztosítani számukra a befogadó központokban.

Görögország még a Bizottság és a Tanács által nemrégiben az „Európa erőd” felé továbbhaladó bevándorlók jogaira való tekintettel biztosított, egyébként elfogadhatatlan „kedvezményekkel” együtt is jócskán elmarad az alapvető jogok védelmére vonatkozó közösségi előírásoktól.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) A menedékjog megadása egy állam és egy egész közösség végső gesztusa, amellyel elismeri, hogy képtelen globálisan fellépni az emberi jogok védelme érdekében, és amellyel, mindazonáltal, kifejezi a szándékát, hogy ezen értékskála szerint cselekedjen.

Az ezt irányító rendszert mindenképpen világosan el kell választani a bevándorlástól. Minél inkább próbáljuk szélesíteni a fogalmat, és belevonni oda nem illő dolgokat, annál kevésbé lesz értékes, és zavar pedig leginkább a jogosan menedéket kérőknek fog ártani. Ezért fontos, hogy a szabályok világosak, az eljárások gyorsak legyenek, és minden körülmények között méltóságteljesen bánjanak a menedékkérőkkel. Bár szükség van a fellépések és a lehetőségek koordinációjára, a menedékügy – a rá vonatkozó számok, a mérete és koncepciója tekintetében – nem ugyanazokat a kérdéseket veti fel, mint a bevándorlás, még egy határok nélküli területen sem. A tagállamoknak megvannak a maguk menedékügyi hagyományai, és az ebből adódó különbségeket nem szabad szem elől téveszteni a fent említett koordináció során sem.

Azon menedékkérők esetében, akik kérelmét elutasították vagy el kell majd utasítani, ez a koncepció, amely a menedékjog nagylelkű, ugyanakkor szűk lehetőségeket biztosító elképzelésének következménye, nem vezethet kevésbé emberséges bánásmód alkalmazásához azon emberek esetében, akik, körülményeikből kifolyólag, mindig is kiszolgáltatottabbak lesznek.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Én Roure asszonynak a menedékkérők befogadása minimumszabályainak megállapításáról szóló 2003/9/EK irányelv EU-n belüli végrehajtásáról szóló jelentése ellen szavaztam. Bár valóban sajnálom, hogy néhány látogatás azt mutatta, hogy a jelenleg érvényben lévő irányelveket bizonyos tagállamok hiányosan, vagy egyáltalán nem alkalmazzák, nem értek egyet az előadó azon kijelentésével, miszerint számos hiányosság tapasztalható a fogadási körülmények színvonalával kapcsolatban.

Mi több, nem értek egyet azzal, hogy a bizonyos tagállamok által létrehozott nyílt elszállásoló központoknak kicsi a kapacitásuk, és nyilvánvalóan nem felelnek meg a bevándorlók szükségleteinek. Végül, azzal sem értek egyet, hogy a zárt központokkal szemben prioritást adjunk a menedékkérők nyílt elszállásoló központokban való fogadásának.

Michel Teychenné (PSE), írásban. – (FR) Köszönjük ezt a jelentést, amellyel az Európai Parlament ismét megerősítette az alapvető jogok, például az emberi méltósághoz való jog iránti elkötelezettségét. Elfogadhatatlan, hogy magán az Európai Unión belül nem példamutatóak a bevándorlók és menedékkérők befogadásának körülményei.

Az európai parlamenti képviselők 2005 és 2008 közötti, fogva tartási központokban tett látogatásai tették lehetővé, hogy ez a jelentés megszülessen Roure asszony vezetésével. A jelentés feltárja a bevándorlók európai fogva tartási rendszerének szabálytalanságait, és rámutat a jogi tanácsadással, az orvosi ellátással, a higiéniaiával, az összevisszasággal és a tájékoztatással kapcsolatos problémákra.

Így hát ez nem más, mint egy vészharang, amelyet az Európai Parlament ma megkondított. A tagállamoknak tudomást kell venniük erről, és ahol szükséges, ott a lehető leghamarabb alkalmazniuk kell a meglévő „befogadási” és „eljárási” irányelveket, vagy legalábbis lépéseket kell tenniük ezek végrehajtása érdekében.

- Jelentés: Cristiana Muscardini (A6-0001/2009)

Glyn Ford (PSE), írásban. – Az európai parlamenti munkaspárt ezzel a jelentéssel kapcsolatban nem azért tartózkodott, mert ellenezné az európai kkv-k nemzetközi kereskedelemben való szerepének növelését, hanem mert Muscardini asszony egy trójai falovat alkotott, amely elfogadhatatlan álláspontokat tartalmaz a kereskedelmi védelmi eszközökkel kapcsolatban.

Csalódottak vagyunk, amiért a Bizottság félretette ezt az áttekintést, mivel nehézsége támadt a konszenzus megteremtésével. A mi véleményünk továbbra is az, hogy sürgősen nagy szükség van a Közösség kereskedelmi védelmi rendszerének javítására, hogy jobban igazodjon a világgazdaság fejleményeihez. A reformok hiánya azt jelenti, hogy az iparunk nincs abban a helyzetben, hogy kihasználhassa a globalizáció előnyeit. Bár üdvözljük a Cseh Elnökség azon lépését, hogy belefoglalta munkaprogramjába a kereskedelmi védelmi eszközök átláthatóságának javítását, ez még nem elegendő.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Mi Muscardini asszony kkv-król szóló jelentése mellett tettük le voksunkat. A jelentés az Európai Unió kereskedelmi politikájának éles bírálata, még ha az e Ház által kedvelt mérsékelt hangnemből és technokrata nyelvezettel lett is megfogalmazva.

Mindent felőlel: a nagy vállalkozások igényeire összpontosító politikákat; a külföldi piacokhoz való hozzáférést elősegítő és a harmadik országokkal való kölcsönösség alkalmazásának biztosító intézkedések gyengeségét; a kisvállalkozások számára megfelelő kereskedelmi védelmi eszközökhöz való hozzáférés nehézségeit; a csalás, valamint, például a földrajzi jelzés tiltott vagy tisztességtelen használata ellen védő intézkedések tévedhetőségét; és így tovább.

Valóban, itt az ideje, hogy az Európai Unió véget vessen annak, hogy feláldozza vállalkozásait és azok alkalmazottait a világ által kizárólagosan gyakorolt egyfajta versenyképesség és a szabad kereskedelem oltárán. Itt az ideje, hogy támogassuk a kkv-k exporttevékenységét, hogy valóba megóvjuk őket a tisztességtelen versenytől, és hogy ésszerű lépéseket tegyünk piacaink védelme érdekében.

Az a helyzet, hogy azzal, hogy továbbra is a vállalkozások globalizációja mint végső cél mellett kötelezi el magát, az előadó továbbra is az áruk, a szolgáltatások, a tőke és a munkaerő szabad áramlásán alapuló rendszert támogatja, amely rendszer mély gazdasági, pénzügyi és társadalmi válságba sodort bennünket, és amellyel az Európai Uniónak egyszersmind szakítania kell.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Nem véletlen, hogy az európai parlamenti választások közeledtével az állásfoglalások igyekeznek hátrítani az EU által (különösen az elmúlt 5 évben) elfogadott intézkedésekkel járó felelősséget, tekintettel arra a rendkívül súlyos helyzetre, amelybe a mikro-, kis- és középvállalkozások általában kerültek, különösen Portugáliában.

Nem a nagy, transznacionális vállalatok, hanem a kis- és középvállalatok esnek áldozatul az EU által hirdetett piaci liberalizációnak (mintha „a legéletképesebb fog túlélni” szabály alkotta keretek szolgálhatnák az ő javukat). Sok olyan kkv van, amely „részt vesz” a „nemzetközi kereskedelemben”, az olyan transznacionális vállalatoktól való függőségük folytán, amelyeknek kénytelenek olyan áron beszállítani, amelyek gyakran még az előállítás költségeit sem fedezik.

Kétségtelen, hogy szükség van mind kereskedelmi védelmi eszközökre (és azok végrehajtására), szellemi tulajdonjogokra, a mezőgazdasági termékek eredetmegjelölésére és földrajzi jelzésére, valamint a kkv-k nemzetközivé tételének támogatására.

Miért van az, hogy a Parlamentben képviselt politikai erők többsége, amely megfelel a Bizottságban és az Európai Tanácsban helyet foglaló többségnek, nem fogadja el az eredetmegjelölésre vonatkozó rendeletet, nem ugyanazokat a biztonsági és védelmi előírásokat alkalmazza az import termékekre, amelyeket az EU-ban előállított termékekre, és nem arra használja a 2007–2013-as időszakra előirányzott pénzügyi keretet, hogy védje a termelést és a foglalkoztatást, és támogassa a kis- és középvállalkozásokat?

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) Nagy örömmre szolgál, hogy az Európai Parlament elfogadta Muscardini asszony jelentését, amely elkészítésében a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság tanácsadójaként nekem is alkalmam volt részt venni. Sok minden elhangzik mostanában a kkv-knak az Európai Unió belső piacán tapasztalható körülményeinek javulásáról, különösen a kisvállalkozási törvényjavaslat kapcsán.

A kkv-k teszik ki az európai vállalkozások több mint 99%-át. Az országhatárokon átnyúló üzleti tevékenység azonban sokkal inkább a nagy cégek sajátja. A kkv-k alig 8%-a exportál saját országhatárain kívülre. Ha pedig az Európai Unió határain túlra irányuló exportot nézzük, nos, ezt a lépést már csak a vállalkozások alig 3%-a teszi meg.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a nemzetközi vállalatok nagy innovációs képességet mutatnak. Az innovációs képesség pedig a versenyképesség és az európai gazdaság növekedésének kulcsa. Ezért remélem, hogy a belső piaci intézkedések a közös piac nyújtotta előnyök egész sorát kínálja majd a kkv-k számára, és hogy amennyiben lehetséges, le fogják fektetni a kkv-k nemzetközi tevékenységének alapjait is. A kkv-knak továbbá nagyobb támogatást kell kapniuk a tagállamok és az Európai Bizottság részéről az olyan területeken, mint például az export elősegítése, a lehetséges kereskedelmi partnerek felkutatása, különösen a piacvezető termékekkel és szolgáltatásokkal, valamint az új technológiákkal összefüggésben.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), írásban. – (PL) A Muscardini asszony által bemutatott jelentés lényeges gazdasági és társadalmi kérdésekkel foglalkozik. Különösen jelentőségteljes most, amikor gazdasági összeomlással kell szembenéznünk. A kkv-k (a legfeljebb 250 főt foglalkoztató és legfeljebb 50 millió EUR forgalmat bonyolító cégek) száma az EU-ban eléri a 23 milliót, ami a piacunkon aktívan működő vállalatok körülbelül 99%-ának felel meg. Több mint 75 millió ember dolgozik kis- és középvállalkozásoknál.

A Bizottsághoz, a tagállamokhoz, valamint a regionális és helyi hatóságokhoz intézett felhívás, miszerint támogassák hatékonyan ezeket a vállalkozásokat, többek közt a hitelekhez való akadálytalan hozzáférés biztosításával, ennél fogva megalapozott. Ezenfelül a kereskedelmen is könnyíteni kell, meg kell szüntetni az export és import bürokratikus korlátait.

A közbeszerzésekkel kapcsolatban, amelyek bonyolult és nem mindig egyértelmű eljárásai hátráltatják a kkv-k részvételét, nyitottabbá kell tenni a piacot, mind az EU-n belül, mind pedig harmadik országokban. Amint azt az innovációs politikáról készített jelentésemben bemutattam, a kkv-k ebben a szektorban betöltött szerepét nehéz lenne túlbecsülni. Köszönhető ez annak, hogy ezek a vállalatok rugalmasabbak és nyitottabbak a modern technológiák és szervezeti módszerek iránt.

A mezőgazdasági és élelmiszeripari ágazat kkv-i különleges bánásmódot igényelnek, mert ezen a területen különös gondot kell fordítani a termékek eredetmegjelölésének védelmére, és szembe kell szállni a fogyasztók egészségére ártalmas utánzatokkal. Helyeslem az ötletet, hogy 2009 májusában rendezzük meg a kkv-k európai hetét. Ez remek lehetőség lenne arra, hogy széles körű tájékoztatást nyújthassunk e témával kapcsolatban szerte az egész Európai Unió területén.

Syed Kamall (PPE-DE), írásban. – Míg mindannyian elismerjük és támogatjuk a kkv-k nemzetközi kereskedelemben betöltött szerepét, igazán szégyenletes, hogy e jelentés nagy részét az úgynevezett kereskedelmi védelmi eszközök védelmének szentelték. Ezeket az eszközöket valójában az eredménytelen termelők használják mint a leplezetlen protekcionizmus egy formáját, hogy menedéket nyújtson számukra a verseny elől, amelyet nem csak az EU-n kívüli, de az EU-n belüli hatékonyabb vállalatokkal kell folytatniuk, azokkal, amelyek kihasználták a globalizációt és globális beszállítói láncot hoztak létre.

A kereskedelmi védelmi eszközök a kiskereskedőket és a fogyasztókat büntetik, akik ezek miatt kénytelenek drágábban megvenni azokat a termékeket, amelyekhez máshol olcsóbban is hozzájuthatnának. Ezek az intézkedések ugyancsak sújtják a leghatékonyabb és leginkább innovatív kkv-kat. Mindannyian számos kkv-ról tudunk saját választókerületünkben, amelyet ugyanazok a kereskedelmi védelmi eszközök büntetnek, amelyeket ez a jelentés dicsér. Ez az oka annak, hogy a konzervatívok, bár nem szívesen, de a jelentés ellen szavaztak.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) 23 millió vállalkozás kkv, (az összes vállalkozás 99%-a), amelyek 75 millió munkahelyet (az összes 70%-a) biztosítanak az Európai Unióban.

Én megszavaztam Muscardini asszony jelentését, mert felfedi a kkv-k e nehéz gazdasági időszakban való túlélésének legfontosabb stratégiáját. Ez pedig a termék- és folyamatinnováció elősegítése, a pénzügyi és fiskális információkhoz való hozzáférés javítása, ideértve az internacionalizálást, célzó politikai és pénzügyi támogatáshoz kapcsolódik. Jelenti továbbá egy határozott álláspont képviselését a kereskedelem könnyítésének folyamatairól szóló tárgyalásokon a vámügyintézési formák csökkentése érdekében, amelyek az áruk értékének akár 15%-át is kitehetik, valamint az áruk eredetének hatékony nyilvántartását, valamint a naprakész vámellenőrzéseket.

Amennyire Romániát érinti, a kkv-k internacionalizálása a megoldás, amely, a jelen gazdasági válságban jelentős segítség lesz számukra ahhoz, hogy túléljenek, és fejlesszék vállalkozásaikat, ezáltal töltve be az új munkahelyek teremtésében játszott alapvetően fontos szerepüket.

Üdvözlöm a 2009 májusára tervezett „kkv-k európai hetének” megrendezését, amely program legfőbb célja, hogy arról tájékoztassa a kkv-kat, hogyan internacionalizálják vállalkozásaikat.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) Most, amikor az egész világ a globális válságra keresi a választ, és amikor a protekcionista tendenciák egyre erősödnek, amint azt az Egyesült Államok Kongresszusában a „Vásárolj amerikai” jelmondat vitája is mutatta a közelmúltban, a kormányok és a Közösség intézményeinek kötelessége, hogy védje az érdekeket, és hogy garantálja a kis- és középvállalkozásokra és a nemzetközi kereskedelemre vonatkozó szabályok tiszteletben tartását.

Nyilvánvaló, milyen sokat ér, hogy ha a kis- és középvállalatok hozzáférnek a nemzetközi piacokhoz. Tanulmányok támasztják alá, hogy ha ezek a cégek a Közösségen kívüli piacokon is működnek, jó gyakorlatokra tesznek szert, fejlesztenek és versenyképesebbek lesznek. Ennek ellenére, tudjuk, hogy néhányan közülük nem bírják, vagy nem fogják bírni a versenyt.

Nem meglepő, hogy erről az értékről, és annak tudatában, hogy ezekben a protekcionista időkben a nagyobb vállalatok részesülnek jobb támogatásban, szükség van rá, hogy a hatóságok, a nemzetközi megállapodásoknak való megfelelés ellenőrzésével és betartatásával fellépjenek e kisebb vállalatok védelmében.

Ezt ugyanakkor, a harmadik országok tiszteletben tartása mellett kell tenni, hiszen a nemzetközi kereskedelem csak akkor tisztességes, ha mindkét fél számára az.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Én Muscardini asszonynak az európai kkv-k nemzetközi kereskedelemben betöltött szerepének erősítéséről szóló jelentése mellett tettem le a voksom. Ami az Európai Uniót illeti, ahol a vállalkozások nagy részét a kis- és középvállalkozások teszik ki, ezen cégek nemzetközi jelenléte jelentős fontossággal bír. Jelenleg a kkv-k csupán 8%-a működik nemzetközi dimenzióban, és az export zöme így is az Európai Unió területén marad.

Az a néhány KKV, amely az EU-n kívülre exportál, hajlamos az olyan fejlett és alapjában véve telített piacokra összpontosítani, mint például, az Egyesült Államok, Kanada és Svájc; ritka, hogy a felemelkedőben lévő országok piacaira vigyék termékeiket. Így, az Európai Közösségek jó szándéka ellenére is, amit pl. a kisvállalkozási törvény projektje is mutat, még mindig messze vagyunk attól, hogy minden európai vállalat olyan helyzetben legyen, hogy igazán nemzetközi tevékenységet folytathasson.

- Jelentés: Georgios Papastamkos (A6-0020/2009)

Vasco Graça Moura (PPE-DE), írásban. – (PT) Az e-kereskedelem kiváló kereskedelmi lehetőséget jelent a kis- és középvállalkozások, valamint a fiatal vállalkozók számára. A máskülönben hozzáférhetetlen piacokhoz való hozzáférés megteremtésével segít a hagyományos, nem technikai korlátok leküzdéséhez.

Ugyanezen okból kifolyólag ez a fajta kereskedelem nagyobb mértékű részvételt is biztosít a nemzetközi kereskedelemben a legkevésbé fejlett országok számára is. Az ilyen partnerek bevonása azonban azon múlik, hogy létrejött-e egy alapvető infrastruktúra – amihez feltétel nélkül hozzá kell járulnunk.

Azt is figyelembe kell vennünk, hogy a kalózkodás, a csalás, vagy az adatokkal való visszaélés nem az effajta kereskedelem sajátja, sokkal inkább a régi gyakorlatok alkalmazása. A megfelelő alkalmazásokkal viszont biztosítanunk kell a hagyományos kereskedelem minden garanciáját.

Az e-kereskedelmet körülvevő jogi háló még sok szempontból nem megfelelő, ezáltal gátolja azt, hogy kritikus szemmel figyeljük: így például, az internet szabályozására is ki kell még alakítani egy megfelelő, nemzetközileg elismert struktúrát, és felmerülnek nemzetközi magánjogi és ellenőrzési kérdések is.

Ami a WTO-t illeti, ott is zavar van az e-kereskedelmet illetően, és a számtalan kitarító kérés dacára az effajta kereskedelemről folytatott tárgyalásokat még mindig a veszélyes, kétoldalú egyeztetések közé számúzzik.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Az internet egyre nagyobb szerepet játszik a kereskedelmi kapcsolatokban, így a nemzetközi kereskedelemben is. Komoly elmaradások vannak azonban a felhasználók és a fogyasztók védelme, személyes adataik védelme, és az általuk igénybe vett szolgáltatások vagy az általuk vásárolt termékek minősége terén.

Ez a jelentés, bár vizsgálja ezeket a tényeket, nem tesz olyan javaslatokat, amelyek, egy olyan közösségi szolgáltatás használatán alapulva, mint a távközlés, lehetővé tennék a felhasználók védelmének és szolgáltatások minőségének javítását.

Bár magában foglal néhány olyan szempontot, amelyet pozitívnak tekintünk, a jelentés központi célja, hogy elősegítse az e-kereskedelem fejlesztését és használatát, olyan eszköznek tekintve azt, amely a nemzetközi kereskedelem előmozdítására, valamint arra szolgál, hogy segítse leküzdeni a még több piac megnyitását jelenleg akadályozó nehézségeket. Ez azt jelenti, hogy legfőbb célja az e-kereskedelem könnyítése és elősegítése, vagyis a termékek telekommunikációs hálózatokon keresztüli előállítása, hirdetése, árusítása és terjesztése, a világkereskedelem liberalizációja érdekében.

Ennélfogva mi tartózkodtunk.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), írásban. – (PL) Az internet új lehetőségeknek nyitott utat az áruk és szolgáltatások kereskedelme terén. Ez a határokon átnyúló tranzakciókra is vonatkozik. Az elmúlt évek során az interneten bonyolított tranzakciók számának növekedése az internettel kapcsolatos fogyasztói bizalom szempontjából optimizmusra ad okot.

Léteznek még olyan korlátok, mint például a nyelv, amelyeket nehéz felszámolni. Az interneten keresztüli nemzetközi kereskedelmet fenyegető másik komoly probléma a jogi biztonság és a fogyasztóvédelem hiánya. Remélem, hogy a fogyasztói jogokkal kapcsolatos irányelvjavaslat kiküszöböli majd ezeket, új lendületet adva ezáltal az internetes kereskedelem fejlődésének.

Meg kell jegyezni, hogy az internet lehetővé teszi a kis- és középvállalkozások számára, hogy a hagyományos kereskedelmi módszerekhez képest sokkal kisebb költségek mellett jelenjenek meg a nemzetközi piacokon, és korábban elérhetetlen lehetőségeket kínál számukra vállalkozásaik fejlesztéséhez.

Az internetes kereskedelem mindazonáltal kérdéseket is felvet, különösen a szellemi tulajdonjogok által védett termékek hamisítványainak árusításával kapcsolatban. A hamis termékek komoly problémát jelentenek az internetes kereskedelem terén, különösen, mivel az ezeket nemzetközileg árusító személyeket nehéz bíróság elé állítani. Az internetet használó fogyasztók szintén gyakran válnak csalás, például elektronikus eszközökkel elkövetett pénzlopás áldozatává. Mindezek a jelenségek aláássák az internetes kereskedelemben vetett fogyasztói bizalmat, ami viszont lassítja a nemzetközi internetes kereskedelem fejlődését.

Syed Kamall (PPE-DE), írásban. – Véleményem szerint ez egy széles kört felölelő, kiegyensúlyozott jelentés, amely hatékonyan kezeli az internet határokon átnyúló kereskedelemre gyakorolt hatását. Bár ez még néhány évvel ezelőtt is elképzelhetetlennek tűnt, az internet még a legkisebb vállalatok számára is lehetővé tette, hogy hozzáférjenek a globális piachoz, fellendítve ezáltal a kereskedelmet és lehetővé téve a globalizáció pozitív vonásainak napvilágra kerülését. Új piacokat nyitott meg, és kereskedelmi korlátokat számolt fel.

A jelentés helyesen rámutat, hogy bár a csalások és hamisítások száma nőtt, ezt nem szabad magának az internetnek tulajdonítani, hanem inkább olyan kérdésként kell kezelni, amely már korábban is létezett, és amelyet új és innovatív módszerekkel kell kezelni, mindaddig, amíg ez nem ütközik állampolgári jogainkba. Arra is rámutat, hogy az internetet inkább kell kulturális sokféleséget nyújtó lehetőségként tekinteni, semmint fenyegetésként. Végül pedig, elismeri, hogy az internethez fűződő szolgáltatások, mint például a távközlés liberalizációja az infrastrukturális befektetések fellendüléséhez vezetett, ezért úgy vélem, óvatosnak kell lennünk ezen ágazatok további szabályozását illetően, ahogy azt a Bizottság jelenlegi szándékai is mutatják.

David Martin (PSE), írásban. – Üdvözlöm ezt a jelentést, amely rámutat azokra az új lehetőségekre és új piacokra, amelyek az internet jellege és technológiai fejlődése hozott létre. A jelentés elismeri, milyen szerepet játszhat az internet az észak és dél közötti kereskedelmi szakadék áthidalásában azáltal, hogy új csatornákat

nyit meg, összekötve ezáltal a fejlődő és a fejlett kereskedelmi rendszerekkel rendelkező országokat, és növelve kereskedelmi forgalmukat. A jelentés kimondja, hogy ennek könnyíteni kell a fejlődő országoknak a világkereskedelmi rendszerbe történő harmonikus bevonását, amit én támogatok.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) Üdvözlöm kollégám jelentését, amelyet az internetnek a kereskedelem fellendítésében betöltött szerepéről készített. Az internethasználók egyre növekvő számát figyelembe véve, jobb szabályozás bevezetésére van szükségünk ezen az egyre bővülő területen. Az európai politikáknak ösztönözniük kell az e-kereskedelmet mint az üzletkötés hagyományos módjának hatékony alternatíváját, és mint az EU-n belüli határokon átnyúló kereskedelem fellendítésének egyik módját.

Az internet kereskedelmi célokra való felhasználását hátráltató lehetséges akadályok felszámolása céljából egy sor közösségi intézkedésre van szükség. Ezek közé tartoznak a csalástól és a személyes adatok ellopásától elriasztó, és azok megelőzését célzó intézkedések. Ezeknek a közösségi intézkedéseknek továbbá a felhasználókat is ösztönözniük kell arra, hogy nagyobb bizalommal legyenek az on-line környezettel szemben.

Ugyanakkor meg kell határozni az e-kereskedelmi tranzakciókra vonatkozó közösségi előírásokat. Az EU-nak elő kell segítenie ezen előírások végrehajtását, ezáltal biztosítva lehetőséget az e-kereskedelmet folytatóknak arra, hogy megbízható szolgáltatóként tekintsenek rájuk.

Remélem, hogy az internet globális természetének és a harmadik országokkal kivitelezhető előnyös kereskedelmi tranzakciók lehetőségének köszönhetően hamarosan a WTO-ba is fejlődésnek leszünk tanúi, már ami az egész világra kiterjedő e-kereskedelem elősegítését illeti.

Rovana Plumb (PSE), írásban. – (RO) Én e jelentés mellett tettem le a voksomat, mert az a célja, hogy rávilágítson a nemzetközi kereskedelem azon területeire, amelyeken az internet katalizátorként működött, új feltételeket teremtve ezáltal a világszerte fejlődő kereskedelem számára.

Ezenkívül a jelentés elismeri a nyílt szabványok szükségességét, és ezeknek az innovációhoz és a versenyhez, csakúgy, mint a fogyasztók valódi választási lehetőségeihez való lényegi hozzájárulását. Az előadó javasolja, hogy az EU által aláírt kereskedelmi megállapodásoknak a nyílt, széleskörű e-kereskedelmi célú internethasználatot kell hirdetniük, feltéve, hogy a fogyasztó hozzáfér a szolgáltatásokhoz, az on-line termékekhez, és hogy ezek használata korlátlan, kivéve a nemzeti jogszabályokban tiltott eseteket.

Támogatom az előadó Bizottsághoz intézett kérését, miszerint dolgozzanak ki egy általános stratégiát, amely segít egyrészt a kkv-k e-kereskedelemben való részvételét gátló, még fennálló akadályok megszüntetésében, másrészt az e-kereskedelmi tapasztalattal nem rendelkező új részt vevők tájékoztatása, támogatása és a számukra nyújtott tanácsadásra tervezett adatbázis kialakításában.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Én Papastamkos úr nemzetközi kereskedelemről és az internetről szóló jelentése mellett szavaztam. Támogatom az előadó azon célját, hogy rávilágítson a nemzetközi kereskedelem azon területeire, amelyeken az internet katalizátorként működött, új feltételeket teremtve, amelyek által világméretűvé fejlődhet a kereskedelem.

Tisztán látható, hogy a nemzetközi kereskedelem és az internet kölcsönösen előnyösek. Mi több, szilárd meggyőződés, hogy az on-line kereskedelem fejlődése jelentős előnyöket tartogat a fogyasztók számára. A legfőbb előnye, akár nemzeti, akár európai, vagy világszinten, hogy sokkal nagyobb áruválasztékot, több szolgáltatást, versenyképes árakat, alacsonyabb megélhetési költségeket és jobb életminőséget kínál.

Az elérhető információmennyiség növekedésének köszönhetően, a fogyasztóknak ma már lehetőségük van arra, hogy jobb árukat és szolgáltatásokat találjanak, amelyekhez napi 24 órában hozzáférnek, otthonról csakúgy, mint a munkahelyükről.

- Jelentés: Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf (A6-0407/2008)

Duarte Freitas (PPE-DE), írásban. – (PT) Én megszavaztam az elért kompromisszumot, és úgy vélem, hogy ez új szabályozás nagyon kedvező lesz, mert lehetővé teszi az állati takarmányok forgalomba hozatala és felhasználása feltételeinek harmonizációját, és biztosítani fogja, hogy elegendő információ álljon mind a gazdák, mind a húsfogyasztók rendelkezésére, ezáltal garantálva a belső piac megfelelő működését.

Szeretném kiemelni a „nyílt deklaráció” fontosságát, amely a takarmánykeveréket alkotó alapanyagok, relatív súlyuk szerinti csökkenő sorrendben történő felsorolása, amely segít a gazdák és a fogyasztók magas bizalmi szintjének megtartásában.

Továbbá, a takarmány-előállítók ezentúl világosabb szabályok szerint hozzák forgalomba termékeiket, amelyek segítségével könnyebben elkerülhetőek lesznek a bűncselekmények.

Nils Lundgren (IND/DEM), írásban. – (SV) Az Európai Parlament jelentése tartalmaz néhány konstruktív módosítást, például annak a címkén való feltüntetése, hogy a nem kérődző állatok számára előállított összetett takarmány húsféléket is tartalmaz.

A jelentés módosításai azonban olyan részleteket is tartalmaznak, amelyekkel nem a politikusoknak, hanem hatósági dolgozóknak kellene foglalkozniuk. Ilyen például, a következő idézett részek megfogalmazása: „szájon át adandó állati takarmány: takarmány adagolása egy állat béltraktusába az állat száját keresztül, abból a célból, hogy kielégítésre kerüljön az állat tápanyagigénye és/vagy azért, hogy fennmaradjon a normális, egészséges állat termékenysége”, „ásványi anyagokat tartalmazó vödörök nyalogatása”, vagy „az ürülék, vizelet, csakúgy, mint az emésztőrendszer különválasztott tartalma, amely az emésztőtraktus kiürítése vagy letávolítása folytán keletkezett, függetlenül bármilyen kezeléstől vagy adaléktól”.

Bizonyos, hogy ezek az élelmiszerbiztonság szempontjából lényeges kérdések, de ezekről a nemzeti hatóságok szakembereinek kellene gondoskodniuk.

Én a jelentés elfogadására szavaztam, mivel tartalmaz néhány olyan javaslatot, amely, elviekben, fontos, ám ez nem jelenti azt, hogy támogatam a téma olyan megközelítését, ahogy ez a jelentés a specifikus részletekkel foglalkozik.

Adrian Manole (PPE-DE), írásban. – (RO) A takarmányok forgalomba hozataláról szóló Baringdorf-jelentés rendkívül jelentős a mezőgazdaság és az élelmiszerpiac szempontjából, különösen a közelmúlt botrányai fényében, amelyek az állatok táplálásával, és azzal függtek össze, hogy a nekik adott takarmány összetételének ismerete híján az állatok megbetegedtek; ilyen volt például a dioxinbotrány vagy a kergemarhakór stb.

Nagyobb szabadságuk, ugyanakkor nagyobb felelősségük lesz ezentúl a takarmányszektorban dolgozóknak. Ez azonban azt jelenti, hogy ha súlyos probléma merül föl, például méreganyagokkal szennyezett, vagy ártalmas takarmánnyal kapcsolatban, ez nagyban kihat majd az állatok fejlődésére és a környezetre. És ha az előállító nem rendelkezik a probléma megoldásához szükséges megfelelő pénzügyi forrásokkal, azzal még komolyabb problémákat idézhet elő.

Úgy vélem, szükséges, és ezért szavaztam e jelentés elfogadása mellett, hogy a gazdák és a mezőgazdasági dolgozók általában pontos információkkal rendelkezzenek az állati takarmányok összetételére vonatkozólag, ugyanakkor az is lényeges, hogy megfelelő védelmet élvezzenek egy esetleges szerencsétlenség folytán bekövetkező anyagi, társadalmi és gazdasági veszteség ellen.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), írásban. – (PL) Őszintén köszönöm az előadónak, hogy egy ilyen bonyolult és ellentmondásos témának szentelte a figyelmét. A takarmányok címkézéséhez és ennek közösségi szintű koordinációjához elengedhetetlen, hogy összehangoljuk a fogyasztók érdekeit, akiknek joguk van tudni, milyen terméket vásárolnak, hogy az biztonságos-e és miből készült, valamint a gyártók érdekeit, akik óvják azt a jogukat, hogy megvédjék szellemi tulajdonukat.

A cégek és tagállamok azon követelmény elleni tiltakozása, hogy elhelyezzék a címkéken a „kérés esetén részletes információ” feliratot, jól mutatja a két érdekcsoport érdekei közti alapvető konfliktust.

Az Európai Bíróság segítségével kidolgozott kompromisszumos eljárás első pillantásra ésszerűnek tűnik, viszont meglehetősen távol áll a valóságtól, hiszen elég nehéz elképzelni, hogy egy gazda, aki már így is éjjel-nappal dolgozik, olyannyira érdeklődjön e kérdés iránt, hogy időt és pénzt pazaroljon a bonyolult fellebbezési eljárásokra.

A takarmány összetételére vonatkozó részletes információnak a címkén kellene szerepelnie, nem csak azért, mert a fogyasztónak elidegeníthetetlen joga ismerni azt, hanem mindenekelőtt azért, mert az irányelv alapvető célja az, hogy óvja az egészséget. Ki fogja például azt garantálni, hogy a takarmány nem géntechnológiával módosított terményből készült, ha nem a gyártó? A szellemi tulajdon védelme nem részesülhet előnyben a visszaélésekkel szemben.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Én Graefe zu Baringdorf úrnak a takarmányok forgalomba hozataláról és felhasználásáról szóló jelentése mellett szavaztam. Támogatam a javaslatot, amely az állati takarmányokra vonatkozó európai jogszabályok teljes körű javítását célozza, amely nem csak a meglévő előírások egyszerűsítését foglalja magában, hanem összhangba is hozza ezt a jogszabályt az élelmiszerjoggal.

A legfőbb pontok közül kétségtávol támogatom a takarmányok összetételét alkotó alapanyagok és azok pontos mennyiségének felsorolását (a „nyílt deklarációt”), amely az Európai Parlament egyik legfontosabb kérése volt a szarvasmarhák szivacsos agyvelőbántalma (BSE) által okozott válságot követően. Végül, egyetértek az előadóval a tekintetben, hogy védeni kell a fogyasztók tájékoztatáshoz való jogát, és hogy szükség van a takarmányok felcímkezésére.

- Jelentés: Jürgen Schröder (A6-0513/2008)

Marie-Arlette Carlotti (PSE), írásban. – (FR) A Bizottság a gazdasági partnerségi megállapodásokat (EPA) tartja fejlesztési stratégiája alfájának és ómegájának. Ugyanígy tesz a Schröder-jelentés és az európai jobboldal is.

Bár támogatjuk az érintett országokat, az európai szocialisták nem helyeslik ezt a megközelítést. A mi véleményünk szerint a gazdasági partnerségi megállapodás szélhámosság. Még mindig lenne idő egy másféle gondolkodásmódra váltani, amely révén e megállapodások valódi fejlesztési eszközzé válhatnak; például azáltal, hogy támogatjuk a tárgyalások ismételt megnyitását a legtöbb konfliktust kiváltó pontokkal kapcsolatban, ahogy azt Barroso úr és Ashton asszony is javasolta; azáltal, hogy a szelektív regionalizmust választjuk, ahogy azt az AKCS-országok maguk is teszik; vagy azzal, hogy az EFA kifosztása helyett beváltjuk a kereskedelemmel kapcsolatos segítségnyújtásra 2005-ben tett vállalásainkat; azzal, hogy biztosítjuk a folyamat valódi parlamenti kontrollját, vezető szerepet bízva az AKCS-országok parlamentjeire, és bevonva a déli civil társadalmakat is; valamint azzal, hogy ha az AKCS-országok még nem készültek fel rá, elutasítjuk a szolgáltatásokról szóló tárgyalások kiterjesztését célzó „buldózer-stratégiát”, valamint a „Szingapúr-kérdést”.

A Schröder-jelentés nem ezt a menetrendet vázolja fel. Ezért én ellene szavaztam.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ismételten, különösen a különböző afrikai, karibi és csendes-óceáni országok (AKCS-országok) ellenállása miatt, a „politikailag korrekt” nyelvezet kötelező használata dacára a Parlament többsége képtelen elrejtteni az AKCS-országok és az EU közötti gazdasági partnerségi megállapodások valódi gyökerét és valós szándékait.

Míg a cotonou-i megállapodás 36. cikkének (1) bekezdése kegyelettel őrzi a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) ennek megfelelő kereskedelmi megállapodásainak következtetését, fokozatosan felszámolva a köztük lévő kereskedelmi korlátokat, és növelve a kereskedelemhez kötődő területek mindegyikén meglévő együttműködést, az EU a jelenleg fennálló helyzetnél is tovább szeretne menni, és azt szeretné elérni, amit máig még a WTO-ban sem sikerült, annak ellenére, hogy már a 10. Európai Fejlesztési Alapot vetik be a cél érdekében, míg ezzel egy időben, csökkentik a hivatalos fejlesztési támogatást. Más szóval, megpróbálnak az ablakon bejutni, miután az ajtón át próbálkozva nem jártak sikerrel.

Az EU célja a kereskedelem liberalizációja, minek alapján a legfőbb pénzügyi és gazdasági csoportok igyekeznek biztosítani a piacok megnyitását, hogy érdekeiknek megfelelően értékesíthessék termékeiket és szolgáltatásaikat, foszthassák ki a nyersanyagokat és vezethessenek be egy exportorientált gyártási modellt.

A hatékony függetlenség, a szuverenitás, az együttműködés, a szolidaritás, a fejlődés és a társadalmi igazságosság elősegítése érdekében más politikára van szükség.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Én Schröder úrnak a gazdasági partnerségi megállapodások (EPA-k) fejlődésre gyakorolt hatásáról szóló jelentése mellett tettem le a voksom.

Az eddig aláírt átmeneti megállapodások még csak a kezdetét jelentik egy hosszú, gyümölcsöző együttműködésnek ezekkel az Európán kívüli országokkal. A gazdasági partnerségi megállapodások esetében, az EU és az AKCS-országok 15 éves liberalizációs folyamatot tartottak elfogadhatónak. Továbbá, a „lényegében minden iparágra” kiterjedő minimális követelmény a partnerek közti kereskedelem nem kevesebb, mint 80%-a lesz. Ebből kifolyólag meggyőződésemm, hogy a további megállapodások csak javíthatják mindkét szerződő fél gazdasági pozícióját.

Bart Staes (Verts/ALE), írásban. – (NL) A fejlesztési együttműködésre vonatkozó gazdasági partnerségi megállapodások (EPA) saját kezdeményezésű jelentése tartalmaz néhány értékes megállapítást. Felszólít, például, több kormányzati segély nyújtására (végül is az AKCS-országok viselik a gazdasági válság nehezét) és hangsúlyozza, hogy ezek a megállapodások fejlesztési eszközök, amelyeknek nem szabad hátrányosan hatniuk a déli országok regionális integrációjára. Ennek ellenére én a jelentés alternatívájaként szolgáló állásfoglalást támogatom, amelyet az Európai Zöldek – Európai Szabad Szövetség nyújtott be. Végül is sokkal logikusabb lenne, ha a Parlament várna e megállapodások jóváhagyásával addig, amíg az érintett

AKCS-országok parlamentjei ki nem fejezték álláspontjukat. Véleményem szerint az AKCS-EU közös parlamenti gyűlésnek kellene lennie az EPÁ-kat felügyelő parlamenti testületnek, és nem egy olyan testületnek, amelyet kifejezetten ebből a célból hoznak létre. Ennek csupán megosztó hatása lenne, és gyengítené azon déli országok pozícióját, amelyeknek nem állnak rendelkezésére megfelelő anyagi és személyi feltételek ahhoz, hogy részt vegyenek ezeken a találkozókön. Mi több, egy külön testület nem átlátható, és akadályozná a fejlődéssel kapcsolatos kérdések holisztikus megközelítését.

Michel Teychenné (PSE), írásban. – (FR) Bár a gazdasági partnerségi megállapodások (EPÁ-k) jelentősen strukturálják az EU afrikai, karibi és csendes-óceáni (AKCS) országokkal fennálló kapcsolatait, meglehetősen rossz üzenete lesz, ha az Európai Parlament elfogadja ezt a jelentést.

Európának gyökeresen változtatnia kell azon a módon, ahogy tárgyalásokat folytat és kereskedik az AKCS-országokkal, hacsak nem kíván hozzájárulni romba döntésükhöz. Ez a jelentés megerősíti azt a rendszert, amely a felek közti állítólagos egyenlőségen alapul, holott az EU valójában a világ vezető gazdasági hatalma, míg az AKCS-országok előtt még hatalmas út áll, hogy felzárkózzanak. Ennélfogva égetően szükség lenne egy aszimmetrikus és megegyezésen alapuló megközelítés elfogadására, amely végre esélyt adna ezeknek az országoknak a globális versenyben való részvételre.

Az Európai Parlament Szocialista Pártjában helyet foglaló kollégáim és jómagam tehát e jelentés ellen szavaztunk. A jelentés Parlament általi elfogadása valójában annak bizonyítéka, hogy Európát a jobboldal irányítja, ezen pedig változtatnunk kell!

- Állásfoglalási indítvány: Koszovó (B6-0063/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Az, hogy Koszovót számos ország elismerte szuverén államként, valószínűleg több problémát okozott, mint ahányat meg fog oldani. Én szkeptikus vagyok a tekintetben, hogy Koszovó készen állt-e a függetlenségre. Az a tény, hogy néhány EU-tagállam nem ismeri el Koszovó függetlenségét, attól tartván, hogy ezzel precedenst teremt saját határain belül, csak tovább bonyolítja Koszovó jövőjét.

Az EU most elsődleges felelősséget vállalt, hogy belülről segítse Koszovót. Ezt az elkötelezettséget nem lenne szabad meghatározatlanul hagyni, sem az időtartam, sem az anyagi források szempontjából. Koszovó politikai stabilitását, a korrupció mértékét, a belföldi és külföldi szervezett bűnözést, valamint a kisebbségek, köztük a szerbek problémájának kezelését általános aggodalom övezi.

Életbevágóan fontos, hogy az EU intézményei éberek maradjanak, és készek legyenek beavatkozni, ha Koszovó mégsem tud megfelelni azoknak a magas követelményeknek, amelyek óhatatlanul együtt járnak a szuverén államisággal.

Aggodalmaim dacára, én támogattam ezt az állásfoglalást.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Semmi kellemes nincs Koszovó jelenlegi helyzetében, sem az Európai Unió ott betöltött szerepében.

Az EULEX, az Unió koszovói missziója, a szóban forgó esetben csupán az ENSZ „katonai” hatalmát képviseli, amelynek feladata, hogy felügyelje az állandó koszovói kormány és hivatala felállítását, megszegve ezzel az 1244. sz. ENSZ-határozatot, amely ebben a tartományban Szerbia fennhatóságát ismeri el.

Az ebben a Házban kifejezett jó szándék, a jó tanács és a kérések kemény munkával igyekeznek leplezni a tragikus valóságot: a kisebbségek elnyomását, különösképpen a szerb kisebbséget, egy olyan területen, amelyet ma – a nemzetközi és különösen az európai közösségnek köszönhetően – a korrupció, a szervezett bűnözés, az albán maffia, és akár még iszlám terrorista csoportok is uralnak.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Ezen állásfoglalás célja, hogy kibővítsen a koszovói szerb tartomány illegális és egyoldalú függetlenné nyilvánításához nyújtott EU-támogatás jelentőségét.

A Parlament célja, ami elfogadhatatlan, hogy „legitimálja” egy olyan protektorátus létrejöttét, amely erőszakos módon, agresszió és katonai megszállás útján született, az USA, a NATO és az EU közreműködésével, garantálva ezáltal az ő politikai, gazdasági és katonai dominanciájukat ebben a rendkívül fontos európai régióban. Egy felügyelt szuverenitás alatt működő „pseUDO-állam” léte, amely az EU/NATO védelme alatt áll, egész pontosan az „EULEX” és az „alkirályaik”, vagyis a „nemzetközi polgári képviselő” és az „EU különleges képviselője” révén, akiknek bírói, rendőri és vámügyi hatalmuk van, valamint „végrehajtói funkciókat” és ellenőrzési feladatokat is ellátnak, ami mind az újkori gyarmatosítás elfogadhatatlan lépése.

Ezzel az állásfoglalással azt állapítottuk meg, hogy „az európai (uniós) védelmi politika eddigi legfontosabb missziói” az Egyesült Nemzetek Alapokmányának égbekiáltó megszegése, amely veszélyes precedens a nemzetközi jog tekintetében, amelynek beláthatatlan következményei lehetnek a határok stabilitására nézve, különösen az európai kontinensen.

Néhányan, akik zúgolódtak a nemzetközi jog tiszteletben tartása, valamint Grúzia területi integritása, szuverenitása és függetlensége miatt, végül most ugyanazok, akik hirdették és támogatták a Jugoszlávia elleni agressziót.

Ez az állásfoglalás csupán a Parlament többsége által gyakorolt képmutatás és cinizmus újabb példája.

Erik Meijer (GUE/NGL), írásban. – (NL) Ez a Parlament közel 20 évig állt és nézte, amint a koszovóiak fokozatosan búcsút mondtak Szerbiának. Itt, a plenáris üléseken, ha Koszovóról folyik a vita, nem magáról Koszovóról van szó, hanem sokkal inkább arról, milyen hatással van a világ többi részére. A függetlenséget pártolók, illetve ellenzők legfőképpen amiatt aggódnak, milyen precedenst teremtünk egy-egy döntéssel más régiók számára, és hogy milyen kockázatot rejt az Európai Unió számára, ha ennek eredményeképpen belemerül saját maga felmagasztalásába.

Én az ellenoldal érdekében érvelek már 30 éve, e Parlament falain kívül és belül egyaránt. A demokrácia mindenekfelett azt kívánja tőlünk, hogy az emberek szükségleteit és vágyait tartsuk szem előtt. Több évszázadnyi török, és az elmúlt évtized szerb fennhatósága után az utolsó dolog, amire szükségük van, az a külső kényszer. Ha már Albániához nem csatlakozhatnak, legalább valódi függetlenséget szeretnének.

Az elmúlt 10 év során a széles néprétegek, a szegények, a hátrányos helyzetűek, a demokrácia és a közösségi intézkedések hiányától szenvedők, a környezeti katasztrófák vagy háborúk áldozatai szemszögéből néztem a politikát, röviden mindazok szemszögéből, akik a mindenki számára kijáró egyenlőség hiányából kifolyólag vannak hátrányos helyzetben. Most az EULEX projekt ellen szavaztam, mert nem olyan megoldást kínál, amely a koszovói átlagpolgárok érdekeit tartaná szem előtt.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), írásban. – (EL) Az Európai Parlament állásfoglalása nem csak elismeri Koszovót mint különálló államot, de sértően sürgeti, hogy azok az uniós tagállamok is ismerjék el függetlenségét, amelyek eddig még nem tették ezt meg, dacára annak, hogy ez a nemzetközi jog és az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1244. sz. határozatának nyilvánvaló megsértése.

Támogatja továbbá egy Koszovói Biztonsági Erő, más szóval egy külön hadsereg felállítását, amely, természetesen a KFOR, a megszálló NATO erejének égisze alatt működne.

Az elnyomó EULEX rendőri/bírói erő koszovói létrehozásának és fejlesztésének, és az általa hirdetett reformoknak, mint például a privatizációnak a célja az EU érdekeinek érvényesítése, és Koszovó mihamarabbi bevonása az Euro-egységesítő rendszerbe. Ezzel lesz teljes Koszovó Euro-NATO protektorátussá alakítása.

Jugoszlávia feldarabolásának első véres köre és a határok újrarajzolása azzal zárul, hogy új sebek nyílnak a Balkánon és globális szinten egyaránt, köszönhetően az „oszd meg és uralkodj” imperialista szabálynak, amely új feszültségeket fog szülni, és új beavatkozásokat tesz majd szükségessé.

A görögországi kommunista párt ez ellen az elfogadhatatlan állásfoglalás ellen szavazott, hangsúlyozva annak szükségességét, hogy fokozzuk az antiimperialista harcot, és szembeálljunk az EU-val és annak politikájával azáltal, hogy követeljük a görög és minden Euro-NATO megszálló hadsereg kivonását mind Koszovóból, mind az egész Balkánról.

Maria Petre (PPE-DE), írásban. – (RO) Én az állásfoglalás ellen szavaztam, tekintve, hogy Románia nem ismeri el a koszovói tartomány függetlenségét.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Én a Koszovóról szóló állásfoglalás ellen szavaztam, mert annak jó néhány pontjával nem értek egyet.

Én, személy szerint, nem tartom szükségesnek egy működő tanúvédelmi program létrehozását ahhoz, hogy hatékony jogi lépést lehessen tenni a társadalom felső szintjéről kikerült koszovói bűnözőkkel szemben, különös tekintettel a háborús bűnökre. Továbbá, nem hiszem, hogy életbevágóan fontos lenne Koszovó számára az olyan projektek támogatása, mint például a vandalizmus által tönkretett temetők helyreállítása, a helyi szereplők közvetlen bevonásával: a helyzet ugyanis az, hogy az effajta projekteknek semmilyen gyakorlati hasznunk nem lenne a koszovói közösségek számára, és nem járulnának hozzá az országon belüli etnikai hangulat javulásához.

Brian Simpson (PSE), írásban. – A tisztelt Ház tagjai már nagyon jól ismerik nem csak Koszovóra, hanem az egész Balkán-régióra vonatkozó nézeteimet.

Véleményem szerint Koszovó kérdését csak a megegyezésen alapuló megközelítés alkalmazásával lehet megoldani, amelybe elsődlegesen Szerbiát, de a a környező államokat is be kell vonni.

Számos olyan megállapítást tartalmaz ez a jelentés, amely mellé én magam is oda tudok állni, de az ahhoz való ragaszkodás, hogy minden uniós tagállamnak el kell ismernie Koszovó függetlenségét, olyasmi, amit nem tudok támogatni.

Koszovó függetlenségét csak a Szerbiával való megegyezés és megállapodás útján lehet elérni. Ennek a be nem ismerése, véleményem szerint csupán elodázza a problémákat, valamint Szerbia-ellenes hangulatot kelt itt, a Parlamenten belül.

Ennélfogva a 3. módosítás elfogadása elfogulttá teszi ezt az állásfoglalást, és súlyosan aláássa a szöveg többi részét. Ez, sajnálatos módon, azt jelenti, hogy nem tudom támogatni.

Anna Záborská (PPE-DE), írásban. – (SK) A 3. módosításról tartott szavazás és a zárószavazás, véleményem szerint, kivételesen fontos volt. Én mindkét esetben nemmel szavaztam. A 3. módosításban az EP arra kéri az EU tagállamait, hogy ismerjék el Koszovó függetlenségét. Véleményem szerint az egész függetlenedési folyamat elhamarkodott és rosszul tervezett. Tudom, hogy a Koszovó és Szerbia között zajló tárgyalások, még a nemzetközileg elismert személyek és szervezetek jelenlétében is hosszadalmasan zajlottak, és sokan semmi esélyt nem láttak arra, hogy megoldásra vezessenek, sőt akár még arra sem, hogy folytatódjanak. Ezért fogadta el az USA és a legtöbb EU-tagállam az Ahtisaari-javaslatot. Ennek ellenére úgy vélem, hogy a függetlenség egyoldalú kikiáltása csupán jövőbeli problémák és lehetséges konfliktusok forrása. A koszovói függetlenség kikiáltása óta eltelt időszak csak megerősíti ezt. Ha az a célunk, hogy megőrizzük régióunk békéjét, nincs az az idő, amely túl hosszú, vagy értelmetlen lenne ahhoz, hogy a tárgyalásokra szánjuk.

- Jelentés: Corien Wortmann-Kool (A6-0021/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), írásban. – Ez a jelentés Kína egyre növekvő kereskedelmi erejét tükrözi. Szintén felhívja a figyelmet a Kína és Tajvan közötti kereskedelemre, amely úgy tűnik, hogy a Tajvani-szoroszi kereskedelmi megállapodások aláírását követően növekedni fog.

A Kína és Tajvan közötti szorosabb gazdasági kötelék lehetőség, amely elősegítheti a Tajvani-szorosban fennálló kapcsolatok tágabbban értelmezett kérdésének pozitívabb megközelítését. Ennek az enyhülésnek azonban nem sok értelme van, hacsak nem társul hozzá Tajvan nemzetközi szervezetekbe való bekapcsolódása, különösen a kereskedelemhez kapcsolódó szervezetek esetében, mint például az Egészségügyi Világszervezet, vagy a Nemzetközi Tengerészeti Szervezet.

A Parlamentnek határozott támogatását kell kifejeznie a Tanács által kinyilvánított politika iránt, miszerint támogatja Tajvan tartalmas részvételét a nemzetközi szervezetekben. A Parlamentnek szintén nyomást kell gyakorolnia Kínára, amiért Kína továbbra is vonakodik megengedni Tajvannak, hogy szót emeljen a nemzetközi szinten. Tajvan 23 millió lakosának jólétét és egészségét nem lenne szabad politikai okokból túszként fogva tartani.

Mivel támogatom Tajvan tartalmas részvételét a nemzetközi szervezetekben, igennel szavaztam a jelentésre.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), írásban. – (RO) Én igennel szavaztam Wortmann-Kool asszony jelentésére, mivel támogatom az EU és Kína közötti kereskedelmi kapcsolatok fejlesztését. Ez az ország drámai gazdasági növekedést produkált, melynek révén a globális piac egyik legnagyobb gazdasági szereplőjévé vált. Az EU és Kína közötti kereskedelmi kapcsolatok jelentősen kibővültek az elmúlt években, minek következtében 2006. óta Európa Kína legnagyobb kereskedelmi partnere. Kína pedig a második helyet foglalta el az EU 2007-es kereskedelmi partnereinek listáján.

Napjainkban kivételes együttműködésre van szükség az EU és Kína között, hogy megoldást találjunk a jelenlegi gazdasági és pénzügyi válságra. Úgy vélem, hogy mivel Kína a globális fejlődés egyik hajtómotorja, teljes mértékben felelősséget kell vállalnia a világ gazdaság fenntartható és kiegyensúlyozott fejlődésének garantálásáért. Az EU Kínával folytatott kereskedelmi kapcsolatainak a kölcsönösség elvére, a fenntartható fejlődésre, a környezetvédelemre, az éghajlatváltozás megelőzésére, a tisztességes versenyre és a Világkereskedelmi Szervezet szabályainak való megfelelésre, s nem utolsósorban az emberi jogokra kell alapulniuk.

Az EU-nak ragaszkodnia kell a fogyasztóvédelmi szabályok betartásához, hogy ezentúl ne állhasson fenn annak a veszélye, hogy az európai polgárok egészségre veszélyes, rejtetten hibás vagy hamisított termékeket vásárolhassanak.

Bruno Gollnisch (NI), írásban. – (FR) Ez a Parlament minden évben elfogad egy szöveget, amely a Kínával folytatott kereskedelmi és gazdasági kapcsolatokkal foglalkozik, és minden évben egyre rosszabb következtetésre jut: az emberi jogok megsértése, tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatok, dömping, Kína nemzetközi vállalásainak nem teljesítése, legyen szó akár a WTO-ról, akár az ILO-ról (a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetről), hamisítás, a lopással egyenértékű szabadalmi politika, és így tovább. A lista egyre hosszabb, és ijesztő.

Ennél is ijesztőbb azonban az előadó sosem múló, a „kereskedelmen keresztül elért demokratikus változás” mítoszába vetett hite, amelynek legélesebb cáfolata a Kínában jelenleg uralkodó helyzet. Ez a mítosz szolgál alibiül mindazok számára, akik néhányak kereskedelmi érdekét az általuk hirdetett értékek tisztelete elé helyezik, hogy biztosan ne kelljen meghozni a szükséges döntéseket: ne kelljen bevezetni kereskedelmi védő és szankcionáló intézkedéseket.

Kétségtelen, Önök úgy vélik, hogy Kínának kellene a világ műhelyévé válnia, ahol alacsony költségek mellett állítanak elő – többé-kevésbé, s inkább kevésbé – jó minőségű termékeket.

Mi egy olyan politikát részesítenénk előnyben, amely lényege abban áll, hogy Európában európaiak állítsanak elő olyan termékeket, amelyeket mi fogyasztunk, és abban, hogy visszaszerezzük az igenis védett európai piacon belüli ipari függetlenségünket.

Vasco Graça Moura (PPE-DE), írásban. – (PT) Az EU 2006 óta Kína vezető kereskedelmi partnere, és 2007 óta Kína Európa második legnagyobb kereskedelmi partnere. Kína jelenleg a világ kereskedelmének 6%-át bonyolítja.

A Kínai Népköztársaság óriási lépésekben haladt előre azon jelentés óta, amelyet 2002-ben nekem volt szerencsém benyújtani a tisztelt Háznak. Úgy tűnik azonban, hogy számos probléma, amelyet akkor orvosolni kellett volna, még mindig fennáll, még akkor is, ha bizonyos tekintetben figyelemre méltó előrelépések megoldást is kínáltak.

Ami a társadalomra és környezetre gyakorolt hatást illeti, egyértelmű a kínai ipar felkészültségének a hiányossága, ami nagyobb európai ösztönzést tesz szükségessé.

Kína és az EU 2007 októbere óta tárgyal egy partnerségi és együttműködési megállapodásról, aminek még egyelőre nincs látható eredménye. Tekintettel arra, hogy Európa a nemzetközi kereskedelem számos aspektusát támogatja, Kínának nem lenne szabad megsértenie a WTO-ban vállalt kötelezettségeit. Olyan korlátokat vezetett be különböző szabályozások formájában, amelyek korlátozzák az európai vállalatok stratégiai ágazatokhoz való hozzáférését.

A Kínai Népköztársaság novemberben kinyilvánította azon szándékát, hogy feladja a 2007 óta fennálló, a textil- és cipőimportra vonatkozó kettős ellenőrzés rendszerét. Az elérhető statisztikák nem könnyítik meg a kérdés megvitatását, de elképzelhető, hogy kereskedelmi problémával állunk szemben.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), írásban. – (PT) Mivel lehetetlen számba venni az állásfoglalás által felvetett összes kérdést, úgy véljük, azt kell hangsúlyoznunk, hogy támogatjuk az EU és Kína közötti valódi és hatékony együttműködési kapcsolatok megerősítését, amelyek a különböző nemzetek szükségleteire adott kölcsönösen előnyös válaszon alapulnak, és amelyek hozzájárulnak a kölcsönös fejlődéshez, tiszteletben tartva a be nem avatkozás elvét és a nemzeti szuverenitást.

Ezen elvek alapján, és annak ellenére, hogy tartalmaz néhány felvetést, amellyel egyetértünk, egyértelműen elutasítjuk az állásfoglalást, mert a neoliberais mátrixot tekinti sajátjának, nevezetesen azzal, hogy harcol – ez esetben a Kínával folytatott – kereskedelem további liberalizációjáért.

Az állásfoglalás, azzal, hogy álcázza a világkereskedelem liberalizációjának súlyos következményeit, ösztönzi az EU és Kína közötti piacok további megnyitását, hangsúlyozza a WTO keretein belüli tárgyalások felgyorsítására tett erőfeszítéseket és „nyomatékosítja, hogy az új EU-Kína gazdasági partnerségi megállapodásnak a szabad és tisztességes kereskedelem kialakítását kell céloznia”.

Amint azt más, hasonló parlamenti állásfoglalások is mutatják, a cél az, hogy megfelelő választ adjunk az EU legfőbb gazdasági és pénzügyi csoportjainak terjesztésére, ez viszont ellentétben áll a számos EU-tagállam, különösen Portugália kis- és közép vállalkozásaiban dolgozó munkások szükségleteivel.

David Martin (PSE), írásban. – Támogatom a jelentésben szereplő ajánlásokat, amelyek célja, hogy javítsák a kínai piachoz való hozzáférést, hogy a külföldi vállalatok Kínában való nagyobb piaci hozzáférése révén megszüntessék a kereskedelmi korlátokat, és hogy kiegyenlítettebb gazdasági feltételek létrehozására összpontosítsanak.

Alexandru Nazare (PPE-DE), írásban. – (RO) A jelenlegi globális gazdasági és pénzügyi válságban az EU és legfőbb külső gazdasági partnerei közötti kapcsolatok még nagyobb jelentőséggel bírnak, mint korábban. A gazdasági stabilitás és az Európai Uniót érintő kereskedelmi áramlások fenntarthatósága egyre inkább összefüggenek a jövőnk biztonságával. Én igennel szavaztam Wortmann-Kool asszonynak a Kínával folytatott gazdasági és kereskedelmi kapcsolatokról szóló jelentésére, mert úgy vélem, előremutató lépést tesz az Európai Unió és annak egy alapvetően fontos, globális partnere közötti kereskedelmi kapcsolatok struktúrájának javítása felé.

Azt, hogy mekkora szükség van erre a jelentésre, jól mutatja a 160 milliárd eurót kitevő kereskedelmi deficit által jellemzett kőkemény valóság. Mindazonáltal, a jelentés legtöbb eleme nem csupán Peking gazdasági és kereskedelmi politikájának bizonyos aspektusait illetően az Európai Unió részéről felmerülő kérdés, hanem egyben javaslat is, amelyek megvalósítása Kína számára is hasznot hoz, és amely Kína jövőbeni fejlődését is tekinti. A szellemi tulajdon jobb szabályozása és védelme, vagy ázsiai partnerünk drámai gazdasági növekedése káros társadalmi és környezetvédelmi hatásainak csökkentése, valamint a termékek hamisításának visszaszorítása olyan cselekvési területek, amelyeken Peking máris jelentős előrelépést tett. Ha ez a jövőben is fenntartható lesz, az csak segíteni fogja Kína további fejlődését.

Zita Pleštinská (PPE-DE), írásban. – (SK) Részben saját személyes tapasztalatom alapján, amelyre a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság küldöttségének tagjaként tettem szert egy 2008. március 16. és 21. között tartott találkozón, én igennel szavaztam Corien Wortmann-Koolnak a Kínával folytatott kereskedelmi és gazdasági kapcsolatokról szóló jelentésére.

Az EU és Kína közötti kereskedelmi kapcsolatok mennyisége drasztikusan megnőtt 2000. óta. Az EU Kína legnagyobb kereskedelmi partnere, míg Kína az EU második legnagyobb kereskedelmi partnere.

Bár Kína WTO-tagságából eredően jelentős előnyöket élvez, az európai cégeknek komoly akadályokat kell leküzdeniük, ha szeretnének hozzáférni a kínai piachoz, melyek közül a legfontosabbak a szabadalmi jogok sérelmével, valamint a zavaros előírások rendszerével kapcsolatosak. Üdvözlöm a „Kapu Kína felé” program elindításának szándékát, amely célja, hogy képzési programokat szervezzenek kínai szakemberek számára, annak elősegítése céljából, hogy 2010-re könnyebben elérhessék az európai kkv-k a kínai piacot.

A jelentés az EU és Kína közti kereskedelmi kapcsolatok javítására vonatkozó ajánlásokat is kínál, amelyeknek a viszonyosság elvére, a fenntartható fejlődésre, a környezetvédelmi korlátok tiszteletben tartására, az éghajlatváltozás elhárítására irányuló globális célokhoz való hozzájárulásra, valamint a közös értékeinken és a WTO szabályaival összhangban lévő tisztességes gazdasági versenyre és kereskedelemre kell alapulniuk. Üdvözlöm a módosított javaslatot, amelyben az EU elismeri Tajvant mint kereskedelmi entitást, és támogatja Tajvan megfigyelőként való részvételét bizonyos nemzetközi szervezetekben.

Luís Queiró (PPE-DE), írásban. – (PT) A Kínával való kereskedelmi kapcsolatainkról szóló vita mindig az emberi jogok helyzetének kérdéséhez vezet vissza. De ez érthető. A különböző megítélések fényében, amelyek a legtöbb esetben jogosak, tulajdonképpen érthetők a Kínával való kapcsolatok által kiváltott ellenérzések.

Az, hogy a kínai gazdasági növekedés nem társul az emberi jogok tiszteletével és a demokráciával, sem az országban, sem az ország nemzetközi szinten tett lépéseiben, a munkavállalók kizsákmányolása, az összehasonlíthatatlanul igénytelenebb munkajogi szabályozás, a környezetvédelmi kérdések, valamint a szellemi tulajdonra és a szabadalmakra vonatkozó szabályok megsértése, mind olyan körülmények, amelyek gátat szabnak a bevált nemzetközi gyakorlatokat tiszteletben tartó nyílt kereskedelmi kapcsolatoknak. Mindazonáltal, Kína kereskedelme létezik, és egyre nő. Kína páratlan szerepet tölt be a modern világ gazdaságában, és a jelenlegi válság leküzdésében is alapvetően fontos a részvétele.

Ennélfogva feltétlenül ragaszkodnunk kell a nemzetközi kereskedelem szabályainak és alapelveinek tiszteletben tartásához, az egyenlő piachoz jutási feltételekhez, a demokrácia és az emberi jogok védelméhez, anélkül,

hogyan elutasítanánk a valóságot és egyre növekvő kölcsönös függésünket. Valójában tehát a legjobbat kell kihoznunk ebből a helyzetből, hátha tudjuk némiképp befolyásolni ezt az óriási országot.

Bogusław Rogalski (UEN), írásban. – (PL) A Kínával való kereskedelmi és gazdasági kapcsolatokról szóló jelentés szavazásán én a jelentés elfogadására szavaztam.

Kína az EU második legnagyobb kereskedelmi partnere, míg az EU 2006 óta Kína legnagyobb kereskedelmi partnere. Kína a világ növekedésének hajtóereje. Rendkívül lényeges, hogy az európai országok Kínával folytatott kereskedelmi kapcsolatai mindenekelőtt a kölcsönösség elvén, a fenntartható fejlődésen, a környezetvédelmi korlátok betartásán és a tisztességes versenyen alapuljanak.

A Kínával való kereskedelmi kapcsolatok fejlesztésének kéz a kézben kell járnia az emberi jogokat is magában foglaló politikai párbeszéddel. Kínának többet kellene tennie a szellemi tulajdonjogok érvényesítése terén, és foglalkoznia kell az ország területén gyártott hamisított és kalóz termékek problémájával.

A kínai ipar által okozott magas fokú környezetszennyezés és az ipar egyre növekvő természetierőforrás-felhasználása szintén zavaró.

A dalai láma küldöttjeivel folytatott tárgyalások sikertelensége árnyékot vet a Kínával való kapcsolatokra. Kínának fel kell hagynia a tibeti emberek bármiféle üldöztetésével.

A Kínával folytatott kereskedelmi kapcsolatok megfelelő szintjének garantálása érdekében e kapcsolatoknak a bővítésen, valamint a kölcsönösség elvét, a tisztességes, a közös értékeknek és a WTO szabályainak megfelelő versenyt és kereskedelmet tiszteletben tartó stratégiai partnerségen kell alapulniuk.

Luca Romagnoli (NI), írásban. – (IT) Én nem üdvözlöm Wortmann-Kool asszonynak a Kínával való kereskedelmi és gazdasági kapcsolatokat illető javaslatát, mivel a jelentés számos pontjával nem értek egyet.

Így például, ami az Európai Unió által a közeljövőben teendő lépéseket illeti, én nem értek egyet abban, hogy a problémák megelőzéséhez kétoldalú párbeszédre van szükség. A helyzet ugyanis az, hogy a kínai vezetés rangelső döntéshozóinak és az Európai Bizottság megfelelő illetékeseinek összehozásával nem lehet kielégítő módon kezelni a kölcsönös érdekeltség kérdését, különösen, ami az olyan területeket illeti, mint a befektetés, a piachoz való hozzáférés, a szellemi tulajdonjog védelme és más egyéb, a kereskedelemmel összefüggő stratégiai kérdés. Ennek oka, hogy a kínai kormány elmulasztja betartani az Európai Unióval kötött gazdasági megállapodásokban foglaltakat.

Charles Tannock (PPE-DE), írásban. – A jelentés említést tesz Kína Tajvannal folytatott, egyre bővülő kereskedelméről, amit üdvözlök. Ma elnök vezetése alatt Tajvan óriási lépéseket tett Kínával való kereskedelmi kapcsolatai normalizálása felé, és megpróbált véget vetni annak az obstrukcionista attitűdnek, amellyel Peking kommunista irányítói korábban képviselték a Tajvannal folytatott kereskedelmi kapcsolatokat irányában.

Ha azonban Tajvan egyszer teljesen beilleszkedik Délkelet-Ázsia regionális gazdaságai közé, akkor be kell őt fogadni a nemzetközi szervezetekbe, függetlenül attól, hogy elismert független, szuverén állam-e vagy sem.

A Kelet-Ázsiában az elmúlt néhány évben tapasztalható, az áruk és személyek mozgásával kapcsolatba hozható egészségügyi riadalmakat tekintve – mint amilyen a SARS vírus, a madárinfluenza vagy a melaminos tejbotrány volt – alapvető fontossággal bír, hogy Tajvan megkapja a megfigyelői státust az Egészségügyi Világszervezetben. Egy ilyen lépés erősítené a Tajvani-szoros kereskedelmét, emelné a régióban a minőségi színvonalat, és nemzetközi szintre emelné Tajvant.

Az, ahogy Kína arra használta Tajvannal való nézeteltéréseit, hogy politikai kérdést csináljon a közegészségügyi kérdésekből, elítélendő. Ahogyan az is, hogy Európában oly sokan szégyenteljesen hallgatnak a kínai elnyomás láttán.

Én megszavaztam a jelentést.

7. - Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

(Az ülést 12.35-kor felfüggesztik, és 15.00-kor újra megnyitják.)

ELNÖKÖL: KRATSA-TSAGAROPOULOU ASSZONY*alelnök***8. - Az előző ülés jegyzőkönyvének elfogadása: lásd a jegyzőkönyvet****9. - Kérelem a parlamenti mentelmi jog felfüggesztésére: lásd a jegyzőkönyvet****10. - A bizottságok és a küldöttségek tagjai: lásd a jegyzőkönyvet****11. - Vita az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértésének eseteiről****11.1. - A helyzet Srí Lankában****Elnök.** – A következő napirendi pont a Srí Lanka-i helyzettel kapcsolatos négy állásfoglalási indítvány vitája.⁽¹⁾

Tobias Pflüger, szerző. – (DE) Elnök asszony, Srí Lanka északi részén humanitárius katasztrófa zajlik, amely viszonylag kevés figyelemben részesül. A Srí Lanka-i hadsereg olyan támadásokat hajt végre a civil lakosság ellen, amelyeket mészárlásként is leírhatunk. Egy kórház le is égett, és a humanitárius szervezetek szerint az általános helyzet katasztrofális. A Vöröskereszt riadót hirdetett.

A Srí Lanka-i helyzet eszkalálódott, és ebben az Európai Unió sem teljesen vétlen, mivel azzal, hogy az LTTE-t (a Tamil Eelam Felszabadító Tigriseit) felvette a terrorista szervezetek európai uniós listájára, megtorpedózta a Norvégia által vezetett tárgyalásokat. Az Európai Unióval való tárgyalások ezt követően lehetetlenné váltak.

Srí Lankában nem létezik többé sajtószabadság. A közelmúltban meggyilkoltak egy újságírót. A temetésén beszédet mondó német nagykövetről úgy nyilatkozott az elnök, hogy el kellene hagynia az országot. Pedig semmi mást nem tett, mint hogy pontos leírást adott a helyzetről.

Úgy tudni, északon több ezer a menekült, és teljesen világossá kell tenni, hogy a Srí Lankán kialakult helyzetnek sokkal több figyelmet kell szentelnünk. Az Európai Uniónak sokkal határozottabban kellene felszólalnia az ellen, amit a Srí Lanka-i kormány jelenleg csinál. A Srí Lanka-i hadsereg és az LTTE támadásai egyaránt helytelenek; nyilvánvaló, hogy mindegyik leginkább a civil lakosságot sújtja.

Segítenünk kell az északon ragadt embereken, és el kell érniük az azonnali tűzszünetet, mivel egészen világosan látszik, hogy rengeteg civil áldozata van a támadásoknak. Ez elfogadhatatlan, és részben az Európai Unió hibája is lesz, ha nem teszi egyértelművé, hogy véget kell vetni a Srí Lanka-i kormány támogatásának.

Charles Tannock, szerző. – Elnök asszony, Srí Lanka véres polgárháborúja, úgy tűnik, a végéhez közeledik. Az LTTE-nek, amely felkerült az EU terrorista szervezeteket tartalmazó feketelistájára, most már végleg le kell tennie a fegyvert és meg kell adnia magát. Az EU és más társelnökök már szorgalmazták az LTTE-nél, hogy tegyen így. Az LTTE válasza meg fogja mutatni számunkra, hogy vajon valóban a tamilok érdekeit tartja-e szem előtt.

Az LTTE arra használja európai frontszervezeteit, hogy minél nagyobb propagandát folytasson, és hogy pénzt kényszerítsen ki a nemzetközi világból. Néhány LTTE-aktivista még akár menedékkért is folyamodhat az Európai Uniónál.

A polgárháború 26 évnyi vérengzése során az LTTE szörnyű terroristamódszereket vezetett be, mint például az öngyilkos bombatámadásokat, amelyeket most már – sajnos – a világ többi részén is alkalmaznak. A Srí Lanka-i hadseregnek ezért minden rendelkezésére álló eszközt be kellett vetnie, hogy visszaverje ezeket a brutális lázadásokat. Világos azonban, hogy az LTTE halálesetek számát illető állításai túlzók. Néhány esetben ezeket vissza is vonták – így például az *Agence Presse* 300 civil áldozatról szóló beszámolóját is, miután a feltételezett szerző tagadta, hogy ő írta volna a cikket. Mindazonáltal tragikus, ha civil lakosok veszítik életüket a háborús övezetben, függetlenül attól, hogy mikor és hol történik.

Világos, hogy a Srí Lanka-i hadsereg előlétele sem szeplőtelen, de ők nem zsákmányolják ki szándékosan a lakosságot, és nem veszélyeztetik őket, ahogyan azt az LTTE állítólag teszi.

⁽¹⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Ha a háború valóban hamarosan véget ér, feltétlenül szükséges, hogy Srí Lanka a harcok utáni leszerelésre, demobilizációra és reintegrációra fordítsa figyelmét. A tamilok marginalizálódására, a szingaléz többség költségén, sürgős és tartós megoldást kell találni, annak érdekében, hogy stabil és fenntartható többetnikumú, regionálisan decentralizált társadalom jöhessen létre.

Az EU-nak azt is biztosítania kell, hogy Srí Lankának álljanak rendelkezésére források a konfliktust követő fejlesztésekhez. S bár támogatnunk kell a kormány felajánlását, miszerint amnesztiát ad az LTTE többségének, lényeges, hogy a legsúlyosabb háborús bűnök felelősei közül senki se maradjon büntetlenül.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök asszony, Srí Lankát évtizedek óta belső harcok sújtják. A mai tragikus helyzet főként az északi, szeparatista lázadó erők és a Srí Lanka-i hadsereg közötti fegyveres konfliktus eredményeképpen jött létre. A harcok során több ezer ártatlan áldozat vesztette életét és sérült meg, és óriási károk keletkeztek az ingatlanokban, az infrastruktúrában és a környezetben.

A dolgok illetően sajnálatos állása tovább súlyosbodott az elmúlt hónapok során, főként a kormány Tamil Tigrisek ellen folytatott nagyarányú katonai offenzívájának köszönhetően. A Srí Lankából érkező jelentések szerint az elmúlt hetekben bizonyos területeken tragikusan romlott a helyzet, mivel több száz civil lakos szorult ki lakhelyéről és keveredett a harcokba. Az Amnesty International szerint mind a kormány, mind a Tamil Tigrisek megsértették a nemzetközi egyezményeket és az emberi jogokat.

El kell ismerni, egy ilyen helyzetben rendkívül nehéz abszolút biztonsággal megítélni, kinek a hibájából történnek ezek a tragikus Srí Lanka-i események, de mindkét felet fel kell szólítanunk, hogy gyakoroljon önmérsékletet és viseltesse a legnagyobb figyelemmel és tisztelettel az ártatlan lakosság iránt, és tartsa be a háborúra vonatkozó egyezményeket.

Mivel a Srí Lanka-i kormány uralja a helyzetet, és mivel ő az ország nemzetközileg elismert hatósága, felhívásunkat, szükségképpen, leginkább hozzá kell intéznünk. Ugyanakkor a Tamil Tigrisek vezetőit is fel kell szólítanunk, hogy engedjenek a nemzetközi közösség felhívásának, éljenek a kormány amnesztiaajánlatával, hagyjanak fel az erőszakkal és próbálják meg politikai párbeszéd útján elérni céljaikat.

Az is ismételt és hangsúlyozottan ki kell jelentenünk, hogy a harcok nem oldják meg a problémákat, és hogy a tartós béke és stabilitás elérése érdekében tárgyalóasztal mellé kell ülni, és hogy ez előbb vagy utóbb mindenképpen meg fog történni. Ezen tárgyalások folyamán mindkét félnek kell majd kompromisszumokat hoznia, és olyan megoldást kell találniuk, amely hasznára válik e gyönyörű ország lakosainak. Reméljük, hogy ezen állásfoglalás révén enyhíthetünk a Srí Lanka-i emberek szenvedésein, és hozzájárulhatunk az ország oly annyira áhított békéjének megteremtéséhez.

Robert Evans, szerző. – Elnök asszony, e Parlament Szocialista Képviselőcsoportja hivatalosan megtagadja, hogy részt vegyen a Srí Lankáról szóló szavazásban. A múlt hónapban a Parlament teljes vitát folytatott, a Tanács és a Bizottság nyilatkozataival, a gázai helyzetről. A Ház ezen oldalán, mi ugyanilyen jelentőséget tulajdonítunk Srí Lankának is, és úgy véljük, a gázai helyzettel egyenlő, megfelelő vitát érdemelne, de sajnálattal vettük tudomásul, hogy ebben egyetlen képviselőcsoport sem támogat bennünket.

A ma délutáni rövid vita, amelyen, a csütörtökökre jellemző módon csupán egy maroknyi ember vett részt, sértő arra a több ezer emberre nézve, akiket támadások érnek, és akik meghalnak Srí Lanka északi részén. Az USA és az Egyesült Királyság közös hét eleji, washingtoni nyilatkozatához hasonlóan mi is szeretnénk volna felhívást intézni a mindkét fél általi azonnali és feltétel nélküli fegyverszünetre, de a PPE elutasította ennek a szövegbe való belefoglalását.

Szerettük volna őszintén elítélni a kórházak és a segélymunkások bombázását, de Van Orden úr, aki a PPE képviselőcsoport nevében tárgyalt, ezt is elutasította. Ez ezért nem szerepel most az Önök előtt lévő állásfoglalásban. Számára – és feltételezhetően Dr Tannock számára is – minden, amit a Srí Lanka-i kormány mond, az tény, és szerintük csaknem az összes, a helyszínen jelen lévő segélyszervezetet, a Vöröskeresztől az ENSZ-ig, haza lehetne küldeni. Az Amnesty International ma fel fogja vetni, hogy a Srí Lanka-i kormány háborús bűnös lehet, amiért repeszbombákat használt egy kórház ellen, egy 16 órán át tartó bombatámadás során – állítja az Amnesty International.

A PSE az újságírók és a média egyéb alkalmazottainak a kormány emberei általi meggyilkolását is el akarta ítélni. Az állásfoglalás negyedik bekezdése felkéri a kormányt – ugyanazt a Srí Lanka-i kormányt – hogy vizsgálja ki saját súlyos emberi jogok elleni vétségeit.

Tisztelt kollégák, Önök közül egyesek talán szeretnének csatlakozni ehhez a típusú felfogáshoz – mi nem. Szavazzanak igennel erre a szövegre – ezzel megbocsájtják a kórházak elleni támadásokat, és semmibe veszik

a háborús bűncselekményekkel kapcsolatosan állított vádakát is. Megjegyzem, hogy Van Orden úrnak még ahhoz sem volt bátorsága, hogy ideálljon és megvédje saját keze munkáját, de ez engem aligha lep meg. Egyeztetéseink során a Srí Lanka-i katonák által elkövetett erőszak kérdését is csak elhessegette, és a propaganda állításainak titulálta – mit várhatunk hát tőle?

A Közel-Keleten több millió ember – köztük számos zsidó – háborodott fel azon, amit Izrael tett Gázával, ám ettől még nem váltak a Hamasz támogatóivá. Sajnálatos, hogy bárki, aki nem támogatja a Srí Lanka-i kormányt, most a terrorizmus hitvédőjének és az LTTE támogatójának van kikiáltva.

A mi indítványunk, azonban kritikával illetve az LTTE-t és módszereit. Az ő támadásaikat is elítéljük, és szeretnénk, ha ők, a Tamil Tigrisek tárgyalóasztalhoz ülneek – mert ennek a háborúnak azonnal véget kell vetni. A kormánynak be kell fejeznie katonai kampányát, amely – ahogy mások is mondták - humanitárius katasztrófát hozott a sziget északi részén élő több százezer hétköznapi lakosra.

Szomorú, hogy ez az állásfoglalás nem szólít fel a harcok azonnali befejezésére, ezért nem is fogjuk jóváhagyni – amelyet úgy fejezünk ki, hogy nem veszünk részt a mai szavazáson. Elnök asszony, tisztelt kollégáink, mi elhatároljuk magunkat ettől az indítványtól, és arra ösztönzök mindenkit, aki egyetért a véleményünkkel, hogy tegyen hasonlóképpen.

Raül Romeva i Rueda, szerző. – (ES) Hadd kezdjem azzal, hogy a végső állásfoglalás egyáltalán nem olyan, amelyet én felvázoltam volna. Véleményem szerint a colombói kormánnyal való túlzott melegezettség jellemzi. Attól tartok, ez is csupán egy csoport leegyszerűsítése, bűnözővé való kikiáltása, és folyamatos üldöztetése, egyszerűen azt mondván, hogy ez egy terrorista csoport. A dolgok azonban valójában sokkal összetettebbek.

Úgy gondolom azonban, hogy a jelenlegi helyzetben bizonyos kérdéseket illetően a Parlamentnek világos üzenetet kell küldenie. Így például, kulcsfontosságú kérdésnek tartom a Tokiói felhívás hangsúlyozását mindkét fél számára, nevezetesen az LTTE (Tamil Eelam Felszabadító Tigrisei) és a kormány számára, hogy megértsék, hogy meg kell állapodniuk a tűzszünetben, hogy a humanitárius segélyek célba érjenek, valamint, hogy evakuálni lehessen a sérülteket és a betegeket.

Másodszor, úgy vélem, nem szabad elfelejtenünk, hogy katonai megoldás nem létezik, Tannock úr. Ez nem történhet meg, ez egyszerűen lehetetlen.

Itt az ideje tehát, hogy az erőszak beszüntetéséről, a demobilizációról és a lefegyverzésről kezdjünk tárgyalásokat. Ahhoz azonban, hogy ez megtörténjen, a kormánynak fel kell hagynia azzal, hogy mindenáron katonai győzelemre törjön, amely csak meghosszabbítaná sok-sok ember szenvedését.

Jóindulatú gesztus lenne, például, beengedni a független média képviselőit és a segélyszervezetek embereit az északi területekre.

Továbbá, az Általános Preferenciarendszer Pluszal, a GSP Pluszal kapcsolatban elmondhatom, hogy én azok közé tartozom, akik úgy vélik, hogy ezt a lehetőséget sosem lett volna szabad felkínálni egy olyan országnak, mint Srí Lanka, tekintve az alapvető emberi jogok súlyos és folyamatos megsértését az országban, amely esetek gyakran a kormányhatóságok felbujtására történnek. Véleményem szerint komolyan meg kellene fontolnunk, hogy mélyebb vitát nyissunk a preferencia-keretrendszer alkalmazásának helyén valóságáról, és mindenekelött ennek számos csoportra, többek közt a munkavállalókra gyakorolt következményeiről.

Mindezen okokból kifolyólag felhívom az Európai Bizottságot, hogy végezzen *in situ* vizsgálatot annak megállapítása érdekében, milyen hatásai lennének egy ilyen intézkedésnek, és hogy állapítsa meg, szükség van-e rá.

Ewa Tomaszewska, szerző. – (PL) Elnök asszony, Srí Lankába immár 25 éve dúl polgárháború. Több mint 70 000 ember vesztette életét a konfliktusban. Ma, a Srí Lanka-i kormány hadserege és a Tamil Tigris erői között, nagyjából 300 km² területen zajlanak a harcok, amelyért kb. 250 000 civil lakos fizet drámai árat. A harcok zónájában több száz védtelen ember halt meg csak január közepe óta. Nagyjából 500 ember tartózkodott a kórházban, amikor a tűzéség lebombázta.

A Nemzetközi Vöröskereszt szerint a lövedékek a gyermekgyógyászati osztályt érték. A rettegésben élő emberek félnek elmenekülni, dacára a kormány által kihirdetett 48 órás tűzszünetnek. Félnek, hogy meghalnak, vagy megsebesülnek. A konfliktusban részt vevő mindkét fél arról beszél, milyen emberi jogi sérelmeket követ el a másik fél, és mindkét fél megsérti ezeket a jogokat. A kormány jóslata szerint hamarosan győzelmet

aratnak a tamilok felett. A két hadsereg közé szorult emberek viszont talán már meg sem élik az összetűzés végét.

Felhívjuk mindkét felet, hogy minimalizálják a civil veszteségeket, és hogy kezdjék meg a békétárgyalásokat.

Thomas Mann, a PPE-DE képviselőcsoport nevében. – (DE) Elnök asszony, a Dél-ázsiai Regionális Együttműködési Szövetség (SAARC) delegációjának tagjaként több alkalommal is lehetőségem nyílt látogatást tenni Srí Lankán. Saját magam a helyszínen láttam, mennyire szenved a lakosság a 25 éve tartó, és eddig 70 000 életet követelő polgárháború következményeitől. A kormány erői és az LTTE közötti harcok fokozódtak. Az északi országrész nagy területei kerültek felügyelet alá, és a tamil lázadók számos erődítménye is elesett.

Amit az emberi jogi szervezetek képviselői akkoriban Colombóban és Jaffnában egyaránt mondtak nekünk, sajnos időről időre bebizonyosodik: „a háború intézmény”. A humanitárius helyzet kétségbeejtő. Több ezer a menekült. Nincs kellő orvosi ellátás és élelem. A segélyszervezeteknek korlátozatlanul el kell tudni érniük a civil lakossághoz, és ehhez meg kell állapodni a fegyverszünetről. A kormány folyosókat hozott létre, hogy megkönnyítse a civil lakosok harcterekről való evakuálását; felfoghatatlan, hogy a Tamil Tigrisek nem tartották tiszteletben ezt a biztonsági zónát, és továbbra is lönek, és élő pajzsként használják az embereket.

A tokiói csoport, melynek tagjai Japán, az Egyesült Államok, Norvégia és az Európai Unió, felhívást intézett az LTTE vezetőihez, hogy tárgyaljanak végre a fegyverszünet részleteiről a Srí Lanka-i kormánnyal. Mindenkinek, még a tamiloknak is érdekében áll a békefolyamatok megindítása. Én magam kifejezetten üdvözlöm a kormány döntését, miszerint tartja magát a Srí Lanka-i alkotmány 13. módosításához, és átadja az illetékes tartományi tanácsot az északi és keleti területek megválasztott képviselőinek. Várakozásaink szerint tiszteletben tartja és garantálja majd az általunk az előzőekben megvitatott emberi jogok, valamint a sajtószabadság megsértése eseteinek pártatlan kivizsgálását. Nem szabad, hogy a biztonság és a stabilitás csupán vágyálom maradjon a Srí Lanka-iak számára.

Marie Anne Isler Béguin, a Verts/ALE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, mit tudunk, és mit látunk mi Srí Lankával kapcsolatban? Milyen jelentések alapján dolgozunk még mindig, amikor a Vöröskeresztet kivéve minden nem kormányzati szerv elhagyta az országot már szeptemberben? És kinek higgyünk? A Srí Lanka-i kormánynak, vagy a névtelen szemtanúknak?

Egy dolog biztos: a helyzet a végső csapás felé közeledik, amelyet egy olyan kormány fog végrehajtani, amely erőszakkal igyekezett véget vetni egy felkelésnek, amely túl soká húzódott már az ő elképzeléséhez képest. De ki fogja összeszedni a darabokat, hölgyeim és uraim? Mindazokat a nőket, gyermekeket és időseket, természetesen, akik a történelem közepén rekedtek, és akik elviselhetetlen erőszaktól szenvednek. Ennek véget kell vetni. Itt az ideje, hogy a nemzetközi közösség valóban nyomást gyakoroljon a Srí Lanka-i kormányra, hogy vessen végre véget az egyre súlyosbodó erőszaknak és öldöklésnek.

Az Európai Uniónak nagyon világos álláspontot kell képviselnie, és nem szabad, hogy olyan embereket csináljon a tamil civilekből, akiken keresztülnézett a történelem, és akik a közönyösség áldozatai estek. Európai Parlamentünk nem állhat meg ezen a ponton, amelyet ez a közös állásfoglalás tartalmaz. Követelnünk kell az azonnali és feltétel nélküli fegyverszünetet, amely jelezheti a konfliktus békés rendezése melletti erősebb elkötelezettséget, valamint az emberi jogok és a kulturális önazonosság iránti tiszteletet.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, a Srí Lankáról érkező drámai képek egy brutális polgárháborút fednek fel előttünk, amely már évtizedek óta tart, és most a csúcspontjához közeledik. Amint azt mindannyian tudjuk, bár lehetséges fegyverekkel véget vetni egy háborúnak, nem lehetséges tartós békét teremteni ezzel a módszerrel. Sőt, különösen a terrorizmus ellen nem létezik hatékony, hosszú távú fegyveres megoldás, hiszen a terrorizmus mindig megtalálja a maga útját. Emiatt lényeges, hogy a kiváltó okokkal kell megbirkózni.

A következő lépés az kell, hogy legyen, hogy szülessen egy békemegállapodás, amely a következő alapvető pontokon alapszik. Először is, világos hatalmi monopólium az egységes állam részére. Egyetlen állam sem engedheti, hogy etnikai csoportok vagy a lakosság bizonyos részei fegyveres konfliktusba kezdjenek. Ehhez azonban az kell, hogy ez az állam megfeleljen a demokratikus szabályoknak és a jogállamiságnak, és aktívan törekedjen egy politikai megoldás megteremtésére, az autonómia vonala mentén, amely végre megoldaná Srí Lanka nemzetiségi problémáit, amelyek a gyarmati idők régi, történelmi örökségei, amelyeket mihamarabb orvosolni kell.

Ezért aztán szeretném egyértelműen felhívni mind az Európai Uniót, mind a föld többi országát, hogy az autonómia és a kisebbségek jogainak megerősítésével, és természetesen a gazdaság fejlesztésével segítsék a

demokrácia és a jogállamiság kialakulását ebben az országban, amely már szinte kivérzett e polgárháború szörnyűségei következtében.

Ezért, ha végre elhallgatnának a fegyverek – itt még, sajnos, nem tartunk – ez még nem a folyamat végét, csak a jogállamiságon, a szabadságon, az emberi és kisebbségi jogokon és a nemzeti autonómián alapuló béke felé tett első lépést jelentené.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) A tokiói konferencia jelezte, hogy a Srí Lanka-i válság talán véget ér, és hogy van remény a békére. Azonban, a negyed millió, háborús övezetben rekedt civil lakosnak szüksége van egy biztonságos zónára, és arra, hogy humanitárius segélyekben részesüljenek. A külföldi megfigyelőknek el kell jutniuk az érintett területekre, hogy felmérjék a humanitárius segélyek iránti szükségletet. Az újságírók ellen a közelmúltban elkövetett támadásokból azonban látszik, hogy nem garantálható a humanitárius szervezetek biztonsága. Bár a kormány megígérte, hogy kivizsgálja az újságírók elleni támadást, ez nem megoldás. Ezenkívül nyomást kell gyakorolnunk a Srí Lanka-i kormányra, hogy írja alá az Ottawai Egyezményt, és távolítsa el a taposóaknákat. Sajnálom, hogy az Európai Parlament szocialista képviselőcsoportjának tagja inkább hazamentek, mintsem hogy részt vegyenek a mai vitán, és megvédjék a Srí Lanka-i probléma megoldásával kapcsolatos eltérő véleményüket.

Catherine Stihler (PSE). - Elnök asszony, szeretném kifejezni támogatásomat az iránt a megközelítés iránt, amelyet Robert Evans kifejtett. Úgy vélem, Posselt úr volt az, aki polgárháborúként jellemezte a helyzetet, és azok, akik benyújtották ezt a közös állásfoglalási indítványt, sajnálatos módon, kollégám szerint, megtagadták, hogy polgárháborúként nevezzék meg azt.

Szeretném továbbá támogatásomról biztosítani mindazt, amit az előttem szólók elmondtak az azonnali fegyverszünetről. Az LTTE és a Srí Lanka-i kormányerők közti harcok közelmúltbeli felerősödése tovább súlyosbította a helyzetet, és most, becslések szerint közel 230 000 személy rekedt a Wanni régióban. Az olyan atrocitások, minthogy bombatámadás ér egy PTK kórházat, tovább rontják és még veszélyesebbé teszik a helyzetet.

Szomorú nap ez a mai, de nem tudjuk támogatni ezt, és remélem, hogy a következő ülésen még több résztvevővel szélesebb körű vitát folytathatunk majd Srí Lanka jelenlegi, nagyon komoly helyzetéről.

Leopold József Rutowicz (UEN). – (PL) Elnök asszony, a Srí Lanka-i tragikus események forgatókönyve más efféle esetekéhez hasonlóan zajlik. A szegény emberek tragédiájáról beszélünk, és közben elfeledkezünk arról, hogy a tragédia okai is az emberek. Nem a szegények, de más, az ottani környezetbe tartozó emberek, akik, hogy hatalomhoz jussanak, vallási, törzsi és etnikai különbségeket, történelmi félreértéseket, és sok más egyéb eszközt is felhasználnak, amelyekkel viszályt szíthatnak az adott ország társadalmának különböző szegmensei között. Ez pedig az általában nem túl erős gyökerekkel rendelkező demokrácia romba dőléséhez, polgárháborúhoz és annak minden kegyetlenségéhez vezet, amikor semmibe veszik az emberi jogokat, a tájékoztatáshoz való jogot, és ahol totális megsemmisítést akarnak mérni az ellenfélre.

Helyeslem az állásfoglalást mint annak a nemtetszésnek a kifejezését, amellyel azokat illetjük, akik felújítják a polgárháborúkat, és azokat, akik anyagilag és politikailag támogatják őket. Egyfajta figyelmeztetés lehet ez az efféle embertelen forgatókönyvek létrehozóinak, hogy tudják, hogy egyszer elkapják őket, például a nemzetközi speciális erők, és életfogytiglani börtönbüntetésre ítélik őket.

Nirj Deva (PPE-DE). - Elnök asszony, Evans úr különleges képessége, hogy félreérti a tényeket, ami engem arra ösztökél, hogy felálljak, és kijavítsam. Egyetlen kórházat sem bombáztak le. A hírügynökség, amely kiadta ezt a riportot, vissza is vonta, bejelentve, hogy tévedés volt. Nem 230 000 civil rekedt a harcok közt: 113 000 embert használt élő pajzsként az LTTE. Ha valóban törődnének a tamilokkal, nem használnák őket élő pajzsként arra, hogy védjék magukat. Miféle bátorság ez?

Srí Lanka 25 éve szenved a polgárháborútól. Segíteniünk kell ennek az országnak, hogy az maradhasson, ami mindig is volt: a világ egyik legidősebb demokráciája. Srí Lanka demokratikus múltja hosszabb időre tekint vissza, mint az EU 27 tagállama közül 22-é. 16-szor tartottak már általános választásokat, ötször elnökválasztást, és a demokratikus nemzetek családjának tagjaként viselkedett. Ez egy demokrácia, amely egy terrorista hadjárat ellen küzdött. És győzött.

Erik Meijer (GUE/NGL). - (NL) Szeretném emlékeztetni Önöket, hogy néhány évvel ezelőtt már folytattunk vitát ebben a Házban Srí Lanka helyzetéről, és hogy a Srí Lanka-i kormány akkoriban azon dolgozott, hogy megteremtse a lehetőségét a maximális mozgásszabadságnak, többek közt az Európai Unió ellenében is, a be nem avatkozás elvére alapozva inkább, mintsem a közvetítésre, hogy megoldás szülessen.

Meg kell jegyezni, hogy mindaz a félelmem, amelynek akkor hangot adtam, hogy szerintem mi fog történni, most beigazolódott. Ennélfogva úgy vélem, hogy valóban vissza kellene térnünk a közvetítő pozícióba, és harcolnunk kellene a Srí Lanka északi részén élő tamilok autonómiájáért. Ha nem így teszünk, akkor részben Európa hibája lesz az a szörnyű vérfürdő, amely jelenleg is zajlik odaát.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, mint a Srí Lanka-i békefolyamatok egyik tokiói társelnöke, az Európai Bizottság szorosan követi a Srí Lanka-i fejleményeket. Őszintén aggódunk a jelenlegi helyzet miatt és a konfliktus tragikus humanitárius következményei miatt, amit a társelnökök által 2009. február 3-án helyben kiadott nyilatkozatban is kifejeztünk.

Aggodalommal tekintünk az ország északi részén harcokban rekedt, az országon belül lakhelyüket elhagyni kényszerült több ezer ember nehéz helyzetére. Mind Ferrero-Waldner biztos asszony, mind Michel biztos úr nyilvánosságra hozta már gondolatait a civil lakosság elleni szörnyűségek konzekvenciáival kapcsolatban, és mindketten felszólították mindkét felet, mind az LTTE-t, mind a Srí Lanka-i hatóságokat, hogy óvják a civil lakosságot, ahogyan azt a nemzetközi humanitárius jog megköveteli, és hogy ne akadályozzák az emberek harci övezetből való biztonságos, önkéntes elvonulását.

A Bizottság aggodalommal fogadja a híradásokat, amelyek azokról az országon belül lakhelyüket elhagyni kényszerült emberek körülményeiről számolnak be, akik az úgynevezett „jóléti központokban” élnek, miután a Tamil Tigrisek által felügyelt területekről a kormány által kontrollált területekre menekültek. Az is fontos, hogy ezekben az ideiglenes táborokban is betartsák a nemzetközi előírásokat. A nemzetközi humanitárius jog értelmében az ENSZ-ügynökségeknek, a Vöröskeresztnek és a többi humanitárius segélyszervezetnek teljes mértékben meg kell tudni közelítenie ezeket a központokat.

A Bizottság továbbra is aggódik a Srí Lanka-i emberi jogi helyzet miatt, mivel számos jelentés számol be tárgyalás nélküli kivégzésekről, emberrablásokról és a média megfélemlítéséről. Rendkívül fontos, hogy a kormány ellenőrzi a legkiemelkedőbb eseteket. A Srí Lanka-i külügyminiszterrel tartott legutóbbi találkozásán Ferrero-Waldner biztos asszony felhívta a Srí Lanka-i kormányt, hogy tegyen határozott lépéseket az emberi jogi visszaélések ellen, hogy lépjenek fel az elkövetők ellen, és hogy garantálják a sajtószabadságot.

A Bizottságnak továbbra is az a meggyőződése, hogy Srí Lanka etnikai konfliktusait nem lehet fegyveres úton megoldani. Mindkét felet bevonó párbeszédre van szükség, amely során olyan politikai berendezkedésben kell megegyezni, amely révén elérhető a tartós béke és a felek közti megbékélés, oly módon, hogy kezelik a lázadást eredendően kiváltó problémákat, és megfelelő teret biztosítanak minden közösség számára.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

11.2. - A burmai menekültek helyzete Thaiföldön

Elnök. - A következő napirendi pont a Thaiföldön lévő burmai menekültek helyzetéről szóló hat indítvány vitája.⁽²⁾

Erik Meijer, szerző. – (NL) Elnök asszony, Burmát olyan erőszakos katonai diktatúráként ismerjük, ahol egy kasztynyi nyereszkeskedő csoport évek óta képes volt magához ragadni a hatalmat. Az elnyomás és a szegénység elől rengeteg ember elmenekült, vagy legalábbis megpróbált elmenekülni az országból.

Az ország etnikai sokfélesége igazolja és megerősíti a diktatúrát. Nagy területek vannak, ahol a kisebbséghez tartozók vannak többségben. Ők autonómiát szeretnének, és tiltakozásokat szerveznek a központi diktatúra ellen. A katonai vezetők úgy vélik, hogy szükség van a diktatúrára ahhoz, hogy képesek legyenek hosszú távon összetartani az országot, és leigázni a lázadókat. Sokkal inkább érdeklik őket a területek, semmint az ott élő emberek. Azzal, hogy fontos kitermelési concessziókat adnak külföldi vállalatok számára, lényeges bevételi forrásoktól fosztják meg a bennszülött embereket, ráadásul eközben súlyosan károsítják a természetet és a környezetet.

Az országból való menekülési kényszert tovább fokozza a tény, hogy egyáltalán nem veszik figyelembe az egy-egy területen többségben lévő népeket. A rezsim minden további nélkül kiiktatja a problémás csoportokat, akár úgy, hogy megöli őket, akár úgy, hogy kiűzi őket az országból. Sokan menekülnek a tengerre összetákol

⁽²⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

csónakokban, kockáztatva akár a vízbe fulladást is. Burma szomszédjába, Thaiföldre, óriási számban érkeznek a menekültek: egyes becslések szerint akár két millió menekült is átléphette a határt az elmúlt 25 év során, és több tízezren vannak, akiket nem engedtek belépni az országba, így most hajléktalanként élnek a határ menti senki földjén.

Sajnálatos módon, a menekültekkel való együttérzés vagy szolidaritás érzése Délkelet-Ázsiában még kevésbé fejlett, mint Európában. A menekülteket nagyon gyakran hazaküldik, még akkor is, ha hazájukban biztos halál vár rájuk. A közvélemény csekély érdeklődést mutat, még akkor is, ha ugyanolyan vallású emberekről van szó, mint ahogy az, például, a Burmából csónakokon Indonéziába érkező muzulmán menekültek esetében volt.

A kormányok is inkább a diktatórikus államokbeli kollégáikkal való jó kapcsolatokra törekednek, ahelyett, hogy a helyzet javítása érdekében nyomást gyakorolnának rájuk. Néhányan Európába is hajlanak az efféle magatartásra, és láthatjuk, milyen katasztrofális hatással van ez Ázsiára. Ez még egy ok arra, miért kell sürgetnünk az ázsiai országokat, hogy megoldást találjanak erre a problémára.

Charles Tannock, szerző. – Elnök asszony, ez az eset rávilágít a kisebbségek helyzetére egy olyan országban, ahol a kisebbségek a legjobb esetben marginalizálódnak, a legrosszabb esetben brutális bánásmódban részesülnek. A rohingja emberek évek óta szenvednek kétszeres hátrányos megkülönböztetéstől. Mint muszlimokat, megfosztják őket azon joguktól, hogy szabadon gyakorolhassák a vallásukat – amely jogot mi itt az EU-ban alapvető jogként ismerünk el –, mecsetjeiket megrongálják és meggyalázzák. A rohingja népet mint etnikai kisebbséget pedig szisztematikusan megfosztják azon polgári jogaiktól, amelyeket a világ nagy része természetesnek vél: a házassághoz való jogtól, a mozgásszabadság jogától, attól a jogtól, hogy annak az országnak az állampolgára legyen valaki, ahol él, és a megfelelő iskolázatáshoz való jogtól.

Az emberi jogok terén elért előremutató eredményeink dicsérete közben, mi, itt az EU-ban hajlamosak vagyunk elfeledkezni arról a tényről, hogy rengeteg ember él a világon, akik még ezekkel az alapvető jogokkal sem rendelkeznek. Mi itt, ebben a Házban nagyon is tisztában vagyunk a burmaiak általános helyzetével, de a buddhista szerzetesek 2007-es lázadásai óta ez az ország valahogy kiesett a köztudatból.

A kevésbé ismert rohingják megdöbbentő sorsa, különösen azoké, akik csónakokon menekültek el az országból, és akikről ez az állásfoglalás szól, most újra az egyébként emberi képességekben gazdag burmai despota rezsimre vont a figyelmünket. A katonai junta brutalitása merőben eltér Thaiföld lépésétől, amellyel, véleményem szerint, csupán részben teljesítette a rohingja menekültekkel szembeni kötelességét, mivel sajnos azt állította, hogy a többségük csupán gazdasági menekült – ami véleményem szerint nagyon valószínűtlen –, és megpróbálta őket visszaküldeni. Thaiföldnek sokkal komolyabban kell vennie egyre növekvő szerepét, miszerint ő a stabilitás és az emberiség hajtómotorja a régióban.

Amilyen érzéketlenül fogadták éveken át számos kifogásunkat, vajmi keveset várhatunk a brutális magatartást tanúsító burmai katonai vezetőktől. Remélem, hogy a junta tábornokainak a civilizált véleménnyel szembeni megvetése egy nap még visszatér, hogy kísértse őket, esetleg egy nemzetközi büntetőbírárság formájában, amikor is Burma végre felszabadulhat a zsarnokság alól.

Marios Matsakis, szerző. – Elnök asszony, a Burmát uraló durva rezsim most már jó ideje több ezer civil lakost kényszerít arra, hogy elhagyja otthonát, hogy biztosabb jövőt és jobb életkörülményeket keressen a szomszédos Thaiföldön vagy azon keresztül utazva más délkelet-ázsiai országban.

Ezek közé a nyomorgó emberek közé tartoznak a nyugat-burmai bennszülött rohingja közösség tagjai is, akik az elmúlt évek során a burmai kormány etnikai tisztogatásának estek áldozatul. A thai hatóságok sajnos nem nyújtanak e menekültek számára megfelelő humanitárius segítséget, amelyre pedig nyilvánvalóan rászorulnának. Ehelyett, egyes beszámolók szerint, ezeknek az embereknek viharos üldöztetésben van részük. Felhívjuk a thai kormányt, hogy tartsa tiszteletben a burmai menekültek emberi jogait, és hogy bánjon velük tisztelettel, részvétellel, méltósággal és emberséggel.

Ez az állásfoglalás arra is lehetőséget ad számomra, hogy megemlítssem annak a 41 éves, ciprusi származású ausztrál írónak, Harry Nicolaidesnek az ügyét, akit három év börtönbüntetésre ítélték Thaiföldön, mivel 2005-ben írt regényében állítólag megsértette az ország királyi családját. Nicolaides úr akkoriban angolt tanított egy thai egyetemen, és regényében név nélkül utalt a thai királyi család egyik tagjára; a vád alapjául szolgáló könyv egyértelműen fikció.

Ügyének tárgyalása alatt Nicolaides urat láncra verve vonultatták fel a nemzetközi média előtt, amikor is elmondta, hogy kimondhatatlan szenvedést kellett elviselnie. Nicolaides úr bocsánatot kért a thai királyi családtól, és királyi kegyelemért fellebbezett.

Úgy véljük, hogy Nicolaides úrnak elég büntetésben és durva bánásmódban volt része a thai hatóságok részéről, akik meglehetősen érzéketlenül és nem megfelelő módon kezelték az ügyét, ezért felhívjuk őket, és a királyi családot is, hogy azonnali hatállyal engedjék szabadon Nicolaides urat, és engedjék vissza hazájába, Ausztráliába. Ha nem tesznek így, az esztelen, megvetendő, és Thaiföldre nézve káros lenne.

Marcin Libicki, szerző. – (PL) Elnök asszony, ma Sri Lankáról, Burmáról és Thaiföldről beszélünk, míg más ülések alkalmával más országokról esett szó. A téma azonban mindig a nem szűnő polgárháború, a gyilkosságok és az alapvető emberi jogok megsértése.

Sosem fogunk gátat szabni ezeknek a szörnyű bűnöknek, ha nem ismerjük fel, milyen politikai erők, milyen lelkiismeretlen külső érdekek húzódnak ezek mögött a háborúk mögött. Ezek a háborúk nem folyhatnak az idők végezetéig ezekben a szegény országokban, amelyek egyáltalán nem engedhetik meg maguknak a háborúskodást, ha nem állnának külső érdekek a háttérben.

Ebből kifolyólag két dolgot kell tennünk e folyamatok ellenőrzése érdekében. Először is, fel kell ismernünk, mik ezek az érdekek, és mely politikai erők érdekeltek, és politikai módszerekkel meg kell őket állítani. Másodszor, expedíciós, rendőrségi és katonai testületeket kell létrehozunk, amelyek, ha a politikai eszközök nem működnek, megelőző intézkedéseket hoznak. Az Európai Unió képes erre.

Catherine Stihler, szerző. – Elnök asszony, a rohingjakkal szembeni bánásmód és hátrányos megkülönböztetés mindannyiunkat megdöbbsent. A buddhista Burmán belüli muzulmán kisebbség lévén, még azt sem ismerik el velük kapcsolatban, hogy Burma etnikai kisebbségei közé tartoznak. Alig vannak jogaik, és a Glenys Kinnock által benyújtott 3. módosítás rámutat, hogy szándékos elszegényítéssel, az állampolgárság megtagadásával, a szabad mozgáshoz való jog megtagadásával, önkényes adóztatással, földelkobzással és a házassági engedély megtagadásával kell szembenéznünk.

Nem csoda, hogy sokan közülük megkísérlék elhagyni Burmát, lévén nincs más választásuk. Sokkolóak a beszámolók, miszerint ezer rohingja menekült több mint 12 napon át hánykódott csónakokon, majd az őket megtaláló thai hatóságok ahelyett, hogy biztonságba helyezték volna őket, nemzetközi vizekre vontatták a csoportot mindenféle navigációs eszköz, élelem és ivóvíz nélkül, és ott hagyták őket, hogy gondoskodjanak magukról. Az efféle hírek hallatán mindenki rosszul lesz, akiben jótányi emberi tisztesség is van.

Éppen tegnap történt, hogy a *The Guardian* egyik cikke egy másik esetről is beszámolt. A legutóbb 220 férfit fedeztek fel halászok egy nyitott hajóban. Ezek a menekültek azt állították, hogy a thai hatóságok egy elhagyott szigeten két hónapig tartották fogva őket, és hogy megverték, hajókra kényszerítették, majd sorsukra hagyták őket.

Ezekkel a visszaélésekkel és a rohingják megsegítését célzó koordinált nemzetközi fellépés hiányával foglalkoznunk kell. Thaiföldnek is felelősséget kell vállalnia. A thai miniszterelnöknek cselekednie kell. Komolyan fel kell vetni annak a kérdését, hogy a thai hivatalnokok visszaéléseket követhetnek el. A thai kormánynak alá kell írnia a menekültek jogállásáról szóló 1951-es ENSZ-egyezményt, valamint az 1967-es Jegyzőkönyvet. Amint azt Joel Chamy, a washingtoni központú Refugees International alelnöke mondta, a rohingja emberek védelemre és menedékre szorulnak.

Thaiföld kijelentette, hogy ezt nem hajlandó megadni nekik. A probléma azonban nem fog magától megoldódni. Folyamatosan érkeznek a beszámolók a Malajziába érkezett burmai menekültekkel való bánásmódról is. Ezek közül az emberek közül sokakat eladnak rabszolgának, a nőket és a gyermekeket szexuális rabszolgaságra kényszerítik, míg a férfiakat, miután eladták őket, halászhajókon dolgoztatják. Az általuk kifogott halak még akár az EU piacain is felbukkanhatnak. Remélem, hogy ma rá tudunk világítani a burmai menekültek, köztük különösen a rohingja menekültek helyzetére.

Raül Romeva i Rueda, szerző. – (ES) Két héttel ezelőtt lehetőségem volt felkeresni a burmaiakat, valamint a Thaiföld és Burma közötti határt. Ott a saját szememmel láttam, milyen igazságtalanul kezeljük a világ egyes részeit, mind a politika, mind a média szempontjából.

Túl gyakran esik meg, hogy csak az újságok címlapjai rendítenek meg bennünket. Az, amit Burmában láttunk, és ami már nem szerepel a címlapokon, olyan dráma, amely nem sokban különbözik sok más esettől, ami cselekvésre késztetett bennünket.

Egyértelmű példákat látunk az üldöztetésre, a kínzásra, az illegális fogva tartásra, a nemi erőszakra és más atrocitásokra, amelyeket a burmai katonai junta követ el. Az egyik legszörnyetesebb közelmúltbeli eset az volt, hogy elfogadták az úgynevezett alkotmányt, amely sérti a legalapvetőbb demokratikus elveket és szinte teljes büntetlenséget garantál a fent említett tettek elkövetőinek.

Teljesen érthető, hogy az emberek menekülnek ebből a helyzetből, ahogy a karen lakosság is teszi, most már jó néhány éve, és amint arról mai állásfoglalásunkban beszámolunk, ahogy a rohingja emberek is teszik, akiket most elfogtak Thaiföldön.

E tekintetben azt figyeltem meg ottani látogatásom alatt, hogy mind Thaiföld, mind a nemzetközi közösség a juntának való behódolás zavaró magatartását öltötte magára. Például, számos jogászegyesület, az ellenzéki pártok, menekültek és politikai elítéltek figyelmeztettek bennünket azokra a szörnyű következményekre, amelyek utolérhetik a burmaiakat, ha a nemzetközi közösség, és különösen az Európai Unió támogatja és helyesli az átválasztásokat, amelyeket 2010-re írt ki az SPDC (az Állami Béke és Fejlődés Tanácsa). Arra figyelmeztetnek bennünket, hogy ez teljhatalommal ruházza föl a juntát, amely ezután büntetlenül tovább folytathatja a bűncselekmények széles körét.

A juntával szemben álló politikai és etnikai csoportok nagyon jól szervezettek, és kidolgoztak egy alternatív alkotmányt, amely sokkal inkább megfelel azoknak az elveknek, amelyeket állítólag mi is védünk itt, az Európai Unióban. Ennélfogva, hiba lenne részünkről sorsukra hagyni őket, és azzal a burmai diktatúra aktív vagy passzív cinkosaivá válnánk.

Giovanna Corda, a PSE képviselőcsoport nevében. – (FR) Elnök asszony, biztos asszony, hölgyeim és uraim, tegnap láttam néhány képet a burmai rohingja menekültekről. Nos, az emberi szenvedés jellemzi az ezeken az összetákolt csónakokon tengetett életet.

A thai tengerészet rövid fogva tartási idő után kivezette a menekülteket a thai felségvizekről, majd sorsukra hagyta őket. És Thaiföld, ennek ellenére szeretné úgy feltüntetni magát, mint aki fogadja a menekülteket és a menedékkérőket. Mi több, Burma közvetlen szomszédjaként Thaiföld nagyon is tudatában van a junta által teremtett embertelen életkörülményeknek, amelyek oly sok burmai lakost készítenek arra, hogy elhagyja hazáját, akár élete kockáztatásával is, úgy kelve át az országhatáron, hogy én azt haláltúráként jellemezném.

Felhívjuk Thaiföldet és a többi ASEAN-országot, hogy keressenek hosszú távú megoldást a menekültek számára, s főként a rohingják számára, akikről mai vitánk alkalmával szó van.

Szeretnénk arra is felhívni Thaiföldet, hogy ratifikálja a menekültekről szóló 1951-es ENSZ-egyezményt, valamint az 1967-es Jegyzőkönyvet.

Urszula Krupa, az IND/DEM képviselőcsoport nevében. – (PL) Elnök asszony, az Európai Parlament jelenlegi megbízatási ideje alatt is több ízben esett szó az emberi jogok Burmában való megsértésének problémájáról.

Burma, a csodálatos, aranyban pompázó buddhista templomairól nevezetes ország több ezer burmai számára maga a börtön. A világ egyik legnagyobb politikai zsarnokságában élnek, ahonnan menekülni próbálnak – az Amerikai Egyesült Államokba, Ausztráliába, Kanadába, az európai országokba, és a szomszédjaikhoz. A több ezer politikai fogoly, köztük az ellenzék számos vezetőjének és egy Nobel-díjjal kitüntetett hölgynek a szabadon engedésére felszólító állásfoglalás elfogadása után, valamint a nemzetközi szervezeteknek a burmai gyermekek besorozása, majd munkára kényszerítése és nem megfelelő módon való gondozása elleni tiltakozásai után ma az emberi jogok megsértésének problémáját vitatjuk meg.

A burmai pokolból való menekülésük során több ezer – a muzulmán kisebbséghez tartozó – embert fogtak el csónakjaikban, thai felségvizeken, akiket aztán nemzetközi vizekre vezettek, mindenféle navigációs eszköz és élelmiszer nélkül, míg egyeseket közülük be is börtönöztek.

A muzulmán etnikai kisebbséget a Burmában uralkodó katonai rezsim is üldözi. Ez olyan tettekben nyilvánul meg, hogy megtagadják tőlük az állampolgári jogokat, bebörtönzik őket, korlátozottan juthatnak oktatáshoz, akadályozzák őket a házasságkötésben, korlátozzák őket a szabad mozgásban, valamint lerombolják mecsetjeiket, templomaikat és egyéb vallásos helyeiket. Bár értékelnünk kellene a thai hatóságok által kiadott, a menekültek számára ideiglenes tartózkodást lehetővé tévő engedélyt, valamint a thaiföldi miniszterelnök nyilatkozatát, amelyben bejelentette, hogy vizsgálatot indít, a közelmúltbeli események nyilvánvalóan példázják az emberi jogok thaiok általi megsértését.

Természetesen helyeseljük az állásfoglalást, amely azonban nem változtat azokon az emberi tragédiákon, amelyek ebben a régióban történnek, ahol a konfliktusok hátterében nem csak az embertelen katonai rezsim

és a vallási különbségek állnak, hanem a különféle erők eltérő érdekei is. Ezért fontos, hogy még hatékonyabban tiltakozzunk mind a katonai junta, mind a más hitet vallókat üldöző szeparatista tendenciákat mutató csoportok ellen.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Elnök asszony, az elmúlt évek során több ezer burmai hagyta el hazáját, mert félt a katonai rezsim elnyomásától és az egyre terjedő éhínségtől, Thaiföldön, vagy a szomszédos délkelet-ázsiai országokban keresve menedéket. A probléma leginkább a rohingja etnikai kisebbséget érinti, akik Burma nyugati részén élnek. Tőlük szisztematikusan megtagadják az állampolgárságot, korlátozzák szólás- és mozgásszabadságukat, és megfosztják őket más alapvető emberi jogaitól is.

A burmai menekültek problémájának regionális vetülete is van, és a szomszédos országoknak, vagyis Indiának, Bangladesnek és Indonéziának szorosabban együtt kellene működniük, hogy megoldást találjanak rá, és hogy megfelelő gondoskodást és menedéket tudjanak nyújtani a menekülteknek. A nemzetközi ügynökségek a burmai menekültekkel való embertelen bánásmódról és brutális deportálásukról számolnak be, ami felér az azonnali halálra ítélésükkel. Az, hogy a thai parti őrség bárminemű élelem nélkül a nyílt tengerre bocsájtotta a hajót, amelyen több ezer menekült utazott, embertelen cselekedet volt, ami számos menekült halálához vezetett.

Továbbá, a burmai katonai rezsim tetteit és a rohingja kisebbség ellen elkövetett erőszakos cselekedeteit határozottan el kell ítélni, és fel kell hívni, hogy állítsa helyre a polgári jogok teljességét.

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) A Burma és Thaiföld határán történt tragikus eseményeknek két oldaluk van. Sajnálatos, hogy a thai hatóságok igazolhatatlan eszközökhöz folyamodtak, annál is inkább, mert Thaiföldet olyan országgént ismerjük, ahol tiszteletben tartják az emberi jogokat, és amely számos menekültet befogad. A miniszterelnök azt állította, hogy ezeket az eseteket ki fogják vizsgálni, és hogy azok, akik nem megfelelő módon viselkedtek a Burmából hajón menekülőkkel szemben, büntetésben fognak részesülni. Reméljük, hogy ezek az ígéretek valóra is válnak. Másfelől, nem ez az első eset, hogy a burmai rezsim felháborító és elfogadhatatlan tetteiről beszélünk. Úgy vélem, az Európai Uniónak szigorúbb eszközökkel kell fellépnie, és bizonyos, hogy a nagyobb államok részéről is tetteket, s nem csak szavakat várunk. Különösen Kínának kellene nyomást gyakorolnia Burmára, hogy tartsa tiszteletben az ellenzék és a kisebbségek jogait.

Tunne Kelam (PPE-DE). – Elnök asszony, ez a Ház ma elfogadott egy jelentést a menedékkérők fogadásának minimális követelményeiről. Ennek a Burmához vagy Thaiföldhöz hasonló országokra is érvényesnek kellene lennie. Az Európai Parlament képviselőinek becsületére válik, hogy ma felállnak, és felszólalnak a burmai muzulmán kisebbség jogai védelme érdekében.

A kialakult helyzet megdöbbentő és rémisztő, tekintve, hogy a thai katonák arra kényszerítették ezeket a burmai menekülteket, hogy motor nélküli hajókkal hajózzanak ki a nyílt óceánra; becslések szerint legalább 500-an meghaltak. A túlélők beszámolója Thaiföldre nézve enyhén szólva is terhelő. Visszaküldeni a menekülteket a veszélybe is épp elég rossz, de a tengerre bocsájtani őket, hogy meghaljanak, még sokkal rosszabb. Olyanok is voltak, akiket Thaiföldön hagytak, hogy rabszolgaként dolgozzanak.

A miniszterelnök, becsületére váljék, az ügy teljes kivizsgálását ígérte, de támogatnunk kell abban, hogy a hadseregtől függetlenül járjon el, követve az emberi viselkedés nemzetközi normáit.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Elnök asszony, számos alkalommal beszélünk már ebben a teremben a burmai helyzetről. Ezért senkit nem lep meg, hogy a veszélyeztetett burmaiak olyan drasztikus lépésre szánják el magukat, hogy az Andamán-tengeren át meneküljenek.

Azoknak, akik elérik a thai partokat, gyakran van részük embertelen bánásmódban. Összekötözött kézzel küldik ki őket a tengerre, motor nélküli csónakokon. A rohingja kisebbség 46 tagját a Thaiföldi Belső Biztonsági Műveleti Parancsnokság börtönbe zárta, miután elérték Phra Thong szigetét. Nem kaptak jogi segítséget, és nem vehették fel a kapcsolatot menekültüggyel foglalkozó ügyvédekkel sem. A burmai menekültek azonnali humanitárius segítségre és menedékre szorulnak.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, az Európai Bizottság, mint kiemelt kérdést követi nyomon a mianmari és thaiföldi helyzetet, ideértve a közelmúltba történt eseteket is, amelyek során bangladesi és mianmari menekültek futottak zátonyra Thaiföldön.

Thaiföld megközelítőleg 140 000 menekültet fogadott be, akik 9 határ menti táborban élnek. A több mint egy millió mianmari állampolgár jelentős részét képezi Thaiföld munkaerőjének a mezőgazdaság, a textilipar és a turizmus területén. A hajókon menekülő, Thaiföldön ragadt rohingják azok közé tartoznak, akik több

okból kifolyólag, kényszeredetten vagy önként emigrálnak Mianmarból. Thaiföldnek ezen kívül más menekültügyi kérdést is kezelnie kell, úgymint a Laoszból menekülő hmongok kérdését.

E kérdések összetettsége átfogó politikai, humanitárius, gazdasági és társadalmi megoldást kíván. A Bizottság intenzív vitát folytat a nemzetközi közösséggel és a thai kormánnyal, hogy lehetséges megoldásokat keressen.

A közelmúltbeli thaiföldi politikai bizonytalanságok megakasztották a kormánnyal e kérdésben folytatott párbeszédet, ez azonban csupán átmeneti állapot. A Bizottság várakozásai szerint az EU-nak a thai kormánnyal szembeni kezdeményezése konstruktív fogadtatásra talál majd.

2009. január 29-én az EU trojka, nagyköveti szinten kifejezte Bangkokban a thai hatóságokkal kapcsolatba felmerült aggályait. Üdvözölte a thai kormány azon szándékát, hogy teljes alapossággal vizsgálja az eseteket, és hogy a vizsgálat eredményeit nyilvánosságra is hozza, és ösztönözte a thai kormányt, hogy a nemzetközi humanitárius és emberi jogi normáknak megfelelő módon járjanak el a csónakokon thai felségvizekre érkezőkkel.

A Bizottság üdvözlöi a kormány szándékát, miszerint engedélyezi, hogy az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága kapcsolatba lépjen a hajón érkezett menekültekkel.

A Bizottság bíztatja a thai kormányt, hogy próbáljon meg regionális együttműködést kialakítani, bevonva az ENSZ Menekültügyi Főbiztosságát is, mivel a rohingják és más, korábban említett otthonukat elhagyni kényszerülők kérdése átfogó választ igényel.

Végezetül, fenntartható megoldás nem születhet a rövidtávú biztonsági megfontolások eredményeképpen; hosszú távú humanitárius, politikai és társadalmi-gazdasági nézőpontokat is figyelembe kell venni.

Annak ellenére, hogy Thaiföld nem csatlakozott az 1951-es menekültügyi ENSZ-egyezményhez, a Thai Királyi Kormány eddig is a humanitárius nézőpontokat figyelembe véve járt el. A Bizottság a továbbiakban is emlékeztetni fogja a thai hatóságokat, hogy szigorúan tartsák be a nemzetközi emberi jogi előírásokat, mivel ez bármely megoldás létrejöttéhez elengedhetetlen előfeltétel.

Elnök. - A vitát lezárom.

A szavazásra a vita végén kerül sor.

11.3. - Cesare Battisti braziliai kiadatásának elutasítása

Elnök. – A következő napirendi pont a Cesare Battisti braziliai kiadatásának elutasításával kapcsolatban benyújtott hat állásfoglalási indítvány megvitatása.⁽³⁾

Mario Mauro, szerző. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, Antonio Santoro, börtöntiszt, Lino Sabadin, hentes, Perluigi Torregiani, ékszerész és Andrea Campagna, állami rendőrtiszt: így hívtak négy állampolgárt, aki számos más ember mellett 1978. június 6. és 1979. április 19. között életét vesztette, amikor egy terrorista szervezet, amely meg akarta dönteni Olaszországnak demokratikus rendjét, őrült vérengzést folytatott. A gyilkosok egyikének neve Cesare Battisti.

Először is, szeretném megismételni Napolitano olasz elnök azzal kapcsolatban kifejezett sajnálatát, hogy Lula úr, Brazília elnöke úgy döntött, politikai menekültstátuszt adományoz Cesare Battisti olasz terroristának, akit a bíróság életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélt, amiért „az ólom évei” alatt elkövette a fent említett négy gyilkosságot.

Hadd emlékeztessem Önöket, hogy Battistit nem csak az olasz, de a francia bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága is bűnösnek találta. Megmagyarázhatatlan és rendkívül súlyos bűncselekményt követett el, amelyet az Európai intézmények sem hagyhatnak figyelmen kívül. Kötelezettséggel tartozunk Battisti áldozatainak családjai felé, de ami még ennél is fontosabb, az is köt bennünket, hogy az Európai Unió a polgárok biztonságának garantálása és a demokratikus intézmények védelme érdekében évekkal ezelőtt meghatározott egy terrorizmus elleni stratégiát. Ha most csak állnánk és néznénk, azzal sutba dobánk az elmúlt évek összes erőfeszítését, amelyet a mindig jelenlévő fenyegetés elleni harcba fektettünk.

⁽³⁾ Lásd a jegyzőkönyvet.

Az Európai Néppárt (Kereszténydemokraták) – Európai Demokraták képviselőcsoportja továbbá reméli, hogy Brazília újra megfontolás tárgyává teszi, és mélyen elgondolkodik erről a kényes, ám teljesen jogos és törvényes kérésről. Brazília egy nagyszerű, demokratikus ország, amely mindig is kitűnő kapcsolatokat ápolt Európával és Olaszországgal; pontosan ezért ért bennünket meglepetésként, hogy úgy szólván az arcunkra csapta az ajtót. Valójában, az országainkat összekötő barátság és tisztelet miatt, a Brazíliát és az Európai Uniót összekötő barátság, részint politikai, részint gazdasági együttműködés és partnerségi megállapodások miatt, minden fél válaszána döntőnek és hatékonynak kell lennie.

Európának egységesen ki kell állnia az olasz kormány fellépése mellett, amely a politikai és diplomáciai nyomásgyakorlás minden törvényes formáját alkalmazni fogja, hogy érvényre jusson az igazság. Brazília döntése megdöbbentően szemben áll az Európai Unióról kialakult képpel, mert azt a feltételezést tükrözi, mintha az Unió egyik tagállamában politikai üldöztetés és kínzás gyakorlata volna. Röviden, elfogadhatatlan helyzettel van dolgunk, amelynek, ráadásul, semmilyen valóságalapja sincs.

Manuel Medina Ortega, szerző. – (ES) Elnök asszony, úgy vélem, Mauro úr remekül ismertette a tényeket. Ez az ember gyilkos: négy embert ölt meg. Az olasz bíróság emellett további vádpontokban is bűnösnek találta, úgymint fegyveres csoporthoz való tartozás, lőfegyverek birtoklása – amely a legtöbb európai országban súlyos bűncselekménynek számít – valamint erőszakos cselekmények elkövetése vétkében.

Ezt az embert egy olasz bíróság bűnösnek találta. Ennek ellenére azt látjuk, hogy a brazil kormány, egy demokratikus kormány, december 17-én politikai menekültstátuszt adott neki.

Amint azt Mauro úr elmondta, az Európai Uniónak ki kell fejeznie az olasz kormánnyal vállalt szolidaritását, és rá kell mutatnia a baráti és demokratikus Brazília számára, hogy hiba történt.

A brazil hatóságok arról tájékoztatnak bennünket, hogy az ügy, fellebbezési stádiumban, még a szövetségi legfelsőbb bíróság előtt van, mindenesetre sajnálatos, hogy eddig ilyen mederben zajlott.

Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága elutasította Battisti úr védelemre vonatkozó kérését, és hogy az Európai Unió most az alapvető emberi jogok tiszteletben tartására alapozza fellépését, amely alapvető alkotóeleme az európai alkotmányoknak.

Ezért, figyelembe véve az Európai Unió és Brazília közötti baráti köteléket, a brazil hatóságokat emlékeztetni kell arra, hogy az EU jó szövetséges és jó barát, és hogy reméljük, hogy viszonzásképpen nem olyan módon fognak fellépni, ahogy ezt a múltban tették.

Carl Schlyter, szerző. – (SV) Bárcsak a Fülöp-szigetiek kérdését vitattuk volna meg, ahol az EU valóban hozzájárulhatott volna ahhoz, hogy sok-sok ember életét megmentse. Ehelyett most egy olyan egyedi jogi esetről beszélünk, amely jelenleg is bíróság előtt van, és amellyel kapcsolatban van képünk azt állítani, hogy a jogállamiság elvéért emelünk szót. Ahonnan én jövök, ott a jogállamiság egyik alapelve, hogy a parlament nem avatkozik bele egyéni bírósági ügyekbe.

Képviselőcsoportom és én magam is úgy gondoljuk, hogy egyáltalán nem helyén való a parlamentben megtárgyalni egy még folyamatban lévő egyéni bírósági ügyet. Sajnos, nem ez az első, és nem is az utolsó eset, hiszen hamarosan szavazunk a Medina-jelentésről is, amely pontosan ugyanerről szól. Annak tárgya egy svéd bíróság előtt a Pirate Bay ellen zajló, folyamatban lévő szerzői jogi ügy, melynek kapcsán a Parlament kommentálta a bűnösség kérdését, még amikor az ügy tárgyalása folyamatban volt. Őszintén remélem, hogy ez nem válik szokássá, mert ha igen, azzal mi magunk, itt Európában kerülnénk szembe és utasítanánk el saját, a jogállamiságot alkotó alapelveinket, ami rendkívül szerencsétlen dolog lenne. Köszönöm.

Elnézést, elfelejtettem megemlíteni valami fontosat.

Ha nem vagyunk elégedettek azzal, ahogy Brazília és Európa a kiadatási kérdéseket kezeli, és ha nem vagyunk elégedettek azzal, ahogyan a nemzeti bíróságok a jogszabályainkat értelmezik, meg kellene változtatnunk a jogszabályainkat, hogy mindenkire ugyanazok legyenek érvényesek. Nem kellene betolakodnunk, és megpróbálnunk az egyes eseteket befolyásolni. Ez a bírók, az ügyészek és a védőügyvédek feladata, nem a Parlamenté. Mi a jogszabályokat és a jogállamiság által diktált elveket alkotjuk meg, az pedig a bíróságok feladata, hogy a továbbiakban értelmezzék azokat.

Cristiana Muscardini, szerző. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, igazán szegénytelen, hogy egy európai parlamenti képviselő felállhat ebben a Házban, és felszólalhat anélkül, hogy elolvasta volna a legnagyobb képviselőcsoportok által leírt és aláírt állásfoglalás szövegét, és ezzel kapcsolatban valótlanságokat állíthat: ezeket az eljárásokat már sok-sok évvel ezelőtt lezárták.

Hadd vizsgáljam meg ezt a problémát. Egy több ízben elítélt terrorista és többszörös gyilkos őrült mondanivalóját nem védheti meg egy baráti ország kormánya, amellyel mi együttműködünk. Amint azt már az Unió hivatalban lévő elnökének írt levelünkben is kifejtettük, szeretnénk rámutatni egy tanácsi vita szükségességére, amely kezdve ezzel a hihetetlen helyzettel, és figyelembe véve az új, nemzetközivé váló terrorizmust, napirendre tűzi a kiadások kérdését, és határoz a rájuk vonatkozó, akár az EU 27 tagállama közötti, akár az EU és harmadik országok közötti ügyekben alkalmazandó közös szabályozás ügyében.

Senki sem engedheti valakinek, aki fegyvertelen embereket ölt, és aki minden lehetséges módot megpróbált, hogy kitérjen az igazságszolgáltatás és az áldozatok rokonai elől, hogy úgy tegyen, mintha üldöztetés áldozata lenne, és hogy veszélyes precedenst teremtsen a jog és a társadalom kárára.

Marios Matsakis, az ALDE képviselőcsoport nevében. – Elnök asszony, azoknak, akiket bíróságaink bűnösnek találunk, szembe kell nézniük a következményekkel, és nem kaphatnak menedéket a világ egyetlen országában sem.

Cesare Battisti Olaszországban elítélt gyilkos, és a brazil hatóságok által képviselt álláspont, miszerint megvédi őt az EU igazságszolgáltatásától, nemcsak hogy elfogadhatatlan, de a legmesszebbmenőkig elítélendő és szánalmas is, és nekünk, valamint az EU más hatóságainak és testületeinek minden jogunk megvan, hogy ezt kijelentsük. Remélem, hogy a brazil kormány észre tér, és újravizsgálva az ügyet úgy jár el, ahogy az elvárható tőle, vagyis a lehető leghamarabb kiadja Battisti urat Olaszországnak, még mielőtt ez az ügy súlyos következményekkel járna az egyébként jó európai uniós-brazil kapcsolatokra. Brazília nem válhat az elítélt bűnözők biztonságos menedékévé, az EU pedig nem hagyhatja, hogy a gyilkosok megmeneküljenek a büntetés elől.

Roberta Angelilli, az UEN képviselőcsoport nevében. – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, ez a Parlament e közös állásfoglalási indítvány révén nemzetközi szinten hallatja majd határozott hangját annak érdekében, hogy fontolják meg újra Cesare Battisti kiadásának ügyét, és ezáltal, mindenekelőtt, kegyelettel adózik az áldozatok emlékének, és kimutatja együttérzését az áldozatok családjai iránt, akik több mint 20 éve várják, hogy végre érvényesíthessék igazságszolgáltatáshoz való alapvető jogukat, ami eddig oly sokáig nem állt módjukban. Nem is kell ennél többet mondani. Elnök asszony, hölgyeim és uraim, felszólalási időm hátralévő másodperceit szeretném, ha az emlékezés néma csendjének szentelném.

(A Ház egyperces csenddel adózik az áldozatok emlékének)

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Elnök asszony, hölgyeim és uraim, köszönöm, Angelilli asszony, ezt a fontos gesztust, amely jól illusztrálja, mennyiben más e Ház álláspontja az Európai Unióéhoz képest, amely Poncius Pilátusként, képmutató módon mossa kezeit ezzel az üggyel kapcsolatban, holott valójában két országot is érinti az eset: Olaszországot, amely áldozatai és igencsak nehéz évei révén különösen magas árat fizetett a terrorizmusért, és Franciaországot, amely éppúgy nyakig benne volt az ügyben, köszönhetően a hírhedt baloldali „kaviár-lobbi” szerencsétlen érdekeltségének, amely már a Petrella-ügyben, és valószínűleg a titkosszolgálatok szerepében is felhívta magára a figyelmet.

Európa ilyen módon aláássa saját terrorizmus ellenes irányelveit, és elveszti minden tekintélyét a terrorizmus elleni harc globális stratégiája terén. Kíváncsi vagyok, ugyanez történne-e, ha például egy német terroristáról, a Vörös Hadsereg Frakció egyik tagjáról lenne szó. Európa, mindazonáltal, azt mondja Brazíliának, hogy ha egy ország nem ad ki egy olyan bűnözőt és kommunistát, mint Battisti, aki még ma, börtönben ülve is ki merészel gúnyolni az áldozatait, az az ország a legelvetemültebb bűnözők és terroristák menedékévé alacsonyítja le magát.

Az efféle magatartás megkérdőjelezi a partnerségi megállapodásokat, és én úgy vélem, hogy a G8-ak közt való részvételt is. Világosan hangsúlyoznunk kell: terroristákkal megállapodást kötni elfogadhatatlan. A terroristáknak, akiket törvényes eljárás keretében ítélték el – mivel országunknak nagyszerű jogi rendszere van, ahol senkit sem kínoznak meg, és törvényesen zajlanak az eljárások – az utolsó napig le kell tölteniük a büntetésüket. A terroristáknak, gyilkosoknak és a kommunistáknak!

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, azért kértem szót, mert 10 évig voltam az elnöke a német parlament alsóháza német-brazil parlamenti csoportjának, ezért nagyon jól ismerem Brazíliát. Meglehetősen meglepett, hogy a Lula adminisztráció megtagadta, hogy kiadja ezt az elítélt gyilkost az Európai Unió egyik tagállamának. Remélem, hogy a braziliai eljárás nagyon gyorsan le fog zárulni.

A Lula adminisztráció különösen elkötelezte magát az emberi jogok mellett. Az emberi jogok egyik aspektusa, hogy az elítélt gyilkosokat bíróság elé kell állítani, így azt remélem, hogy ez az állásfoglalási indítvány erős

támogatásban részesül majd. Én személy szerint fel fogom használni a brazil parlamenti képviselőkkel való személyes kapcsolatokat annak biztosítása érdekében, hogy országon belüli szinten is gyakoroljanak nyomást a kormányra, hogy teljesítse ezt a kiadatási kérelmet.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Elnök asszony, a második világháború európai harcainak befejeztével számos náci bűnöző szökött Dél-Amerikába, hogy elkerülje az igazságszolgáltatást. Az ő visszahozatalukra és bíróság elé állításukra tett kísérletek mindig különösen nehéz volt. Ez vezetett olyan kétségbeesett lépésekhez, mint amilyen az izraelieké volt, akik egyszerűen elrabolták Eichmannt Dél-Amerikából, hogy bíróság elé tudják állítani.

Nyilvánvaló, hogy a Dél-Amerikába való szökés hagyománya nem halt ki, ahogy az a meggyőződés sem, hogy ott menedékre lehet találni, és hogy a bűnös békében, büntetlenül élheti az életét, dacára a bűneinek, amelyek miatt elítélték. Az efféle tettek, mint amilyen a brazil kormány jelenlegi lépése is, fenntartják ezt a meggyőződést, és sajnos azt eredményezhetik, hogy a büntetlenség érzése nagymértékben elterjed. Ezért rendkívül fontos, hogy elfogadják végül ezt a kiadatási kérelmet.

Mariann Fischer Boel, a Bizottság tagja. – Elnök asszony, a Bizottság tisztában van a brazil igazságügyi miniszter közelmúltbéli döntésével, miszerint politikai menedékjogot ad egy olasz állampolgárnak, Cesare Battistinek, akit távollétében életfogytig tartó szabadságvesztésre ítélt az olasz bíróság.

Gondosan megvizsgáltuk a Bizottság e szituációban betöltött szerepét, különösen, miután Olaszország európai ügyekért felelős minisztere, Andrea Ronchi, a múlt héten felhívást intézett Barrot alelnök úrhoz, hogy az EU támogassa az Olaszország által a brazil kormánynak benyújtandó kiadatási kérelmet.

Ahogy azt az olasz kormány számára is kifejtettük, a Bizottságnak nincs olyan hatásköre, amely alapján bevonódhatna ebbe az ügybe. Az EU-Szerződés nagyon világosan fogalmaz ez ügyben: az Európai Unió és a Bizottság jogi hatásköre a büntetőügyekkel kapcsolatos együttműködés terén az EU-27 jogi területére korlátozódik. Az Európai Unió elősegítheti a tagállamok közti kiadást, de a büntetőügyi együttműködést illetően nincs kompetenciája a tagállamok harmadik országokkal való kapcsolatairól. Olaszország Brazíliával való, e területre vonatkozó kétoldalú kapcsolatait az 1989-ben aláírt kétoldalú megállapodás szabályozza.

Elnök. – A vitát lezárom.

Most a szavazás következik.

12. - Szavazások órája

Elnök. – A következő napirendi pont a szavazás.

(A szavazás végeredményéért és további, a szavazással kapcsolatos információkért: lásd a jegyzőkönyvet)

- A szavazás előtt:

Martine Roure (PSE). – (FR) Elnök asszony, lehet, hogy most mogorvának tűnök, de úgy érzem, hogy ilyen fontos jelentésekről, ilyen fontos állásfoglalásokról ilyen kevesen szavaztunk – és természetesen ez nem az itt lévők hibája – őszintén szólva, reménytelennek találom a helyzetet, és komolyan megkérdőjelezem a hitelességünket.

Ezért, és most a magam nevében beszélek, nem sokáig tudom már elfogadni, hogy ilyen kevesen vagyunk jelen, és eljön az a pont, amikor fel kell tennünk a kérdést, hogy nem lenne-e szükség határozatképesség megállapítására. Tudom jól, hogy a határozatképességre vonatkozó kérelemhez legalább 40 főre van szükség. Mivel alig vagyunk többen, mint 40, ez nehéz, de ettől függetlenül azt gondolom, hogy valamit tenni kell.

(Taps)

Elnök. – Mivel kevesebb, mint 40 fő tette szavá a kérdést, tovább haladunk; a szavazás következik.

Marios Matsakis (ALDE). – Elnök asszony, ez így ment az elmúlt öt évben. Nem ma történik meg először. Egy kicsit már késő ma szavá tenni.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Csak szeretném hangsúlyozni, hogy ez a probléma a szocialistákat érinti és esetleg néhány más képviselőcsoport tagjait, de nem az Európai Néppárt tagjait, akik tisztában

vannak vele, mekkora a felelősségük e lényeges témák tekintetében, és akik másoknál lényegesen nagyobb számban vannak jelen.

Gérard Onesta (Verts/ALE). – (FR) Elnök asszony, Önnek teljesen igaza van. A határozatképességi eljárást 40 fő kérése esetén lehet alkalmazni, vagy ha az ülés elnöke úgy dönt. Ennélfogva, ha Ön úgy kívánja, ha Ön is úgy véli, ahogy Roure asszony mondta, hogy ez a vita túl fontos ahhoz, hogy most lezárjuk, Ön is kezdeményezheti a határozatképességi eljárást, és elnapolhatja a szavazást, ha úgy ítéli meg, hogy érdemes.

Mario Mauro, szerző. – (IT) Elnök asszony, köszönöm Onesta úrnak, de úgy vélem, egy újabb arra irányuló kísérlet vész kárba, hogy *in extremis* megmentsünk egy terroristát, akit már több ízben elítéltek.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Elnök asszony, csak azt szeretném mondani, hogy csütörtök délutánként vitatjuk meg a legfontosabb kérdéseket, és hogy ezért, sürgősségük végett, ezeket a kérdéseket csütörtök délutánként kell elintéznünk. Csak azokat lehet hibáztatni, akik nincsenek jelen csütörtökönként. Ők azok, akik meghátrálnak, és akiknek el kellene gondolkodniuk azon, hogy újból el akarnak-e indulni az európai parlamenti választásokon.

Elnök. – Ennek a kérdésnek szélesebb politikai háttere van. Sokakat lehet hibáztatni: a képviselőcsoportokat, és az egyes embereket egyaránt. Onesta úr, nem járhatok el a szabályzat ellenében. Az pedig azt mondja, hogy 40 fő kérésére válaszolhatok, ez a feltétel viszont jelen pillanatban nem teljesül.

12.1. - A helyzet Srí Lankában (szavazás)

- A 2. bekezdésről szóló szavazás előtt:

Manuel Medina Ortega, szerző. – (ES) Én jelen vagyok ezen az ülésen, de az Európai Parlament szocialista képviselőcsoportjának megállapodása értelmében nem fogok részt venni a szavazásban. Mindazonáltal, jelen vagyok.

Charles Tannock, szerző. – Elnök asszony, a szóbeli módosítás megszövegezésének változtatását kérem – amennyiben a Ház hozzájárul –, mert sikerült tisztáznunk, mi okozta a félreértést a közös állásfoglalásban.

Az eredeti szövegben „tűzmentes időszak” szerepelt, amely számunkra értelmetlennek tűnt, ezért „ideiglenes fegyverszünetre” változtattuk azt. Mostanra kiderült, hogy az Európai Uniót is magukban foglaló társelnökök nyilatkozatának hivatalos szövege úgy fogalmaz – ami szintén furcsa, de végül is ezt használják írásban –, hogy „ideiglenes tűzszünet”. Megváltoztathatnánk tehát az „tűzmentes időszakot” „ideiglenes tűzszünetre” a „fegyverszünet” helyett, hogy a szöveg tükrözze a társelnökök hivatalos szövegét?

Marios Matsakis (ALDE). – Elnök asszony, úgy vélem van még valami, lentebb a szövegben, amiről jó lenne, ha Tannock úr mondana néhány szót, még mielőtt szavaznánk. Még egy apró változtatás.

Charles Tannock (PPE-DE), szerző. – Elnök asszony, foglaljuk bele a szövegbe, hogy „humanitárius” segély, csak hogy világossá tegyük, milyen segélyről beszélünk.

De ami lényeges, az az „ideiglenes tűzszünet” bejelentése, amely a társelnökök nyilatkozatának szóhasználata.

Raül Romeva i Rueda, szerző. – (ES) Igen, van még valami, de nem tudom, hogy ez félreértés-e, vagy sem. Elméletileg, a szóbeli módosítás rendelkezésünkre álló változatának szövegében a „fegyverszünet” szerepel, nem „tűzmentes időszak”. Ez így van, vagy félreértetek valamit?

A szövegben annak kellene állnia, hogy „fegyverszünet”.

Charles Tannock, szerző. – Elnök asszony, csak most vettem észre, hogy a módosítások szavazási listán szereplő nyomtatási sorrendje miatt én tulajdonképpen a K preambulumbekézdés szóbeli módosítását olvastam fel. Elnézést kérek a keveredésért, de valóban a 2. bekezdést módosítjuk. Ez megmagyarázza, mi okozta a zűrzavart. Felcserélhetnénk a szavazási lista sorrendjét? Még egyszer elnézést kérek, de az én listámon rossz sorrendben szerepelnek a dolgok. Azt a módosítást olvastam fel, amelyet a K preambulumbekézdéshez szántam, ahelyett, amelyet a 2. bekezdéshez, így erről majd a következőkben fogunk szavazni. Elnézést kérek a félreértésért.

A 2. bekezdés módosítása, amelyről az előbb kellett volna beszélnünk, a következő: „úgy véli, hogy a sri lanka-i kormány által remélt, az LTTE feletti katonai győzelem, nem szünteti meg annak szükségességét, hogy a tartós béke biztosítása érdekében politikai megoldást keressenek.” Ez szerepel a szavazási listán.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

Marios Matsakis (ALDE). – Elnök asszony, csak hogy pontosak legyünk, szerintem most kellene szavaznunk a K preambulumbekazdésről.

- Az 1A. preambulumbekazdésről szóló szavazás előtt:

Charles Tannock, szerző. – Elnök asszony, most megismétlem pontosan, Romeva i Rueda úr kedvéért.

A K preambulumbekazdésnek, amelyet szóban módosítunk, így kell hangoznia: „mivel a tokiói társelnökök közösen hívták fel a Srí Lanka-i kormányt és az LTTE-t, hogy hirdessenek ideiglenes tűzszünetet a betegek és a sérültek evakuálásának lehetővé tétele és a polgári lakosságnak nyújtott humanitárius segélyek biztosítása érdekében”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

12.2. A burmai menekültek helyzete Thaiföldön (szavazás)

- A 2. bekezdésről szóló szavazás előtt:

Charles Tannock, szerző. – Elnök asszony, szeretném még egyszer megjegyezni, hogy a hivatalnokok nem abban a sorrendben tüntették fel a szóbeli módosításokat, amilyen sorrendben szavazunk róluk, így ez alkalommal gondosan ügyelek a helyes sorrendre. A második bekezdéssel kapcsolatban, a következő szavakkal egészítenénk ki a bekezdés végét: „valamint a szándékos elszegényítésnek, önkényes adóztatásnak és földelkobzásnak”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

- Az 5. bekezdésről szóló szavazás előtt:

Charles Tannock, szerző. – Elnök asszony, az ötödik bekezdés szóbeli módosítása a következő: „üdvözli a thai kormánynak az ENSZ menekültügyi főbiztosával való együttműködését, és valamennyi fogva tartott rohingja csónakoshoz való haladéktalan teljes hozzáférés biztosítására hív fel, annak érdekében, hogy meghatározhassa védelmi szükségleteiket; ugyanakkor felhívja a thaiföldi kormányt, hogy írja alá a menekültek jogállásával kapcsolatos, 1951-es ENSZ Egyezményt, valamint annak 1967-es jegyzőkönyvét”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

Charles Tannock, szerző. – Elnök asszony, felolvasom a szóban módosított 6. bekezdés teljes szövegét: „hangsúlyozza, hogy a hajón menekülő emberek ügye, amely Thaiföldet és egyéb országokat is érint, alapvetően regionális kérdés; pozitívan tekint a thai kormány azon erőfeszítésére, hogy fokozza az együttműködést a regionális szomszédok között a rohingja kérdés kezelése érdekében; üdvözli e tekintetben a január 23-án a Virasakdi Futrakul külügyminiszter által az India, Indonézia, Banglades, Malajzia és Burma nagyköveteivel tartott találkozót; továbbá az ASEAN tagjaihoz, és különösen a thai elnökhöz és az illetékes nemzetközi szervezetekhez fordul, hogy dolgozzon e régóta fennálló probléma hosszú távú megoldásán”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

Charles Tannock, szerző. – Elnök asszony, az E preambulumbekazdésnek a következőképpen kellene hangoznia: „mivel az ENSZ menekültügyi szervezete aggodalmának adott hangot a burmai menekültekkel szembeni rossz bánásmód miatt, és megkapta a thai hatóságok által még mindig fogságban tartott 126 rohingja személy közül néhányval való kapcsolatfelvétel lehetőségét”.

(A Parlament elfogadja a szóbeli módosítást)

12.3. - Cesare Battisti braziliai kiadatásának elutasítása (szavazás)

13. - Szavazathelyesbítések és szavazási szándékok: lásd a jegyzőkönyvet

14. - A Parlament álláspontjaival és állásfoglalásaival kapcsolatos további intézkedések: lásd a jegyzőkönyvet

- 15. - Egyes okiratokra vonatkozó határozatok: lásd a jegyzőkönyvet**
- 16. - A jelen ülésen elfogadott szövegek továbbítása: lásd a jegyzőkönyvet**
- 17. - Nyilvántartásba vett írásbeli nyilatkozatok (116. szabály): lásd a jegyzőkönyvet**
- 18. - A következő ülések időpontjai: lásd a jegyzőkönyvet**
- 19. - Az ülészak megszakítása**

(Az ülést 16.35-kor berekesztik.)

MELLÉKLET (Írásbeli válaszok)

A TANÁCSHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK (Az alábbi válaszokért az Európai Unió Tanácsának soros elnöksége kizárólagos felelősséget visel)

6. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-1046/08)

Tárgy: Élelmiszerárak

Van-e hozzáfűznivalója a Tanácsnak az európai élelmiszerárakról szóló, tavaly decemberben közzétett bizottsági közleményhez (COM(2008)0821)? Megfelelőnek találja-e a Tanács a közleménynek a jelenlegi, a mezőgazdasági alapanyagárak és az energiaárak drasztikus csökkenésével fémjelzett piaci helyzet kezelésére vonatkozó megfontolásait?

Mi a véleménye a Tanácsnak a piac megfigyelésének és a piaci információ javításának szükségességéről, a nyersanyagárak és az élelmiszerárak ingadozásának kezelése érdekében?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács tájékoztatni kívánja a képviselőt arról, hogy a Bizottság európai élelmiszerárakról szóló közleménye a Tanács 2009. január 19-i ülése elé lett terjesztve. A közlemény a 2008. júniusi Európai Tanács kérésének eleget téve vizsgálja meg az élelmiszerárak hirtelen – a nyersanyagárak még erőteljesebb emelkedését követő – emelkedésének okait.

A közlemény megvizsgálja a mezőgazdasági alapanyagárak és az élelmiszerárak tekintetében bekövetkezett legutóbbi fejleményeket. Különösen az európai élelmiszerhálózatok működésének fejlesztését javasolja egy, a működés fejlesztésére vonatkozó munkaprogram kidolgozásával. Valamint utal – többek között – az élelmiszerekre vonatkozó globális kereslet és kínálat egyensúlyba hozatalának, illetve a nemzetközi kereskedelmi akadályok megszüntetésének szükségességére.

Az elnökség úgy véli, hogy a Tanács megbeszélései hasznosnak bizonyultak, mivel a Tanács tagjainak lehetőségük nyílt e fontos téma megvitatására. A megbeszélések során számos vélemény látott napvilágot. Több küldöttség felvetette például a termelők nagy kiskereskedelmi láncokkal szembeni gyenge pozíciójának kérdését és annak a szükségességét, hogy az árak csökkenése az élelmiszer-ellátási lánc egészében érvényesüljön.

A küldöttségek többsége egyetértett a piac szorosabb nyomon követésének szükségességével, és a Bizottság vállalta, hogy 2009 végéig elkészíti erről szóló beszámolóját.

*

* *

7. kérdés, előterjesztette: Seán Ó Neachtain (H-1048/08)

Tárgy: A Közép-Afrikai Köztársaság stabilitása

A Nemzetközi Válságcsoport válságfigyelője megállapította, hogy a Közép-Afrikai Köztársaságban az erőszak fellángolásának kockázata minden eddiginél nagyobb. A Csád, Szudán és a Kongói Demokratikus Köztársaság közé ékelődött Közép-Afrikai Köztársaság belső instabilitási kockázatoknak is ki van téve. A jól képzett, tapasztalt és megfelelő felszereltségű békefenntartó csapatok, valamint a nemzetközi közösség részéről megnyilvánuló megfelelő politikai akarat hiányában aggodalmak fogalmazódtak meg az ország jelenlegi törekény stabilitásának megőrzésével kapcsolatban. Mit tud és szándékozik tenni a Tanács annak biztosítása érdekében, hogy a Közép-Afrikai Köztársaságban ne alakuljon ki olyan helyzet, mint Csádban vagy a Kongói Demokratikus Köztársaságban?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács számos alkalommal aggodalmát fejezte ki a Közép-Afrikai Köztársaság északkeleti részén továbbra is fennálló humanitárius válság miatt. A Tanács továbbá tisztában van azzal, hogy e térségben (a Közép-Afrikai Köztársaságban) szükség van olyan kedvező körülmények kialakítására, amelyek elősegítik a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek önkéntes, biztonságos és fenntartható visszatérését, valamint a térség helyreállítását és gazdasági-társadalmi fejlődését.

Ezért az EU – mint ahogy azt Csád esetében is teszi – különböző támogatásokat nyújt a Közép-Afrikai Köztársaságnak. Az EUFOR Csád/Közép-Afrikai Köztársaság európai biztonság- és védelempolitikai (EBPV) művelete e többdimenziós válasz része. A Bizottság részéről a fejlesztési együttműködés támogatása érdekében tett lépések, valamint a humanitárius segítségnyújtás további támogatást jelentenek.

Az EUFOR Csád/Közép-Afrikai Köztársaság európai uniós művelet a MINURCAT ENSZ-misszióval, valamint a dárfúri UNAMID-dal együtt már idáig is jelentős mértékben hozzájárult a térség stabilizálásához. Az EUFOR Csád/Közép-Afrikai Köztársaság művelete különösen a menekülteknek, a lakóhelyüket elhagyni kényszerülteknek és a humanitárius munkatársaknak nyújtott védelmet.

Az EUFOR Csád/Közép-Afrikai Köztársaság egy tizenkét hónapos áthidaló katonai művelet, amely 2009. március 15-én ér véget. A Tanács kiemelte az EUFOR mandátumának lejártá után az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1861 (2009) számú határozata által jóváhagyott csádi és közép-afrikai köztársasági (MINURCAT) ENSZ misszió teljes bevetésének jelentőségét. A MINURCAT teljes bevetése kulcsfontosságú a nem katonai jellegű banditizmus és bűnözés hatékony kezelésében.

Ennek fényében, valamint a közép-afrikai hatóságokkal való egyeztetés után a Tanács ragaszkodik hozzá, hogy minden lépést tegyenek meg az uniós műveletet követő intézkedések véghezvitelének biztosítása érdekében, ideértve az ENSZ műveletet is, az 1778 számú határozat 10. cikkének megfelelően.

*
* *

8. kérdés, előterjesztette: Liam Aylward (H-1051/08)

Tárgy: A gyermekmunka elleni küzdelemre irányuló új kezdeményezések

Milyen új kezdeményezéseket indított el a Tanács a gyermekek globális szinten tapasztalható kizsákmányolása és a gyermekmunka elleni küzdelem érdekében?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A gyermekmunka elleni küzdelem az Európai Unió emberi jogi célkitűzéseinek központi eleme, amelyet minden szinten és különböző intézkedéseken keresztül kell megvalósítani. Az EU átfogó megközelítést alkalmaz a gyermekmunka valamennyi formájának megszüntetése érdekében, amely kiterjed a politikai, kereskedelmi és fejlesztési irányítás területeire, valamint a szegénység enyhítésére, a munkapiacra, a társadalmi párbeszédre és a szociális védelemre vonatkozó intézkedésekre, kiemelve az ingyenes és mindenkire kiterjedő alapfokú oktatás kérdését.

A cseh elnökség viták kezdeményezését tervezi a gyermekvédelemmel kapcsolatos számos kérdésben. Az elnökség különösen az eltűnt gyermekek felkutatására irányuló aktív rendőri együttműködésre, a Schengeni Információs Rendszer (SIS) e cél érdekében történő továbbfejlesztésére, valamint az interneten elhelyezett illegális tartalmak elleni küzdelemre összpontosít. A cseh elnökség továbbá folytatja a francia elnökségnek az eltűnt gyermekek bejelentésére szolgáló uniós rendszerre vonatkozó intézkedéseit a Tanács következtetéseivel összhangban. A bel- és igazságügyi miniszterek január 15-16-i prágai informális találkozásának a témája a gyermekvédelem volt, és az áprilisban megrendezésre kerülő „Biztonságosabb internetet a gyermekek számára” valamint „Gyermekekből Európa” elnevezésű miniszteri konferenciákon is megvitatják majd ezt a kérdést.

A gyermekmunka vonatkozásában az Európai Bizottság az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának (GAERC) 2008. májusi következtetéseire alapuló jelentést készít, amely a gyermekmunka elleni küzdelemben jelenleg rendelkezésre álló intézkedéseket vázolja fel; a cseh elnökség várja ennek eredményeit.

A Bizottság továbbá 2009 márciusában benyújtja a Tanácsnak a gyermekek szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló tanácsi kerethatározat felülvizsgálatát. A cseh elnökség kész arra, hogy megindítsa a tárgyalásokat arról a kezdeményezésről, amelynek célja, hogy hatékonyabb eszközöket hozzon létre a gyermekeket érintő szexuális bűncselekmények elleni küzdelemhez. Ezen kívül a cseh elnökség ideje alatt, 2009 márciusában Prágában büntetőjogi konferenciát tartanak „A védtelen áldozatok védelme és jogállása a büntetőeljárásban” témában.

Az emberi jogi kérdéseket tekintve a cseh elnökség célja az uniós intézmények és a civil szervezetek közti együttműködés és partnerség szorosabbá tétele, valamint a megfelelő uniós pénzügyi eszközök hatékonyabb tételének elősegítése. A megújított Európai kezdeményezés a demokráciáért és az emberi jogokért (EIDHR) értékelése 2009-ben várható. Az EIDHR magában foglal olyan intézkedéseket is, amelyek a gyermekek fegyveres konfliktus idején történő besorozásának megelőzését, illetve a gyermekek szabadon engedését és újrabeilleszkedését célozzák.

*
* *

9. kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan (H-1053/08)

Tárgy: A globális pénzügyi szolgáltató piac jobb szabályozása és felügyelete

Milyen kezdeményezéseket tesz a Tanács az Egyesült Államok, Kína és India vonatkozásában a globális pénzügyi szolgáltató piac jobb szabályozása és felügyelete érdekében?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács elnöksége rendszeres miniszteri találkozókat és államfői csúcstalálkozókat tart több harmadik országgal, ideértve az Egyesült Államokat, Kínát és Indiát is. E találkozókra a közös érdekű ügyeket – ideértve a pénzügyi szolgáltatások kérdését is – vitatják meg a résztvevők, és – amennyiben lehetséges – törekednek a közös megegyezés kialakítására. Ugyanakkor a Bizottság javaslata nélkül a Tanács nincs felhatalmazva jogszabályok elfogadására. A jelenlegi pénzügyi válság idején a globális szintű partneri találkozóknak különös jelentősége van.

Az Egyesült Államokkal folytatott kapcsolatok szempontjából a Transzatlanti Gazdasági Tanácsnak (TEC) kiemelt szerepe van. A Tanács 2007-ben jött létre azzal a céllal, hogy felügyelje az EU és az USA közti transzatlanti gazdasági integrációról szóló keretmegállapodást, amely többek között a pénzügyi piacok integrációjának kérdését is érinti.

Ezen túlmenően az Európai Bizottság éveken keresztül rendszeres, a pénzügyi szolgáltatások szabályozását, illetve néhány esetben makrogazdasági kérdéseket érintő párbeszédet alakított ki a kulcsfontosságú gazdasági partnerekkel. E párbeszéd az EU és az USA közti szabályozási párbeszéddel kezdődtek 2002-ben, majd ezt követte az EU és Kína között létrejött párbeszéd 2005-ben, illetve az EU és India közötti 2006-ban.

A Tanács nem vesz részt ezekben a párbeszédekben, de a pénzügyi szolgáltatásokkal foglalkozó bizottságon, illetve a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságon keresztül figyelemmel kíséri a folyamatot. Adott esetben a Bizottság beszámol a Tanácsnak az előrelépésekről és informális eszmecsere is sor kerül.

Végezetül emlékeztetnék az USA, Kína és India részvételével 2008. november 15-én, Washingtonban tartott előzetes G 20 találkozóra, amely a jelenlegi válság következtében a világ gazdaságban és a pénzügyi piacokon tapasztalható komoly kihívásokkal való szembenézést célozta. A Tanácsot ezen a találkozón az elnökség képviselte. A G 20 államfői a nemzetközi pénzügyi szabályozás mind rövid mind pedig hosszú távon történő javítását célzó intézkedéseket tartalmazó ambiciózus cselekvési tervben állapodtak meg. A megkezdett folyamat folytatódik – a következő ülést ez év április 2-ára tervezik – és vélhetően ez alapozza majd meg a globális pénzügyi szolgáltató piac jobb szabályozása és felügyelete érdekében létrejövő legfontosabb nemzetközi platformot.

*
* *

10. kérdés, előterjesztette: Brian Crowley (H-1055/08)

Tárgy: A közös energiapolitika

Milyen kezdeményezéseket tesz a cseh elnökség a közös energiapolitika kialakításának biztosítása, valamint az Európai Uniónak az energiaellátásról folytatott tárgyalásokon történő egységes fellépése érdekében?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A legutóbbi orosz–ukrán gázvita rámutatott az Unó energiapolitikája megerősítésének szükségességére. A cseh elnökség már jóval azt megelőzően, hogy az Uniónak az energiaellátás terén bekövetkezett zavar során ismét nyilvánvalóvá vált volna az energiafüggőség miatti kiszolgáltatottsága, három fő politikai célkitűzésének élén szerepelt az energiaügy kérdése. Amint arra Topolánek miniszterelnök világosan utalt a két héttel ezelőtti budapesti Nabucco-csúcson, a közös energiapolitika alapvető igény Európa számára. Most a cseh elnökség kezében van a lehetőség, hogy kihasználva a helyzetet és a válság teremtette politikai akaratot, meghozza a legsürgetőbb rövid-, közép- és hosszú távú intézkedéseket a jövőbeni súlyosabb gázellátási zavarok elkerülése, valamint azok bekövetkezése esetén a következmények jobb kezelése érdekében. Január 12-én az Energiatanács rendkívüli ülést tartott és számos erre vonatkozó intézkedést dolgozott ki.

A hosszú távú stratégiai intézkedések tekintetében a szállítási útvonalak, az ellátók és a források diverzifikálása jelenti a megoldást. Akár az Északi Áramlatról, a Nabuccóról, a Déli Áramlatról vagy a cseppfolyósított földgáz (LNG) terminálokról van szó, a diverzifikáció mindenképpen hasznos az EU energiafüggőségének csökkentése és a partnerekkel szembeni tárgyalási pozíciójának erősítése érdekében.

A közép- és rövidtávú intézkedések keretében szükséges a hiányzó energiainfrastruktúra és összekapcsolások meghatározása, valamint az azokkal kapcsolatos munkák felgyorsítása. Az európai belső energiapiac mindaddig nem lesz életképes, amíg a határokon átnyúló szállítások nem egyszerűsödnek. Ugyanez vonatkozik az európai szolidaritás kérdéseire is. Foglalkozni kell az energiaszigetek problémájával. Ennek előfeltétele a szükséges pénzügyi források mozgósítása például az Európai Beruházási Bankon vagy az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bankon keresztül. Az elnökség törekszik arra, hogy az európai gazdasági helyreállítási terv keretén belül az energiainfrastruktúrával kapcsolatos projektek elsőbbséget élvezzenek.

Végül, de nem utolsósorban a rövidtávú sürgősségi intézkedések lehetővé teszik, hogy segítséget nyújtsunk a rászoruló tagállamoknak. Szlovákia és Bulgária példája világosan rámutatott a kétoldali és regionális szolidaritási intézkedések javításának szükségességére.

Számos más intézkedést is meghatároztak, például a gázáramlás jobb átláthatóságára, a tagállamokban és a beszállító, illetve tranzitországokban rendelkezésre álló keresletre és tárolási térfogatra vonatkozóan, a megbízható mérési rendszer bevezetését követően. Értékelni kell a korai előrejelzési mechanizmust, és ezt ki kell terjeszteni a tranzitországokra.

A földgázellátás biztonságának megőrzéséről szóló irányelv felülvizsgálatának szintén fontos szerepe lehet. Mindezen intézkedések az Unió megerősödését eredményezik, és lehetővé teszik, hogy egységes álláspontot képviseljünk az energiabeszállítókkal szemben.

Az Unió energiapolitikája a 2007 márciusában az Európai Tanács által elfogadott cselekvési terven alapul. A cselekvési terv végrehajtása folyamatban van. A cselekvési terv további bővítésére kerül sor a Tanácsnak 2008 novemberében benyújtott, a Bizottság által elvégzett második stratégiai energiapolitikai felülvizsgálat fényében, amely különösen az energiabiztonságot és a szolidaritás szükségességét emeli ki.

A Tanács február 19-én felülvizsgálja a helyzetet, és határoz a második stratégiai energetikai felülvizsgálatban foglalt további konkrét intézkedésekről, valamint a január 12-i megállapodás révén létrehozott intézkedések nyomán követéséről. Ez a munka teremt majd alapot márciusban az Európai Tanács számára ahhoz, hogy hozzájáruljon azokhoz a válaszlépésekhez, amelyekre szükség van, amennyiben az Unió törekszik a közös energiapolitika, illetve különösen annak az energiabiztonságra történő kibővítésének megvalósítására.

A közös energiapolitika másik fontos összetevője az energiahatékonyság. Ezen a téren a Tanács a Bizottság által nemrég benyújtott különböző jogalkotási javaslatokat vizsgálja meg a második stratégiai energetikai felülvizsgálattal együtt, nevezetesen az épületek energiateljesítményére, az energiával kapcsolatos termékek energiahatékonyságot jelölő címkézésére, valamint a gumiabroncsok üzemanyag-hatékonyságának címkézésére vonatkozó javaslatok átdolgozását.

*
* *

11. kérdés, előterjesztette: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1057/08)

Tárgy: A szubszidiaritás elve az oktatásban és a szociális ügyek terén

Hogyan kívánja a Tanács megvalósítani a szubszidiaritás elvét az oktatáshoz, a szociális ügyekhez és a magánjoghoz kapcsolódó területeken?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács teljes mértékben elkötelezett a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett. Továbbra is biztosítja, hogy az EK-Szerződés 5. cikkének megfelelően közösségi intézkedésekre csupán abban az esetben kerüljön sor, amennyiben a javasolt intézkedés céljainak teljesítése a tagállamok részéről nem megfelelően megvalósítható.

Bármely közösségi szintű intézkedési javaslat megfontolásakor a Tanács nem csak a javaslat tartalmát vizsgálja meg, hanem azt is figyelembe veszi, hogy a javaslat tiszteletben tartja-e a szubszidiaritás és az arányosság elvét. A Tanács nem járul hozzá azon javaslatokhoz, amelyek esetében úgy véli, hogy ezek a feltételek nem teljesülnek.

Ez a képviselő által kiemelt oktatás, szociális ügyek és magánjog területén sincs másképp. Ez annál is inkább így van, mivel e területekre vonatkozóan a szerződések előírják, hogy a közösségi intézkedések célja a tagállami intézkedések támogatása és kiegészítése. A Tanács különös figyelmet fordít annak biztosítására, hogy az oktatás terén hozott közösségi intézkedések tiszteletben tartsák a tagállamok felelősségét a tanítás tartalma, az oktatási rendszer megszervezése, valamint a kulturális és nyelvi sokféleség vonatkozásában.

*
* *

12. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-1059/08)

Tárgy: Regionális fejlesztés

Ismertetné a Tanács a területi kohézióra vonatkozó konkrét célkitűzéseit, valamint hogy mit tesz a Közösségen belüli, a gazdasági, társadalmi és környezeti fejlesztés terén megmutatkozó területi egyenlőtlenségek leküzdése érdekében?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács fontos szerepet tulajdonít a kohéziós politika egyik kulcsfontosságú elemének, a területi kohéziónak, amely az Európai Unión belül a gazdasági, társadalmi és környezeti fejlesztés terén megmutatkozó területi egyenlőtlenségek kezelését célozza. Méltányolja a 2007–2013-ig tartó időszakra vonatkozó kohéziós politika szerepét abban, hogy lehetővé tette a tagállamok számára a területi szempontok figyelembe vételét. A Bizottság 2008. október 6-i, a területi kohézióról szóló zöld könyve jelenleg nyilvános megvitatás alatt áll, ezért a Tanács még nem fogadott el végleges állásfoglalást annak tartalmára vonatkozóan. A nyilvános vita első eredményeit a regionális fejlesztésért felelős miniszterek 2009. áprilisában Mariánské Lázněben (Cseh Köztársaság) tartandó informális találkozásán ismertetik.

Mindazonáltal a francia elnökség elkészített egy időközi jelentést, amely nyilvánosan hozzáférhető⁽⁴⁾.

Az időközi jelentés a következő átfogó célkitűzések széleskörű támogatottságát erősítette meg:

- a fejlesztések terén megmutatkozó régiók közti egyenlőtlenségek csökkentése;
- az EU egész területének fenntartható és kiegyensúlyozott fejlesztése az egyes régiók sajátos jellemzőinek figyelembe vételével a tisztas életkörülményeknek az Unió egész területén történő biztosítása érdekében;
- azon alapelv megvalósulásának elősegítése, hogy minden egyes terület minimális szintű hozzáféréssel rendelkezzen a szállítási infrastruktúrához, az új információs és kommunikációs technológiákhoz, valamint a legfőbb közérdekű szolgáltatásokhoz, mint amilyen például az egészségügy és az oktatás;
- annak az igénynek a támogatása, hogy a közösségi és nemzeti ágazati politikák nagyobb felelősséget vállaljanak a különböző területi hatások tekintetében, valamint hogy szorosabb kapcsolat alakuljon ki más, területi hatással bíró európai politikákkal.

A jelentés szerint azonban néhány küldöttség aggodalmának adott hangot a zöld könyv egyes részeivel kapcsolatban.

A Tanács továbbra is közelről figyelemmel kíséri a kérdést, különös tekintettel a Bizottság zöld könyvről szóló nyilvános vita követésére. Csupán akkor fogadhat el hivatalos állásfoglalást, ha a Bizottság a jelenlegi vita alapján javaslatot terjeszt elő.

*
* *

13. kérdés, előterjesztette: James Nicholson (H-1062/08)

Tárgy: A termékek származása / az élelmiszerek címkézése

A sertésipart érintő legújabb események fényében hogyan vélekedik a Tanács a valamennyi élelmiszeripari termék eredetét jelölő címkézés bevezetéséről a nyomon követhetőség és átláthatóság érdekében?

Egyetért azzal a Tanács, hogy ez az élelmiszeripar iránti fogyasztói bizalom biztosításának egyetlen módja?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az eredet címkézésének kérdését jelenleg vitatják meg mind a Tanácsban, mind pedig az Európai Parlamentben az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatására vonatkozó szabályozásáról szóló európai bizottsági javaslat alapján⁽⁵⁾.

A jelenlegi közösségi jogszabályok szerint az eredet megjelölésére van szükség:

- olyan esetekben, amikor fennáll a fogyasztó megtévesztésének veszélye az élelmiszertermék valódi eredetét illetően, és
- egyes külön szabályozás alá tartozó termékeknél, mint amilyenek például a zöldségek, gyümölcsök, a marhahús, a bor, a méz, a hal és az importált szárnyasok.

A származási ország vagy az élelmiszer származási helyének meghatározása tekintetében az új jogszabályokban meghatározott alapkövetelmények a korábbiakkal megegyezők. A címkézés tehát továbbra sem kötelező, kivéve abban az esetben, amikor az információ megadásának hiánya a fogyasztó félrevezetését eredményezheti. Ilyen esetben kötelező a címkézés. A Bizottság javaslatának célja továbbá, hogy tisztázza, milyen feltételekkel fogadhatnak el a tagállamok az eredetcímkézésre vonatkozó nemzeti szabályokat.

E megközelítés azon a szemléleten alapul, hogy az élelmiszerek címkézése, ideértve az eredetmeghatározást, elsősorban a fogyasztók tájékoztatására szolgál. Az eredetcímkézést önmagában nem lehet az

⁽⁴⁾ 17580/08 dok.

⁽⁵⁾ COM(2008)40 végleges - 2008/0028 (COD).

élelmiszer-biztonság növelése eszközeként tekinteni, hiszen nem ad megoldást a képviselő által utalt szennyezettség okainak kezelésére.

Valamennyi, törvényesen az Európai Unió piacára kerülő élelmiszer és takarmány biztonságos kell, hogy legyen, bárhonnan is származik. A fogyasztók bizalmának megőrzése érdekében fontos, hogy továbbra is ez az alapelv képezze az Unió élelmiszerbiztonság-politikájának sarokkövét.

*
* *

14. kérdés, előterjesztette: Claude Moraes (H-1064/08)

Tárgy: A millenniumi fejlesztési célok teljesítése

2008 júniusában a Tanács bejelentette, hogy 2008 a fordulópont éve kell, hogy legyen a szegénység megszüntetése érdekében tett közös erőfeszítések fokozása tekintetében annak érdekében, hogy 2015-re világszerte teljesülhessenek a millenniumi célkitűzések.

Milyen előrelépésekről számolhat be a Tanács a millenniumi célok elérése érdekében tett erőfeszítések eredményeképpen és úgy ítéli-e meg a Tanács, hogy 2008 valóban az említett fordulópont éve volt?

Továbbá milyen kezdeményezések elindítását tervezi a Tanács a következő évre annak biztosítása érdekében, hogy 2015-re teljesüljenek a millenniumi fejlesztési célok?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az EU a 2008 júniusában az Európai Tanács által jóváhagyott millenniumi fejlesztési célokról szóló uniós cselekvési programon keresztül nyilvánította ki a millenniumi fejlesztési célok teljesítésének támogatása melletti elkötelezettségét. A cselekvési program számos, a cél elérését elősegítő mérföldkövet határoz meg és az Unió vállalásainak támogatására eddig megtett uniós intézkedéseket sorol fel példaként.

Az Unió programja elsődleges intézkedéseket határoz meg az olyan kulcsfontosságú területeken, mint amilyen az oktatás, a környezet, az egészségügy, a víz- és szennyvízgazdálkodás, a mezőgazdaság, a szegények javára történő növekedés, az infrastruktúra és a nemek közötti egyenlőség kérdése. Intézkedésekre van szükség a több területet érintő kérdések integrálásának elősegítésére valamennyi ágazatban. Az EU felajánlotta a fejlesztésben részt vevő partnereknek, hogy megosztja a cselekvési tervet, amit a lisszaboni csúcson elfogadott közös Afrika–EU stratégia és különböző partnerségei vonatkozásában is figyelembe kell venni. A program partnerországok által történő átvétele kulcsfontosságú tényező a program sikerességének biztosításához.

Az egyes országokban és területeken tett előrelépések fényében az EU meggyőződése, hogy az összes millenniumi célkitűzés megvalósítható a világ valamennyi régiójában, amennyiben mostantól 2015-ig összehangolt és fenntartható intézkedések születnek. Az EU azonban komoly aggodalmát fejezi ki a számos országban, különösen az Afrika szubszaharai régiójában tapasztalható tendenciának a millenniumi fejlesztési célok megvalósítására gyakorolt hatása miatt.

Új kihívásokkal állunk szemben, melyek alááshatják a millenniumi fejlesztési célok megvalósítását: ezek a globális pénzügyi válság, a magas és ingadozó élelmiszer- és nyersanyagárak. Az új szereplők megjelenése összetettebbé tette a segélyezési rendszer felépítését. Az éghajlatváltozás elleni harc és a fejlődő országok alkalmazkodási képességének megerősítése egyre inkább előtérbe kerül, ami további segélyekre keresztül megvalósítandó új, fokozott közös erőfeszítésekhez vezet. Az új kihívásokkal való szembenézéshez a nemzetközi közösség részéről a monterreyi konszenzus támogatására és – amennyiben szükséges – további intézkedések megtételére van szükség.

A dohai pénzügyi fejlesztési konferencián való részvétellel kidolgozott iránymutatásaiban az Unió megállapította, hogy a jelenlegi válságnak nem szabad, hogy a legszegényebb, illetve a kiszolgáltatott helyzetben lévő országok essenek áldozatul, és ez nem áthatja alá a monterreyi konszenzus és a millenniumi fejlesztési célok támogatása melletti elkötelezettséget.

Mindezeket figyelembe véve az EU továbbra is fenntartja vezető szerepét a millenniumi fejlesztési célok teljesítése érdekében nyújtott pénzügyi támogatások terén, ideértve a hivatalos fejlesztési támogatás (ODA)

iránti elkötelezettségét, és mindent megtesz annak érdekében, hogy ambiciózus, cselekvésközpontú válaszlépések szülessenek a szélesebb nemzetközi közösség részéről. A Tanács részletesen meg fogja vitatni mindezen kérdéseket az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának (GAERC) 2009. májusi találkozásán.

*
* *

15. kérdés, előterjesztette: Bernd Posselt (H-1068/08)

Tárgy: Az emberi jogok Kubában

Hogyan vélekedik a Tanács a kubai emberi jogi helyzetről, különös tekintettel a több mint öt éve bebörtönzött Ricardo González Alfonso esetére, akit 2008 decemberében a Riporterek Határok Nélkül az év újságírójának választott?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az emberi jogok és a véleménynyilvánítás szabadságának tiszteletben tartása és előmozdítása az EU külkapcsolati politikájának központi eleme.

2008. június 23-i következtetéseiben a Tanács az emberi jogi helyzet javítására szólította fel a kubai kormányt többek között azért, hogy feltétel nélkül szabadon bocsátja a politikai foglyokat, ideértve azokat is, akiket 2003-ban vettek őrizetbe és ítélték el. Továbbá felszólította a kubai kormányt, hogy segítse elő, hogy a nemzetközi humanitárius szervezetek bejuthassanak a kubai börtönökbe. A Tanács ezen kívül megerősítette azon szándékát, hogy párbeszédet folytasson a kubai hatóságokkal, valamint a civil társadalom és a demokratikus ellenzék képviselőivel egyaránt az EU politikáival összhangban, az emberi jogok tisztelete és a pluralista társadalom irányába történő valódi elmozdulás elősegítése érdekében. Az EU továbbra is gyakorlati segítséget fog nyújtani a társadalom minden rétegének a kubai békés átmenet elősegítése érdekében, és nyomást fog gyakorolni a kubai kormányra az információ és a véleménynyilvánítás, ideértve az internethez való hozzáférést, szabadságának érvényesülése érdekében.

A 2008. október 16-i miniszteri találkozón újra megkezdődött a párbeszéd a kubai hatóságokkal. Ez az alkalom lehetőséget nyújtott az Uniónak arra, hogy kifejtse a kubai kormánynak a demokráciáról, az egyetemes emberi jogokról és az alapvető szabadságjogokról vallott nézeteit. Ugyanakkor az EU fenntartja a demokratikus ellenzékkel folytatott kapcsolatait is.

Az emberi jogok és a vallásszabadság érvényesülése terén történő előrelépések az EU és Kuba közötti kapcsolat értékelésének, ideértve a politikai párbeszéd hatékonyságát is, fontos eleme.

Ami a konkrét eseteket illeti, a Tanács közelről figyelemmel kíséri azokat és minden lehetséges alkalommal felhívja rájuk a kubai hatóságok figyelmét.

*
* *

16. kérdés, előterjesztette: Gay Mitchell (H-1070/08)

Tárgy: Az európai parlamenti választások

Az Európai Parlament hatalmának és felelősségének folyamatos növekedése ellenére az európai választásokon való részvétel folyamatosan csökkent, míg 1979-ben 63% volt az uniós részvételi arány, ez a szám 2004-ben már csupán 45,3%. Miként próbálja a Tanács mozgósítani a tagállamok választóit a közelgő júniusi választásokra, illetve tájékoztatni őket az Európai Parlament fontosságáról és miként kívánja visszafordítani az említett tendenciát?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A választói részvétel kérdése a tagállamok hatáskörébe tartozik és az európai parlamenti választásokról szóló információk kampányt az egyes tagállamok szervezik nemzeti jogszabályaiknak megfelelően. Ennélfogva a Tanács nem foglalhat állást ebben a kérdésben és nem indíthat egyéni kezdeményezéseket.

Mindazonáltal, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság 2008. október 22-i, „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című politikai nyilatkozatában hangsúlyozta az Unióról szóló kommunikáció javításának rendkívüli fontosságát annak érdekében, hogy az európai polgárok gyakorolhassák az Unió demokratikus életében való részvételre vonatkozó jogait.

A Tanács a „Partnerség az Európáról szóló kommunikációért” című nyilatkozatról szóló következtetéseiben rámutatott, hogy „az olyan események, mint az európai parlamenti közvetlen választások, jó alkalmat nyújtanak a polgárokkal az uniós kérdésekről folytatott kommunikáció felélénkítésére, a polgárok tájékoztatására és a politikai vitában való részvételük elősegítésére”.

A nyilatkozatnak megfelelően a Tanács elismeri az uniós ügyekkel kapcsolatos kommunikációs nehézségek kezelésének fontosságát a tagállamokkal és más intézményekkel való partnerség keretében, a lehető legszélesebb nyilvánossággal a megfelelő szinten folytatott kommunikáció és a nyilvánosság objektív tájékoztatása érdekében.

A Tanács, az Európai Parlament és a Bizottság nyilatkozata rámutatott, hogy az európai parlamenti választások az egyik legfontosabb intézményközi kommunikációs prioritást jelentik 2009-re.

*
* *

17. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papadimoulis (H-0002/09)

Tárgy: Az Izraellel szembeni politikai, diplomáciai és gazdasági szankciók bevezetésének szükségessége

2008. december 8-án az Európai Unió (EU) Tanácsa elfogadta az EU és mediterrán partnerei közötti kétoldalú kapcsolatok megerősítéséről szóló következtetéseit tartalmazó szöveget (17041/08), amely megújítja az EU és Izrael közti kapcsolatot annak ellenére, hogy Izrael hónapokon keresztül blokád alatt tartotta a Gázai övezetet, kibővítette betelepülési programját és fokozta a palesztinokkal szembeni erőszakot. Ezzel a döntéssel a Tanács támogatását fejezte ki Izrael hajthatatlansága és agressziója mellett, és az arab világ kritikájának tette ki az Uniót.

Tekintettel a Gáza elleni folyamatos és megengedhetetlen izraeli támadásokra, melyekben palesztinok százai veszítették életüket és ezrek sebesültek meg, nagy többségben a civil lakosság közül, a Tanács közölje, hogy szándékában áll-e az EU és Izrael közti kapcsolatok megújításáról szóló határozat, valamint az EU és Izrael közötti védelmi együttműködési megállapodás (1993) érvénytelenítése? Milyen egyéb politikai, diplomáciai és gazdasági intézkedések bevezetését tervezi Izrael ellen, hogy rábírja a palesztinok elleni népiertás politikájának megszüntetésére?

18. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-0007/09)

Tárgy: Az Európai Unió és Izrael közötti kapcsolatok

2008 decemberében az EU megerősítette az Izraellel való kétoldalú kapcsolatok megújításáról szóló politikáját a jelenlegi cselekvési tervet 2009 áprilisától felváltó új eszköz elfogadásával. Az Izraellel való politikai párbeszéd megerősítéséről szóló irányelvek a következőket tartalmazzák: több, minden szinten megvalósuló kétoldalú csúcstalálkozó; Izrael nagyobb gyakorisággal történő részvétele az Unió Politikai és Biztonsági Bizottságában; a Tanács csoportjai és bizottságai előtt izraeli szakértők meghallgatásának elősegítése; az informális stratégiai konzultációk szisztematizálása és kibővítése; Izrael elköteleződésének ösztönzése a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) mellett; alapszintű együttműködés lehetővé tétele az Unió biztonság- és védelempolitikájának területén; valamint Izrael részvételének és aktív tevékenységének ösztönzése az olyan, többoldalú testületekben, mint például az ENSZ. Izrael uniós nagykövete kijelentette, hogy nincs szó a határozat és az ahhoz kapcsolódó folyamat újraértékeléséről, és hogy Izrael és az EU álláspontja jelenleg egy irányba mutat.

A gázai övezetben élő palesztinok elleni megújult brutális és igazolhatatlan izraeli támadások, az izraeli hadsereg által elkövetett borzalmas bűncselekmények, valamint a megszállt palesztin területeken a nemzetközi törvények és az emberi jogok Izrael általi teljes semmibevétele fényében meg tudja indokolni a Tanács, hogy

miért nem ad ki elítélő nyilatkozatot Izrael ellen, és miért nem függeszti fel az országgal való megállapodásokat, illetve az e megállapodások megerősítését célzó folyamatot?

19. kérdés, előterjesztette: David Martin (H-0012/09)

Tárgy: Az Európai Unió és Izrael közötti kereskedelmi kapcsolatok

A jelenleg is zajló gázai katonai akció, Izrael túlzott és aránytalan katonai fellépése, valamint a több ezer polgári sebesült és az ártatlan palesztin lakosok meggyilkolásának fényében a Tanács milyen lépéseket tervez az Izraellel való kereskedelmi kapcsolatok újragondolására?

20. kérdés, előterjesztette: Jens Holm (H-0014/09)

Tárgy: Az Izraellel kötött megállapodás felfüggesztése

A karácsonyi időszak alatt Izrael elindította az „Öntött ólom” hadműveletet. E kérdés megfogalmazása idején már 900 palesztin vesztette életét és több ezer a sebesültek száma. Az EU és Izrael közötti együttműködési megállapodás 2. cikke előírja az emberi jogok tiszteletben tartását. Mindennél világosabb, hogy Izrael megszegte ezt a rendelkezést. 2005 októberében az EU a 2. cikkre hivatkozva felfüggesztette az Üzbegisztánnal való együttműködési megállapodását.

Kész-e arra a Tanács, hogy az Izraellel való kereskedelmi megállapodásban foglalt, az emberi jogokra vonatkozó rendelkezését megerősítse és felfüggeszse a megállapodást? Milyen egyéb intézkedéseket tervez annak érdekében, hogy rábírja Izraelt az erőszakos cselekmények megszüntetésére?

21. kérdés, előterjesztette: Willy Meyer Pleite (H-0018/09)

Tárgy: Az Európai Unió és Izrael közötti társulási megállapodás befagyasztása az emberi jogokra vonatkozó 2. cikk megszegése miatt

A Gázában zajló legújabb háború ismételten rávilágított arra, hogy az izraeli kormány a Palesztinával való konfliktus során nem tartja tiszteletben a nemzetközi büntető- és humanitárius jog rendelkezéseit.

Az Európai Unió és Izrael közötti társulási megállapodás egy olyan kitételt tartalmaz, mely az emberi jogok tiszteletben tartását a megállapodás feltételévé teszi. Nyilvánvaló, hogy az izraeli kormány nem teljesíti ezt a feltételt: a hadsereg túlzott és válogatás nélküli katonai fellépést alkalmaz, amely civil áldozatokat, a civil infrastruktúra (kórházak, egyetemek, hidak, utak, villamosenergia-ellátás, csatornahálózat) megromlását illetve megsemmisítését eredményezi, házakat rombol le, fallal veszi körül és izolálja Gáza lakosságát, önkényes fogva tartást, bántalmazást és kínzást alkalmaz.

Mindezek fényében nem gondolja-e a Tanács, hogy be kellene fagyasztani az Európai Unió és Izrael közötti társulási megállapodást, tekintettel az emberi jogok tiszteletben tartására vonatkozó záradék figyelmen kívül hagyására?

22. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0024/09)

Tárgy: Az izraeli választásokon részt vevő arab pártok betiltása

Január 12-én az izraeli Központi Választási Bizottság megtiltotta, hogy a két arab párt, az Egyesült Arab Listán szereplő Ta'al és Balad, amelyek az izraeli parlament (Knesszet) tagjai, részt vegyenek a közelgő februári választásokon. Ez a döntés, amely megakadályozza az arab származású lakosság politikai életben való részvételét, megfosztja az izraeli arab közösséget demokratikus polgári jogaiktól, valamint a polgári szabadságjogok és a véleménynyilvánítás szabadságának botrányos megszegését jelenti. Az arab pártok betiltása része az izraeli kormánynak a palesztin lakosság ellen indított törvénytelen háborújának, valamint a gázai övezetben élő több ezer civil palesztin – köztük több száz gyermek – brutális lemészárlásának.

Tekintettel a nemzetközi törvényeket és demokratikus szabadságjogokat nyilvánvaló módon sértő izraeli politikára, elítéli-e a Tanács Izrael fellépését és függeszti-e az Európai Unió és Izrael közötti társulási megállapodást?

Egyesített válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács teljes mértékben osztja a képviselő aggodalmát a gázai övezetben élő polgári lakosság sanyarú helyzetét illetően.

Az Európai Unió mélységesen elítéli, hogy a konfliktus emberi életek kioltásához vezetett, különös tekintettel a civil áldozatokra. A Tanács emlékeztette a konfliktusban részt vevő valamennyi felet – legutóbb a január 26-i ülése következtetéseiben – az emberi jogok maradéktalan tiszteletben tartására, valamint a nemzetközi humanitárius jog rendelkezéseinek való megfelelési kötelezettségére. A Tanács továbbra is komoly aggodalmának ad hangot Izraellel kapcsolatban az emberi jogi kérdések tekintetében, és ezen aggodalmát kinyilvánítja valamennyi magas szintű találkozón, melyre legutóbb 2009. január 21-én, az Európai Unió külügyminiszterei és az izraeli külügyminiszter, Tzipi Livni közös vacsoráján került sor.

Az Európai Unió és Izrael közötti társulási megállapodás kérdése és a képviselő által említett, az Izraellel folytatott kapcsolatok megújításának kérdése nem szerepel a Tanács január 26-i ülésének következtetési között. Általánosságban megállapítható, hogy a Tanács kulcsfontosságúnak tartja a diplomáciai és politikai kapcsolatok minden formájának nyitva hagyását, és úgy véli, hogy a pozitív meggyőzés és a párbeszéd a leghatékonyabb módszer az EU üzeneteinek közvetítésére.

Az izraeli választásokon részt vevő arab pártok betiltására vonatkozó konkrét kérdéssel kapcsolatban a Tanács tudomására jutott, hogy Izrael állam legfelsőbb bírósága 2009. január 21-én hatályon kívül helyezte a Központi Választási Bizottság határozatát, melyben kizárta a „Nemzeti demokratikus Szövetség – Balad” és az „Egyesült Arab Lista és Arab Mozgalom a Változásért” politikai pártok listáját az izraeli parlament (Knesszet) 2009. február 10-re kitűzött választásain való részvételből.

*
* *

23. kérdés, előterjesztette: Linda McAvan (H-0003/09)

Tárgy: Tanárok a fejlődő országokban

A fejlődő országokban az iskoláztatás elősegítésére tett erőfeszítéseket jelentős siker koronázta, azonban az iskolába járó diákok számának növekedését nem követte a tanárok létszámának növekedése. A fejlődő országokban számos osztályban a tanár-diák arány 1:100, vagy még ennél is magasabb. A Nemzetközi Valutaalap (IMF) a fejlődő országoknak juttatott hiteleket jelenleg a közkiadások egészének korlátozásához köti, valamint megszabja a tanári bérek felső határát. Iskolások milliói nem jutnak megfelelő oktatáshoz, mert a pénzügyi szabályok nem teszik lehetővé a megfelelő létszámú tanár alkalmazását.

Mivel a gyerekek megfelelő oktatáshoz juttatása elengedhetetlen a valódi, hosszú távú fejlődés biztosításához, tervezi-e a Tanács, hogy nyomást gyakorol az IMF-re a nagyobb pénzügyi rugalmasság biztosítása érdekében, amely lehetővé tenné, hogy a fejlődő országok is gondoskodhassanak az olyannyira szükséges tanári ellátásról az ott élő gyermekek számára?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács teljes mértékben osztja a képviselő aggodalmát a számos fejlődő országban tapasztalható alacsony tanári létszámmal kapcsolatban, ami más kulcsfontosságú szakmák, mint például az orvosok és ápolók esetében is tapasztalható.

A mindenkire kiterjedő alapfokú oktatás megvalósítása 2015-ig a millenniumi fejlesztési célok közül a második. E célkitűzéssel összhangban az Európai konszenzus a fejlesztésről című nyilatkozatában az Unió az oktatást nevezte meg a szegénység felszámolásának több dimenzióra kiterjedő szempontjai közül az egyiknek. Amennyiben a körülmények lehetővé teszik, az EU támogatja, hogy az általános vagy az ágazati költségvetési támogatásokat az oktatási költségvetés támogatására fordítsák.

A tanárhiány, illetve a tanárok alacsony bérezésének kérdése a fejlődő országok sajátos problémája, ahol a tanárokról való megfelelő gondoskodás különös jelentőségű az oktatás egészének biztosítása szempontjából.

A saját felelősség elvének megfelelően a partnerországok felelőssége a fejlesztési prioritások megállapítása, és a költségvetési források oktatásra szánt részének elosztása. Ugyanakkor a tanárok bérét a közszféra átlagbéréhez viszonyítva, méltányos szinten kell megállapítani.

Az IMF-el kapcsolatban megjegyzendő, hogy a 185 tagország között csupán néhány uniós tagállam van. Legtöbbjük fejlődő ország, melyeknek természetesen szintén van beleszólásuk az IMF működésébe. Abban az esetben, ha a tagállamoknak nehézségük támad fizetési mérlegük finanszírozásában, az IMF forrásait igénybe lehet venni a talpra állás felgyorsítására. A finanszírozási támogatással megvalósuló szakpolitikai programokat az IMF a nemzeti hatóságokkal szorosan együttműködve alakítja ki, és a folyamatos pénzügyi támogatás feltétele a program hatékony végrehajtása.

Az IMF alacsony jövedelmű országoknak kedvezményes kamatú hiteket is kínál a szegénységet csökkentő és a növekedést segítő program (PRG), valamint a kívülről jött megrázkódtatások kezelésére szolgáló eszköz (Exogenous Shocks Facility, ESF) keretén belül.

*
* *

24. kérdés, előterjesztette: Tadeusz Zwiefka (H-0010/09)

Tárgy: A betiltott al-Manar televízióállomás műsorsugárzása

Nemrég Németország betiltotta az al-Manar televízió németországi működését. A tilalomra vonatkozó rendelet értelmében törvénytelen az al-Manar televízióval való együttműködés. Ez azután következett be, hogy Franciaországban, Spanyolországban és Hollandiában az európai audiovizuális jogszabályok megsértése miatt már betiltották az al-Manar televízióadó sugárzását.

A november 11-én a német szövetségi belügyminiszter által kibocsátott tiltó rendelet szerint az al-Manar televízió „célja és működése támogatja, hirdeti és bátorítja az erőszak politikai és vallási célok érdekében történő alkalmazását”. A tiltó rendelet leírja, hogy az al-Manar televízió öngyilkos bombatámadásokon keresztül „mártíromságra buzdító” felhívásokat terjeszt, valamint példákat sorol fel azokra az esetekre, amikor az al-Manar televízió a Koránból vett idézetekkel igazolta és hirdette az erőszak alkalmazását.

Milyen lépéseket tervez a Tanács az al-Manar Nilesaton keresztül történő európai műsorsugárzásának megakadályozására? Tett-e az EU terrorizmus elleni koordinátora arra vonatkozó javaslatokat, hogy milyen módon lehet megelőzni az európai muzulmánok radikalizálódását az al-Manar televízióhoz hasonló terrorista televízióállomások tevékenysége következtében?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács az Európai Parlamenttel, mint társjogalkotóval együtt 2007. december 18-án elfogadta a 2007/65/EK irányelvet (az audiovizuális médiabeli szolgáltatásokról szóló irányelv), amely a kor kívánalmainak megfelelően aktualizálta a televíziós műsorszolgáltatásra és az audiovizuális médiaszolgáltatásokra vonatkozó uniós jogszabályi kereteket⁽⁶⁾. Az irányelv 3b. cikke megtiltja azon műsorszolgáltatásokat, amelyek fajon, nemen, vallási vagy nemzetiségi hovatartozáson alapuló gyűlöletkeltést tartalmaznak.

Ezen irányelv, és az ezt megelőző, a „határok nélküli televíziózásról” szóló irányelv hatálya az olyan, az Unión kívül alapított szervezetek műsorszolgáltatására is vonatkozhat, mint amilyen az al-Manar és az al-Aksza, azonban lényeges, hogy „tagállamhoz tartozó” műholdas rendszert használjanak. A Tanács értelmezésében ez az alapja a francia szabályozó hatóságok által 2009 januárjában közzétett végzésnek, amely megtiltja az al-Aksza Eutelsaton keresztüli közvetítését. A Nilesat és az Arabsat – amelyeken keresztül az al-Manar még mindig fogható – helyzete azonban ettől eltérő, mivel nem az EU műholdas rendszerének használatáról van szó. Ennélfogva nehezebb az EU részéről a megfelelő válaszlépés kialakítása.

A Tanácsnak tudomása van arról, hogy az említett helyzetre való tekintettel a Bizottság keresi a módját, hogy mind az Egyiptommal, mind pedig a Libanonnal folytatott politikai párbeszéd során felhívja a figyelmet a

⁽⁶⁾ HL L 322., 2007.12.18., 27 - 45. o.

kérdésre. A Tanács hasonlóképpen törekszik arra, hogy az említett országokkal folytatott kapcsolatai során megvitassák ezt a kérdést.

A radikalizálódás és a toborzás évek óta az egyik legégetőbb uniós biztonságügyi kérdés. Az említett problémával foglalkozó konkrét uniós dokumentumokat is készültek és kerültek elfogadásra, ideértve olyan stratégiai jellegű dokumentumokat, mint például az Európai Unió terrorizmus-ellenes stratégiája és cselekvési terve, illetve az Európai Unió radikalizálódás és toborzás elleni stratégiája és cselekvési terve.

Az EU terrorizmus elleni koordinátora olyan intézkedések megvalósítására ösztönöz, melyek segítenek az Európában és a világ más részein megfigyelhető radikalizálódás elleni küzdelemben, amely az egyik legsúlyosabb fenyegetést jelenti Európa számára, ahogy arra az európai biztonsági stratégia végrehajtásáról szóló, a legutóbbi európai csúcson kiadott jelentés is rámutat. A 2008. november 27-28-i IB-Tanács elfogadta az átdolgozott radikalizálódás elleni stratégiát és cselekvési tervet.

*
* *

25. kérdés, előterjesztette: Kathy Sinnott (H-0015/09)

Tárgy: Hobbihalászat

Úgy tudom, hogy a cseh elnökség munkacsoporti szinten vitára kívánja bocsátani a Bizottságnak a halászattal kapcsolatos jelenlegi uniós szabályozási és végrehajtási jogszabályok kodifikációjára irányuló javaslatát. A javaslat bizonyos, a hobbi- és sporthalászatra vonatkozó részei jelentős következményekkel járnak Írország lakosságára nézve.

Kifejtené-e a cseh elnökség, hogy milyen, a szabadidős halászat szabályozásával kapcsolatos intézkedéseket kíván megvitatni?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourg-i ülésszakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács megerősíti, hogy a Bizottság 2008. november 14-én egy, a közös halászati politika szabályainak érvényre juttatását biztosító közösségi szabályozó rendszer létrehozását célzó rendeletre irányuló javaslatot nyújtott be a Tanácsnak⁽⁷⁾. A javaslat a szabadidős halászat szabályozására vonatkozó intézkedéseket is tartalmaz, úgy mint a fogások nyilvántartásba vétele vagy az engedély beszerzésének követelménye.

A Tanács minden szempontból aprólékosan meg fogja vizsgálni a Bizottság javaslatát. Azonban tekintettel arra, hogy a Tanács csupán nemrég kezdte el tanulmányozni a javaslatot, még nincs abban a helyzetben, hogy érdemi álláspontot alakítson ki az abban foglalt intézkedések bármelyikével kapcsolatban.

*
* *

26. kérdés, előterjesztette: Katrin Saks (H-0017/09)

Tárgy: Az Európai Unió, Észtország és Oroszország közti határ

1997-ben az Európai Unió javaslatot tett arra, hogy Oroszország késedelem nélkül írjon alá egy határmegállapodást Észtországgal. 2005. május 18-án az államok aláírtak egy határmegállapodást, azonban ezt illetően Oroszország visszavonta aláírását, mivel az orosz hatóságok nem értették egyet az észt parlament által hozzátett, az 1920-as tartui békeszerződésre és a második világháború utáni megszállásra utaló egyoldalú nyilatkozattal. 2006. augusztusának végén Oroszország javaslatot tett Észtországnak egy új határmegállapodásról szóló tárgyalás megkezdésére, melyben kijelentenék, hogy a felek semmiféle területi követeléssel nem lépnek fel, valamint hogy minden korábbi határmegállapodás érvényét veszti. 2007. december 25-én az Interfax hírügynökségnek adott interjújában Észtország külügyminisztere, Urmas Paet felszólította az orosz hatóságokat a határmegállapodás ratifikálására, ezzel egy időben pedig Észtország üdvözölte a 2007. december 18-án Oroszország és Lettország között létrejött határmegállapodás hatályba lépését. Az EU és Oroszország közötti viszony megszilárdítása irányába mutató bármilyen, szerződéses

⁽⁷⁾ 15694/08 PECHE 312 + ADD 1 és ADD 2.

formában létrehozott előrelépés úgy az egész Európai Unió, mint Észtország érdeke is. A Lettország és Oroszország közötti határmegállapodás hatályba lépése ösztönzően hathat Oroszországra az Észtország és Oroszország közti határmegállapodás terén történő előrelépésben.

Mi a Tanács elnökségének álláspontja ezzel kapcsolatban, és milyen intézkedéseket tervez azon uniós tagállamok támogatása érdekében, amelyek olyan komoly problémákkal szembesülnek, mint államhatáraik megkérdőjelezése és el nem ismerése?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács éveken keresztül, különösen Észtország 2004. május 1-i uniós csatlakozása óta próbálja meggyőzni Oroszországot az Észtországgal kötendő határmegállapodás aláírásának és ratifikálásának fontosságáról az EU és Oroszország közötti kapcsolatok szempontjából.

A Tanács üdvözölte a határmegállapodás 2005 májusában történt aláírását, valamint az észt parlament által 2006 júniusában történt ratifikálását, és már csak arra várt, hogy Oroszország is ratifikálja a megállapodást, és hogy az minél hamarabb hatályba lépjen. Ezért a Tanács sajnálatának adott hangot, amikor Oroszország úgy döntött, hogy visszavonja a határmegállapodásra vonatkozó aláírását.

Mivel az ügy továbbra is megoldatlan, a Tanács továbbra is erőfeszítést tesz annak érdekében, hogy meggyőzze Oroszországot a határmegállapodás aláírásának és ratifikálásának fontosságáról az EU és Oroszország közötti kapcsolatok szempontjából, valamint sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a bizonyos történelmi megfontolások ilyen nehézségekhez vezettek.

A határokkal kapcsolatos ügyek ugyan jelentős részben a tagállamok hatáskörébe tartoznak, a Tanács egyre gyakrabban hangsúlyozza az Unió tagállamai és a szomszédos országok külső határai tekintetében a rendezett jogi helyzet, valamint az Unió tagállamai és Oroszország közötti stabil viszony fontosságát. Erre való tekintettel rögzíteni kell az EU és Oroszország közötti határokat a 2005 májusában az EU és Oroszország közötti moszkvai csúcstalálkozón elfogadott, a szabadság, biztonság és jog érvényesítését célzó ütemtervben foglaltaknak megfelelően, a 2003 májusában megalakított közös térség megvalósításának eszközeként.

*

* *

27. kérdés, előterjesztette: Krzysztof Hołowczyc (H-0022/09)

Tárgy: Az utak biztonsága

Közösségi szinten számos jogalkotási intézkedés született az Európai Unió területén bekövetkező halálos kimenetelű közúti balesetek számának csökkentése érdekében. Ez összhangban van az EK-Szerződés 6. cikke (a) bekezdésével. A Szerződés értelmében azonban az úthasználókra vonatkozó konkrét szabályokat legtöbb esetben a tagállamok közúti közlekedési szabályai tartalmazzák. Kivételt képeznek ez alól az Európai Szabványügyi Bizottság által megállapított, a fényvisszaverő termékekre vonatkozó egységesített szabályok, melyeket teljesíteniük kell a tagállamoknak ezen termékek gyártásakor.

Figyelembe veszi-e a Tanács azt a tényt, hogy csupán 12 tagállam rendelkezik az úthasználók védelmét szolgáló, a fényvisszaverő ruházatra vonatkozó szabályokkal, melyek az Európai Unió területén az utak biztonságának növelését célzó intézkedéseket támogatják, amelyet az elnökség 2011-2020-ra vonatkozó új útbiztonsági programja is tervbe vett?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourg-i ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács elsődleges fontosságúnak tartja az útbiztonság kérdését. Az utóbbi időben számos elnökség, köztük a cseh elnökség is, hangsúlyozta az útbiztonságra vonatkozó közösségi szintű szakpolitika megerősítésének szükségességét. Különösen a cseh elnökség munkaprogramja hívja fel a figyelmet arra, hogy szükség van az útbiztonságra vonatkozó uniós szakpolitikák jövőbeni irányának megvitatására. Azonban az EK-Szerződés értelmében a Tanács csak a Bizottság javaslata alapján kezdeményezhet jogalkotási intézkedéseket.

A képviselő által említett konkrét kérdéssel, a fényvisszaverő ruházat használatával kapcsolatban a Tanácsnak tudomása van róla, hogy tizenkét tagállam már elfogadta az említett ruházat viselésére vonatkozó jogszabályokat. A Bizottság ez idáig nem nyújtott be a témára vonatkozó javaslatot, amelynek alapján a Tanács az Európai Parlamenttel együtt, társjogalkotóként intézkedések bevezetését tehetné fontolódóvá.

*
* *

28. kérdés, előterjesztette: Sajjad Karim (H-0025/09)

Tárgy: Az európai kékkártya-irányelv

2008. december 20-án az Európai Parlament 388 szavazattal, 56 ellenszavazattal és 124 tartózkodással elfogadta a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló tanácsi irányelvre (európai kékkártya-irányelv) irányuló javaslat módosítását célzó jogalkotási határozatot (P6_TA(2008)0557).

A javaslat jelentőségére való tekintettel kitűzte-e már a Tanács az elfogadás időpontját?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács megegyezésre jutott a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról.

A Tanács illetékes testületei megvizsgálták az Európai Parlament véleményét, a szöveget azonban még bizonyos eljárási követelményeknek kell alávetni, mégpedig a hivatalos elfogadás előtt a jogász-nyelvészek által véglegesíttetni kell a szöveget, amire várhatóan a következő hónapokban kerül sor.

*
* *

29. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andriekienė (H-0030/09)

Tárgy: Az Európai Unió Latin-Amerika-stratégiája

Az Európai Unió és Latin-Amerika az 1999-ben Rio de Janeiróban (Brazília) megrendezett első biregionális csúcstalálkozó óta stratégiai partnerségi kapcsolatban áll egymással.

Milyen prioritásokat tűzött ki a cseh elnökség a latin-amerikai régió vonatkozásában, különös tekintettel az olyan országokkal való uniós kapcsolatokra, mint például Venezuela és Kuba?

Hogyan kívánja támogatni a Tanács a kolumbiai kormányt a FARC gerillái által fogvatartottak szabadon bocsátására tett erőfeszítéseiben, illetve a béke és megbékélés elősegítésének folyamatában?

Az Egyesült Államok újonnan megválasztott elnöke, Barack Obama hivatalba lépése utáni időszakban a Tanács vélekedése szerint várható-e, hogy változások következnek be az EU Latin-Amerika-stratégiájában?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

Az EU Kubához való viszonyulását a Tanács 2008. június 23-án elfogadott következtetései tartalmazzák. A következtetések végrehajtási módjának megvitatása a Tanácsban még folyamatban van. Az október 16-i párizsi miniszteri találkozón az EU és Kuba megállapodott a politikai párbeszéd kölcsönös, megkülönböztetésmentes és eredményorientált alapokon történő felelevenítésében, ideértve a politikai, gazdasági, tudományos, kulturális és különösen az emberi jogi kérdéseket. A Tanács továbbra is törekszik az 1996-os közös állásfoglalásban meghatározott célkitűzések és a kétszintű megközelítés megvalósítására: a kubai hatóságokkal és a kubai társadalom valamennyi rétegével való párbeszéd az emberi jogok érvényesülése és a pluralista társadalom irányába történő valódi elmozdulás érdekében. Az EU Kubával kapcsolatos

politikájának központi eleme továbbra is a közös állásfoglalás, és különösen a kubai emberi jogi helyzet valódi és mérhető javulásához, valamint a politikai foglyok feltétel nélküli szabadon bocsátásához való ragaszkodás.

A Tanács továbbra is közlelő figyelemmel kíséri a venezuelai helyzetet, és folytatja a kapcsolat valamennyi szinten történő fenntartását célzó politikáját: a hatóságokkal és intézményekkel, valamint az ellenzékek egyaránt, a nemzeti párbeszéd elősegítése, valamint a bármely fél részéről az ország stabilitásának veszélyeztetését, illetve a demokrácia és a jogállamiság erodálódását eredményező lépés megelőzése érdekében. Ez a stratégia láthatólag eredményes. Mindkét venezuelai oldal értékesnek ítélte támogatásunkat.

Kolumbiával kapcsolatban a Tanács üdvözlő és támogatja a biztonság és az emberi jogok tisztelete terén – részben a nemrég elfogadott jogszabályok révén – az országban elért eredményeket. Ugyanakkor a Tanács továbbra is aggodalommal figyeli a kolumbiai helyzetet, különösen az olyan bűncselekmények tekintetében, mint amilyen az őshonos népesség védelmezője, Aida Quilcué férjének nemrég történt meggyilkolása. A kolumbiai hatóságokat többször felszólítottuk az igazságról és a békéről szóló törvény sikeres végrehajtásához szükséges megfelelő eszközök biztosítására. A Tanács továbbá ismételt felszólítja az illegálisan felfegyverzett csoportokat a foglyok elengedésére, az erőszak beszüntetésére és az emberi jogok tiszteletben tartására. Az EU folytatja rendszeres, a kolumbiai hatóságokkal folytatott megbeszéléseit, és továbbra is támogatni fogja a lefegyverzés, az igazságszolgáltatás és a béke folyamatát.

Túl korai lenne még az új amerikai kormányzat Latin-Amerikával kapcsolatos politikájáról találgatásokba bocsátkozni. Mindazonáltal a családi és más jellegű látogatások, valamint a Kubába átvihető pénzmennyiség korlátozásának megszüntetéséről szóló korai bejelentések biztatóak. Ezek a változások egyértelműen pozitív választ jelentenek a mind a szigeten, mind pedig az Egyesült Államokban élő kubaiak által megfogalmazott kérésekre. Ezek az intézkedések az Európai Unió 1996-os közös állásfoglalásában megfogalmazott intézkedésekkel is összhangban vannak. A Tanács Latin-Amerikával kapcsolatban rendszeres párbeszédet kíván folytatni az Egyesült Államokkal.

*
* *

30. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0033/09)

Tárgy: Fehérfoszforos bomba bevetése az izraeli hadsereg által Gázában

A gázai palesztinok elleni támadásban az izraeli hadsereg fehér foszforos bombákat használ, amelyek különösen veszélyesek és rendkívül súlyos égési és az életfontosságú szerveket érintő sérüléseket okoztak kisgyermek és palesztin civilek százainak. Néhány nappal ezelőtt az ENSZ gázai vezetője jelentette, hogy az izraeli hadsereg az ENSZ gázai főhadiszállását is ilyen bombákkal rongálta meg. Mint ismeretes, az említett típusú bombák használata a hagyományos fegyverekről szóló 1980-as genfi egyezmény értelmében tilos.

Elítéli-e a Tanács ezen fegyverek Izrael által történő bevetését? Háborús bűncselekménynek ítéli-e a Tanács ezek bevetését, illetve szándékozik-e lépéseket tenni azok további bevetésének megelőzése érdekében?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács osztja a képviselő aggodalmát a gázai helyzettel kapcsolatban. Mély sajnálatunkat fejezzük ki a konfliktus által a civil lakosságot sújtó szenvedés miatt.

Az EU továbbra is elkötelezett az izraeli-arab konfliktus megoldásának átfogó és regionális megközelítése mellett.

Január 26-án a Tanács a konfliktusban részt vevő valamennyi felet felszólította az emberi jogok teljes körű tiszteletben tartására és a nemzetközi humanitárius jog által előírt kötelezettségeik betartására. A Tanács továbbá kijelentette, hogy beható nyomozást fog folytatni a nemzetközi humanitárius jog megszegésére vonatkozó vádakkal kapcsolatban, és ebből a szempontból különös figyelmet szentel Ban Ki-Moon ENSZ-főtitkár január 21-i, a Biztonsági Tanácsban tett nyilatkozatának.

Január 15-én az elnökség elítélte az izraeli tüzérség által az Egyesült Nemzetek Szervezetének a közel-keleti palesztin menekülteket segélyező gázai hivatala ellen elkövetett bombatámadást és követelte, hogy Izrael

tegyen intézkedéseket a civil lakosok és humanitárius célpontok elleni támadások megismétlődésének elkerülése érdekében.

*
* *

31. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0035/09)

Tárgy: A közel-keleti békekilátások

A régióban bekövetkezett legutóbbi események fényében miként ítéli meg a Tanács a közel-keleti béke megteremtésének kilátásait?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A Tanács meggyőződése szerint a gázai helyzetet az ENSZ Biztonsági Tanácsa 1860-as számú határozatának teljes körű, mindkét fél által történő végrehajtásán keresztül kell megoldani, amely mindenekelőtt a humanitárius segélyek szabad és akadályok nélküli Gázába juttatásának és Gázán belüli mozgásának biztosítását jelenti. Tartós tűzszünetre van szükség, amelyet egyrészt az Izrael biztonsági igényeit figyelembe vevő, a fegyvercsempészet megakadályozását célzó, másrészt a gázai újjáépítés és gazdasági fejlődés lehetővé tétele érdekében a határátkelőhelyek megnyitásán alapuló mechanizmusra kell építeni.

A Tanács úgy véli azonban, hogy a gázai konfliktust tágabb összefüggéseiben kell vizsgálni. A jelenlegi politikai irányvonalak alapján, az egymást követő tanácsi következtetések megállapításainak megfelelően a Tanács aktív politikát folytat mind a gázai háborút követő sürgős problémák megoldásán, mind pedig a térség békekilátásainak megújításához szükséges középtávú tevékenységek támogatásán keresztül. E tekintetben a Tanács úgy véli, hogy a Palesztinán belüli párbeszéd megvalósulása a békefolyamat újraindulásának kulcsfontosságú eleme.

A palesztin hatóságok megbízható és hatékony partnernek bizonyultak, amennyiben sikerült megakadályozniuk a helyzet eskalálódását a ciszjordániai területen. A Tanács messzemenően támogatja a Mahmúd Abbász palesztin elnök alatt a palesztinok között létrejövő megbékélést, amely a béke, stabilitás és fejlődés kulcsa, valamint támogatja Egyiptom és az Arab Liga közvetítésre irányuló erőfeszítéseit.

A Tanács meggyőződése, hogy a térségben a béke csupán akkor valósítható meg, amennyiben a békefolyamat végeredménye egy független, demokratikus, kontingens és életképes palesztin állam Ciszjordániában és Gázában, Izraellel békés és biztonságos egymás mellett élésben. Ennek érdekében a Tanács ismét felszólítja mindkét felet, hogy tegyenek eleget az útitervben foglalt kötelezettségeiknek. Az arab békekezdeményezést az arab-izraeli konfliktus átfogó megoldása szempontjából megbízható és megfelelő alapnak ítélve az EU elkötelezett a kvartettel, az új amerikai kormányzattal és az arab partnerekkel való együttműködésre e cél előmozdítása érdekében. A Tanács üdvözlí az Egyesült Államok új közel-keleti megbízottja, George Mitchell azonnali kinevezését a térségbe, és kész a vele való szoros együttműködésre.

*
* *

32. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0037/09)

Tárgy: A Palesztinában élő görögök problémája

A Palesztinában élő görög nők egyesületének jelentése szerint a térségben élő görögök ugyanolyan, a megszálló izraeli hadsereg által rájuk kényszerített embertelen körülmények között élnek, mint a többi palesztin lakos. Külön említést érdemel az a tény, hogy az izraeli hatóságok használhatatlannak ítélik a görög útlevelet, és azt izraeli pecséttel és palesztin személyazonossági számmal látják el. Ez a gyakorlat lényegében lehetetlenné teszi számukra a tel-avivi repülőtér elhagyását és arra kényszeríti őket, hogy Jordánián keresztül utazzanak, mivel a hatóságok a görög útlevelet csupán vízumnak tekintik. Az EU más tagállamainak polgárai is hasonló nehézségekkel szembesültek az utazások során.

Tervezi-e a Tanács, hogy panaszt tesz Izraelnél és a görög állampolgárok jogainak védelme érdekében követeli e gyakorlat beszüntetését, amely a nemzetközi törvények arcátlan megszegése?

Válasz

(EN) Ezt az elnökség által kidolgozott és a Tanácsra vagy a tagjaira nézve nem kötelező választ nem ismertették szóban az Európai Parlament 2009. februári strasbourgi ülészakán a Tanácshoz intézett kérdések órája során.

A képviselő által felvetett kérdés elsődlegesen az egyes tagállamok hatáskörébe tartozik.

*
* *

A BIZOTTSÁGHOZ INTÉZETT KÉRDÉSEK**42. kérdés, előterjesztette: Eoin Ryan (H-1054/08)****Tárgy: A transzatlanti kapcsolatok**

Barack Obama amerikai elnök nemrégiben, január 20-án történt beiktatása fényében milyen kezdeményezéseket kíván tenni az Európai Bizottság az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti kapcsolatok elősegítése érdekében? Milyen politikai területeken kíván előrelépést tenni az Európai Unió az elkövetkező hónapokban?

Válasz

(EN) A Bizottság szívből gratulált Obama elnöknek kinevezése alkalmából. A Bizottság üdvözlöi a guantanamói fogolytábor bezárására, az USA közel-keleti békefolyamatokban való részvételének megerősítésére és az iszlám világ felé való nyitásra irányuló kezdeti lépéseket.

A világgazdaság élénkítése lesz az elkövetkező hónapok legsürgetőbb feladata. A Bizottságnak meg kell győződnie arról, hogy az EU és az USA politikája egymást erősítik, és a Transzatlanti Gazdasági Tanács állandósításán és javításán keresztül fellendítik a transzatlanti gazdaságot. A Bizottságnak együtt kell működnie a protekcionista hangok újjáéledésének csitítása érdekében. A Bizottság szorosan együtt kíván működni az Egyesült Államokkal az éghajlatváltozással kapcsolatban, mindenek előtt a feltörekvő gazdaságok bevonása terén, valamint annak érdekében, hogy a többoldalú tárgyalások során 2009 végéig valódi előrelépések történjenek.

Az EU külkapcsolati és szomszédsági politikai biztosa írásban ismertette Hillary Clinton külügyminiszterrel a Bizottság legsürgősebb külkapcsolati prioritásait, melyek a következők: fenntartható tűzszünet Gázában, államépítés Afganisztánban és különböző régiókban, valamint az EU keleti szomszédságában való stabilitás elősegítése. A Bizottságnak továbbá törekednie kell egy kiegyensúlyozott nemzetközi együttműködés kiépítésére, az új fejlődő hatalmak bevonásával.

Az EU és az USA közti kapcsolatok új alapra helyezésére irányuló törekvések a 2009 közepére tervezett EU-USA csúcstalálkozóra készülve bontakoznak ki. Amint a Bizottságnak sikerül megfelelő párbeszédet kialakítania az új amerikai féllel a prioritásnak tekintett kérdésekben, a Bizottság azt is meg fogja vizsgálni, hogy szükség van-e az EU és az USA közti kapcsolatok intézményes kereteinek – az 1995-ös új transzatlanti cselekvési program – felülvizsgálatára közös céljaink jobb megvalósítása érdekében.

Az Uniónak bizonyítania kell, hogy képes megfelelni az amerikai fél elvárásainak, és hatékony partnerként tud működni. Az Uniónak egységesen kell fellépnie. E tekintetben a Lisszaboni Szerződés mielőbbi hatályba lépése jelentős mértékben fellendítené a transzatlanti kapcsolatokat.

*
* *

43. kérdés, előterjesztette: Jim Higgins (H-1060/08)**Tárgy: A Palesztinával való kapcsolatok javítása**

Felvilágosítást tud adni a Bizottság arra vonatkozóan, hogy az ír kormány megkereste-e a Bizottságot a palesztin hatóságokkal való kapcsolatok javítása ügyében, valamint hogy a Bizottság támogatja-e ezt a javaslatot a palesztinok és a palesztin állam fejlődésében való segítségnyújtás érdekében?

Válasz

(EN) Az ír felek decemberben megkeresték a Bizottságot és az EU külügyminisztereit a Bizottság és a palesztin hatóságok közötti kapcsolatok megerősítése ügyében.

Tavaly a Bizottság négy új albizottságot hozott létre a palesztin hatóságokkal együttműködve, a következő területeket érintő párbeszéd intézményesítésére:

1. gazdasági és pénzügyi kérdések, kereskedelemmel kapcsolatos ügyek;
2. szociális ügyek;
3. energiaügy, környezet, közlekedés, tudomány és technológia;
4. emberi jogok, felelős kormányzás és jogállamiság.

A Bizottság 2008 decemberében már megszervezte a palesztin hatóságokkal közös első (az emberi jogokról, a felelős kormányzásról és a jogállamiságról szóló) albizottsági ülést.

Ezen kívül tavaly decemberben a Bizottság a már jelenleg is folyó miniszteri szintű politikai párbeszéd mellett megszervezte a vezető tisztviselők szintjén folytatott első politikai párbeszédet.

Ezek a mélyebb kétoldalú kapcsolatok irányába tett első lényeges lépések. Kifejezik mindkét fél elkötelezettségét a mélyebb és szélesebb kétoldalú kapcsolatok különböző formáinak kiépítése iránt a palesztin állam létrehozására tett közös erőfeszítéseik fényében.

Mindazonáltal a Bizottság és a palesztin hatóságok közös cselekvési terve számos lehetőséget kínál az együttműködés kiszélesítésére. A négy újonnan létrehozott albizottság segítségével a Bizottság kész a cselekvési terv végrehajtásának javítására.

*
* *

44. kérdés, előterjesztette: John Bowis (H-1061/08)**Tárgy: A repeszbombák betiltása**

A Bizottság bizonyára tisztában van a repeszbombák okozta embertelen pusztítással és nem utolsósorban a veszéllyel, amit a gyerekekre nézve jelentenek, akik színes labdáknak nézve felszededgetik azokat.

Meg tudja erősíteni a Bizottság, hogy december 3-án hat tagállam nem írta alá a repeszbombák betiltásáról szóló oslói egyezményt, és szándékozik-e írásban kifejteni e tagállamoknak az említett fegyverek használatának veszélyeit, valamint sürgetni őket az egyezmény aláírására?

Válasz

(EN) A Bizottság üdvözölte a 2008. december 3-án Oslóban az Egyesült Nemzetek (ENSZ) által aláírásra bocsátott repeszfegyverekről szóló nemzetközi egyezményt. Külön örömmel üdvözölte azt a tényt, hogy a 193 ENSZ tagállam közül 95 azonnal csatlakozott az egyezményhez, továbbá négy állam rövid időn belül ratifikálta az egyezményt. Mindez ígéretesnek tűnik és a Bizottság reméli, hogy valamennyi ország, mind a repeszbombák pusztításától sújtott, mind pedig az e fegyvereket használó és előállító országok minél hamarabb alá fogják írni és ratifikálják az egyezményt annak érdekében, hogy az minél hamarabb hatályba léphessen.

A repeszbombákat tiltó egyezmény mérföldkőnek tekinthető a világ számos térségében dúló konfliktusok áldozatai biztonságának növelésében. A Bizottság a repeszfegyverekről szóló egyezményt elsősorban humanitárius eszköznek tekinti. Ugyanakkor a Bizottság tisztában van vele, hogy egy ilyen egyezménynek kihatása van az országok lefegyverzése és védelme szempontjából, melyek olyan területek, ahol az Európai Közösség és így a Bizottság sem rendelkezik konkrét hatáskörrel. Az egyezmény aláírásának és ratifikálásának kérdése a tagállamok hatáskörébe tartozik.

A fejlesztési együttműködés és segítségnyújtás keretében azonban a Bizottság fontos szerepet játszhat az egyezmény hatékony végrehajtásában. A Bizottság továbbra is átfogó segítséget kíván nyújtani az olyan országoknak és lakosaiknak, amelyek területén háborúból visszamaradt robbanóanyagok találhatók, legyen szó akár a repeszbombák által végzett pusztítás elleni küzdelemről, az aknák eltávolításáról, az aknák kockázatáról való tájékoztatásról vagy az áldozatokat segítő programokról.

*
* *

45. kérdés: előterjesztette: Bernd Posselt (H-1069/08)

Tárgy: Ukrajna és Moldova

Mi a véleménye a Bizottságnak a két, egymással szoros kapcsolatban lévő szomszédos országban, Ukrajnában és a Moldovai Köztársaságban a politika és az emberi jogok terén végbement fejlődéssel kapcsolatban, és milyen következő lépést tervez e geostratégiai szempontból fontos országok stabilizálása érdekében?

Válasz

(EN) A Bizottság szorosan figyelemmel kíséri az politikai és emberi jogi fejleményeket Ukrajnában és a Moldovai Köztársaságban. Az emberi jogok és különösen az alapvető szabadságjogok tiszteletben tartása a mindkét említett állammal való kapcsolatunk egyik központi kérdése. A Bizottság politikai párbeszéd, valamint pénzügyi és technikai együttműködésen keresztül – ideértve a civil szervezetek támogatását is – széleskörűen támogatta az említett értékek megvalósulását. A Bizottság késlekedés nélkül kifejezte aggodalmát azon területekkel kapcsolatban, ahol előrelépésekre van szükség, és ismételten hangsúlyozta, hogy az EU és e két ország közötti kapcsolatok elmélyülésének feltétele a nemzetközi emberi jogi kötelezettségek teljesítése felé tett lépések.

A Bizottság jelenleg egy ambiciózus együttműködési megállapodásról tárgyal Ukrajnával és rövidesen tárgyalásokat kíván kezdeményezni a Moldovai Köztársasággal is egy új, kibővített megállapodásról. Mindkét megállapodás hozzájárul az említett országokban történő belső reformok kibontakozásához a kötelező érvényű megállapodásokon keresztül. Ezekon keresztül lehetővé válik a Bizottság számára, hogy, különösen az emberi jogok területén, megerősítse az együttműködést. Továbbá a keleti partnerségi javaslat többoldalú együttműködést tesz majd lehetővé, ami a Bizottság reményei szerint jelentősen hozzájárul majd a térség stabilitásának megerősítéséhez. Több lehetőséget fog biztosítani például arra, hogy összehangolt erőfeszítéseket tegyünk a Dnyeszteren túli területekkel kapcsolatos konfliktus és az Ukrajna és a Moldovai Köztársaság közötti viták, úgymint a közös határok kijelölésének kérdése, megoldása érdekében.

*
* *

46. kérdés, előterjesztette: Pedro Guerreiro (H-0008/09)

Tárgy: Az EU és Izrael közti kapcsolatok

Izrael negyven éve megszállása alatt tartja a ciszjordániai, a Gáza övezethez tartozó és a kelet-jeruzsálemi területeket, öldöklésen, letartóztatásokon, elnyomáson, elfojtáson, kifosztáson, kizsákmányoláson és a legalapvetőbb jogok megtagadásán keresztül, a legnagyobb megaláztatásokban részesítve és a legembertelenebb körülmények közé kényszerítve a palesztin lakosságot.

Izraelnek a Gáza övezetben élő palesztin lakosság elleni újabb brutális és indokolatlan támadásai, az izraeli hadsereg által elkövetett megdöbbentő bűncselekmények és Izraelnek a megszállt palesztin területeken a nemzetközi törvények és az emberi jogok tiszteletének teljes figyelmen kívül hagyása fényében milyen intézkedéseket tett a Bizottság a Gáza övezetben élő palesztin lakosság számára történő sürgős humanitárius segítségnyújtás érdekében?

Meg tudná indokolni a Bizottság, hogy miért nem kezdeményezte az EU és Izrael közti megállapodások és az e megállapodások megerősítésére irányuló folyamatok felfüggesztését?

Válasz

(EN) A fejlesztési és humanitárius segítségnyújtási ügyekben illetékes biztos múlt héten és január 26-án, hétfőn a térségbe utazott és 32 millió euró összegű gyors segélyt ajánlott fel Gáza lakosságának élelmiszerek és szállás tekintetében, valamint egészségügyi és pszichológiai segítségnyújtás céljára.

E hónap elején a Bizottság már több mint 10 millió eurót biztosított a gázai humanitárius helyzet megoldására. Ez a 2008-ban erre a célra biztosított 73 millió eurón felüli összeg. Főleg élelmiszerekre, az átmeneti menedékszállók javítására és további orvosi segítségnyújtásra szánt támogatásról van szó. E területek mindegyike az Egyesült Nemzetek Szervezetének a közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatala (UNRWA) 2008. december 30-i felhívásában prioritásként megjelölt területek.

Továbbá, mint az valószínűleg ismeretes, a Bizottság biztosítja az üzemanyagot a gázai erőművek számára. A jobb összehangoltság érdekében a Bizottság főállású tisztségviselőt helyezett az izraeli kormány által felállított közös együttműködési központba a humanitárius segélyek célhoz juttatásának segítése érdekében.

A Bizottság továbbra is rendszeres támogatásáról biztosítja az Egyesült Nemzetek Szervezetének a közel-keleti palesztin menekülteket segélyező hivatalát. Idén a Bizottság ismét 66 millió euró összegű kezdeti hozzájárulással támogatja az ügynökség általános alapját és a fenti összeget a megfelelő mennyiségű humanitárius és élelmezési támogatással egészíti ki.

A következő hetekben a Bizottság a gyorssegélyekkel kapcsolatos munkálatokban, illetve a későbbi gázai újjáépítési munkálatokban való részvételre kapott felhívásának tesz eleget. Ezzel kapcsolatban a Bizottság reméli, hogy a feltételezhetően február 28-án, Egyiptomban megrendezésre kerülő nemzetközi adományozók konferenciája is a lakosság legégetőbb szükségleteit fogja szem előtt tartani. A Bizottság meghatározó szerepet kíván játszani ebben a folyamatban.

Az Izraellel kötött együttműködési szerződés esetleges felfüggesztésére vonatkozó kérdéssel kapcsolatban a Bizottság megérti azok csalódottságát, akik úgy érzik, hogy a már egyébként is meglehetősen rossz helyzet még rosszabbra fordult, különösen az elmúlt év során. Azonban a Bizottság megítélése szerint (amely a Külkapcsolatok Tanácsában az EU külügyminiszteri találkozóján megfogalmazott véleménnyel is összhangban van) az olyan intézkedések, mint az együttműködési megállapodás felfüggesztése nemhogy elősegítenék, de inkább hátráltatnák a nemzetközi közösségnek a helyzet tartós rendezésére irányuló erőfeszítéseit.

A megerősítési folyamattal kapcsolatban a Bizottság mindig is hangoztatta, hogy az az aktuális helyi fejleményektől függ. A Bizottság egyelőre teljesen más prioritást tart szem előtt, mégpedig a gázai helyzet kezelését, különösen a január 18-i tűzszünetet követően. Gáza lakossága számos alapvető szükséglet kielégítésében azonnali segítségre szorul, és a Bizottságnak ezekről kell gondoskodnia.

A Bizottság tehát úgy ítéli meg, hogy nem most van az ideje ezen kérdések megvitatásának, és amint a körülmények lehetővé teszik, vissza fog térni rájuk.

*
* *

47. kérdés, előterjesztette: Jens Holm (H-0009/09)

Tárgy: Az Izraellel kötött megállapodás felfüggesztése

A karácsonyi időszak alatt Izrael elindította az „Öntött ólom” hadműveletet. E kérdés leírása idején már 900 palesztin veszítette életét és több ezer a sebesültek száma. Az EU és Izrael közötti együttműködési megállapodás 2. cikke előírja az emberi jogok tiszteletben tartását. Mindennél világosabb, hogy Izrael megszegte ezt a rendelkezést. 2005 októberében az EU a 2. cikkre hivatkozva felfüggesztette Üzbegisztánnal való együttműködési megállapodását.

Kész arra a Bizottság, hogy az Izraellel való kereskedelmi megállapodásban foglalt, az emberi jogokra vonatkozó rendelkezését megerősítse, és felfüggeszse a megállapodást? Milyen egyéb intézkedéseket tervez annak érdekében, hogy rábírja Izraelt az erőszakos cselekmények megszüntetésére?

Válasz

(EN) Az emberi jogok tiszteletben tartása az Európai Unió alapvető értékei közé tartozik, és az EU külpolitikájának központi eleme. Következésképpen a Bizottság elsődleges fontosságúnak tartja az emberi jogok védelmének kérdését Izraellel folytatott kapcsolataiban.

Az izraeli hatóságokkal való találkozókön a Bizottság aggodalmának ad hangot a palesztinok, és különösen a gázai területeken élők emberi jogi helyzetét illetően, és folyamatosan emlékezteti Izraelt a nemzetközi humanitárius jog szerinti kötelezettségeire.

Azonban a Bizottság megítélése szerint (amely a Külkapcsolatok Tanácsában az EU külügyminiszteri találkozóján megfogalmazott véleménnyel is összhangban van) az olyan intézkedések, mint amilyen az együttműködési megállapodás felfüggesztése, nemhogy elősegítenék, de inkább hátráltatnák a nemzetközi közösségnek a helyzet tartós rendezésére irányuló erőfeszítéseit.

Mindezzel együtt a Bizottság továbbra is szorosan figyelemmel kíséri a felek legutóbbi konfliktus során tanúsított magatartásának vizsgálatára indított, jelenleg is folyó nyomozásokat.

A gázai válság kitörésére adott válaszként az EU külügyminiszterei december 30-án válságtalálkozót tartottak Párizsban, melyen a válság megoldására irányuló javaslatokat (Párizsi Nyilatkozat) fogalmaztak meg. A Tanács ülése után nem sokkal az EU-trojka a térségbe utazott azzal a céllal, hogy elérje az ellenségeskedés azonnali beszüntetését.

A válság kezdete óta, és a külkapcsolatokért és az európai szomszédsági politikáért felelős biztos utasításai alapján a Bizottság minden, Izraellel folytatott kapcsolata és megbeszélése a válság lehető legjobb megoldására összpontosult. Az egyéb kérdésekről folytatott megbeszéléseket szüneteltette a gázai helyzet megoldásának elsőbbségére való tekintettel. Ezt az Izraeli hatóságoknak is kifejtette, akik megértették, hogy a jelen helyzetben Gáza ügye elsőbbséget élvez az egyéb, megvitatásra váró kérdésekkel szemben.

Az ideiglenes tűzszünet létrejöttét követően a tanács a tűzszünet tartóssá tételén fáradozik. Ezzel egy időben a Bizottság közreműködik a palesztin népesség humanitárius helyzetének javításában és, bármennyire nem kielégítően, de lehetővé teszi a gázai erőművek működését.

A múlt heti Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa egy uniós munkaterv kidolgozása mellett döntött. A munkaterv elsősorban és leginkább a Gáza lakosságának nyújtandó azonnali humanitárius segítségre fog összpontosítani és kitér olyan kérdésekre is, mint az illegális fegyver- és lőszercsempészet megelőzésének támogatása, az ellenőrzőpontok megnyitásának fenntartása és a békefolyamat rehabilitációja, helyreállítása és folytatása.

A Bizottság és Izrael kapcsolataiban az elsődleges kérdés egyelőre továbbra is Gáza ügye, különösen a humanitárius segélyek eljuttatása és biztosítása. Mindezek érdekében az Izraellel folytatott párbeszéd fenntartása elengedhetetlen.

*

* *

48. kérdés, előterjesztette: Willy Meyer Pleite (H-0019/09)

Tárgy: A Gázában a nemzetközi humanitárius jog Izrael általi megsértését vizsgáló uniós vizsgálóbizottság felállítása

Az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa úgy határozott, hogy tényfeltáró missziót indít a megszálló hatalom, Izrael által a legújabb gázai háború során a nemzetközi humanitárius jog palesztin lakossággal szembeni megsértésének kivizsgálására.

Tervezi-e a Bizottság, hogy javaslatot tesz arra, hogy az Európai Unió indítson tényfeltáró missziót a 2008. december 27-én megindult gázai háborúban a nemzetközi humanitárius jog palesztin lakossággal szembeni megsértésének kivizsgálására?

Válasz

(EN) Számos nemzetközi szereplő és civil szervezet felhívást intézett a nemzetközi humanitárius jog figyelmen kívül hagyására utaló incidensek (pl. az ENSZ iskolák és létesítmények bombázása vagy a fehér foszfor sűrűn lakott területeken való használata) teljes körű nemzetközi vizsgálatának megindítására.

Ban Ki Moon, az ENSZ főtitkára bejelentette, hogy az ENSZ rövidesen elindítja a vizsgálatokat az említett kérdésben. Izrael belső vizsgálatot indított, melynek várjuk az eredményeit. Ehud Olmert miniszterelnök különccsoportot hívott össze az „Öntött ólom” hadművelet alatt izraeli tisztségviselők ellen indított nemzetközi perek rendezésére.

Múlt hétfőn a Külkapcsolatok Tanácsa úgy határozott, hogy az EU „szorosan figyelemmel kíséri a nemzetközi humanitárius jog megsértésének vádjára irányuló vizsgálatokat.

A Bizottság úgy véli, hogy a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága és mások által a konfliktus idején mindkét fél magatartására vonatkozó különlegesen súlyos vádakát megfelelő módon meg kell vizsgálni. A pártatlan vizsgálatnak fel kell tárnia a jogszegéseket és ismét fel kell hívnia a figyelmet a nemzetközi jog betartásának elsődleges fontosságára.

*

* *

49. kérdés, előterjesztette: Laima Liucija Andrikiene (H-0031/09)**Tárgy: Az Európai Unió Latin-Amerika-stratégiája**

Az Európai Unió és Latin-Amerika az 1999-ben Rio de Janeiróban (Brazília) megrendezett első biregionális csúcstalálkozó óta stratégiai partnerségi kapcsolatban áll egymással.

Milyen, a közeljövőre vonatkozó, illetve hosszú távú fő célok elérését tűzte ki a Bizottság a latin-amerikai régió vonatkozásában, különös tekintettel az olyan országokkal való uniós kapcsolatokra, mint például Venezuela és Kuba?

Milyen módon kívánja támogatni a Bizottság a kolumbiai kormányt a FARC gerillái által fogvatartottak szabadon bocsátására tett erőfeszítéseiben, illetve a béke és megbékélés elősegítésének folyamatában?

Az Egyesült Államok újonnan megválasztott elnöke, Barack Obama hivatalba lépése utáni időszakban a Bizottság vélekedése szerint várható-e, hogy változások következnek be az EU Latin-Amerika-stratégiájában?

Válasz

(EN) 1. Az Európai Unió, Latin-Amerika és a Karib-tenger országai közti stratégiai partnerség – mely idén tíz éves – keretében a következő célkitűzéseket fogalmazták meg: intenzív politikai párbeszéd, a demokratikus kormányzás megerősítése és az emberi jogok védelme, az integrációs folyamatok megerősítése, ideértve az együttműködési megállapodások hálózatának kiépítését, valamint a szegénység, a társadalmi egyenlőtlenségek enyhítése és az oktatási szint javítása érdekében kifejtett széleskörű együttműködés.

E célok az új fejlemények és globális kihívások, mint például a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság vagy az azonnali beavatkozást igénylő éghajlatváltozás és az energiabiztonság kérdése fényében alakulnak.

A Bizottság ki fogja használni a közelgő találkozókat, mint amilyen például a 2009 májusában Prágában sorra kerülő, az Európai Unió és a Riói Csoport közti miniszteri találkozó és a következő (2010-ben, Spanyolországban megrendezendő) EU–Latin-Amerika–Karib-térség csúcs előkészületeit arra, hogy e témák megvitatását kezdeményezze.

Venezuela tekintetében a Bizottság célja a kapcsolatok megerősítése és a közös érdekű területeken a rendszeresebb, nyitottabb, konstruktívabb és strukturáltabb párbeszéd kialakítása a gazdasági párbeszéd és a kétoldalú együttműködés fejlesztésén keresztül (a 2007–2013-ra előirányzott 40 millió eurónyi összeg két fő célt támogat: a venezuelai állam modernizálódását és gazdasági diverzifikációját).

Kuba vonatkozásában megjegyzendő, hogy a Tanács 2008-as következtetéseit követően újra megindult az Európai Közösség és Kuba közti fejlesztési együttműködés. Az EK-együttműködés rövid távon ad hoc alapon, az ENSZ ügynökségein, valamint európai és helyi civil szervezeteken keresztül fog működni. Ezen együttműködés egyik fő célkitűzése a 2008-as hurrikán pusztítása utáni újjáépítés és rehabilitáció támogatása lesz.

Kuba a latin-amerikai és karibi térség egyetlen olyan országa, amellyel való kapcsolatában az EU nem rendelkezik szerződéses keretekkel. A Bizottság reményét fejezi ki arra vonatkozóan, hogy középtávon lehetővé válik a Kubával fenntartott kapcsolatok normalizálása.

2. A Bizottság minden lehetséges segítséget megad és szolidaritásáról biztosítja a kolumbiai kormányt a FARC által fogvatartottak kiszabadítására tett erőfeszítéseiben. A múlt tapasztalataiból kiindulva azonban a kolumbiai kormány úgy döntött, hogy ez alkalommal korlátozza más országok, illetve a vatikáni intézmények együttműködését, és a Bizottságnak tiszteletben kell tartania ezt a döntést.

Ami a békeépítési folyamatot illeti, a Bizottság a segélyek több mint 70%-át (több mint 160 millió euró) kifejezetten a békeépítés, az alternatív és fenntartható fejlődés és a kábítószer elleni küzdelem céljaira szánja. Továbbá a támogatás 20%-át többek között az igazságügyi intézményeken és az emberi jogok érvényesülésének elősegítésén keresztül a jogállamiság megerősítésére szánja Kolumbiában. Kolumbiával kapcsolatos fő célkitűzésünk továbbra is a békeépítés és stabilitás támogatása.

3. A Bizottság kielégítő és folyamatos kapcsolatokat ápol az amerikai kormányzattal a latin-amerikai kérdések vonatkozásában. Rendszeres (évi két alkalommal megrendezett) politikai párbeszédet folytatunk az Egyesült Államokkal az EU-trojka magas rangú tisztviselői szintjén, amely kifejezetten a Latin-Amerikát és a karibi térséget érintő ügyeket vitatja meg. Meggyőződésünk, hogy az Obama-kormányzattal folytatni fogjuk e konstruktív párbeszédet és együttműködést.

Obama elnök még nem tett a Latin-Amerikával való kapcsolatok jövőjére vonatkozó tartalmi kijelentéseket. Az első megnyilvánulások azonban pozitívak, mint ahogy az a pár héttel ezelőtti, megválasztott elnöki minőségében a mexikói elnökkel, Calderonnal folytatott találkozásán megmutatkozott. Még várnunk kell ahhoz, hogy többet megtudjunk Obama elnöknek a régióra vonatkozó stratégiájával és kötelezettségvállalásaival kapcsolatban. Az Egyesült Államok, az EU és Latin-Amerika közti kibővített együttműködésre való törekvés lehetséges iránya a kábítószér és a szervezett bűnözés elleni küzdelem.

*
* *

53. kérdés, előterjesztette: Mairead McGuinness (H-1047/08)

Tárgy: Társadalmi fejlődés és a munkavállalói jogok védelme

A 2008 decemberi Európai Tanácson megfogalmazott következtetések tartalmazznak egy, Brian Cowen taoiseach által kifejtett, az ír népnek a Lisszaboni Szerződéssel kapcsolatban érzett aggodalmait tartalmazó nyilatkozatot. Kifejtené a Bizottság, mit ért az Unió az alatt, hogy „nagy jelentőséget tulajdonít a társadalmi fejlődés és a munkavállalói jogok védelme kérdésének”? Bemutatná a Bizottság, hogy milyen ezzel kapcsolatos munkák történtek idáig, és milyen, a jövőre vonatkozó tervei vannak az említett aggodalmak eloszlátása érdekében? Oszítja a Bizottság azt a vélekedést, miszerint a jelenlegi gazdasági helyzet nehezíti ugyan, de még inkább szükségessé teszi a társadalmi fejlődés és a munkavállalói jogok védelmét és megerősítését?

Válasz

(FR) A társadalmi fejlődés és a munkavállalói jogok védelme mindig is az Európai Unió fejlődésének központi célkitűzései voltak. Ez az oka annak, hogy a jelenlegi Szerződésekben foglalt, a társadalmi fejlődésre és a munkavállalói jogokra vonatkozó politikákat megerősítette a Lisszaboni Szerződés, valamint a szöveg egyértelműen elismeri a szociális partnerek döntő szerepét.

Természetesen a körülöttünk alakuló tényezők befolyásolják a célok eléréséhez szükséges intézkedéseket. Ebből adódóan társadalmunk alapvető változásai, mint például a globalizáció, az új technológiai fejlesztések, a demográfiai változások és az éghajlatváltozás átfomálják a társadalmi kérdések jellegét. Ezek a változások késztették az Európai Uniót a Lisszaboni Szerződés létrehozására, a jogszabályok, az Európai Szociális Alap vagy az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap átalakítására, valamint a nyitott koordinációs módszer kialakítására annak érdekében, hogy az Európai Unió, miközben dinamikus alakítja eszközeit, továbbra is biztosítsa társadalmi értékei megőrzését.

2008 júliusában továbbá a Bizottság ismertette az említett változások fényében európai társadalmi modellünk átalakítására és megerősítésére szolgáló megújított társadalmi programját. Mindenkinek ugyanolyan esélyt kell biztosítanunk az életben való érvényesüléshez az oktatáshoz, az egészségügyhez vagy a szociális szolgáltatásokhoz való hozzáféréseken keresztül, a leghátrányosabb helyzetű embertársaink szolidaritási alapon történő támogatásával, az európai munkatanácsok átdolgozott irányelve segítségével megvalósuló társadalmi párbeszéd ösztönzésén keresztül, valamint az ideiglenes munkavállalói jogok védelmének fokozásán keresztül.

Jelenleg az egész Európát érintő gazdasági válság arra készítette az Uniót, hogy különleges intézkedéseket vezessen be egy gazdasági helyreállítási terv segítségével, mely egyértelműen szem előtt tartja a legalapvetőbb munkavállalói jogok, nevezetesen a foglalkoztatáshoz való jog védelmének fontosságát. Továbbá a Bizottság javaslatot tett az Európai Globalizációs Alkalmazkodási Alap hatályának kiterjesztésére, illetve a jogosultsági feltételek rugalmasabbá tételére annak érdekében, hogy hatékonyabb segítséget nyújthasson a válság által érintett munkavállalóknak. A jelenlegi helyzetben az említett pénzügyi intézkedéseken túl egyértelműen sürgetővé vált a rugalmasság és biztonság elvét, az aktív integrációt és a nyugdíjrendszereket érintő reformfolyamatok véghezvitele.

A jelenlegi válság tehát még inkább arra ösztönzi a Bizottságot, hogy törekedjen a társadalmi fejlődés és a munkavállalói jogok védelmének megerősítésére.

*
* *

54. kérdés, előterjesztette: Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-1058/08)**Tárgy: Bizonyos csoportok előnyét biztosító megkülönböztetés**

A Bizottság szerint az európai jogszabályok lehetővé teszik-e a pozitív megkülönböztetést a nők, a fiatalok, az idősek, a fogyatékkal élők, a krónikus betegségben szenvedők, illetve a gyermeküket egyedül nevelők és a nagycsaládosok hátrányos helyzetének ellensúlyozására? A fent említett csoportok javára a társadalombiztosítási rendszer keretén belül nyújtott pozitív diszkrimináció ellensúlyozhatja-e a mennyiségileg nem mérhető állásajánlatokat?

Válasz

(FR) A Bizottság mindenekelőtt szeretné felhívni a figyelmet arra, hogy a nők⁽⁸⁾, az idősek és a fogyatékkal élők⁽⁹⁾ megerősítését célzó intézkedések tekintetében az európai jogszabályok előírják, hogy a tagállamok fogadjanak el az e csoportokba tartozók és más munkavállalók egyenlőségét biztosító, bizonyos előnyök bevezetését tartalmazó intézkedéseket.

Azonban a közösségi jogszabályok nem rendelkeznek a fiatalok, a krónikus betegségben szenvedők, a gyermeküket egyedül nevelők vagy a nagycsaládosok javára történő külön megerősítő intézkedések bevezetéséről, mivel erre nincs megfelelő jogalap.

Végezetül a Bizottság szeretné hangsúlyozni, hogy azokon a területeken, ahol a közösségi jogszabályok előírják a megerősítő intézkedések bevezetését, a tagállamok hatáskörébe tartozik a megfelelő eljárások meghatározása. Mindazonáltal az Európai Bíróság ítélezési gyakorlata bizonyos konkrét feltételeket határozott meg a nőkre vonatkozó megerősítő intézkedések elfogadásával kapcsolatban:

- a kérdéses csoport alulreprezentáltsága az adott foglalkoztatási szektorban;
- az elfogadott intézkedés a meglévő helyzet kiigazítását kell, hogy szolgálja;
- az elfogadott intézkedés az elérendő céllal megfelelő arányban álljon.

Mindezzel együtt az Európai Bíróság megállapította, hogy a megerősítő intézkedések nem vezethetnek a nők automatikus és feltétel nélküli előnyben részesítéséhez.

*
* *

55. kérdés, előterjesztette: Claude Moraes (H-1065/08)**Tárgy: Többszörös hátrányos megkülönböztetés**

Az Európai Bizottság 2007-es, „A többszörös diszkrimináció kezelése – gyakorlatok, politikák és törvények” című jelentésében foglalt ajánlások szigorúan tiltják a többszörös hátrányos megkülönböztetést; ugyanakkor az egyenlő bánásmódról szóló irányelv (COM(2008)0426) miért nem tartalmaz a többszörös hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó egyértelmű tiltást, csupán a (13. sz.) preambulum egyetlen utalását a többszörös megkülönböztetés kérdéseire (a nők esetében)?

Válasz

(EN) A képviselő által említett jelentést a Dán Emberi Jogi Intézet készítette a Bizottság felkérésére.

A Bizottság úgy véli, hogy a többszörös megkülönböztetés valóban létező társadalmi jelenség, amelyet megfelelő módon kezelni kell. Azonban a Bizottság által 2008. július 2-án elfogadott, a személyek közötti, vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékosagra, életkorra vagy szexuális orientációra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló irányelvre irányuló javaslat⁽¹⁰⁾ nem tartalmaz a többszörös megkülönböztetés kifejezett tiltására vonatkozó részt.

⁽⁸⁾ A férfiak és nők közötti egyenlő bánásmód elvének a munkavállalás, a szakképzés, az előmenetel és a munkakörülmények terén történő végrehajtásáról szóló 76/207/EGK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2002. szeptember 23-i 2002/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv.

⁽⁹⁾ A foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv

⁽¹⁰⁾ COM(2008) 426 végleges.

Ennek két oka van. Az első, hogy a javaslat a vallás vagy meggyőződés, fogyatékoság, életkor vagy szexuális orientáció alapján történő megkülönböztetéssel foglalkozik. A többszörös megkülönböztetésre vagy egyéb okokból történő megkülönböztetésre (mint például a nemi, faji vagy etnikai hovatartozás) vonatkozó záradék beillesztése az irányelv hatáskörén túlmutatna. Vagy más megközelítésben, ha a többszörös megkülönböztetés csupán az irányelvben említett négy okot fedné le, a többszörös megkülönböztetés olyan fő formáit nem érintené, mint a nemi, faji vagy etnikai alapú megkülönböztetés. Másodszor, amikor a Bizottság előkészítette a fent említett javaslatot, úgy ítélte meg, hogy a kérdés további megfontolást igényel.

Ezért a Bizottság javasolta, hogy a nemrég felállított megkülönböztetésellenes kormányzati szakértői csoport foglalkozzon a többszörös megkülönböztetés kérdésével. A 2008. július 2-i bizottsági határozat⁽¹¹⁾ alapján létrehozott csoport feladatai a következők:

- az illetékes tagállami hatóságok és a Bizottság közti együttműködés megteremtése a vallásra vagy meggyőződésre, fogyatékoságra, életkorra vagy szexuális irányultságra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elősegítéséhez kapcsolódó kérdésekben;
- a kérdést érintő uniós és a nemzeti politikák fejlődésének figyelemmel kísérése; valamint
- a megkülönböztetésmentesség és az egyenlő bánásmód előmozdításához kapcsolódó közös érdekeltségű ügyekben való tapasztalatcsere és a bevált gyakorlatok megosztása.

A csoport első ülésén, 2008 novemberében a Bizottság megállapodott a csoporttal arról, hogy az utóbbi foglalkozni fog a többszörös megkülönböztetés kérdésével. A Bizottság a nemek közti egyenlőség kérdésével foglalkozó jogi szakértők európai hálózatát is felkérte egy, a nemek közti egyenlőség kérdésének külön figyelembe vételével készülő, a többszörös megkülönböztetésről szóló jelentés elkészítésére. A jelentés várhatóan 2009 júniusára készül el.

*
* *

56. kérdés, előterjesztette: Hélène Goudin (H-1066/08)

Tárgy: A közös fellépés meghatározásai

A 2008. december 12-én Svédországban bemutatott, a Laval-ügyben (C-341/05) hozott európai bírósági ítélethez kapcsolódó Stråth-jelentés szerint a szakszervezetek sztrájkhoz való jogát a külföldi munkavállalók esetében (egy másik tagállam által kiküldött munkavállalók) a minimálbérberre és az ágazati megállapodásokban rögzített alapvető feltételekre kell korlátozni.

Osztja a Bizottság ezt az értelmezést? Hogyan vélekedik a Bizottság azzal kapcsolatban, hogy ágazati megállapodásokban határozzák meg az elfogadható minimálbért? A Bizottság véleménye szerint milyen közös fellépésre van lehetősége a szakszervezeteknek a kiküldött munkavállalók által megfelelőnek tartott bérszint biztosítására? A Bizottság véleménye szerint van-e a Stråth jelentés következtetéseiben bármiféle újdonság a Laval-ügyben (C-341/05) hozott európai bírósági ítélethez képest?

Válasz

(EN) Alapvetően a nemzeti hatóságok hatáskörébe tartozik a Laval-ítéletnek a belső munkapiacukat érintő lehetséges következményeinek mérlegelése és a helyzet fényében a saját intézményes és jogi kereteikkel összehangolt szükséges intézkedések megtétele.

A Bizottság tisztában van vele, hogy a képviselő által említett Stråth-jelentés olyan ajánlásokat fogalmaz meg, amelyek alááshatják a Svédországba kiküldött munkavállalókra vonatkozó jelenlegi nemzeti jogszabályok módosítására irányuló javaslatokat. A Bizottság nem tud véleményt nyilvánítani az előkészítés korai fázisában lévő jogi intézkedésekről.

Mindazonáltal a Bizottság kész arra, hogy segítséget nyújtson, és együttműködjön a nemzeti hatóságokkal az aggodalmakat keltő kérdések legmegfelelőbb kezelési módjának megkeresésében és továbbra is elkötelezett bármely végrehajtásra irányuló intézkedés kétoldalú megvitatása mellett, a közösségi jogszabályoknak való megfelelés biztosítását szem előtt tartva.

⁽¹¹⁾ C(2008) 3261 végleges.

*
* *

57. kérdés, előterjesztette: Mihael Brejc (H-0004/09)

Tárgy: A munkahelyi egészség és biztonság

Gazdasági válság ideje alatt a vállalkozók a költségek csökkentésére törekednek az összes működési területen. Értesítéseink szerint a munkahelyi egészség és biztonság területén is költségmegvonásokat alkalmaznak. A Bizottságnak tudomása van-e erről? Milyen lépéseket kíván tenni annak érdekében, hogy a súlyos gazdasági helyzet ellenére se csökkenjen a munkahelyi egészség és biztonság szintje?

Válasz

(FR) Előljáróban meg kell állapítanunk, hogy a Bizottság nem rendelkezik azokkal az értesülésekkel, amelyekre a képviselő utal, és amelyek szerint a vállalkozások a jelenlegi gazdasági válság ideje alatt nagy mértékben csökkentenék a munkahelyi egészség és biztonság területére vonatkozó költségeket.

A képviselő azon aggodalmával kapcsolatban, hogy a költségcsökkentések a színvonal csökkentéséhez vezethetnek, hangsúlyozni kívánjuk, hogy európai uniós szinten a munkahelyi egészségre és biztonságra vonatkozó rendelkezések – vagyis a 89/391/EGK keretirányelvben és az ahhoz kapcsolódó konkrét irányelvekben rögzítettek – jogilag kötelező érvényűek. Ezen irányelveket át kell ültetni és végre kell hajtani saját nemzeti jogrendszerük keretein belül.

Következésképpen, a munkahelyi egészség és biztonság színvonalának esetleges csökkentése semmilyen körülmények között nem léphetné át a közösségi irányelvekben meghatározott minimális követelmény szintjét

Továbbá a Bizottság és az Európai Munkahelyi Biztonsági és Egészségvédelmi Ügynökség folyamatosan azon fáradoznak, még a jelenlegi gazdasági válság idején is, hogy felhívják a munkavállalók figyelmét arra a tényre, hogy azok a vállalkozások, amelyek befektetnek a munkavállalók egészsége és biztonsága érdekében, gazdasági értelemben mérhető eredményeket érnek el: a munkahelyi távolmaradás költségeinek csökkenése, a munkavállalók motivációjának növekedése, valamint a termelékenység és versenyképesség fokozódása.

*
* *

58. kérdés, előterjesztette: Olle Schmidt (H-0005/09)

Tárgy: Az európai polgárok szociális biztonsági rendszerekhez való hozzáférése

A svédországi Öresund régióban dolgozó munkavállalók közül sokan ingáznak és lépik át a Dánia és Svédország közötti határt munkába menet. A svéd médiában (pl. a 2008. november 22-i és a 2009. január 2-i Sydsvenskan) olyan hírek láttak napvilágot, melyek szerint a balesetet szenvedett svéd munkások nem kaptak táppénzt a dán munkáltatóktól vagy a dán hatóságoktól annak ellenére, hogy az EU szabályozása szerint annak az országnak a szociális biztonsági rendszere alkalmazandó, ahol a munkavállaló dolgozik.

Mit szándékozik tenni a Bizottság annak biztosítása érdekében, hogy azon európai polgárok is, akik nem a saját országukban dolgoznak, hozzáférhessenek a szociális biztonsági rendszerhez?

Válasz

(EN) A Bizottság felhívja a képviselő figyelmét a 1408/71/EGK és az 574/72/EGK rendeletben rögzített, a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló közösségi rendelkezésekre. E rendelkezések értelmében az a személy, akit kizárólag Dániában foglalkoztatnak, de Svédországban lakik, alapesetben a dániai társadalombiztosítási juttatásokban részesül ugyanolyan feltételek alapján, mint a Dániában foglalkoztatott és ott is élő személyek. A határ menti munkavállalók választásuk szerint akár Dániában, akár Svédországban jogosultak természetbeni betegségi ellátásokra. A betegségi pénzbeli ellátásokra vonatkozó kötelezettségek azonban – amelyekbe a munkáltató által fizetendő táppénz is beletartozik (például a munkavállalónak az ingázás közben bekövetkezett balesete esetén) – a dán szociális biztonsági rendszerre hárul. Következésképpen a munkáltató köteles táppénzt fizetni a munkavállalónak még abban az esetben is, ha a munkavállaló Svédországban lakik.

A Bizottság értesülései alapján az a mód, ahogy Dánia alkalmazza a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló szabályozásokat, nem felel meg a közösségi jogszabályoknak. Az ügyre felhívtuk a svéd hatóságok figyelmét, akik írásban fordultak dán kollégáikhoz az ügy megoldása érdekében.

Mindezek fényében a Bizottság bíz benne, hogy az ügy a közösségi jogszabályoknak megfelelő megoldással zárul.

A bizottsági szolgálatok fel fogják venni a kapcsolatot a dán és a svéd hatóságokkal, hogy tájékozódjanak együttműködésük eredményéről, és az eredményről azon nyomban értesíteni fogják a képviselőt.

*
* *

59. kérdés, előterjesztette: Kathy Sinnott (H-0016/09)

Tárgy: A „1million4disability” kampány

A „1million4disability” aláírásgyűjtő kampány a 2007 szeptember végén zárult nyolc hónapos időszak alatt Európai Unió szerte több mint 1,3 millió aláírást gyűjtött össze. A 2007. október 4-i zárórendezvényen, melyen több száz fogyatékkal élő ember és támogatóik vettek részt, az aláírásokat Margot Wallström alelnök személyesen nyújtotta át a Parlament elnökének és a Bizottságnak.

Az Alkotmányügyi Bizottság 2008 szeptemberi, polgári kezdeményezésről szóló meghallgatásán megdöbbenéssel értesültem róla, hogy a „1million4disability” petíció az Európai Bizottság pincéjében kötött ki, továbbá, hogy a Bizottság felkereste az Európai Fejlesztési Alapot és felajánlotta, hogy visszaküldi nekik a petíciót, mert csak porfogónak jó.

Mikor szándékozik foglalkozni a Bizottság a „1million4disability” petícióval és az abban foglalt felhívással a fogyatékkal élők jogainak elismerésére és a fogyatékkal élők sajátos helyzetét figyelembe vevő jogszabályok megteremtésére?

Válasz

(EN) A Bizottság elkötelezett a polgárok döntéshozatali folyamatokban való részvételének megerősítése mellett, és értékesnek tartja a civil társadalom oldaláról megnyilvánuló véleményeket.

Margot Wallström alelnök jelen volt a „1million4disability” kampány 2007. október 4-i zárórendezvényén, és 2008. január 23-án Barroso elnök személyesen nyugtázta az 1 294 497 aláírás átvételét, melyet 2007. november 22-én adtak át a Bizottságnak. A petíció a Bizottság épületében van elhelyezve.

A Lisszaboni Szerződés, mely úgy rendelkezik, hogy „legalább egymillió uniós polgár, akik egyben a tagállamok egy jelentős számának állampolgárai, kezdeményezheti, hogy az Európai Bizottság – hatáskörén belül – terjesszen elő megfelelő javaslatot azokban az ügyekben, amelyekben a polgárok megítélése szerint a Szerződések végrehajtásához uniós jogi aktus elfogadására van szükség” még nincs érvényben. Mindazonáltal a „1million4disability” kampány fontos és nagyra értékelendő polgári kezdeményezés volt, melyet a Bizottság figyelembe vett a megkülönböztetéssel szembeni védelem hatályának kiterjesztése céljából a munkahelyen kívüli egyenlő bánásmód elvének végrehajtásáról szóló irányelv⁽¹²⁾ irányuló 2008 júliusi javaslatának létrehozásakor.

A javasolt irányelv, és különösen annak 4. cikke a fogyatékoságtól függetlenül alkalmazandó egyenlő bánásmód elvére vonatkozó konkrét rendelkezéseket tartalmaz, melyek ugyanolyan szintű védelmet garantálnak, mint amit egy, kizárólag a fogyatékoságról szóló irányelv nyújtott volna. Ezen a ponton túl már a két másik jogalkotó ág feladata, hogy a Bizottság javaslatát jogszabályokra fordítsa le.

*
* *

60. kérdés, előterjesztette: Proinsias De Rossa (H-0032/09)

Tárgy: A fizetésképtelenségről szóló irányelv átültetése Írországban

A fizetésképtelenségről szóló irányelv Írországban történő átültetésével kapcsolatos E-3295/06, E-3298/06, E-3299/06 számú, valamint az EU tagállamaiban a munkáltató fizetésképtelensége esetén a munkavállalók

⁽¹²⁾ COM(2008) 426 végleges, <http://ec.europa.eu/social/BlobServlet?docId=477&langId=en>.

védelméről szóló 80/987/EGK⁽¹³⁾ irányelvnek a 2002/74/EK⁽¹⁴⁾ módosítása szerinti végrehajtására vonatkozó 2007-es jelentéssel és az Európai Bíróság C-278/05 sz. ügyben (Carol Marilyn Robbins és mások kontra nyugdíj- és munkaügyi miniszter) hozott 2007. január 25-i ítéletével kapcsolatos E-4898/06 számú, írásbeli kérdéseimhez kapcsolódva, vázlatosan ismertetni tudná a Bizottság az ír hatóságokkal az irányelv, különösen annak 8. cikkében rögzítettek esetleges megszegéséről folytatott levelezését és az ír hatóságok válaszát?

Milyen intézkedéseket tesz a Bizottság, az Európai Bíróság fent említett ítéletének fényében, amennyiben arra a következtetésre jut, hogy Írország nem teljesíti az említett jogszabályban foglaltakat, különös tekintettel annak 8. cikkére?

Válasz

(EN) 2008-ban a Bizottság kiadott egy, a 8. cikk és az 1980. október 20-i, a munkáltató fizetéseképtelensége esetén a munkavállalók védelmére vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, a tagállamok jogszabályilag előírt szociális biztonsági rendszereinek keretén kívüli, a kiegészítő vállalati vagy vállalkozási nyugdíjrendszereket érintő 80/987/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁵⁾ kapcsolódó rendelkezéseinek a végrehajtásáról szóló személyzeti munkadokumentumot.

A következtetések rámutatnak, hogy bizonyos esetekben felmerülhet a kérdés, hogy a tagállamok által elfogadott némely rendelkezések vajon elegendő mértékben biztosítják-e a munkavállalók és nyugdíjasok érdekeit a munkaadó fizetéseképtelensége esetén. A következő kérdéseket tehát közelebbről meg kell vizsgálni:

hogyan és milyen mértékig lehet megvédeni a munkavállalókat és a nyugdíjasokat a nyugdíjbiztosítási rendszerek alulfinanszírozottságának kockázatától;

hogyan biztosítsák a nyugdíjbiztosítási rendszerbe be nem fizetett hozzájárulási összegeket;

hogyan járjunk el abban az esetben, amikor a kiegészítő nyugdíjrendszert maga a munkaadó kezeli.

A Bizottság e pontok megvizsgálását célzó tanulmány elkészítését kezdeményezi.

Ami Írország esetét illeti, a 2009 január közepén a Waterford Wedgwood vállalat nehézségeivel kapcsolatosan megjelent sajtóhíreket követően és a vállalat alkalmazottainak nyugdíját érintő kockázatok fényében a Bizottság további tájékoztatást kért Írországtól a munkavállalók védelme érdekében elfogadott intézkedésekről, különös tekintettel a juttatási rendszerekre. Amennyiben a válasz elemzése során kiderül, hogy az intézkedések nem felelnek meg a 2008/94/EK irányelv⁽¹⁶⁾ 8. cikke Európai Bíróság szerinti értelmezésének, a Bizottság késlekedés nélkül megindítja a jogsértési eljárást a Szerződés 226. cikkének megfelelően.

*
* *

61. kérdés, előterjesztette: Athanasios Pafilis (H-0034/09)

Tárgy: A szakszervezeti tagok ellen a munkáltatók részéről megnyilvánuló nyílt terrorcselekmények

A 2008. december 22-én Konstantina Kouneva, a takarítókat és háztartási alkalmazottakat tömörítő Panattic Szakszervezet főtitkára ellen intézett gyilkos kénsavtámadás a szakszervezetekhez tartozó, jogaikért kiálló vagy a szakszervezetek által meghirdetett sztrájkokban részt vevő munkavállalók ellen intézett nyílt terrorcselekmények sorozatának betetőzése. A legújabb példa pedig Nikos Niklopoulou, a Variban található Jumbo nevű játékbolt alkalmazottjának esete, akit a 2008. december 10-i általános országos sztrájkban való részvétele miatt bocsátottak el.

Szándékában áll-e a Bizottságnak, hogy elítéli ezeket a munkáltatók részéről a szakszervezeti tagok ellen megnyilvánuló terrorcselekményeket, amelyek ma már mindennaposakká váltak a munkahelyeken, gettóvá alakítva azokat, ahol a foglalkoztatási törvény rendelkezéseinek egyike sem teljesül, és ahol a munkáltatók minden lehetséges eszközt kihasználva zsarnokoskodhatnak az alkalmazottak felett.

⁽¹³⁾ HL L 283., 1980.10.28., 23. o.

⁽¹⁴⁾ HL L 270., 2002.10.8., 10. o.

⁽¹⁵⁾ SEC(2008) 475.

⁽¹⁶⁾ HL L 283., 2008.10.28., 36. o.

Válasz

(EN) A Bizottság teljes mértékben elítéli és elfogadhatatlannak tartja a szakszervezeti tagok elleni támadásokat, tekintet nélkül arra, hogy az érintett munkavállalók legális vagy illegális bevándorlók, vagy hogy a tagállamokból vagy harmadik országokból érkeztek-e.

Mindenkinek joga van a testi és szellemi sérthetetlenséghez. Továbbá mindenkinek joga van a gyülekezés szabadságához, ideértve a szakszervezeti ügyeket is. Mindkét jogot rögzíti az Európai Unió Alapjogi Chartája (a 3., illetve a 12. cikk).

A gyülekezési szabadság védelmét a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) leglényegesebb konvenciói rögzítik, amelyeket minden uniós tagállam ratifikált és ezért tiszteletben kell tartania és érvényre kell juttatnia.

Alapvetően ezért a nemzeti hatóságok feladata, hogy saját országukban megtegyék az ilyen cselekmények leküzdéséhez szükséges intézkedéseket és az alkalmazandó nemzeti és nemzetközi jogszabályok alapján megbüntessék az elkövetőket.

*
* *

62. kérdés, előterjesztette: Silvia-Adriana Țicău (H-1039/08)**Tárgy: Az épületek energiateljesítményének javítására szolgáló intézkedések**

Az Európai Unió célkitűzése az energiahatékonyság növelése és 2020-ra az üvegházhatást okozó gázok 20%-kal való csökkentése, valamint a felhasznált energia 20%-ának megújuló energiaforrásokból történő előállítás. Az üvegházhatást okozó gázok összkibocsátásának 40%-a épületekből származik. Következésképpen az épületek energiateljesítményének javítása rendkívüli mértékben befolyásolhatná az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását. Bizonyos körülmények között a tagállamok a strukturális alapok egy részét felhasználhatják az épületek energiateljesítményének javítására. A strukturális alapokra vonatkozó rendelkezések felülvizsgálata 2010-re van előirányozva.

Kifejténé a Bizottság, hogy milyen, az épületek energiateljesítményének javítását célzó intézkedéseket tervez a strukturális alapokra vonatkozó rendelkezések felülvizsgálata részeként?

Válasz

(EN) Az épületek energiateljesítményének javítása fontos lépés az éghajlatváltozás csökkentése, az energiabiztonság és az EU gazdasági versenyképességének fokozása felé. A Bizottság széleskörű intézkedéseket tett az energiahatékonyság növelésére az építőiparban, úgy mint az információterjesztést elősegítő jogi intézkedések, pénzügyi eszközök és intézkedések. Az egyik legfontosabb erre vonatkozó jogi intézkedés az épületek energiateljesítményéről szóló 2002/91/EK irányelv, melynek végrehajtását a Bizottság figyelemmel kíséri. Az irányelv hatályának kiterjesztése és néhány rendelkezés megerősítése céljából a Bizottság nemrég terjesztett be egy átdolgozásra irányuló javaslatot.

AZ Európai Regionális Fejlesztési Alappal (ERFA) és a Kohéziós Alappal kapcsolatban felhívánk a figyelmet arra, hogy a jelenlegi jogszabályok minden tagállamban lehetővé tesznek számos energiahatékony és megújuló energiaforrást felhasználó lehetőséget a nem lakáscélú épületekben. Az utóbbiak esetében a jelenlegi jogszabályok korlátozott mértékben lehetővé teszik az alapok lakásokra történő felhasználását az EU-12 országaiban, a költségvetési előirányzattól, az intervenció kontextusától, a ház típusától és az intervenció zónától, illetve az intervenció típusától függően.

A gazdasági helyreállítási tervről⁽¹⁷⁾ szóló közleményével összhangban 2008. december 3-án a Bizottság javaslatot nyújtott be az Európai Regionális Fejlesztési Alapról szóló 1080/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az energiahatékonyságba és a megújuló energiaforrásokba való lakásberuházások támogathatósága tekintetében történő módosításáról. A módosítás valamennyi tagállam számára lehetővé tenné az ERFA előirányzatok legfeljebb 4%-nak megfelelő összeg felhasználását a meglévő lakások energiahatékonyságának növelésére és ugyanezekben megújuló energiaforrások bevezetésére. A támogatható lakások kategóriáit nemzeti szinten határozzák meg, a társadalmi kohézió támogatását szemmel tartva.

⁽¹⁷⁾ COM (2008) 800 végleges

Amennyiben a módosítás elfogadásra kerül, a tagállamokon múlik, hogy átalakítják-e a strukturális alapok operatív programjait annak érdekében, hogy nagyobb rész jusson az energiahatékonyságot növelő beruházásoknak.

*
* *

63. kérdés, előterjesztette: Colm Burke (H-1041/08)

Tárgy: A női nemi szerv megcsonkításának megszüntetésére irányuló uniós tagállami jogszabályok

A női nemi szerv megcsonkítása kockázatának kitett nők és lányok védelme érdekében az Unión belül intézkedések bevezetésére van szükség. Írország – további 15 uniós tagállammal együtt – elkötelezte magát egy, a női nemi szerv megcsonkításának megszüntetésére irányuló nemzeti cselekvési terv kidolgozására. Az említett 15 tagállam elkötelezte magát amellyel, hogy országukban azonnali hatállyal törvénybe iktatják a női nemi szerv megcsonkításának tilalmát.

Felhívna-e a Bizottság a fentiekhez nem csatlakozott tagállamokat, hogy fontolják meg e káros gyakorlat törvénytelenné nyilvánítása érdekében történő cselekvési terv és jogszabályok bevezetését? Egy ilyen törvény egyértelműen azt az üzenetet közvetítené a női nemi szerv megcsonkításának hagyományát gyakorlók felé arról, hogy az Európai Unión belül ez teljes mértékben elfogadhatatlan gyakorlat. Figyelembe véve, hogy az Egészségügyi Világszervezet adatai szerint 100 és 140 millió közöttire tehető azon lányok és asszonyok száma, akik a női nemi szerv megcsonkításának következményeivel kénytelenek együtt élni (valamint évente 3 millió lány van kitéve e gyakorlat kockázatának), milyen lépéseket tesz a Bizottság annak érdekében, hogy külkapcsolati politikája részeként minimalizálja e hagyomány káros hatásait?

Válasz

(EN) A Bizottság a női nemi szerv megcsonkításának gyakorlatát a nők és lányok alapvető jogainak súlyos megsértésének tartja és úgy véli, hogy valamennyi európai országnak határozott intézkedéseket kellene hoznia annak érdekében, hogy a gyakorlatot felszámolják mind az EU-n belüli, mind pedig azon kívüli országokban.

A női nemi szerv megcsonkításának minden formája a lelki és fizikai sérülés kockázatát rejti magában, ideértve a vérzés, fertőzés, meddőség, inkontinencia és a mentális problémák kockázatát. A női nemi szerv megcsonkítása továbbá szülészeti komplikációkhoz is vezethet mind az anyára mind pedig az újszülöttre nézve, ideértve a halva születés, csecsemőhalál és a maradandó fogyatékoság kialakulásának veszélyét. E gyakorlat a valamennyi uniós tagállamban elfogadott testi és szellemi épséghez fűződő alapvető jog súlyos megsértése. Ugyan a Bizottság ezen a területen nem illetékes jogszabályok bevezetésére irányuló javaslat megtételére, a Daphne III program keretén belül folyamatosan rendelkezésre bocsátja a közösségi forrásokat az európai nem kormányzati szervezetek, helyi és regionális hatóságok és intézmények részére a női nemi szerv megcsonkításának gyakorlata elleni küzdelem támogatására.

A Daphne program különösen jelentősen hozzájárult a női nemi szerv megcsonkításának gyakorlata ellen küzdő nem kormányzati szervezetek európai hálózatának (Euronet-FGM) kiépítéséhez, amely a képviselő által is említett Daphne által finanszírozott projekt koordinátora. A projekt nemzeti cselekvési terveket dolgoz ki a női nemi szerv megcsonkítása gyakorlatának megszüntetésére 15 uniós és EGT tagállamban (Ausztria, Belgium, Dánia, Franciaország, Finnország, Németország, Írország, Olaszország, Hollandia, Norvégia, Portugália, Spanyolország, Svédország és az Egyesült Királyság), továbbá 10 másik tagállamban vizsgálja meg a női nemi szerv megcsonkításának kérdését. A projekt 2009 júniusában zárul, a végén zárókonferencián vitatják meg és ismertetik a nemzeti cselekvési terveket, felhívva a nemzetközi közösség figyelmét a női nemi szerv megcsonkításának, illetve általánosságban a bevándorló nők és asszonyok elleni erőszak problémájára Európában. A Bizottság részt fog venni ezen az eseményen, és arra ösztönzi azon tagállamokat, amelyek még nem alakítottak ki erre vonatkozó cselekvési tervet, hogy használják fel a projekt eredményeit és minél hamarabb tegyék meg a szükséges intézkedéseket.

A harmadik országoknak nyújtott támogatás tekintetében a Bizottság három politikai lépést alkalmaz a női nemi szerv megcsonkításának gyakorlata ellen. Először, a Bizottság a partnerkormányzatokkal való politikai és szakpolitikai párbeszéd témájává teszi a nők szerepének erősítésével, az emberi jogokkal és a nők egészségével kapcsolatos kérdéseket. Másodszor, a Bizottság támogatja a nemzeti jogszabályok fejlesztését, valamint a nők jogainak védelmére, illetve a káros gyakorlatok tiltásának elősegítésére irányuló megfelelő nemzeti politikák kialakítását célzó képviselői és lobbikezdeményezéseket. Harmadszor, a Bizottság támogatja

a kormányzati tisztségviselők szerepvállalásához szükséges kapacitásnövelésre, valamint a társadalom valamennyi rétegére kiterjedő kampányokra és tájékoztatásra irányuló kezdeményezéseket.

A Bizottság jelenleg a következő programokat finanszírozza:

A „Humán Befektetés” program keretén belül a bizonyos országokban a lányok és asszonyok számára ártalmas társadalmi normák felszámolásának célját támogató projekt, melyet az ENSZ gyermekalapjával, az UNICEF-fel együtt finanszíroz.

Burkina Fasóban a Bizottság egy, a nők jóléte és a női nemi szerv megcsonkításának megelőzése, valamint a nők jogaira való figyelemfelhívás érdekében létrejött központot támogat.

A Bizottság Nigériában támogatni fogja az igazságszolgáltatást, a nem állami szereplők szélesebb körű részvételét, a parlamenti szereplőket és a tömegkommunikációs eszközöket. Az intézkedések a közélet tájékoztatását, a belpolitikai párbeszéd fenntartását és az olyan kulcskérdésekben politikai és képviseleti elősegítését célozza, mint a felelős kormányzás és az emberi jogok, ideértve a női nemi szerv megcsonkításának kérdését is.

Szenegálban támogatjuk a szenegáli AFELP „Association Femmes Enfant Lutte Contre la Pauvreté” egyesület és a „Secours Populaire Français” együttműködésében működő projektet. A projekt támogatja a nőket abban, hogy kiálljanak magukért és küzdenek az erőszak bármely formája ellen, amelynek áldozatul estek, valamint segítséget nyújt a hátrányos kulturális gyakorlatok elleni küzdelemhez és a demokratikus alapelvek terjesztéséhez.

Szomáliában a „Demokrácia és az emberi jogok európai eszköze” keretében a Bizottság támogatja a „Szomáliai nők terve a nemi szerv megcsonkításának felszámolására” elnevezésű projektet. A kedvezményezett szervezet a nemzetközi civil szervezet, a Feltörekvő Országok Fejlesztését segítő Együttműködés (COSPE). A Bizottság továbbá nemrég véglegesített egy projektet Nigériában, melyet helyi szervezetek hajtanak végre, és amely a nők elleni erőszak – ideértve a nemi szerv megcsonkítását is – problémájával foglalkozik. A projekt célja a nemi alapon elkövetett erőszak bejelentési arányának növelése.

*
* *

64. kérdés, előterjesztette: Georgios Papastamkos (H-1042/08)

Tárgy: A hamisított termékek lefoglalása az Európai Unió határain

Tekintettel az EU határain lefoglalt hamisított áru mennyiségének növekedésére, milyen információkkal szolgálhat a Bizottság – a tagállamok vámhatóságai közös akcióinak eredményére alapozva – a csalás elleni küzdelemre irányuló intézkedések tekintetében? Kaphatunk-e továbbá tájékoztatást a lefoglalt áru mennyiségére és jellegére vonatkozóan?

Válasz

(FR) A hamisítás és kalózkodás elleni küzdelem elsődleges fontosságú feladat a Bizottság számára. Minden évben közlést tesz egy statisztikai jelentést a tagállamok vámhatóságai által lefoglalt árukkal kapcsolatban. A jelentés a tagállamok által benyújtott információkon alapul és az érvényben lévő jogszabályok rendelkezéseire igazodik⁽¹⁸⁾. A jelentés az Európa weboldalon, a következő címen hozzáférhető:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/statistics/index_fr.htm

A tagállamok vámhatóságai által kivitelezett közös műveletek eredményei is szerepelnek a Bizottságnak benyújtott eredmények között. A jelenlegi statisztikai adatgyűjtési módszer nem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy részletesebb információval szolgáljon, különösen az említett műveletekkel kapcsolatban. Néhány, a bizottsági szolgálatok által kivitelezett műveletről azonban vannak külön jelentések. Ezek a műveletek mindig bizonyos termékekre, bizonyos szállítási eszközökre vagy származási országokra összpontosítanak. Az eredmények is szorosan kapcsolódnak tehát e kritériumokhoz.

⁽¹⁸⁾ A Tanács 2003. július 22-i 1383/2003/EK rendelete: HL L 196., 2003.8.2. és a Bizottság 2004. október 21-i 1891/2004/K rendelete: HL L 328., 2004.10.30.

„FAKE” művelet

2005. május 5-én a „FAKE” elnevezésű, a Bizottság és az európai uniós tagállamok által szervezett közös vámhatósági művelet 60 tengeri úton szállított konténer és 140 légi úton érkezett szállítmány lefoglalását eredményezte. Ez összesen több mint 2 000 000 Kínából származó hamisított árut (többek között 1 258 110 csomag cigarettát) jelent. A lefoglalt hamisított áru többsége a következő termékkategóriákat képviseli: textiláru, cipők, táskák, elektronikai termékek, gyógyszerek, cigaretta és egyéb termékek (szemüvegek, övek, tintapátrónok, órák játékok, borotvák, méz, fogkefék).

„DAN” művelet

A 2006-ban a 13 közösségi kikötő által kezdeményezett és az Európai Bizottság által koordinált „DAN” művelet a Kínából, tengeri úton érkező árukra összpontosított. A művelet 90, számos különböző terméket tartalmazó konténer lefoglalásához vezetett. A lefoglalt hamisított termékek között volt például több tízezer játék, több száz doboz napszemüveg, több millió pár cipő, valamint számos hamisított autóalkatrész, DVD, kés, ruházati termék és több millió öngyújtó és cigaretta.

„DIABOLO” művelet

A 2007-ben a Bizottság, a 27 tagállam, 13 ázsiai ország⁽¹⁹⁾, valamint az Interpol, az Europol és a Vámigazgatások Világszervezete által szervezett közös vámhatósági „DIABOLO” művelet közel 135 millió hamis védjeggyel rendelkező cigaretta és 1 089 585 egyéb hamis áru, nevezetesen textiltermékek, cipők, játékok, bútorok, bőröndök és órák lefoglalását eredményezte. Továbbá a művelet következményeként nyolc ember kihallgatására került sor.

A jelentés hozzáférhető az Európa weboldalon: http://ec.europa.eu/anti_fraud/diabolo/i_en.html

„INFRASTRUCTURE” művelet

A szellemi tulajdonjogok védelme érdekében 2007 végén a Bizottság által kezdeményezett és az Egyesült Királyság, Németország, Franciaország és Belgium vámhatóságai által, valamint az Egyesült Államok vám- és határőrsége által (CBP) támogatott „INFRASTRUCTURE” művelet több mint 360 000 több mint 40 különböző hamis védjeggyel ellátott integrált áramkör lefoglalásához és néhány hasznosnak bizonyuló információcseréhez vezetett. Ez volt az első, a szellemi tulajdonjogok védelmének érdekében véghezvitt közös akció.

„MUDAN” művelet

2008-ban a „MUDAN” elnevezésű közös vámhatósági művelet, melyet 2008 áprilisában a Bizottság az uniós tagállamok vámhatóságainak támogatásával szervezett, a Kínából postai úton érkező csomagokra összpontosított és 1 300 000 cigaretta lefoglalását eredményezte.

Ezen kívül a különféle közös vámhatósági műveletek, ideértve a hamisítás ügyét is, összehangolása és támogatása érdekében a brüsszeli Európai Csalás Elleni Hivatalon (OLAF) belül a tagállamok számára létrehoztak egy állandó működési koordinációs osztályt. Ez az infrastruktúra, melyet különösen a „FAKE” és a „DIABOLO” műveletek során hasznosítottak, lehetővé teszi a valós idejű információáramlást a nagyszabású közösségi vagy nemzetközi műveletek során.

*
* *

65. kérdés, előterjesztette: Nils Lundgren (H-1050/08)

Tárgy: Egy európai uniós védelmi politika felé

A Bizottság javaslatot nyújtott be arra vonatkozóan, hogy a védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferére vonatkozó új engedélyezési rendszer váltsa fel a 27 nemzeti engedélyezési rendszert (COM(2007)0765). A Bizottság megítélése szerint a tagállamok rendszerei közötti eltérések „jelentősen hátráltatják az európai védelmiszköz-piac megteremtését”.

⁽¹⁹⁾ (Brunei, Burma/Myanmar, Kína, Kambodzsa, Indonézia, Japán, Dél-Korea, Malajzia, Laosz, Fülöp-szigetek, Szingapúr, Thaiföld és Vietnám).

Az irányelvre irányuló javaslat előkészületi munkái során a Bizottság fontolóra vette az engedélymentes zóna kialakításának és annak a lehetőségét, hogy az EU gondoskodjon a védelmi vonatkozású termékek engedélyezéséről. Az ötletet azonban a „közös külpolitika hiányára” és a „tagállamok közti politikai integráció elégtelenségére” való tekintettel elvetette.

Lehetségesnek tartja a Bizottság egy engedélymentes zóna kialakítását a védelmi vonatkozású termékek Unión belüli transzferé vonatkozóan, amennyiben a Lisszaboni Szerződés érvénybe lép? Kíváncsún tartja a Bizottság egy ilyen zóna kialakítását?

Válasz

(EN) A védelmi vonatkozású termékek a katonai áruk és szolgáltatások széles spektrumát felölelik, kezdve az alacsony érzékenységű alkotórészekről és könnyűfegyverekről az összetettebb fegyverekig, mint a harcászati repülőgépek vagy hadihajók, egészen a rendkívül érzékeny anyagokig, mint a nukleáris, biológiai és vegyi fegyverek.

A tagállamok jelenleg korlátozásokat írhatnak elő a védelmi vonatkozású termékek belső piaci forgalmára vonatkozóan az EK-Szerződés 30. cikke alapján. A cikk az áruk tagállamok közötti mozgására vonatkozó bizonyos tiltásokat és korlátozásokat lehetővé tesz például a közrendet érintő vagy közbiztonsági okokra, vagy az emberi egészség és élet védelmére hivatkozva, amennyiben ezen tiltások vagy korlátozások megfelelnek az arányosság elvének. Ezt a cikket nem módosítja a Lisszaboni Szerződés. Két ok különösen jelentős szerepet játszik ebben a vonatkozásban:

1. A tagállamok biztosítani kívánják, hogy az ilyen jellegű anyagok ne kerüljenek ellenséges kezekbe vagy összeomlott államokba. A terrorizmus fenyegetése és a tömegpusztító fegyverek elterjedése valamennyi tagállam leg súlyosabb aggodalma.

2. A tagállamok továbbá biztosítani kívánják, hogy a védelmi eszközök az Unió területén belül ne kerülhessenek bűnözők kezébe. Az Unión belüli erőszakos bűncselekmények és a terrorizmus megelőzése megköveteli a védelmi vonatkozású termékek számos fajtájának szigorú felügyeletét.

Az EK-Szerződés 296. cikke továbbá lehetővé teszi a tagállamoknak, hogy – bizonyos feltételek teljesülése esetén – amennyiben úgy ítélik meg, hogy biztonságuk alapvető védelme megkívánja, a fegyverek, lőszer és háborús eszközök gyártására vagy az azokkal való kereskedelemre vonatkozó intézkedéseket is hozhassanak. Ezt a cikket nem módosítja a Lisszaboni Szerződés.

A Lisszaboni Szerződés érvénybe lépése nincs kihatással a tagállamok azon szabadságára, hogy közbiztonsági okok miatt korlátozásokat vezessenek be. A védelmi vonatkozású termékek Közösségen belüli transzferére vonatkozó feltételek egyszerűsítéséről szóló irányelvre irányuló javaslat, melyet 2008. december 16-án megszavazott a Parlament azonban jelentős lépésnek tekinthető a védelmi vonatkozású termékek egységesebb belső piacának kialakulása felé anélkül, hogy veszélyeztetné a nemzeti biztonsági törekvéseket.

Bár a Bizottság nem látott lehetőséget arra, hogy az EU maga bocsássa ki a védelmi vonatkozású termékekre vonatkozó engedélyeket, az elfogadott irányelv három fontos rendelkezést tartalmaz, amelyek fokozatosan megszüntetik, vagy lényegesen könnyítik az engedélyezési követelményeket:

– az irányelv lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a védelmi vonatkozású termékek transzfere mentesüljön az előzetes engedélyeztetés követelménye alól bizonyos esetben, mint például amikor a beszállító vagy a fogadó fél kormányzati szerv vagy a fegyveres erők része;

– az irányelv tartalmaz egy fejlődési záradékot, mely szerint a védelmi vonatkozású termékek egyéb transzfere mentesülhet az előzetes engedélyeztetés kötelezettsége alól, például amennyiben a transzfer a közrendet és a közbiztonságot nem befolyásoló körülmények között jön létre;

– az irányelv által bevezetett, a transzferre vonatkozó általános engedélyeztetési rendszer az egyedi engedélyeztetés helyett általános engedélyt ad azon beszállítóknak, akik megfelelnek az engedélyhez kötött feltételeknek az engedélyben meghatározott védelmi vonatkozású termékek vagy terméktípusok más tagállamban található fogadó félhez való eljuttatás céljából.

Az irányelv számos fölösleges adminisztratív formáságot megszüntetne, miközben továbbra is lehetővé tenné a tagállamok számára a megfelelő ellenőrzést a védelmi eszközök széleskörű elterjedésének vagy eltérítésének elkerülése végett.

A Bizottság felül fogja vizsgálni az irányelvet és jelentést nyújt be róla a Parlamentnek és a Tanácsnak, melyben értékelni fogja, hogy az irányelv elérte-e, és ha igen, milyen mértékben a belső piac működtetésére vonatkozó célkitűzést.

*
* *

66. kérdés, előterjesztette: James Nicholson (H-1063/08)

Tárgy: A termékek származása / az élelmiszerek címkézése

A legutóbbi, a sertésipart érintő események és a jelenlegi, távolról sem kielégítő helyzet fényében szándékában áll-e a Bizottságnak a „származási országra” vonatkozó egyértelmű címkézés bevezetésére irányuló javaslat benyújtása annak érdekében, hogy a fogyasztók világos és megfelelő tájékoztatáson alapuló döntéseket hozhassanak?

Válasz

(EN) Az Európai Unió (EU) élelmiszerjogi alapelve⁽²⁰⁾, hogy valamennyi, törvényesen az Európai Unió piacára kerülő élelmiszer és takarmány biztonságos kell, hogy legyen, bárhonnan is származik. A közösségi jogszabályok keretén belül számos különböző intézkedést született az élelmiszer-biztonság és a nem biztonságos élelmiszer vagy takarmány piacról való eltávolítása érdekében.

Az élelmiszerjog általános alapelveiről szóló rendelet értelmében az Unió területén az élelmiszerek nyomon követhetősége az élelmiszerlánc bármely szintjén – az importőrtől kezdve a kiskereskedelem szintjéig – elhelyezkedő élelmiszeripari vállalkozás működtetője számára követelmény. Ez azt jelenti, hogy az élelmiszer-előállítóknak rendelkezniük kell olyan rendszerekkel és eljárásokkal, amelyek segítségével képesek azonosítani az élelmiszeripari vállalkozás működtetőjét, akitől az áru származik, illetve akinek az árut szállították.

Különösen az állati eredetű élelmiszerek esetében, ideértve a Közösségen kívülről származó termékeket is, az élelmiszerek higiéniai szabályainak megállapításáról szóló jogszabályok még inkább megkövetelik a 853/2004⁽²¹⁾ rendeletben meghatározott állati eredetű élelmiszerek eredetének nyomon követhetőségét a termékeken feltüntetendő állat-egészségügyi jelölés vagy azonosító jelölés alkalmazásával.

A Bizottság nem ért egyet azzal a megállapítással, hogy a rendszer nem kielégítő. A legutóbbi eset, a dioxinnal szennyezett ír sertés- és marhahúsok esete bebizonyította, hogy az állati eredetű élelmiszerek nyomon követhetősége lényegesen javult a múltban történt hasonló esetekkel összehasonlítva. Amint a szennyezettség ténye ismertté vált, a potenciálisan szennyezett ír sertés- és marhahúsokat 25 tagállamban és 12 harmadik országban nagyon rövid időn belül visszavonták a piacról a meglévő nyomon követési rendszereknek köszönhetően. Az esetlegesen szennyezett hús visszavonása a piacról a közegészség megóvásának és a fogyasztói bizalom fenntartásának a kulcsa.

Az összes élelmiszerre vonatkozó általános kötelező címkézéssel kapcsolatban fontos hangsúlyozni, hogy az élelmiszerek eredetére vonatkozó címkézés nem növeli az élelmiszer-biztonságot. A Bizottság az élelmiszerek eredetére vonatkozó címkézést elsősorban a fogyasztói tájékoztatás eszközének tartja, különösen az élelmiszer jellemzői, és esetleg a minősége tekintetében.

Az eredetre vonatkozó címkézés abban az esetben kötelező, ahol az élelmiszer valódi eredetével kapcsolatban fennáll a fogyasztó megtévesztésének veszélye, valamint az egyes külön szabályozás alá tartozó termékeknel, mint például a gyümölcsök, zöldségek, marhahús, bor, méz és a hal. Ezen felül még kötelező a származási hely feltüntetése az importált szárnyasok és húsok, valamint – 2010. július 1-jei hatállyal – az előre csomagolt, biológiai gazdaságban előállított termékként címkézett, uniós élelmiszereken (vagy importált termékeken, amennyiben azokon a Közösség logója szerepel) fel kell tüntetni a származási helyet.

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002. január 28-i 178/2002/EK rendelete az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 31, 2002.2.1.).

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 853/2004/EK rendelete az állati eredetű élelmiszerek különleges higiéniai szabályainak megállapításáról (HL L 139., 2004.4.30. Helyesbítés: HL L 226., 2004.6.25.).

Az európai parlamenti és tanácsi rendeletre a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról szóló legújabb bizottsági javaslat⁽²²⁾ nem terjeszti ki a címkézés követelményét más termékekre, azonban olyan szabályokat ír elő, amelyek biztosítják, hogy az önkéntes címkézésre is ugyanezek a követelmények vonatkozzanak.

Különösen a különböző marha- és borjúhúsokra vonatkozóan a rendelettervezet előírja, hogy az önkéntes alapon történő eredetmegjelölésen szerepelnie kell az állat születésének, tartásának és leölésének helyére vonatkozó információ, amennyiben az állat születése, tartása és leölése nem egy és ugyanazon országban vagy helyen történt.

A Bizottság természetesen tisztában van vele, hogy a kérdésben további vitákra fog sor kerülni. A mezőgazdasági termékek minőségéről szóló zöld könyvében⁽²³⁾ a Bizottság feltette a kérdést, hogy az elsődleges termékek esetében az előállítás helyének kötelező feltüntetése („EU” vagy „nem EU” jelzéssel) hasznos lenne-e az előállítói oldal és a végtermék közti kapcsolat jobb biztosítása érdekében. A zöld könyv nyitva állt az érintettek és a közvélemény oldaláról érkező válaszokra. Az egyeztetés 2008. december 31-én lezárult.

*
* *

67. kérdés, előterjesztette: Dimitrios Papadimoulis (H-1074/08)

Tárgy: A korrupció elleni ENSZ-egyezmény és a Siemens vesztegetési pénzalapja

A Siemens ügyében folytatott igazságügyi vizsgálat a vesztegetési pénzalapok beismerésével zárult, a vesztegetési alapot politikai pártok és felelős pozícióban lévő személyek megvesztegetésére használták fel. A jogvesztő határidő rövidsége miatt azonban a bűncselekmények elévültek és az érintett politikai szereplők büntetlenül maradtak. A korrupció elleni ENSZ-egyezmény, melyet az Európai Közösség is aláírt (2005. szeptember 15.) és ratifikált (2008. szeptember 25.) szintén egy olyan eszköz, amely teljes körű vizsgálatokat indíthatna a Siemens-ügyben és azonosíthatná a felelősöket, különösen az elévülésre vonatkozó 29. cikke és a büntetőeljárásra, elbírálásra és a szankciókra vonatkozó 30. cikke.

Tekintettel arra, hogy a vállalat más vállalatokkal együttműködve közösségi alapokból társfinanszírozott projekteket vezetett, felsorolná a Bizottság, hogy mely tagállamok csatlakoztak a fent említett egyezményhez? Ajánlaná a Bizottság a tagállamoknak, hogy nemzeti jogszabályaikat igazítsák az egyezményhez, különös tekintettel annak 29. cikkére, amely hosszú elévülési időt szab meg? Milyen intézkedéseket szándékozik tenni annak érdekében, hogy teljes körű vizsgálat induljon és az ügyben érintett felelősöket azonosítsák?

Válasz

(EN) Az ENSZ vonatkozó internetes oldalán feltüntetettek szerint az Európai Közösségeken kívül Ausztria, Belgium, Bulgária, Finnország, Franciaország, Görögország, Magyarország, Litvánia, Luxemburg, Hollandia, Lengyelország, Portugália, Románia, Szlovákia, Spanyolország, Svédország és az Egyesült Királyság írták alá és ratifikálták az Egyesült Nemzetek korrupcióellenes egyezményét (UNCAC). Olaszország, Írország, Németország, a Cseh Köztársaság és Ciprus aláírták, de még nem ratifikálták az egyezményt.

A korrupció rendkívül nagy veszélyt jelent a társadalomra, de senki nem mondhatja, hogy velünk ez soha nem fog megtörténni. A Bizottság mindig is azt képviselte, hogy arra ösztönzi a tagállamokat, hogy írják alá, ratifikálják és hajtsák végre az ENSZ egyezményeit és más nemzetközi eszközöket, amelyek támogatják a korrupció elleni küzdelmet.

Ami a vizsgálatok végrehajtását illeti azokban a kérdésekben, amikre a képviselő utalt, a Bizottság felhívna a képviselő figyelmét a képviselőnek a H-0746/08 számú szóbeli kérdésére adott válaszára, melyben részletesen ismertette, hogy milyen szerepet játszottak az ügyben a bizottsági szolgálatok, ideértve a az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) és a tagállamok. E tekintetben a Bizottság ismét hangsúlyozni kívánja, hogy a tagállamokat illető korrupciós vádakkal kapcsolatban az érintett tagállami hatóságok illetékes hatóságainak a felelőssége a megfelelő lépések megtétele. A bizottsági szolgálatok, ideértve az OLAF-ot is, készek támogatást nyújtani a nemzeti hatóságoknak, amennyiben a segítségnyújtás szükségesnek ítéltetik és megfelel az EU jogszabályainak, különösen amennyiben uniós alapokat is érint.

⁽²²⁾ COM(2008)40 végleges

⁽²³⁾ (COM(2008 641)

*
* *

68. kérdés, előterjesztette: Manolis Mavrommatis (H-0001/09)

Tárgy: Csecsemőhalandóság az EU tagállamaiban

Az EURO-PERISTAT 2008-ban közzétett adatai alapján a csecsemőhalandóság (az újszülöttnél a születés utáni 27 napon belül bekövetkezett halála) az EU tagállamaiban 0,2% körül van, Cipruson és Svédországban a legalacsonyabb, Lettországon pedig eléri a 0,57%-ot. Továbbá úgy tűnik, hogy az alacsony súllyal született újszülöttek aránya az ország földrajzi elhelyezkedésével van összefüggésben, a kevesebb mint 2,5 kg súlyú újszülöttek száma magasabb Európa déli és keleti részein.

Mi a Bizottság válasza ezekre az adatokra? Milyen lépéseket szándékozik tenni a csecsemőhalandóság problémájának megszüntetésére a 21. századi nyugati társadalomban, különösen Európában, ahol komoly demográfiai problémákkal nézünk szembe?

Válasz

(EN) A Bizottság örömeire szolgál, hogy támogatta ezt a jelentést, amely kiegészíti az Eurostat gyermekhalandóságra (ideértve a szülés körüli, a magzatkori és az újszülöttkori halandóságot) vonatkozó éves adatgyűjtését. Eligazodási pontként szolgálhat a tagállamok számára a megfelelő intézkedésekhez. Ahogy a kérdés is rámutat, a jelentés alapján számottevő eltérések tapasztalhatók az Unió különböző részein. Ami az intézkedéseket illeti, a Szerződés 152. cikke kimondja, hogy az egészségügyet érintő kérdések elsődlegesen a tagállamok hatáskörébe tartoznak. Ezért elsősorban az egyes tagállamok felelőssége annak megállapítása, hogy a jelentés milyen feladatokat ró rájuk, valamint a megfelelő intézkedések megtétele.

Mindazonáltal az egészség terén tapasztalható eltérések kezelése az EU egészségügyi stratégiájának egyik fő célkitűzése. A Bizottság az egészség terén tapasztalható egyenlőtlenségek problémájával foglalkozó közleményt fog közzétenni 2009 végéig.

A Bizottság már idáig is tett ezzel kapcsolatos intézkedéseket. A Bizottság támogatta például a tagállamokat a szülés körüli és a csecsemőhalál kockázatát növelő magatartásformák visszaszorítására tett erőfeszítéseikben. Idetartozik például a nők tájékoztatása a terhesség alatti dohányzás és alkoholfogyasztás kockázatairól.

A Bizottság támogatja továbbá az egészségügyi rendszerek fejlesztését, például a strukturális alapokon keresztül történő beruházásokkal, valamint a kutatói keretprogramok segítségével a jobb egészségügyi technológiák kifejlesztésére irányuló kutatásokon keresztül.

A Bizottság továbbá a népesség egészségügyi állapotára és az egészséggel kapcsolatos magatartásformájára, valamint a betegségekre és az egészségügyi rendszerekre vonatkozó összehasonlítható információkat is folyamatosan rendelkezésre bocsát. Amint arra a PERISTAT jelentése is rámutat, az ilyen jellegű információ lehetővé teszi a megfelelő szintek kijelölését és segít a konkrét tagállami intézkedések megtételében, valamint a legjobb gyakorlatok terjesztésében uniószerre.

*
* *

69. kérdés, előterjesztette: Saïd El Khadraoui (H-0006/09)

Tárgy: A légi utasok jogairól szóló 261/2004EK rendelet alkalmazása

A 261/2004EK⁽²⁴⁾ rendelet révén 2004 óta érvényben van egy a visszaautasított beszállás és légi járatok törlése vagy jelentős késése esetén a légi utasok jogairól rendelkező jogszabály.

2007-ben a Bizottság elismerte, hogy újabb kezdeményezésekre lenne szükség a rendelet gyakorlati alkalmazásának javítása érdekében, ezért egyeztetéseket kezdeményezett a nemzeti légitársaságokkal és az érintett felekkel. Akkor az a döntés született, hogy amennyiben szükség van rá, először figyelmeztetésben részesülnének, azt követően pedig jogsértési eljárás indulna azon tagállamok ellen, amelyek nem jól vagy nem megfelelően alkalmazzák a légi utasok jogaira vonatkozó szabályozást.

Hány panasz érkezett a légi utasok részéről a tagállamok, illetve a Bizottság felé a 261/2004EK rendelet érvénybe lépése óta? Milyen jellegűek voltak ezek a panaszok? Milyen intézkedések születtek a panaszok

(24) HL L 46., 2004.2.17. 1. o.

orvoslására? Csökkent vagy emelkedett a panaszok száma, és megfigyelhető-e bármilyen tendencia a panaszok jellegét illetően?

Milyen kezdeményezéseket tett a Bizottság a 261/2004/EK rendelet gyakorlati alkalmazásának javítása érdekében? Hány jogsértési eljárás indult a tagállamok és/vagy a légitársaságok ellen?

Tervezi-e a Bizottság további intézkedések megtételét a jelenlegi rendelet alkalmazásának javítására? Készített-e tervek a meglévő rendelet javítását célzó új jogszabályi kezdeményezésekre?

Válasz

(EN) 1. A Bizottságnak vagy a tagállamoknak nincs jogi kötelezettségük a 261/2004/EK rendelet alkalmazására vonatkozó statisztikák vagy jelentés készítésére. Ennélfogva a Bizottság nem rendelkezik arra vonatkozó információkkal, hogy hány panasz érkezett utasjogok védelmének végrehajtásával megbízott nemzeti szervezetekhez (NEB) a képviselő által említett időszakban.

Mindazonáltal, a közösségi jogszabályok megfelelő végrehajtását felügyelő szerepéből adódóan a bizottság a 2007. április 4-i közleményében⁽²⁵⁾ utalt a 2005–2006 között beérkezett panaszok számára (SEC(2007)0426, 5. oldal). Továbbá az Európai Fogyasztói Központ, melyet a Bizottság a tagállamokkal együtt társfinanszírozásban támogat, szintén kiadott két jelentést, melyek a 2005 és 2006 közötti időszakban a központhoz beérkezett panaszokon alapulnak. Ezek a panaszok csak határok közti esetekre vonatkoztak (nem belföldi légi utakra), valamint a poggyászokkal kapcsolatos problémákra, melyekre a légi utasok jogait szabályozó rendelet nem tér ki. Ezek a jelentések megtalálhatóak a Bizottság honlapján csakúgy, mint az Európai Fogyasztói Központ bármelyik internetes oldalán.

Ezen felül a Bizottság 2008 novemberében a kérdéses információkra – ideértve a 261/2004/EK rendelet végrehajtásával kapcsolatos panaszok kezelését a 2007–2008 közötti időszakban – vonatkozó kérdőívet küldött az illetékes nemzeti hatóságoknak, január 15-i határidővel. A kérdőívekre adott válaszokat jelenleg fordítják és elemzik a bizottsági szolgálatok. A Bizottság rövidesen hasonló levelet fog küldeni a légitársaságoknak. A bizottsági szolgálatok össze fogják gyűjteni és elemezni fogják a rendelkezésre álló információkat és 2009 második felében tájékoztatják a Parlamentet az eredményekről, mint ahogy ezt 2007-ben is megtették. Az Európai Fogyasztói Központ 2009-re tervezte a harmadik, a 2007–2008 közötti időszakban beérkezett panaszokról szóló jelentésének közzétételét.

2. A rendelet 16. cikke értelmében a végrehajtás feladata a tagállamoké, ezért a tagállamoknak kell eljárniuk azon légitársaságokkal szemben, akik nem kielégítően alkalmazzák a rendelkezést. A Bizottság csak azon tagállamokkal szemben indíthat jogsértési eljárást, amelyek nem teljesítik a végrehajtással kapcsolatos kötelezettségeiket.

A Bizottság 2007-es közleményében úgy ítélte meg, hogy szükség van egy stabilitási periódusra annak érdekében, hogy a végrehajtással megbízott nemzeti szervezetek (NEB), a légitársaságok és a tagállamok, valamint a Bizottság maga is elegendő idővel rendelkezzen ahhoz, hogy kialakítsa a rendelkezés gyakorlati, konzisztens és összehangolt alkalmazását. Továbbá a Bizottság 2007-ben összehívta az összes érintettet (nevezetesen a légitársaságoktól és a NEB-től) azzal a céllal, hogy összeállítsanak egy olyan dokumentumgyűjteményt, amely segítené a rendelet jobb végrehajtását és betartását. Mindezek a dokumentumok hozzáférhetők a Bizottság honlapján⁽²⁶⁾. 2008 a szükséges stabilitási időszak éve volt, mely lehetővé tette, hogy az érintettek átültessék a gyakorlatba mindazon eljárásokat és mechanizmusokat, melyekről 2007-ben megállapodtunk.

Mivel a NEB-ek mindegyike elkötelezett volt az önkéntes megközelítés mellett, és hatékonyabbá kezdett válni a végrehajtás, a 2007–2008 közötti stabilitási időszakban nem indult jogsértési eljárás.

A múlt év december 2-án, Brüsszelben tartott találkozó, melyen ismét az összes érintett részt vett, lezárta a stabilitás időszakát és új szakaszt nyitott, melyben a Bizottság megvizsgálja, hogy a 261/2004 rendelet alkalmazása még mindig nem megfelelő-e, illetve ha így van, miért, és megteszi a szükséges lépéseket.

⁽²⁵⁾ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 261/2004/EK rendelet 17. cikke alapján a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy jelentős késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról szóló 261/2004/EK rendelet működéséről és eredményeiről (COM(2007)0168 & SEC(2007)0426)

⁽²⁶⁾ <http://apr.europa.eu>

2009 januárjában a Bizottság két tagállammal készül felvenni a kapcsolatot az „EU Pilot” rendszeren belül három ügy megoldása végett; két ügy az olasz, egy pedig a spanyol NEB által elmulasztott intézkedésekkel kapcsolatos. Az ügyben illetékes nemzeti hatóságok válaszáról függően a Bizottság fontolóra veszi a jogsértési eljárás megindítását ezen tagállamokkal szemben. Továbbá a bizottsági szolgálatok az elkövetkező hetekben levelet fognak küldeni néhány tagállamnak további tájékoztatást kérve arról, hogy milyen módon biztosítják a rendelet végrehajtását a nem belföldi légitársaságokkal szemben. Amennyiben a tagállamok által nyújtott információ nem kielégítő, 2009 során a Bizottság nyílt jogsértési eljárást fog indítani ellenük.

3. Mivel a légitársasággal vagy a NEB válaszával elégedetlen utasok csupán töredéke keresi fel írásban a Bizottságot, a Bizottság úgy véli, hogy ezek a panaszok nem reprezentatívak az európai helyzetképet tekintve. Mindazonáltal ezek a panaszok rendkívül hasznosak a Bizottság számára abból a szempontból, hogy figyelemmel kísérrje, hogyan alkalmazzák a rendeletet az egyes tagállamok és légitársaságok, és amennyiben szükséges, megtegye a megfelelő intézkedéseket.

A Bizottság a végrehajtással megbízott illetékes nemzeti szervezeteknek eljuttat minden olyan, az utasok által küldött levelet, amely arra utaló információkat tartalmaz, hogy a légitársaság nem teljesíti a rendeletben előírt kötelezettségeit. A Bizottság nyomon követi a végrehajtással megbízott nemzeti szervek ezen ügyekkel kapcsolatos munkáját és tájékoztatja az érdeklődő utasokat.

A Bizottság együttműködésre és információcserére ösztönzi a végrehajtással megbízott nemzeti szervezeteket (NEB) a rendelet egységes végrehajtása érdekében. Ezt elősegítendő, a Bizottság rendszeres találkozókat szervez a NEB-ek részére. A legutóbbira 2009. december 2-án került sor, a következőt pedig előreláthatóan májusban rendezi meg, a NEB-EC-CPC hálózat közös találkozója keretén belül. Az utasok által felvetett kérdéseket sorban megvitatják ezeken a találkozókön.

4. A Bizottsághoz eljuttatott panaszok száma csökkent 2005 óta, 2007 óta pedig évi 2200 levél körül mozog. Az utasok által két leggyakrabban említett probléma a poggyászokkal kapcsolatos (a Montreali Egyezmény végrehajtását célzó 889/2002 rendelet) és a járatok jelentős késése vagy törlése (261/2004 rendelet). A rendelet alkalmazásával kapcsolatban még megjegyzendő, hogy a túlfoglalás vagy az áthelyezés esetei egyértelműen csökkentek.

5. A Bizottság egy következő, a 261/2004 rendelet működéséről és eredményeiről szóló jelentést szándékozik benyújtani a Tanácsnak és a Parlamentnek 2009 őszére. Az ez év második felében a Bizottság által elfogadásra kerülő közlemény a rendelet működésének négy évét fogja áttekinteni azzal a céllal, hogy értékelje, milyen mértékben tudta csökkenteni a panaszra okot adó esetek számát, megerősíteni az utasok jogainak védelmét. A közlemény továbbá tartalmazni fogja a Bizottság jövőbeni jogalkotási kezdeményezésekre vonatkozó terveit

*
* *

70. kérdés, előterjesztette: Tadeusz Zwiefka (H-0011/09)

Tárgy: A betiltott al-Manar televízióállomás műsorsugárzása

Nemrég Németország betiltotta az al-Manar televízió németországi működését. A tilalomra vonatkozó rendelet értelmében törvénytelen az al-Manar televízióval való együttműködés. Ez azután következett be, hogy Franciaországban, Spanyolországban és Hollandiában az európai audiovizuális jogszabályok megsértése miatt már betiltották az al-Manar televízióadó sugárzását.

A november 11-én a német szövetségi belügyminiszter által kibocsátott tiltó rendelet szerint az al-Manar televízió „célja és működése támogatja, hirdeti és bátorítja az erőszak politikai és vallási célok érdekében történő felhasználását”. A tiltó rendelet leírja, hogy az al-Manar televízió öngyilkos bombatámadásokon keresztül „mártíromságra buzdító” felhívásokat terjeszt, valamint példákat sorol fel azokra az esetekre, amikor az al-Manar televízió a Koránból vett idézetekkel igazolta és hirdette az erőszak alkalmazását.

Az EU-Egyiptom Társulási Bizottság 2008. december 16-i találkozóján felvetette a Bizottság az al-Manar Nilesaton keresztül történő európai műsorsugárzásának kérdését? Amennyiben nem, meg tudná magyarázni a Bizottság, hogy miért?

Válasz

(EN) A Bizottság osztja a képviselő aggodalmát azzal kapcsolatban, hogy az al-Manar televízió által közvetített műsorok némelyike kimeríti a gyűlöletkeltés fogalmát.

Az EU-Egyiptom Társulási Bizottság első, 2008. december 16-i találkozója a Társulási Megállapodás és az európai szomszédságpolitika keretén belüli közös cselekvési terv végrehajtása terén tett előrelépéseket vette számba. Az egyéb napirendi pontok között a Társulási Bizottság megvitatta a 2008 során tartott különböző albizottsági ülések következtetéseit is, de egyetlen konkrét kérdés részletes megvitatására sem került sor, mivel az az érintett albizottságok feladata.

Az Egyiptommal kapcsolatos politikai ügyek albizottsága a megfelelő fórum a rasszizmus, az idegengyűlölet és az intolerancia elleni küzdelemmel kapcsolatos ügyek felvetésére. Ebbe beletartozik az EU-Egyiptom Cselekvési Tervben foglalt vállalást a „média szerepének megerősítése az idegengyűlölet és a vallási vagy kulturális alapon történő megkülönböztetés elleni küzdelemben” és a média ösztönzése az „ezzel kapcsolatos felelősségének felvállalására”.

Az Egyiptommal kapcsolatos politikai ügyek albizottságának első, 2008. június 2-3-i ülésén nem került szóba a médián keresztül történő gyűlöletkeltés kérdése. A számos egyéb sürgős megvitatásra váró fejlemény fényében, valamint az EU által meghatározott prioritások alapján a tagállamokkal együtt úgy döntöttünk, hogy nem vetjük fel ezt a kérdést az első albizottsági ülésen (lásd a Bizottság H-0480/08 és H-0491/08 szóbeli kérdésekre adott válaszát).

A Bizottság számos más alkalommal felvetette az al-Manar műsorsugárzásának kérdését, például az EU–Libanon emberi jogokkal, kormányzással és demokráciával foglalkozó albizottság 2008. november 17-i, második ülésén a Bizottság egyik közbelépését követően a libanoni kormány úgy nyilatkozott, hogy még nem érkezett hozzájuk hivatalos panasz az al-Manar televízióval kapcsolatban. Ezenkívül az audiovizuális médiaszolgáltatásokat szabályozó hatóság⁽²⁷⁾ munkacsoportjának 2008. július 4-i ülésén is megvitták a kérdést. A kapcsolattartó bizottság⁽²⁸⁾ 2008. december 16-i ülésén a Bizottság feltette a kérdést a tagállamoknak, hogy vannak-e arra vonatkozó friss bizonyítékok, hogy az al-Manar televízió még mindig gyűlöletkeltést folytat, és amennyiben ez a helyzet, fontolóra vennék-e a diplomáciai úton történő panasztételt a libanoni kormány felé.

A Bizottság továbbra is szorosan figyelemmel kíséri az ügyet és más alkalommal, az EU Egyiptommal és Libanonnal folytatott rendszeres politikai párbeszéde során vagy egyéb fórumokon feltehetően fel fogja vetni a kérdést.

*
* *

71. kérdés, előterjesztette: Krzysztof Hołowczyc (H-0020/09)

Tárgy: Tisztességes verseny és fogyasztói jogok a közösségi légiközlekedési ágazatban

A 2005/29/EC⁽²⁹⁾ irányelv célja a tisztességtelen kereskedelmi magatartásokra vonatkozó jogszabályok standardizálása. Az irányelv az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatai elleni irányelvek összehangolására törekszik. A Bizottság 2007–2013 közösségi fogyasztóügyi politikai stratégiáról szóló közleménye (COM(2007)0099) megerősíti az irányelv célkitűzéseit.

A fapados légitársaságok piacának dinamikus növekedése ugyan pozitív fejlemény, azonban kifejtené-e a Bizottság, hogy milyen intézkedéseket tesz annak biztosítása érdekében, hogy a légitársaságok a valóságnak megfelelő információt nyújtsanak a viteldíjakról?

Nem gondolja-e a Bizottság, hogy az ír fapados légitársaság által alkalmazott gyakorlat, mely szerint az interneten vásárolt jegyekért rendszeresen sokkal többet kell fizetni, mint az eredetileg meghirdetett ár, a fent említett irányelvben foglalt célokkal ellentétes?

⁽²⁷⁾ A tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK irányelv 2007/65/EK irányelv szerinti legújabb módosított változata - HL L 332., 2007.12.18.

⁽²⁸⁾ A tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK irányelv 2007/65/EK irányelv szerinti legújabb módosított változata - HL L 332., 2007.12.18.

⁽²⁹⁾ HL L 149., 2005.11.6., 22. o.

Válasz

(EN) A Bizottság tisztában van a légitársasági ágazatban tapasztalható egyértelmű és teljes ármegjelölés hiányának problémájával és már tett is lépéseket annak biztosítására, hogy a légitársaságok javítsanak ezen a gyakorlaton. 2007 szeptemberében a Bizottság a nemzeti hatóságokkal együttműködve nagyszabású ellenőrzést végzett, melynek célpontjai a repülőjegyeket értékesítő internetes oldalak voltak, köztük a légitársaságok honlapjai is.

Több mint 400 internetes oldalt ellenőriztünk és több mint egyharmaduknál szabálytalanságokat tapasztaltunk, melyek közül a félrevezető ármegjelölés volt a leggyakoribb. Gyakran a meghirdetett viteldíj nem tartalmazta az adókat és illetékeket, és így a fizetendő végső ár lényegesen magasabb lett volna, mint a meghirdetett. A szabálytalanságok 60%-át az azt követő 13 hónapon belül helyreigazították⁽³⁰⁾. A maradék 40% esetében továbbra is folynak a vizsgálatok.

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról szóló irányelv⁽³¹⁾ kötelezi a kereskedőket a fogyasztók számára szükséges információk időben és egyértelmű formában történő megadására annak érdekében, hogy megalapozott döntést hozhassanak. A kereskedőknek továbbá egyértelmű, teljes és végső árat kell feltüntetniük, mely magában foglalja az adókat és illetékeket is, amennyiben az árakat meghirdetik.

Az irányelv azt is kimondja, hogy még abban az esetben is, amikor a megadott információ elvileg helyes, félrevezetőnek ítéltetik, amennyiben megtévesztő, vagy az átlag fogyasztót megtévesztheti. Ezen felül az irányelv tiltja, hogy a terméket félrevezető módon ingyenesnek hirdessék abban az esetben, amikor nem az.

A Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról szóló rendelet⁽³²⁾, amely 2008. november 1-én lépett érvénybe, még konkrétabban arra kötelezi a légitársaságokat, hogy a teljes viteldíj árát tüntessék fel. Ez magában kell, hogy foglalja az adókat, a repülőtéri illetékeket és egyéb előre látható költségeket.

Novemberben a közlekedésügyért felelős biztossal együtt találkoztunk a repülési ipar képviselőivel a honlapjaikon megjelenő információk uniós fogyasztójogi jogszabályokhoz igazítása ügyében. A honlapok jogszabályoknak való megfeleltetésére vonatkozó ellenőrzőlistátadtunk át az ipar képviselőinek és a Bizottság tájékoztatta őket arról, hogy tavasszal egy független tanulmány készül arról, hogy mely honlapok felelnek meg az ellenőrzőlistában foglaltaknak.⁽³³⁾

*
* *

72. kérdés, előterjesztette: Georgios Toussas (H-0021/09)

Tárgy: A part menti hajózás (tengeri kabotázs) helyzetének romlása

A görög versenyügyi főigazgatóság által nyújtott megalapozott adatok szerint 14 part menti hajózási társaságot, ideértve a szövetségi part menti hajózási vállalatot (UCSC) is, többek között azzal vádolnak, hogy összehangolják árpolitikájukat, megállapodnak a menetrendben, közvetett módon rögzítik a szállítási díjakat és az UCSC-n belül összehangolják politikájukat az Égei- és a Dodekanéz szigetekhez vezető útvonalak lerövidítésére a hajózási vonalak profitjának növelése érdekében. A 3577/92/EGK rendelet⁽³⁴⁾ alapján Görögországban – más tagállamokban is – a Nea Dimokratia és a PASOK kormányok által létrehozott jogi keretek a hajózási összeköttetések általános romlásához vezettek, komoly problémákat okozva a munkavállalóknak és a szigetek lakóinak. Elfogadhatatlan, hogy a parlamenti időszak végéhez közeledve, hét évvel a legutóbbi, tengeri kabotázsról szóló jelentés (COM(2002)0203) megjelenése után, a Bizottság még mindig nem tett közzé újabb jelentést.

⁽³⁰⁾ IP/08/1857

⁽³¹⁾ A belső piacon az üzleti vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatairól, valamint a 84/450/EGK tanácsi irányelv, a 97/7/EK, a 98/27/EK és a 2002/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek, valamint a 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2005. május 11-i 2005/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ("Irányelv a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatokról").

⁽³²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1008/2008/EK rendelete (2008. szeptember 24.) a Közösségben a légi járatok működtetésére vonatkozó közös szabályokról (átdolgozott változat)

⁽³³⁾ IP/08/1857

⁽³⁴⁾ HL L 364., 1992.12.12., 7. o.

Miért nem tett még közzé a Bizottság újabb jelentést, és mikor áll szándékában ezt megtenni? Szándékában áll eltörölni a 3577/92/EGK rendeletet, amely ellentétes a munkavállalók érdekeivel és a hajótulajdonosok és part menti hajózási kartellek teljes védetségét intézményesítette?

Válasz

(EN) A Bizottság méltányolja a képviselő által a görög tengeri fuvarozás állítólagos gyakorlatával szemben kifejezett aggodalmakat, azonban szeretné felhívni a figyelmet arra, hogy 2004. május 1.⁽³⁵⁾ óta a Bizottság és a nemzeti versenyhatóságok valamint az uniós tagállamok bíróságai közösen viselik a felelősséget az EK versenyszabályainak végrehajtása tekintetében. A Bizottság bízik benne, hogy a görög versenyhatóság alkalmazni fogja az EK-versenyjogot, amennyiben az a szóban forgó esetre alkalmazandó. Amennyiben igen, a görög versenyhivatal szorosan együtt kell, hogy működjön a Bizottsággal (1/2330EK rendelet, 11. cikk).

A kabotázsrendelet⁽³⁶⁾ célja a tengeri kabotázs szolgáltatások liberalizálása azáltal, hogy a Közösség valamelyik tagállamában bejegyzett és annak zászlaja alatt hajót működtető hajótulajdonosok számára biztosítja a szabadságot a szolgáltatás bármely történő nyújtására. Megjegyzendő, hogy a rendelet oly módon liberalizálta e szolgáltatásokat, hogy közben tiszteletben tartotta a szigetek és a szárazföld közötti tömegközlekedési igényeket azáltal, hogy a tagállamokra bízta, hogy biztosítják-e, illetve milyen mértékben az ilyen jellegű tömegközlekedési szolgáltatásokat.

A Bizottság nagyon szorosan nyomon követi a kabotázsrendelet alkalmazását. Továbbá a rendelet 10. cikke kötelezi a Bizottságot, hogy két évente az alkalmazásra vonatkozó jelentést nyújtson be a Tanácsnak. Ahogy a képviselő is utalt rá, az utolsó (negyedik), az 1999–2002 időszakra vonatkozó jelentést 2002-ben fogadták el. A Tanáccsal való megegyezése alapján⁽³⁷⁾ a Bizottság úgy döntött, hogy az ötödik jelentés nagyobb időszakot fog felölelni a Közösségen belüli – ideértve Görögországot is, amely a könnyítésekből legkevésbé profitáló ország – kabotázspiac fejlődésének alapos elemzése érdekében. A Bizottság most dolgozik az ötödik jelentés elkészítésén. E munka keretében a Bizottság egyeztetéseket kíván folytatni az érintettekkel a jelentés elfogadása, és – amennyiben szükséges – további javaslatok benyújtása előtt.

*
* *

73. kérdés, előterjesztette: Konstantinos Droutsas (H-0023/09)

Tárgy: A gazdasági válság katasztrofális hatása a gazdálkodó háztartásokra

Az egyes termékek felülvizsgálatát követően elfogadott végrehajtási szabályok az árak összeomlásához vezettek, úgy, hogy azok már az előállítási költségeket sem fedezik. Például a durumliszt kilónkénti ára a 2007-es 0,5 euróról 2008-ban 0,3-ra esett, a gyapjú kilónkénti ára 0,4-ről 0,2-re, és az olívaolaj 3,5 euróról 2,4 euróra ugyanezen időszak alatt.

Tekintettel arra, hogy ez az árcsökkenés a legtöbb görög gazdálkodó háztartást csődhelyzet elé állította, szándékozik-e a Bizottság intézkedéseket tenni a gazdasági válság katasztrofális hatásának kezelésére? Amennyiben igen, milyen intézkedéseket lát lehetségesnek?

Válasz

(EN) A 2007-es év végén és a 2008-as év elején tapasztalt éles és hirtelen emelkedés után számos mezőgazdasági termék ára drasztikus mértékben zuhant elsősorban a 2008-ban EU- és világszerte tapasztalható erőteljes termelési fejlődés következtében. Jelenleg az árak a nagy árugrás előtti, vagy még annál is alacsonyabb szinten vannak. Az árcsökkenést tovább súlyosbította a gazdasági kilátások és a globális pénzügyi rendszer általános zavara miatt jelentkező idegesség és bizonytalanság.

Az árak csökkenése 2008-ban a bevételek csökkenését eredményezte sok uniós tagállamban, noha valójában a magas termelői árak (különösen az energia és a trágya) voltak a mezőgazdasági bevételek esésének fő okai.

⁽³⁵⁾ Az Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló 1/2003/EK tanácsi rendelet, HL L 1, 2003.1.4., 1. o.

⁽³⁶⁾ A szolgáltatásnyújtás szabadsága elvének a tagállamokon belüli tengeri fuvarozásra (tengeri kabotázs) történő alkalmazásáról szóló, 1992. december 7-i 3577/92/EGK tanácsi rendelet, HL L 364., 1992.12.12., 7. o.

⁽³⁷⁾ A Tanács következtetései (2002. november 5.).

Görögországban az egy munkásra jutó mezőgazdasági bevétel 7%-kal csökkent reálértékben, a mezőgazdasági termékek értékének 3%-os növekedése ellenére (4%-os termelési volumennövekedést és a termelési árak enyhe, 1%-os csökkenését eredményezve).

Mindezen kedvezőtlen ártendenciák ellenére, a görögországi gazdálkodók bevételeit 2008-ban jelentős mértékben támogatták az Unió által juttatott, termeléstől elválasztott közvetlen kifizetések, amelyek az uralkodó árszint viszonyaitól független kifizetések, és amelyek a görög mezőgazdasági bevételek mintegy 40%-át jelentik. Továbbá a csökkenő mezőgazdasági piaci árak jelenlegi tendenciáját ellensúlyozandó, a Bizottság nemrég kiigazítást eszközölt a tejágazatra vonatkozó piacirányítási intézkedéseiben.

*
* *

74. kérdés, előterjesztette: Sajjad Karim (H-0026/09)

Tárgy: Határokon átnyúló videokonferenciás kapcsolattartás

2008. december 18-án az Európai Parlament elfogadott egy, az e-igazságszolgáltatásról a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó határozatot. A büntetőügyi bizonyítékok más tagállamokban történő gyűjtésének jelenlegi rendszerére vonatkozóan a határozat kijelenti, hogy az még mindig a kölcsönös bűnügyi jogsegély által kínált lassú és hatástalan eszközökre épül, és hogy ahol helyénvaló és csak abban az esetben, ha ez nem érinti hátrányosan a tanúvallomást tévő személy jogi helyzetét, az olyan technológiai eszközök alkalmazása, mint a videokonferencia, hatalmas előrelépést jelentene a bizonyítékok távolról történő összegyűjtésének irányába.

Azonban a videokonferencia gyakorlati alkalmazására vonatkozóan még nem állnak rendelkezésre statisztikai adatok, és úgy tűnik, hogy a videokonferencia adta lehetőségek még mindig nincsenek teljes mértékben kiaknázva.

Tervezi-e a Bizottság konkrét intézkedések bevezetését a videokonferencia adta lehetőségek teljes körű kiaknázása érdekében, ideértve egy olyan lista összeállítását, ahol a videokonferenciás kapcsolattartás lehetőségét biztosító országok, illetve konkrét helyszínek vannak feltüntetve?

Egyetért-e a Bizottság azzal, hogy szükség van a megfelelő övintézkedések megtételére annak érdekében, hogy a polgárok jogainak és az igazságszolgáltató rendszer egységességének védelme biztosítva legyen?

Meg fogja-e fontolni, vagy akár el fogja-e ismerni a Bizottság a videokonferencia hátrányait?

Válasz

(EN) 1. A Bizottság osztja azt a nézetet, hogy a videokonferencia alkalmazásának lehetősége a bizonyítékok összegyűjtése során a határokon átnyúló ügyekben az ilyen ügyekben érintett polgárok eljárását könnyíthetné meg.

Az európai jogszabályok már most is lehetővé teszik és szabályozzák a videokonferencia használatát a határokon átnyúló ügyekben:

Az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményhez csatolt jegyzőkönyvnek az Európai Unióról szóló szerződés 34. cikkének megfelelően történő létrehozásáról szóló, 2000. május 29-i tanácsi jogi aktus

A polgári és kereskedelmi ügyekben a bizonyítékok összegyűjtése tekintetében történő, a tagállamok bíróságai közötti együttműködéséről szóló 2001. május 28-i tanácsi 1206/2001/EK rendelet

A Parlament és a Tanács 2007. július 11-i 861/2007/EK rendelete a kis értékű követelések európai eljárásának bevezetéséről

A 2001-es rendelet lehetővé teszi, hogy az egyik tagállam bírósága megkérje egy másik tagállam bíróságát a bizonyítékok másik tagállamban történő összegyűjtésére. A rendelet rendelkezik a legfejlettebb technológiai eszközök használatáról és előnyben részesíti a videokonferencia használatát. A rendelet végrehajtását elősegítendő, 2007 elején a rendeletre vonatkozó gyakorlati útmutató 50 000 példányát osztották szét az igazságszolgáltató szervek tájékoztatása céljából.

A büntetőügyek tekintetében a 2000. évi egyezmény kinyilvánítja, hogy a tagállamok eleget tesznek egy másik tagállamból a tanú vagy szakértő videokonferencián keresztül történő meghallgatására érkező kérésnek,

amennyiben az nem ellentétes nemzeti jogszabályaik alapelveivel, és amennyiben rendelkeznek a meghallgatást lehetővé tevő technikai eszközökkel.

A kérésnek eleget tevő tagállam nemzeti jogszabályainak megfelelően beidézi a személyt. A meghallgatás alatt jelen kell, hogy legyen a felkért tagállam bírói testületének egy tagja. A meghallgatott személynek jogában állhat a tanúvallomás megtagadása, a felkérő vagy a felkért tagállam törvényeinek megfelelően.

Ezek a szabályok csak a tanúk és szakértők meghallgatására érvényesek. Azonban a tagállamok hozzájárulhatnak ahhoz, hogy ezt a módszert alkalmazzák a vádlottak meghallgatásánál is, a nemzeti jogszabályoknak és nemzetközi rendelkezéseknek megfelelően.

A 2003-as megállapodás az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti kölcsönös jogsegélyről szintén rendelkezik a videokonferencia használatáról.

A Parlament határozata és a Tanács e-igazságszolgáltatásra vonatkozó cselekvési terve a videokonferencia bírósági ügyekben történő minden lehetséges felhasználási módjának megfontolására ösztönöz.

2. 2007. december 5-én a bizottság jelentés fogadott el a 1206/2001/EK⁽³⁸⁾ tanácsi rendelet alkalmazásáról. A jelentés elkészítéséhez egy felmérés készült, melyet 2007 márciusában tettek közzé⁽³⁹⁾. A jelentés kimutatta, hogy a bizonyítékok összegyűjtése során használt fejlett kommunikációs technológiák alkalmazásával kapcsolatban a jogi szakemberek

62,2 %-a úgy nyilatkozott, hogy ritkán,

17,7%-a látta, hogy időnként,

4,2%-a pedig, hogy gyakran alkalmazták.

A fejlett kommunikációs technológiák használatát a megkérdezett szakemberek 24,3%-a hasznosnak ítélte a bizonyítékok összegyűjtése hatékonyabbá tétele, a költségek csökkentése és a az ügyek jelentős gyorsítása szempontjából.

Az e-igazságszolgáltatás ügyében illetékes tanácsi munkacsoportban folyó jelenlegi viták arra utalnak, hogy bár a videokonferencia használata még nem túl széleskörű, a tagállamokban az utóbbi időben tett erőfeszítések eredményeképp a bíróságok felszereltsége lényegesen javult és megnövekedett az igény a videokonferenciás eszközök használatára a határokon átnyúló ügyekben.

Egy, a Tanács által készített felmérés kimutatta, hogy a különböző tagállamokban felszerelt eszközök ugyanannak a nemzetközi technikai szabványnak felelnek meg. Azonban szervezeti (kapcsolattartó pontok, tesztelési fázis, stb.) és jogi kérdések (egy másik jogi rendszer és felépítés megfelelő ismerete) meggátolhatják vagy akadályozhatják a videokonferencia használatának széleskörű elterjedését a határokon átnyúló ügyekben.

3. Az Európai Igazságügyi Hálózat (EIH) polgári ügyek európai igazságügyi atlasza⁽⁴⁰⁾ tartalmazza az összes tagállam illetékes bíróságainak címjegyzékét. Ha az EIH kapcsolattartó pontja bocsátotta rendelkezésre az információt, lehetőség van annak azonosítására, mely bíróságok rendelkeznek videokonferenciás eszközökkel, és kapcsolatba lehet lépni velük.

A jövőbeni európai e-igazságügyi portál, melynek bemutatása 2009 decemberére várható, részletesebb információval fog szolgálni a videokonferencia használatára, valamint arra vonatkozóan, hogy mely bíróságokon találhatók videokonferenciás eszközök.

4. Az európai e-igazságszolgáltatás fontos prioritás a Bizottság számára. A határokon átnyúló esetek hatékonyságának fokozása érdekében alkalmazott információtechnológiai eszközök megvitatásakor az áldozatok és a vádlottak jogai védelmének a szem előtt tartása a legfontosabb. A videokonferencia belföldi ügyek során való használatának megszervezése és jogi hátterének megteremtése a tagállamok hatáskörébe tartozik.

A Bizottság azonban üdvözlő minden, az igazságügyi rendszerek egységességét és a polgárok jogainak védelmét elősegítő hozzászólást és javaslatot. A Bizottság közvetlen kapcsolatokat ápol mind európai, mind

(38) COM (2007) 769 végleges

(39) http://ec.europa.eu/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc/final_report_ec_1206_2001_a_09032007.pdf

(40) http://ec.europa.eu/justice_home/judicialatlascivil/html/index_en.htm

pedig nemzeti jogászszervezetekkel. 2009-ben a Jogász Fórum⁽⁴¹⁾ egyik találkozójának témája lesz a videokonferencia használata a határokon átnyúló ügyekben. Az eszmecsere célja a tapasztalatcsere és az eszköz legjobb felhasználásának megvitatása lesz.

5. Szükség van annak mérlegelésére, hogy a videokonferencia határokon átnyúló esetekben történő alkalmazása milyen előnyökkel és milyen esetleges negatív következményekkel jár. Alapvető fontosságú a polgárok jogának teljes körű tiszteletben tartása, és annak biztosítása, hogy a jogi szakemberek munkájára ne legyen negatív hatással az eszköz alkalmazása, illetve, hogy az eszköz alkalmazásakor a polgárok és a jogi szakemberek igényei egyaránt figyelembe legyenek véve.

A határokon átnyúló ügyeknél például az eljárást sokszor több nyelven kell lefolytatni. A tolmácsolás minőségének a kérdése tehát kulcsfontosságú, melyet aprólékosan végig kell gondolni, akár helyben, akár távolról történik a tolmácsolás.

A Bizottság támogatja a videokonferencia során történő kommunikáció tolmácsolásával kapcsolatos sajátos igények megvizsgálását.

A videokonferencia kínálta lehetőségek teljes körű kiaknázása és legmegfelelőbb használata érdekében fontos a bevált gyakorlatok értékelése és terjesztése, valamint a nehézségek megértése és gyakorlati megválaszolása. A későbbiekben további jogszabályok bevezetésére lehet szükség, de egyelőre nem ez jelenti a fő akadályt.

*
* *

75. kérdés, előterjesztette: Mikel Irujo Amezaga (H-0027/09)

Tárgy: A térképeken helyesen szereplő „Euskal Herria”

José Javier Pomés Ruiz kérdésében (P-6678/08) – helytelenül – vitatta az „Euskal Herria” megjelölés helyességét. Baszkföld autonómia-státútuma 1. cikke (3/1979 organikus törvény) kimondja: „A baszk nép, vagy „Euskal Herria”, nemzet voltának kifejezéseként és az önálló kormányzás megvalósítása érdekében Euskadi vagy Baszkföld néven a spanyol államon belüli autonóm közösséggé nyilvánítja magát, az Alkotmányban és alaptörvényében, e Statútumban foglaltaknak megfelelően”. Továbbá ugyane Statútum 2. cikke kimondja, hogy „Álava, Guipúzcoa és Vizcaya, valamint Navarra [tartományok] jogot élveznek a Baszk Autonóm Közösségben való részvételre”.

Ennélfogva egyértelmű, hogy az Organikus Törvény, más szóval egy magasabb szintű jogi hatóság elfogadja az „Euskal Herria” megnevezést, valamint, hogy a megnevezés Navarrát is magában foglalja.

A fentiek fényében egyértelműsíteni a Bizottság, hogy Wallström biztos kérdésre adott válaszában tett nyilatkozata ellenére nincs szó semmiféle „technikai hiba” elkövetéséről?

Válasz

(EN) A Bizottság által tájékoztatás céljából kiadott térkép csupán az autonómiával rendelkező területek hivatalos nevét adja meg, és a tagállamok által meghatározott területi felosztást veszi alapul.

*
* *

76. kérdés, előterjesztette: Ryszard Czarnecki (H-0036/09)

Tárgy: A korrupció elleni küzdelemben tett előrelépések a balkáni országokban

A Bizottság vélekedése szerint milyen előrelépések történtek a Balkán tagjelölt országokban a korrupció elleni küzdelem terén?

Válasz

(EN) A korrupció elleni küzdelem a Bizottság által szorosan figyelemmel kísért és támogatott egyik legfontosabb kérdés a Nyugat-Balkán tagjelölt vagy potenciális tagjelölt országainak esetében. Ebben más érdekeltekkel, úgy mint az Európa Tanáccsal, a nemzetközi pénzüzetekkel, illetve nem kormányzati szervezetekkel (NGO) szorosan együttműködve jár el. Éves előrehaladási jelentéseinkben részletesen

⁽⁴¹⁾ http://ec.europa.eu/justice_home/news/information_dossiers/justice_forum/index_en.htm

foglalkozunk az e területen elért előrelépésekkel. A korrupció elleni küzdelem a vízumliberalizációról folytatott párbeszéd alakulására nézve is meghatározó.

Általánosságban elmondható, hogy bár néhány országban komoly erőfeszítések történtek ezen a téren, a korrupció továbbra is súlyos probléma a legtöbb nyugat-balkáni országban. Különös tekintettel arra, hogy a korrupciós ügyekben hozott ítéletek száma általában alacsony, ami az igazságügyi rendszer korrupciójának gyanúját vetette fel. A politikai pártok finanszírozása, a privatizáció és a közbeszerzések a korrupciónak leginkább kitett területek, de más ágazatok, mint például az oktatás vagy az egészségügy is érintettek.

A tagjelölt országok tekintetében tapasztalható némi előrelépés:

Horvátországban a korrupció elleni küzdelem jogi keretei nagyrészt kialakultak, és a korrupció és szervezet bűnözés elleni küzdelmet támogató hivatal (USKOK) továbbra is egyre aktívabb szerepet vállal. A korrupció azonban továbbra is széles körben elterjedt. További erőfeszítésekre van szükség a magasrangú végrehajtói szinten, valamint a közbeszerzések terén tapasztalható korrupció visszaszorításához. Hiányzik a politikai elszámoltathatóság kultúrája.

Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság tett némi előrelépést a korrupcióellenes politikák végrehajtása terén, valamint néhány korrupcióellenes jogszabály hatékonyságát is javította. Azonban a rendszer széttöredezettsége, mely a törvényalkotási aktusok rendkívül nagy számából fakad, továbbra is nehezíti a végrehajtást és a nyomon követést. Általánosságban elmondható, hogy a korrupció különösen súlyos probléma. További lépésekre van szükség a politikai pártok és a választási kampányok finanszírozására vonatkozó rendelkezések végrehajtásában is.

A potenciális tagjelölt országok tekintetében a következő a helyzet:

Albániában a korrupció elleni küzdelemben való előrelépés továbbra is lassan történik. Az új, 2007–2013-ra vonatkozó korrupcióellenes stratégiát és cselekvési tervet 2008 októberében fogadták el. A végrehajtás még nem kezdődött meg és a nyomon követési mechanizmusokat még értékelni kell. A korrupció Albániában továbbra is különösen súlyos probléma.

Bosznia-Hercegovina esetében szintén lassú az előrehaladás. A bosznia-hercegovinai politikai vezetőkkel folytatott találkozón a Bizottság rámutatott, hogy politikai akaratra és határozott fellépésre van szükség a korrupció elleni harcban. Az országnak hatékonyabbá kell tennie a korrupcióellenes jogszabályokat, valamint erélyesebb vizsgálatokra és büntetőeljárásokra van szükség.

Montenegróban a nyomon követés, a figyelemfelkeltés és a korrupció elleni küzdelemhez szükséges jogi keretek elfogadásában történtek előrelépések. A korrupció azonban továbbra is súlyos és elterjedt probléma, csupán szerény eredmények tapasztalhatók a büntetőeljárások és az ítéletek meghozatala terén.

Szerbia tett némi előrelépést a korrupció elleni küzdelemben és az átfogó korrupcióellenes politika megalkotásában. A jogszabályi keretek fejlődtek és a bíróságokon, illetve az ügyészségi hivatalokon belül szakrészlegeket hoztak létre. A korrupcióellenes küzdelem gyakorlati eredményei csupán korlátozottak és a korrupció továbbra is széleskörű és súlyos probléma Szerbiában.

Az ENSZ Biztonsági Tanácsának 1244/99 határozata alapján Koszovó esetében a korrupció még mindig széleskörű és rendkívül nagy probléma. Ez egyrészt a megfelelő jogszabályi és végrehajtási intézkedések, másrészt az egyértelmű politikai akarat hiányából és az igazságszolgáltató rendszer gyengeségéből fakad.

*

* *